

Petar Janjatović

**ILUSTROVANA
YU ROCK
ENCIKLOPEDIJA
1960-1997**

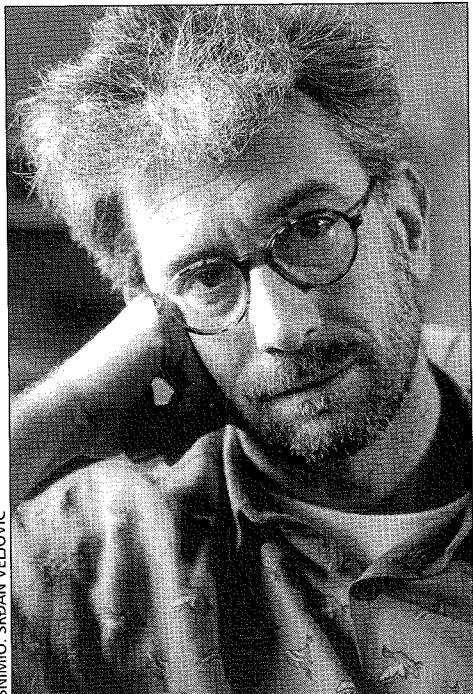
Geopoetika

Sadržaj

Petar Janjatović: <i>Ploče bratstva i detinjstva</i>	9
SFRJ 1960-91-97	11
SRJ 1991-1997	199
SFRJ 1960-91-97 dodatak	221
Indeks	227
Beleška o autoru.....	229

Ploče bratstva i detinjstva

SNIMIO: SRĐAN VELJVIĆ

Od vremena kada su krajem pedesetih godina prve električne gitare počele da paraju vazduh, postojala je težnja da se na papiru zabeleže ključni događaji i duh vremena. Nažalost, kao i većina drugih stvari i to se obavljalo stihijički i samo zahvaljujući entuzijazmu pojedinaca. Stoga je jasno da potreba za jednom ovakvom enciklopedijom postoji već niz godina, ali svi mi koji se bavimo rock novinarstvom, iskidani dnevnim obavezama, jednostavno nismo stizali da se posvetimo dugotrajnog radu. Shvativši u jednom trenutku da, kao klasičan lunatik, samo pričam o tome kako ću da uradim enciklopediju, a ništa konkretno ne činim u tom pravcu, postupno sam početkom devedesetih počeo da sortiram ogromnu arhivu, a zatim prionuo na pisanje i istraživanje, pokušavajući da napravim nešto kao "Ploče bratstva i detinjstva".

Klica ideje o ovakvoj knjizi vrzmalu mi se po glavi već dugo, još od ranih osamdesetih godina kada je čitav posao bilo neuporedivo lakše izvesti. Naime, još početkom davne 1982. godine, Dragana Kremeru i meni ponuđeno je da napišemo "Yu rock enciklopediju". Tada, u centralno vreme novog talasa, smatrali smo da je prerano za jednu takvu knjigu. Zato smo smislili almanah "Drugom stranom" koji je pratio samo domaći punk i novi talas. Ali o enciklopediji nismo prestali da razmišljamo. Tokom svih tih godina, postupno sam skupljao materijal, ispitivao muzičare o njihovim karijerama i sve to odlagao u stranu, čekajući neka bolja vremena za rad. Bolja vremena nisu stigla. Naprotiv. I sve se oteglo u nedogled. I kao što medved od zime beži u višemesecni san, tako sam i ja od glupih devedesetih godina, televizijskih emisija, idiotskih političara, inflacija, deflacija i penetracija, pobegao u pisanje knjige. Sa slušalicama na glavi, nosa zabijenog u stare novine, trovao sam se boljom prošlošću, rock scenom šezdesetih, sedamdesetih, osamdesetih i onim što je preživelo tokom devedesetih godina. I evo, na današnji dan 1. decembra 1997. godine, na isti dan kada je pre sedamdeset devet godina osnovana Kraljevina Srba Hrvata i Slovenaca, tekst enciklopedije je gotov.

Kada sam počeo da radim knjigu, Petar Popović mi je ispričao kako je sjevremeno jedan engleski novinar tokom rada na rock enciklopediji doživeo infarkt, razvod i morao je da proda porodičnu kuću. Ja sam uspeo da sačuvam brak i porodičnu kuću, a za ono treće nisam siguran. Znajući kako su moji drugari i kolege opterećeni dnevnim obavezama, davno sam shvatio da ideja o formiranju tima koji bi jednu ovaku knjigu sklopio, teško može da se sprovede u realnost. Trebalo se zatvoriti u kuću i kao krtica pakovati podatke. Sreća da su, sem direktnih kontakata, izvori domaće rock istorije bili brojni. Koristio sam razne novine: "Džuboks", "Zdravo", "Dugu", "Politikin Zabavnik", "Dvoje", "Polet", "Rock", "Ritam", "Bum", "Vreme zabave", "X zabave", "Super Tin", "Ukus netašnih", slovenački list "Muska" i sve one knjige, a nema ih mnogo, koje se bave domaćim rock'n'rollom. Naravno, ono čega se svaki novinar plaši kao side, a to su materijalne greške u tekstu, i meni je sve vreme stajalo nad glavom. Više nego dobro znam uslove u kojima se, uvek u vremenskom tesnacu, pišu tekstovi za novine i koliko često su se svima nama tokom ovih godina potkradale greške. A kako u ovoj sredini nikada nije postojala navika da se učinjene greške isprave u sledećem izdanju novine, morao sam da se probijam kroz lavirint nesigurnih informacija, tako da sam pojedine podatke proveravao unakrsno. I nikada neću biti siguran da li sam negde omanuo. Takođe je simptomatično bilo da ni muzičari nisu sa sigurnošću mogli da lociraju određene događaje iz sopstvene karijere. Dodatni problem, posebno vezan za šezdesete godine, pojavio se kada je trebalo složiti diskografije grupa. U to vreme samo je Jugoton imao običaj da na omotu ploče ili na samom vinilu upiše godinu objavljanja. Ostali za to najčešće nisu marili, tako da će neke od enciklopedijskih jedinica biti zakinute, jer je jednostavno bilo nemoguće utvrditi kada je neka ploča objavljena, pogotovo što ni SOKOJ nema detaljnu informaciju o tim davnim vremenima.

Verovatno najpriyatniji deo posla bila su putovanja. Lunjajući za rock biografijama u nekoliko navrata sam boravio u Skoplju, Sarajevu i Ljubljani. Samo nisam uspeo da dobacim do Zagreba, ali tu prazninu su popunili telefonski razgovori. Ipak, uprkos putovanjima, pojedine informacije su mi ostale nedostupne, a deo biografija nisam uspeo da proverim sa njihovim akterima. Trudio sam se da kod izbora onih koji su se našli u knjizi budem što objektivniji. Da uključim sve značajne autore i da ne vodim previše računa o žanrovskim

opredeljenjima. Da uz rock sastave tu budu najvažniji predstavnici šansone, akustične scene, pop i etno zvuka. Ali i da prigušim lične afinitete. Znam da je to bilo nemoguće i da će svako, ko pažljivije bude preturao po knjizi, shvatiti između redova ko su bili moji favoriti, a o kome sam sa mukom pisao. Takođe, teško mi je bilo da ne unesem gomile nekih podataka koji ne spadaju u klasične biografske i enciklopedijske informacije ali su, bar se nadam, doprineli zanimljivosti teksta. Stoga mi je žao što sam često, iz želje da što pre završim knjigu, uspevao da odolim iskušenju i ne snimam sve ono što su mi muzičari o svojim karijerama govorili. Svi mi volimo da se prisjećamo najboljih godina naših života, a posle ovako duge vremenske distance, muzičari su puno toga pričali otvoreni je, realnije, dodajući zanimljive i ranije skrivane podatke. Budući da ovo nije klasična istorija bivše YU rock scene, tu se nisu našle brojne grupe koje su u određenom momentu predstavljale značajnu pojavu jer ih je sud vremena, jednostavno izbrisao. Tako nema ni reči o zagrebačkoj grupi Žeteoci koju su tih šezdesetih godina nazivali "električari u haljama". Taj sastav su osnovali mladi bogoslovi. Svirali su beat muziku i snimili prvi domaći LP. Ali tu ploču ni najveći diskofili nisu uspeli da nabave. Da je kojom srećom ovo, recimo, treća enciklopedija ovog tipa a ne prva, izbor grupa bi bio sasvim drugačiji jer bi mnoge biografije već bile ispoštovane na pravi način. Ovakvo sam pokušao da što je moguće bolje pokrijem trideset sedam godina jedne plodne scene.

Trudeći se da knjiga bude pregledna, naročito brojnim mladim kolegama koji pišu o rock sceni, odlučio sam da je formatizujem po najjednostavnijem metodu. Grupe su abecedno poređane, a svi oni sastavi koji su afirmaciju stekli u počivšoj SFRJ nalaze se u centralnom delu enciklopedije. Karijere ovih sastava knjiga prati sve do današnjih dana. Bendove koji su afirmaciju doživeli u državama nastalim po raspadu Jugoslavije nisam uključivao u knjigu. Jednostavno, to više nije naša priča i ne treba da se mešamo. Naravno da mi je žao što se tu nisu našle neke od novih stranih grupa kao što su Last Expedition iz Skoplja, Kojoti, Maroderi, Svadbas iz Zagreba, Fuckofbolan iz Pule, Res Nullius iz Velenja, Sikter i Protest iz Sarajeva. Na samom kraju knjige, takođe abecednim redom, postrojene su grupe koje su afirmaciju stekle u sadašnjoj Jugoslaviji posle 1991. godine. Tu je čitava serija sastava koja je ulila novu, preko potrebnu energiju domaćoj sceni.

Šta još da kažem, sem da rad na ovoj knjizi neću prekidati. Trudiću se, koliko to bude moguće, da i dalje pratim ono što se zbiva, pa da za koju godinu objavimo novo, up to date izdanje, kao što se to u normalnim, civilizovanim sredinama podrazumeva. Samim tim, svaka sugestija, ispravka, dopuna ili primedba koja čitaocu posle prelistavanja ove knjige bude pala na pamet, više je nego dobrodošla. Moj E-mail je: Peraj@beocity.com za one koji su osvojili elektronsku poštu. Iste sugestije se mogu slati i na adresu izdavača.

Ostaje da se zahvalim onima koji su bezrezervno pomogli da se ovaj materijal najzad spakuje u korice. U varljivoj nadi da tokom rada nisam zaboravio nikoga, za bolju sadržinu ove knjige pobrinuli su se: Petar Popović, Vladislav Bajac, Slobodanka Delibašić, Branimir Lokner, Ivan Ivačković, Dragan Kremer, Dražen Vrdoljak, Goran Pilipović, Nikola Karaklajić, Rudiger Rossig, Thomas Werner, Jadranka Janković, Zoran Marjanović, Ljupčo Jolevski, Petar Luković, Danilo Štrbac, Ivan Bećković, Vladimir Stakić, Marjan Ogrinc, Ognjen Tvrtković, Želimir Altarec Čičak, Marina Lušić, Marija Peternel, Tanja Urošević, Duško Stefanović i Radovan A. Vujović. Naravno, tu su i brojni novinari koje nisam spomenuo, a čije sam tekstove i knjige neštedimice koristio tokom rada. Vrednu dopunu knjizi dao je novosadski novinar Bogica Mijatović. Koristeći njegovu bogatu arhivu, zajedno smo napisali koncizne biografije manje poznatih grupa koje se nalaze na samom kraju enciklopedije. Posebnu zahvalnost dugujem muzičarima koji su imali strpljenja za sva ispitivanja i fotografije koje su mi ustupili. Strpljivost su iskazale i moje kolege iz RTV Pančevo. Stoički su podneli dugotrajni rad na knjizi i moja odsustvovanja. Veliku pomoć u savladavanju radnih teškoća pružio mi je moj brat blizanac Raša Janjatović i ovim zajedničkim radom smo na neki način zaokružili više decenija aktivnog uživanja u rock muzici.

Najzad, ali ne na kraju, dolaze i one. Otrpele su moja euforična stanja, nervozu, malodušnost, neprekidno sedenje za računaram i kompletну borbu sa gustom prošlošću. Zato ova knjiga najviše pripada njima dvema, Svetlani i Milici.

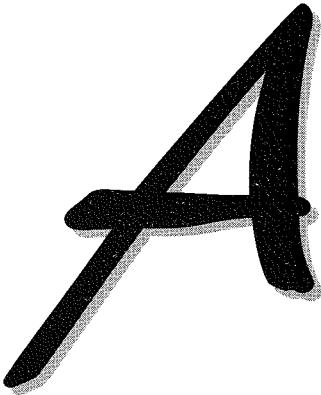
Petar Janjatović

AERODROM • ALEKSANDAR MAKEDONSKI • ALISA • AMALIJA • ANASTASIA • ANIMATORI • ARHANGEL • ASANoviĆ TIHOMIR POP • ATOMSKO SKLONIŠTE • AUTOMOBILI • AZRA • BAJA-GIĆ MOMČILO BAJAGA • BALAŠEVIĆ DORDE • BALKAN • BANANA • BASTION • BEBI DOL • BEBEK ŽEJKO • BEBiĆ TOMA • BEGNAGRAD • BELAN NENO • BEL TEMPO • BEOGRAD • BEZ-BRAZNO ZELENO • BIJELE STRUJELE • BIJELO DUGME • BLUES KVINTET • BLUES TRIO • BOA • BOMBAY ŠTIMPA • BORGHEZIA • BOYE • BRE-CELIJ MARKO • BREGOViĆ GORAN • BUCO I SRDAN • BULDOGI • BULDOŽER • BULEVAR • BUMERANG • CACADOU LOOK • CENTER ZA DEHUMANIZACIJU • COD • CRNI BISERI • CRVE-NA JABUKA • CRVENI KORALJI • CUKIĆ DEJAN • ČOLIĆ ZDRAVKO • ČUTURilo NIKOLA • DAG • DAH • DALEKA OBALA • D'BOYS • DEDIĆ ARSEN • DEE DEE MELLOW • DEL ARNO BAND • DEMO-LITION GROUP • DEN ZA DEN • DENIS & DENIS • DINAMITI • DISCI-PLINA KIČME • DIVLJAN VLADI-MIR • DIVLJE JA-GODE • DIVLJI ANDELI • DOK-TOR SPIRA I LJUD-SKA BIĆA • DOMI-CELJ TOMAŽ • DORIAN GRAY • DRUGI NAČIN • DU DU A • DUMA • 2227 • DVOR-NIK DINO • ĐAVOLI • ĐURIĆi DRAGOLJUB • ĐŽENTLMENI • EKATARINA VELIKA • ELEKtriČNI ORGAZAM • ELIPSE • ELVIS J KURTovich AND HIS METEORS • FALK MARJETA NECA • FILM • FIT • FORMULA 4 • GALIJA • GARAVI SOKAK • GAS-TRBAJTRS • GENERACIJA 5 • GIBONNI • GORDI • GORI UŠI WINNETOU • GRAD • GRČ • GRUPA 220 • GRUPA I • GUSTAPh Y NJEGovi DOBRI DUHOVi • HARI MATA HARI • HAUSTOR • HEROJI • HLAD-NO PIVO • HOBO • HOLLYWOOD RABOTNIK • IDOLI • IGRA STAKLENIH PERLI • ILIĆ ALEKSANDAR SANJA • INDEXI • INSTANT KARMA • ISLAM-OViĆ ALEN • ITD BAND • IZAZOV • JAKARTA • JUGOSLOVENI • JUSiĆ iBRICA • JUTRO • KAMELEONI • KARLOWY VARY • KBO! • KERBER • KONGRES • KONTRARITAM • KORNi GRUPA • KOVAČ BORiS • KOVAČ KORNELiJE • KOVAČiĆ JANI • KOVAČiĆ ZDENKA • KOZMETiKA • KRESLiN VLADO • KUD iDUjOTI • LABORATORiJA ZVUKA •

LAČNi FRANZ • LAIBACH • LAKi PINGViNi • LAUFER • LEB i SOL • LE CINEMA • LET 3 • LISAC JOSIPA • LOLA V STAIN • LUNA • LUTAJUĆa SRCA • MAJKE • MANDiĆ OLIVER • MANOJLOViĆ ZLATKO • MARIANOViĆ SRDAN • MARTiN KRPAN • MARUŠiĆ BRANKO ČUTURA • MEMiĆ SEiD VAJTa • MEMORiJA • MERLiN • MESSERSCHMiTT • METAK • METiKOŠ KARLO • MEŽEK ALEKSANDAR • Mi • MILADOjKA YOUNEED • MILOŠEViĆ ALEK-SANDRA SLAĐANA • MIZAR • MLADI LEVi • MLiNAREC DRAGO • MORE • NA LEPEM PRIJAZNi • NAPRED U PROŠLOST • NEKi TO VOLE VRUĆE • NOVIKOViĆ BORiS • OBOjENi PROGRAM • OKTO-BAR 1864 • OPUS • OSMi PUTNiK • PANKRTi • PATROLA • PARAF • PARLAMENT • PARNi VALjAK • PARTiBREjKERS • PEKiNSKA PATKA • PENGov TOMAŽ • PERCl IViCA • PETAR i ZLi VUCi • PETAR PAN • PETROViĆ MILOŠ • PILOTi • PLAVA TRAVA ZABORAVA • PLAVi ORKESTAR • POINT BLANK • POL-SKA MALCA • POP MAŠiNA • PORODi-ĆNA MANUFAKTU-RA CRNOG HLEBa • POSLEDNJA iGRA LEPTiRA • PREDMIE-STiJE • PRELEViĆ DU-ŠAN • PRljAVo KA-ZALiŠTE • PRO ARTE • PROPAGANDA • PR-VA LJUBAV • PsiHO-MODO POP • RAM-BO AMADEUS • RE-GATA • REVOLVERi • REZONANSa • REX iLUSiVi • RIBLiJA ČO-RBA • RISTOVSKI LAZA • RiTAM NEREDA • RO-BOTi • ROZE POZE • RUŽ • SATAN PANONSKI • SAViĆ MASSIMO • SEDMINA • SEPTEMBER • SE-XA • SILUETE • SiMjANOViĆ ZORAN • SIROVA KO-ŽA • SMAK • SOKOLi • THE SPOONS • STANiĆiC iVAN PIKO • STiDLjIVA LJUBiČiCA • STOJAKOViĆ JADRANKA • SUNCOKRET • S VREMENA NA VRE-ME • ŠARLO AKROBATA • ŠiFRER ANDREJ • TAKO • TERMITi • TEŠKA INDUSTRIJA • TiLLY ROBERT • TIME i DADO TOPiĆ • TONY MONTANO • TUNEL • TUTTi FRUTTi BAND • TVRDO SRCE i VELIKE UŠi • U ŠKriPCU • VALENTiNO • VAMPIRi • VAN GOGH • VARGA TiHOMiR TiNi • VATRENI POLJUBaC • VEJVODA GORAN • VIDEOSEX • VIKTORiJA • VJEŠTiCE • VLADA i BAJKA • VOJiČiĆ MLADEN TiFa • VRIJEME i ZEMiLJA • VRiSAK GENERACiJE • XENiA • YU GRUPA • ZABRANjENO PUŠENje • ZANA • ZEBRA • ZLATNi AKORDi • ZLATNi DEČaCi • ZLATNi PRSTi • ZVJEZDE

RiSTOVSKI LAZA • RiTAM NEREDA • RO-BOTi • ROZE POZE • RUŽ • SATAN PANONSKI • SAViĆ MASSIMO • SEDMINA • SEPTEMBER • SE-XA • SILUETE • SiMjANOViĆ ZORAN • SIROVA KO-ŽA • SMAK • SOKOLi • THE SPOONS • STANiĆiC iVAN PIKO • STiDLjIVA LJUBiČiCA • STOJAKOViĆ JADRANKA • SUNCOKRET • S VREMENA NA VRE-ME • ŠARLO AKROBATA • ŠiFRER ANDREJ • TAKO • TERMITi • TEŠKA INDUSTRIJA • TiLLY ROBERT • TIME i DADO TOPiĆ • TONY MONTANO • TUNEL • TUTTi FRUTTi BAND • TVRDO SRCE i VELIKE UŠi • U ŠKriPCU • VALENTiNO • VAMPIRi • VAN GOGH • VARGA TiHOMiR TiNi • VATRENI POLJUBaC • VEJVODA GORAN • VIDEOSEX • VIKTORiJA • VJEŠTiCE • VLADA i BAJKA • VOJiČiĆ MLADEN TiFa • VRIJEME i ZEMiLJA • VRiSAK GENERACiJE • XENiA • YU GRUPA • ZABRANjENO PUŠENje • ZANA • ZEBRA • ZLATNi AKORDi • ZLATNi DEČaCi • ZLATNi PRSTi • ZVJEZDE

AERODROM • ALEKSANDAR MAKEDONSKI

- ALISA • AMAILIA • ANASTASIA
- ANIMATORI • ARHANGEL • ASANOVIĆ
- TIHOMIR POP • ATOMSKO SKLONIŠTE
- AUTOMOBILI • AZRA

AERODROM

(Zagreb)

Gitarista Jura Pađen (rođen 1955. u Zagrebu) postao je član grupe Zoo Band sa petnaest godina, zatim je bio u sastavima Spectrum i Hobo, a 1972. godine došao je u Grupu 220 u kojoj su u to vreme pored Drage Mlinareca bili Husein Hasanević Hus, Ivan Piko Stančić i Nenad Zubak. Sa njima je snimio album "Slike" (Suzy 1975.). Po prestanku rada Grupe 220 nastaje Parni valjak koji su činili Pađen, Hus, Piko, Zlatko Mišić Fuma i Aki Rahimovski.

Godine 1978. Pađen odlazi iz Parnog valjka i formira grupu Aerodrom sa kojom je planirao da svira domaću varijantu simpho rocka. Uz njega, grupu su činili pevač Zlatan Živković (pre toga je bio bubenjar), basista Remo Kartagine, klavijaturista Mladen Krajnik (ex grupe Marina Škrgetića, Grupa 220, Divlje jagode) i bubenjar Paolo Sfeci. Malo je nedostajalo da prvi pevač grupe postane tada nepoznati Jura Stubić, ali Pađenu nije odgovarao njegov duboki glas. Prvi ozbiljniji nastup grupe je imala na BOOM festivalu u Novom Sadu decembra 1978. godine i tom prilikom je neko iz publice pogodio Pađena bocom u glavu. Tokom sledeće godine grupa je redovno svirala, a nastupaju na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA u Beogradu. Uz pomoć gitariste Vedrana Božića uradili su prve demo snimke, a on je 1979. godine producirao i njihov debi album "Kad misli mi vrludaju". Iako su u vreme pojave ploče punk i novi talas bili dominantni, Aerodrom je uspeo da stekne svoj krug publike, najviše zahvaljujući pesmama "Kad misli mi vrludaju" i "Kraj tebe u tami" koju je kasnije snimila i grupa Azra. Za tu ploču Republička komisija za kulturu im je dodelila specijalnu povohvalu. Po odlasku Sfeci u Parni valjak, novi bubenjar postaje Branko Knežević. Drugi album "Tango bango" snimaju 1981. godine u Milanu u produkciji Pika Stančića, a kao autori se pored Pađena potpisuju Kartagine i Krajnik. Pitke pop pesme "Stavi pravu stvar", "Dobro se zabavljalj" i "Tvoje lice" omogućuju im redovnu radijsku promociju i česte koncerete. Po odlasku Mladena Krajnika u vojsku, u grupu dolazi Zoran Kraš. Tada ih napušta pevač, tako da Pađen preuzima glavni vokal. Treći LP "Obične ljubavne pjesme" snimaju u Švedskoj u produkciji Tini Varge (ujedno je

svirao gitaru i pevao prateće vokale), a na ploči gostuje saksofonista Ufe Anderson (Uffe Andersson) koji je dugo sarađivao sa grupom ABBA. Album im donosi do tada najveći hit u karijeri "Obična ljubavna pjesma". Tri večeri za redom sviraju na beogradskom Tašmajdanu, dva puta u zagrebačkom Kulušiću i klubu Moša Pijade. Posle toga grupa pauzira zbog Pađenovog odlaska u

vojsku. Po povratku, on i Vedran Božić su jedno vreme svirali rock standarde u klubovima, a u proleće 1984. godine Pađen i Remo sviraju na turneji kao članovi Azre. Sledeći, čisto pop orijentisan album "Dukat i pribadace" snimaju kao trojka, sa novim bubenjem Nenadom Smoljanovićem. Umesto Kraša, klavijature je svirao Rajko Dujmić koji je i producirao ploču. Na koncertima je sa njima trebalо da svira Pop Asanović, ali im se priključio klavijaturista i dirigent Alen Bjelinski. I ta ploča im donosi lake hitove "Fratello", "24 sata" i "Digni me visoko". LP "Trojica u mraku" (naslov odabran po stripu Andrije Maurovića) producirao je Pađen, a u grupi je opet Zlatan Živković koji peva i svira bubenjeve. Kao gosti, na snimanju učestvuju Lazar Ristovski, klavijature, Miroslav Sedak Benić, saksofon, Ante Dropuljić, truba i Herbert Stencel, trombon. Novim pesmama Pađen je pokušao da se vrati u rock vode, ali bez uspeha i grupa je 1987. godine prestala s radom. Krajam osamdesetih i početkom devadesetih Pađen i Kartagine su sa bubenjem Borisom Lajnerom i drugim muzičarima nekoliko puta nastupali pod imenom Aerodrom, ali bez većih ambicija.

Po raspodu Aerodroma 1987. godine Pađen ponovo svira sa Azrom i sa njima sni-

ma album "Između krajnosti" (Jugoton 1987.) i koncertni "Zadovoljština" (Jugoton 1988.). Zatim postaje član Džonijevog Sevdah shuttle benda sa kojim radi ploče "Balkanska rapsodija" (Jugoton 1989.) i "Balegari ne vjeruju sreću" (Jugoton 1990.). Ta grupa zvanično prestaje sa radom posle koncerta na Hvaru 15. avgusta 1990. godine. Pađen zatim snima pesmu "Tko to tamo gine" koja se pojavila na kompilacijskoj ploči "Moja domovina" (Croatia Records 1991.) i obradu Štulićevog hita "Balkan" pod nazivom "Papan" koja se pojavila na ploči "Rock za Hrvatsku" (Croatia Records 1992.). Tokom rata se priključio hrvatskim muzičarima koji su svirali na ratištima, a gostovao je u pesmi "Bili cvitak" Jure Stubića na albumu "Hrana za golubove" (Croatia Records 1992.). Pađen je zatim osnovao Pađen band sa kojim je uradio CD "Hamburger City" (Croatia Records 1993.) i CD "Slatka mala stvar" (Croatia Records 1995.) na kojoj se našla i "Goli Prick". U njoj kritikuje ponašanje Džonija Štulića tokom rata. Pesma je rađena na muzičkoj osnovi standarda "Johnny B. Good".

Najveći hitovi grupe Aerodrom objavljeni su na disku "Flash Back - 15 originalnih hitova". Leta 1997. godine Pađen bend su izdali CD "Otkazani let".

Diskografija

Singlovi

"Kad misli mi vrludaju" / "Kraj tebe u tami" (Jugoton 1979.)
"Stavi pravu stvar" / "Aerodrom" (Jugoton 1981.)
"Tvoje lice" / "Dobro se zabavljalj" (Jugoton 1981.)

Albumi

"Kad misli mi vrludaju" (Jugoton 1979.)
"Tango bango" (Jugoton 1981.)
"Obične ljubavne pjesme" (Jugoton 1982.)
"Dukat i pribadace" (Jugoton 1984.)
"Trojica u mraku" (Jugoton 1986.)
"Flash Back - 15 originalnih hitova" (Croatia Records 1996. kompilacija)
"Otkazani let" (Croatia Records 1997.)

ALEKSANDAR MAKEDONSKI

(Skoplje)

Gitarista Vladimir Petrovski, zvani Karter, početkom osamdesetih godina probijao se na makedonskoj sceni, ali je širu afirmaciju postigao tek osnivanjem pop rock sastava Aleksandar Makedonski. Debi album "Za heroje i princeze" grupa je snimila 1988. godine u sastavu V. Petrovski (gitara, vokal), Dejan Škartov (sintisajzer), Zoran Janković (bas), Vlado Domovski (bubnjevi) i Melita Stefanovska (prateći vokal).

U toj postavi grupa nije dugo potrajala, tako da je Petrovski nastavio radeći sa basistom Mitom Brljamovim. Škartov i Dimovski su prešli u etno sastav Kleržo, a Melita u žensku rock grupu Rojal Albert Hol. Godine 1991. Petrovski i Brljamov su sa Kokijem Dimuševskim iz sastava Leb i sol snimili materijale za drugi album, ali ta ploča nije ugledala svetlo dana. Tom prilikom su snimili obrade "Sympathy" grupe Rare Bird i "Little Sister" Bili Ajdola (Billy Idol).

Posle duge diskografske pauze, tek 1997. godine uspeli su da objave CD "Moeto carstvo", sniman tokom 1996. godine.

Diskografija

"Za heroje i princeze" (Jugodisk 1988.)
"Moeto carstvo" (Makoton 1997.)

ALISA

(Beograd)

Članovi sastava Alisa dugo su delovali na beogradskog sceni pre no što su postigli prve uspehe. Pesme za njihov debi LP "Alisa" komponovao je klavijaturista Jovan Stojiljković koji je u drugoj polovini sedamdesetih predvodio sastave Bicikl i Zvučni zid, pa je na Gitarijadi u Zaječaru 1978. godine dobio nagradu za najbolju kompoziciju. U Zvučnom zidu je jedno vreme pevao Miroslav Živanović Pile, zatim je bio u heavy metal grupi Jedan smer, a godinama je pokušavao da se probije predvodeći grupu Sedmi krug.

Godine 1984. nastaje grupa Alisa u postavi: pevač Pile, bubenja Predrag Cvetković (ex grupa Ljudi Sladane Milošević), klavijaturista Aleksandar Kićanović, gitarista Zoran Jančevski Joza (ex Sedmi krug) i basista Marko Glavan. Gostujući muzičar na ploči bio je flautista i saksofonista Saša Gnuš (ex BG 5) koji kasnije postaje njihov stalni član. Jovan Stojiljković je bio član sastava u senci koji je svoje bajkama inspirisane pesme poverio grupi. Skromno producirani, debi album ih je te 1985. godine, najviše zahvaljujući hit pesmama "Sanja" i "Vojskovođa", preko noći u Srbiji i Bosni pretvorio u tinejdžerske zvezde. Pesme su nosile ujednačenu atmosferu iako je neke (na primer, "365") Jova komponovao mnogo godina ranije, još dok je predvodio grupu Bicikl i bile su deo njihovog repertoara. Drugom pločom 1987. godine "Da li si čula pesmu umornih slavuja", za koju je takođe Stojiljković radio pesme, a producirao je Saša Habić, pokušavaju da se okrenu starijoj publici snimajući, kako su sami tvrdili, modernu starogradsku muziku. U stilu tadašnjih sastava iz Bosne, priklanjaju se folk zvuku, udarna pesma je "1389 / Neće Fata sina Bajazita" a u pesmi "Posle devet godina" gostuje Lepa Brena. Na ovom albumu ponovo se našla pesma "Vojskovođa", jer nisu bili zadovoljni kako je zvučala na debiju. I treći LP "Hiljadu

tona ljubavi" koji je producirao Habić, nosi sličnu atmosferu kao i prethodni, a Pile se potpisao kao autor dela materijala i udarne pesme "Kesteni". Posle ploče "Glupo je spavati dok svira rock'n'roll" (produkcija Vlada Negovanović) 1989. godine i serije nastupa, uči rata prestaju sa radom i povlače se sa scene.

Godine 1997. grupa obnavlja rad, Pile preuzima ulogu gitariste i priprema ploču na kojoj će se, uz nove pesme naći i ponovni snimci dela starih hitova. Na novoj ploči, pesme su uradili zajedno sa pesnikom Duškom Trifunovićem. Jovan Stojiljković je postao vlasnik studija i priprema ploču za decu.

Diskografija

"Alisa" (Jugodisk 1985.)
"Da li si čula pesmu umornih slavuja" (PGP RTB 1987.)
"Hiljadu tona ljubavi" (PGP RTB 1988.)
"Glupo je spavati dok svira rock'n'roll" (Jugodisk 1989.)

AMAJLJA

(Novi Sad)

Sredinom osamdesetih godina grupu Amajlja osnovali su gitaristi Bogoljub Banjac i Zoran Anićić, basista Slobodan Većkalov, pevač Petar Krstić, klavijaturista Dejan Starčević i bubenjar Julije Dondo. Na početku karijere negovali su hard rock, a kasnije su se posvetili melodioznijem rock zvuku.

Treći LP su snimili u Londonu oktobra 1991. godine, a kao gost na akustičnoj gitari svirao je bivši tinejdžerski miljenik Endi Keršou (Andy Kershaw). Na sledećoj ploči "Čista zabava" 1993. godine obradili su Balaševićevu pesmu "Prva ljubav".

Diskografija

"Samo ti" (Diskoton 1989.)
"Žašto si tako blesava i luda" (PGP RTB 1990.)
"Vruće + hladno" (PGP RTB 1992.)
"Čista zabava" (PGP RTS 1993.)
"Nikad više kao pre" (PGP RTS 1996.)

ANASTASIA

(Skoplje)

Koren rada sastava Anastasia proteže se od početka osamdesetih godina kada je basista Goran Trajkoski kroz grupu Padot na Vizantija započeo sa promišljenim poimanjem tradicije kroz moderniji muzički izraz. Po raspadu grupe, Trajkoski se priključio sastavu Mizar, a zatim je sa perkusionistom Zoranom Spasovskim formirao grupu Aporea.

Za nišku izdavačku kuću Dom objavili su jedan maksi singl, a 1990. godine su pre rasli u sastav Anastasia. Priključio im se i Zlatko Oriđanski (gitara, mandolina, flauta) koji je predvodio grupu Lola V Stain, sličnog etno usmerenja i počeli su da stvaraju muziku baziranu na vizantijskoj tradiciji i crkvenom pojantu. Mini LP sa pesmama "Na rekah Vavilonskih" i "Premin" takođe su objavili u Nišu 1991. godine, a dve godine kasnije za solunsku kuću Poeta Negra objavljeno je reizdanje te ploče. Prvih godina pretežno su

DARKO BAŠEŠKI

radili muziku za pozorišne predstave u Subotici, Sarajevu i Skoplju. Sličan pogled na muziku povezao ih je sa rediteljem Milčom Mančevskim pa su za njegov film "Pre kiše" uradili muziku. Mančevski je još polovinom sedamdesetih godina otišao iz Skoplja u Ameriku na studije režije. U to vreme je često pisao reportaže za beogradske listove "Zdravo" i "Džuboks", kao i tekstove za skopsku grupu Bastion.

Radeći muziku za film "Pre kiše" članovi grupe Anastasia u potpunosti su ostvarili svoje viđenje etno zvuka. Na kompaktu su se našle i već objavljene pesme "Premin" (sa mini LP ploče Anastasie) i "Mansarda" (sa albuma Lole V Stain) kao i obrada stare makedonske pesme "So maki sum se rodila" (na kompaktu pod imenom "Death Of Alexander"). Glavni vokal u toj pesmi otpevala je Vanja Lazarova Dimitrovska, cenjena pevačica izvornih narodnih pesama. Ključni saradnik u radu na CD-u bio je Dušan Dimitrovski, stručnjak za etno muziku, autor knjige "Za našu muziku". Tokom snimanja članovi grupe su uz savremenu studijsku tehnologiju koristili i autentične instrumente kaval, tapan, gajde, psaltr. Na snimanju su još učestvovali Kazim Idriz (tapan), Dragan Dautovski (vođa sastava narodnih instrumenata Mile Kolarovski), Gordana Josifovska (oboa), Dubravka Zajkova (viola), a producent je bio Toše Pop Simonov. CD sa muzikom iz filma objavljen je prvo u Francuskoj, a zatim i širom sveta i dobio je vrlo povoljne kritike u stručnoj štampi. Na koncertnim promocijama Anastasia je nastupala u postavi Goran Trajkoski (vokal, kaval, gajda), Zoran Spasovski (tapani, udaraljke, sintisajzer), Zlatko Oriđanski (tambura, prim), Senko Velinov, Pepi Georgievski (vokali) i klavijaturista Valentino Skenderovski (ex Leb i sol, Memorija). Krajem 1996. godine objavili su promotivni mini CD sa pesama "Lice" i "Gori" kao najavu sledeće ploče, a marta 1997. godine svirali su u Sarajevu. U to vreme za grčku izdavačku kuću Libra Music objavili su CD "Melourgia" na kome se nalazi izbor njihovih neobjavljenih snimaka nastalih od 1989. do 1996. godine kao i muzika za pozorišne predstave. Taj CD donosi teme "Gori (Skopje)", "Samoilovite slepcí", "Laži me sestro" kao i već objavljenu "Na rekah Vavilonskih" za koju je tekst nastao na osnovu 127. psalma iz "Bible".

Njihov saradnik Dragan Dautovski je 1996. godine oformio osmočlanu grupu DD Synthesis i snimio istoimeni CD (SJF records 1996.) na kome su uz autorski materijal ponudili obrade makedonskih narodnih pesama: "Dve devojki", "Goten", "Kletva", "Vreminja" i druge.

Diskografija

"Na rekah Vavilonskih" / "Premin" (CKDB 1991. mini LP)
 "Before The Rain" (Phonogram 1994.)
 "Melourgia" (Libra Music 1997.)

ANIMATORI

(Zagreb)

U momentu kada su Animatori stupili na scenu svojim pop zvukom, ocjenjeni kao "maturantski blues", u potpunosti su oduševili od tadašnjeg dominantog novotalasnog zvuka. Grupu su 1980. godine osnovali Krešimir Blažević (gitara, vokal), Andro Purić (bas), Vatroslav Markušić (violina), i Tomislav Brežičević (bubnjevi).

Predistorija grupe seže u 1977. godinu kada Blažević iz rodnog Slavonskog Broda dolazi na studije u Zagreb i pridružuje se simfo rock grupi Animatori. Pošto su oni ubrzo prestali sa radom, tri godine kasnije Blažević počinje sa novom, muzički sasvim drugačije obojenom grupom, ali pod starim imenom. U neobičnoj instrumentalnoj postavci grupe, violina najčešće ima ulogu potcrtavanja ritmičke osnove sa retkim solo izletima. Prvi ozbiljniji proboj imaju na YURM-u 1982. godine. Tada nastupaju u finalu i uz grupe Xenia, La Fortuneros i U Škrpicu osvajaju drugo mesto. Pre toga potpuno anonimni, iznenadili su obimnim repertoarom koji je sadržao preko trideset sopstvenih kompozicija. U jesen te godine objavljaju prvi singl "Male curice" a zatim u produkciji Željka Brodarica (ujedno svirao gitaru i pevao prateće vokale), snimaju debi LP "Andeli nas zovu da im skinemo krila". Zbir pesama koje se bave odrastanjem i nostalgijom, predstavljaju Blaževića kao zrelog autora koji svoje originalne ideje ume da zapakuje u pop formu inspirišući se uticajima britanske scene šezdesetih godina. Najveći uspeh postiže naslovna pesma koja se nekoliko meseci zadržala na prvom mestu emisije "Hit meseca" TV Beograd. Drugi album "Svi momci i djevojke" snimaju 1984. godine sa producentom Huseinom Hasaneffendićem i na njoj Blažević nastavlja sa ličnim poetskim iskazima. Udarna pesma "Ostat ču mlad" iskorišćena je i u filmu "Špuk" režisera Mladen Puhlovskeg. Kao gosti na ploči učestvuju brojni zagrebački muzičari od kojih su najpoznatiji: Rastko Milošev (gitara), Aki Rahimovski (prateći vokali), Miroslav Sedak Benčić (saksofon), i Davor Rodik (pedal steel gitara). Avgusta 1984. godine Blažević odlazi u JNA i grupa prestaje sa radom.

Tokom pauze, bubnjar Brežičević je prešao u sastav Karlowy Vary, a violinista Markušević u country grupu Plava trava zaborava sa kojom je i ranije saradivao. U reanimirane Animatore koji sa radom počinju krajem 1985. godine stižu bubnjar Dražen Šomek, gitarista Predrag Miljuš i klavijatista Toni Markulin. Treći album "Dok ležim cijeli dan u sjeni" prožet blagim country zvucima, snimaju 1987. godine u produkciji gitariste Branka Bogunovića iz Plave trave zaborava, a kao gost opet učestvuje Davor Rodik. Na snimanju gostuju i bubnjar Ratko

Divjak, klavijatista Mato Došen a Zoran Predin iz Lačnog Franza sa Blaževićem peva u temi "Bijeg".

Po objavljinju ploče, grupa je napravila dugu pauzu tako da je četvrti album objavljen tek aprila 1992. godine. Podelivši ploču na dve celine: optimističku pod nazivom "Proljeće je zakucalo" i depresivnu "Duhovi iz prošlosti", Blažević se tematski kreće u rasponu od debi albuma do tada aktuelnih ratnih vremena, a pesma "Kad se vratim kući" objavljena je na albumu "Rock za Hrvatsku" na kome su učešće uzeli različiti autori. Komplikacijski CD "Reanimatori" objavljuju 1995. godine.

Diskografija**Singlovi**

"Male curice" / "Živjeti mirno" (Jugoton 1982.)
 "Andeli nas zovu da im skinemo krila" / "Ljeto nam se vratilo" (Jugoton 1983.)
 "Ostat ču mlad" / "Kao ogledala" (Jugoton 1984.)

Albumi:

"Andeli nas zovu da im skinemo krila" (Jugoton 1983.)
 "Svi momci i djevojke" (Jugoton 1984.)
 "Dok ležim cijeli dan u sjeni" (Jugoton 1987.)
 "Proljeće je zakucalo" / "Duhovi iz prošlosti" (Orfej 1992.)
 "Reanimatori" (Croatia Records 1995. kompilacija)

ARHANGEL

(Skoplje)

Još 1980. godine, dosta pre nastanka grupe, Risto Vrtev je komponovao pesmu "Arhangel" kojom je dao osnovne naznake svog budućeg autorskog izraza. Kasnije, Vrtev je radio pesme za sastav Mizar dok su još bili okrenuti čistoj rock'n'roll formi.

Arhangel nastaje januara 1989. godine u sastavu: Risto Vrtev (gitara, vokal, autor muzike i tekstova), Dragan Ginovski (gitara), Dejan Argirovski (bas) i Zoran Cvetkovski (bubnjevi). Iste godine nastupaju na YURM-u u Zagrebu i Omladinskom festivalu u Subotici, gde ulaze u finale. Njihova kompozicija

"Arhangel 80-89" nalazi se na kompilacionskom albumu sa Subotičkog festivala. Zatim 1990. godine sviraju u Čehoslovačkoj. Debi LP "Arhangel" objavljen je marta 1991. godine u Beogradu, zahvaljujući Flaviju Rigonatu, vlasniku kuće "Haos" koja je do tada izdavala knjige i američke underground stripove. Pored Vrteva i Ginovskog, na ploči su radili basista Petar Jankov (ex DDT) i bubnjar Dimitar Dimovski (ex Cilindar). Decembra 1992. godine Arhangel nastupa na UNICEF-ovom koncertu u Subotici. Sledеći album

"Arhangel II" objavljen je za Muzičku i kasetnu produkciju Makedonske radio televizije juna 1993. godine. Taj materijal, pod nazivom "Dno", u Jugoslaviji je na kaseti licencno objavila firma Take It or Leave It 1994. godine. "Dno" je promovisano koncertom na beogradskom festivalu Brzi bendovi Srbije. Na ploči se pored Ristinih pesama "Senište", "Čovek bez ime i prezime", "Vojna" nalazi i obrada pesme "Wonderful World" Blacka (u prevepu "Čudesan svet") i "Zborovi i volžbeni" na tekst Borisa Pasternaka.

Te godine u Makedoniji dobijaju priznanja za najbolji album, najbolji koncert, pesmu godine i najboljeg tekstopisca. Snimak unplugged nastupa grupe predstavlja je Makedonsku televiziju na TV festivalu u Sofiji, a septembra 1994. godine svirali su na EBU rock festivalu u Ljubljani. Novembra 1994. godine Arhangel je učestvovao u programu "Dani makedonske kulture" u Danskoj. Sledеće godine svirali su na T-festivalu u Skoplju uz sastave Prodigy, Dog Eat Dog, Renegade Soundwave i druge. Novembra 1995. godine nastupali su u beogradskom Bitef teatru, a februara 1996. godine na FIAT rock festivalu u Podgorici. U međuvremenu su snimili obradu "Never Talking To You Again" sastava Hüsker Dü, koju su posvetili preminulom basisti Dejanu Argirovskom i svoju pesmu "Nova vera, nova Biblija".

Tokom jeseni 1997. godine, grupa Arhangel privodila je kraju snimanje treće ploče.

Diskografija

"Arhangel" (Haos 1991.)
 "Dno" (MKP-MRT / Take it or leave it 1993.)

ASANOVIĆ TIHOMIR POP

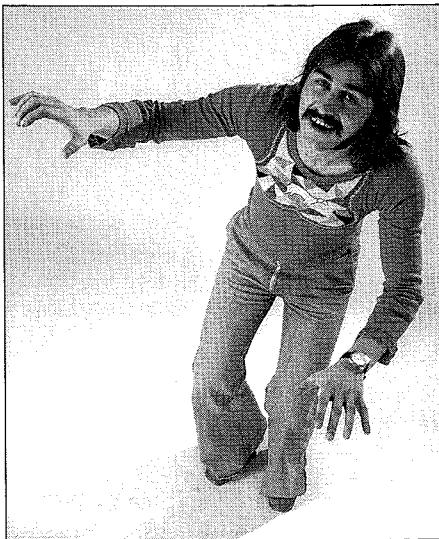
(Zagreb)

Klavijatista Tihomir Pop Asanović (rođen 1948. u Skoplju) je srednju muzičku školu završio u rodnom gradu. Sa šesnaest godina počeo je da svira sa Velikim plesnim orkestrom RTV Skoplje. Krajem šezdesetih godina u beogradskom Gradskom područnu pratio je Tomu Zdravkovića pa se otisnuo u Evropu gde je pet godina svirao po klubovima.

Povratak 1968. godine osniva sastav Generals sa kojim je nastupao u inostranstvu i po jadranskoj obali. Paralelno svira sa Boškom Petrovićem i to najčešće na stranim jazz festivalima. Na osnovu tih nastupa list "Jazz podium" proglašava ga četvrtim orguljašem u Evropi. Godine 1971. Generals prestaju sa radom i Asanović postaje član originalne postave sastava Time. Sa njima snima samo debi LP "Time" (Jugoton 1972.) a na Svetskom festivalu omladine u Berlinu 1973. godine sa grupom Time izvodi sopstvenu pesmu "Berlin" za koju dobijaju nagradu kao najbolji učesnici. Pesma se našla i na kompilacionskoj ploči festivala objavljenoj u tadašnjoj Istočnoj Nemačkoj. Tokom 1973. godine Asanović je na koncertima nastupao sa Yu grupom i sastavom Smak. Sledеće godine snimio je solo ploču "Majko zemljo"

A

A

na kojoj pevaju Josipa Lisac, Nada Žgur, Doca Marolt, Dado Topić i Janez Bončina a svirali su Dragi Jelić, gitara, Mario Mavrin, bas, Ratko Divjak, bubnjevi, Pero Ugrin, truba, Braco Doblekar, konge i vodeći zagrebački jazz muzičari. Pored Asanovića, autori pesama su Janez Bončina, Dado Topić i Miljenko Prohaska. Iste godine osniva Jugoslovensku pop selekciju u kojoj su najcenjeniji domaći instrumentalisti i imaju zapožen nastup na BOOM festivalu u Ljubljani. Iz tog sastava, septembra 1976. godine nastaje grupa September koju predvode Asanović i Bončina. Uoči osnivanja te grupe, Asanović objavljuje drugi LP za koji je kompozicije pisao sa Dadom Topićem, a uz njih su pevali Zdenka Kovačićek i Janez Bončina.

Asanović je tokom sedamdesetih ostvario renome pouzdanog instrumentaliste koji je vrlo često svirao sa jazz muzičarima, ali je prihvatao isplative turneje po SSSR-u kao član raznih sastava među kojima je bila i pop grupa Pro arte. Zatim se povukao sa scene i orijentisao na trgovinu instrumentima.

Diskografija

"Majko zemljo" (Jugoton 1974.)
"Tihomir Pop Asanović" (Jugoton 1976.)

ATOMSKO SKLONIŠTE

(Pula)

Predistorija grupe zadire u 1968. godinu kada je u Istarskom narodnom kazalištu u Puli premijerno izvedena predstava "Atomsko sklonište" koju je režirao pesnik Boško Obradović. Za tu predstavu reditelj je napravio izbor iz svetske antiratne poezije, a uvrstio je i svoje pesme "Kuga u Danangu" (protiv rata u Vijetnamu) i "Vaclavske Namjesti" (protiv vojne intervencije Sovjetskog Saveza u Čehoslovačkoj). Budući da je Obradović dugo godina negovao ideju o formiranju rock grupe koja bi radila muziku na njegove tekstove, jednom prilikom je ispred pulske kafane "Jadran", gde su se okupljali muzičari, nekolicini iskusnih instrumentalista ponudio fasciklu sa svojim tekstovima. Ubrzo je napravljen i dogovor o zajedničkom radu i oformljen je bend Atomsko sklonište.

Bilo je to 26. februara 1977. godine, a grupu činili su basista Bruno Langer (ex Boomerang), pevač Serdo Blažić, gitarista Dragan Gužvan, klavijaturista Eduard Kancelar, bubnjar Saša Dadić i Rudolf Grum koji je pevao prateće vokale. Prvi veći uspeh grupe je postigla na BOOM festivalu u Novom Sadu decembra 1977. godine. U proleće 1978. godine učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici, a ubrzo im je izašao prvi LP "Ne cvikaj, generacijo" na kome su precizno formulisali hard rock zvuk sa antiratnim i kataklizmičnim tekstovima koji su dosta dugovali u to vreme već demodiranoj hipi ideologiji. Debi im donosi prve hitove: "Pomorac sam majko", "Kinematograf našeg djetinjstva" i "Ne cvikaj, generacijo." Na samom početku grupe je prigrabila interesovanje javnosti svojim najavama da sviraju punk (mada su kasnije priznali da nisu ni znali o čemu je reč), pocepanom odećom u kojoj su nastupali i efektnim fotografijama koje im je realizovao Mariborčanin Tone Stojko. Saradnju sa porticom Stojko proširili su kada su Tonetovoj supruzi Neci Falk snimili matricu za pesmu "Zaspao si u mojoj kosi".

vo pre njih koristili AC/DC za snimanje koncertnog albuma. U produkciji Džona Ečelsa (John Etchells) i Bila Einsvorta (Bill Ainsworth) 1980. godine nastaje ploča "U vremenu horoskopa".

U tom periodu Paul Bilandžić više nije bio član grupe, jer je osnovao svoj Lilihip i Sklonište nastavlja kao kvartet. Živi album "Atomska trilogija" snimaju leta 1980. godine na koncertu u Domu hrvatskih branitelja u Puli. Već sledeće godine izlazi album "Extrauterina" (Vanmaterična trudnoća) sa istim producentima, ali ovog puta u francuskom Super Bear studiju gde su pre njih radili Elton Džon (Elton John), Kejt Buš (Kate Bush) i Pink Floyd. Muzičku novost na ploči predstavlja uvođenje harmonike u pesmi "Smanji gas". Dobijaju i novog bubnjara Zdravka Širolu, a posle ove ploče raskidaju saradnju sa Boškom Obradovićem.

Vođa sastava postaje Bruno Langer koji piše tekstove i muziku. U londonskom JAM studiju 1982. godine snimaju album "Mentalna higijena", a gost na sakofonu je Mel Kolins (Mell Collins) koji je svirao sa sastavima Rolling Stones, Dire Straits i King Crimson. Iste godine odlaze na svirke u SAD i na

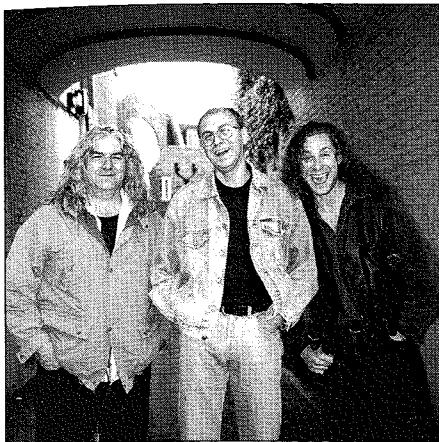
TONE STOJKO

Drugi album "Infarkt", opremljen knjigom fotografija Toneta Stojka, doneo im je nove koncertne favorite "Pakleni vozači" i "Djevojka br. 8". Zbog obaveza prema fakultetu grupu je napustio Eduard Kancelar, a zamениo ga Paul Bilandžić. Svoje pozicije učvršćuju na dobro uvežbanim koncertima obogaćenim scenografijom sastavljenom od bođljikavih žica a jednom prilikom, u ljubljanskoj hali Tivoli, iznad bine je bilo razapeto trista kišobrana. Grupa regрутuje vernu publiku, ali postaje česta meta dela kritike koja im najčešće upućuje zamerke zbog nategnutosti Obradovićevih tekstova. Na negativne kritike reaguju otvorenim pismima u kojima se razračunavaju sa novinarima koji im nisu po volji.

Treći album uz veliku medijsku kampanju snimaju na poluostrvu Stoga u blizini Pule u pokretnom studiju Mobile One koji su upra-

floridi rade album "Space Generation" koji je kod nas licencno objavio PGP RTB. U zagrebačkom Trooly sound studiju snimaju album "Zabranjeno snivanje". Godine 1986. Langer i Gužvan, pod imenom Atomic Shelter, sa američkim muzičarima Vesom Taltonom (Wes Talton), vokal, Fredi Stakijem (Fredie Stuckey), klavijature i Dejvidom Prelsijem (David Prisley), bubnjevi, snimaju ploču "This Space Ship" koja, takođe biva licencno objavljena kod nas. LP donosi šest starih, prearanžiranih pesama i četiri nove. Koncertni album "Jednom u životu" ujedno je i poslednji na kome se pojavljuje Serdo Blažić. Posle duge bolesti on je preminuo 18. januara 1987. godine.

Krajem iste godine Langer kreće sa novom postavom. Pojačan mlađim gitaristom Rankom Svorcanom i bubnjarem Nikolom Durakovićem on preuzima i vokalnu

Bruno Langer i Atomsko sklonište, London 1997. godine.

ulogu i održava Atomsko sklonište do današnjih dana. Album "Criminal Tango" objavljuju 1990. godine. Avgusta 1991. godine, u vreme kada su već počeli oružani sukobi, nastupaju na Zaječarskoj gitarijadi. U Americi im 1992. godine izlazi CD "East Europe Man" koji su snimili sa pevačem Vesom Taltonom.

Grupa i danas povremeno nastupa, a bivši članovi se bave drugim zanimanjima: Dragan Gužvan je direktor firme, Saša Dadić radi u "Uljaniku" a Zdravko Širola je inženjer građevine u preduzeću za puteve. Nastavak diskografske aktivnosti obeležen je objavljinjem CD-a "Terra mistica". Na disku "1976.-1986." RTV Slovenija je objavila izbor njihovih hitova.

Diskografija

- "Ne cvikaj generaciju" (RTV LJ 1978.)
- "Infarkt" (RTV LJ 1978.)
- "U vremenu horoskopa" (RTV LJ 1980.)
- "Atomska trilogija" (RTV LJ 1980. koncertni)
- "Extrauterina" (RTV LJ 1981.)
- "Mentalna higijena" (RTV LJ 1982.)
- "Space Generation" (EER / PGP RTB 1983.)
- "Zabranjeno snivanje" (RTV LJ 1984.)
- "Jednom u životu" (RTV LJ 1985 koncertni)
- "This Space Ship" (EER / PGP RTB 1987.)
- "Criminal Tango" (RTV LJ 1990.)
- "East Europe Man" (EER 1992.)
- "Terra Mistica" (Croatia Records 1995.)
- "1976.-1986." (RTV S 1995. kompilacija)

AUTOMOBILI

(Nova Gorica)

Braća Marko i Mirko Vuksanović prvo su živeli u Sarajevu i u petom razredu osnovne osnovili su grupu u kojoj je bio i njihov drug iz razreda Milan Mladenović. Marko i Milan su u Sarajevu učili da sviraju gitaru od starog majstora Miodraga Necića koji je sredinom osamdesetih nastupao sa grupom Garry Garincha.

Braća su se zatim preselila u Sloveniju, a Automobile su osnovali 1982. godine. Marko je svirao bas i pevao, Mirko klavijature, Valter Simončič bubnjeve, Mitja Mokrin saksofon a Roman Nussdorfer gitaru. Prvi nastup imali su na Novom rocku u Ljubljani 1983. godine, a zatim su bili učesnici zagrebačkog YURM-a. Godine 1984. pobedili su na Omladinskom festivalu u Subotici. U to vreme

već je bio u štampi njihov debi LP tako da su nagradu (snimanje ploče) prepustili drugoplaziranoj grupi Beta Centauri iz Opatije. Debi LP "Mjesec je opet pun" donosi njihove pesme srednjeg tempa pod blagim uticajem grupe The Police. Ploču su odlukovali pomalo elegični tekstovi otpevani na srpskohrvatskom. LP je producirao Miro Tomassini, a izdvojile su se pesme "Ona nosi uniformu", "Novac", "Nebo" i "Ljubav koja veže". Drugi LP "Dugo, toplo ljetno", u produkciji Tomaža Domicelja, donosi pesme srođne atmosfere: "Male igre noću", "Izadi večeras", "Ona zna", "Uništi svoju mladost" i druge. Iz grupe je tada otišao gitarista. Nisu tražili zamenu, tako da su nastupali bez gitare, a nov je bio i bubenar Lucijan Kodermac. Treći LP "Krenimo" snimili su 1987. godine bez saksofoniste Mokrina, a gitaru je svirao Alan Jakin. Ploču su producivali beogradski gitaristi Ljuba Sedlar i Mirko Vuksanović, pa su pesme dobine na energiji i gitarskom zvuku. Novi materijal urađen je u dve verzije, - na srpskohrvatskom i slovenačkom jeziku.

Posle duge pauze, 1992. godine objavljaju CD "Mraz" a zatim i "Skozi leta" na kojima pevaju na slovenačkom, verno se držeći svog zvuka. Sledeci CD "Drugi svet" donosi kompletan prvi i drugi LP i tri pesme sa trećeg. Na kompilaciji "Tistega lepega dne" (FV Music 1996.) na kojoj su se našle obrade partizanskih i revolucionarnih pesama Automobili objavljaju svoje viđenje stare teme "Lepo je v naši domovini biti mlađ". Zatim 1997. godine objavljaju CD "Navaden dan".

Poslednjih godina Mirko Vuksanović sarađuje sa Zoranom Predinom na njegovim solo pločama i zajedno rade muziku za film, pozorište i televiziju.

Diskografija

- "Mjesec je opet pun" (Dokumentarna 1984.)
- "Dugo toplo ljetno" (RTV LJ 1985.)
- "Krenimo" (Diskoton 1987.)
- "Mraz" (Rose records 1992.)
- "Skozi leta" (Rose records 1994.)
- "Drugi svet 1984.-1987." (Grafit 1995. kompilacija)
- "Navaden dan" (RTV S 1997.)

AZRA

(Zagreb)

Kontroverzni autor i jedan od najvećih misticara rock scene Branimir Džoni Štulić rođen je 11. aprila 1953. godine u Skoplju. Otac mu je bio vojno lice tako da su seljakanja bila neizbežna popratna pojавa profesije. Ključne godine odrastanja i afirmaci-

je proveo je u Zagrebu gde je studirao na Filozofskom fakultetu. U početku karijere često je nastupao sam sa akustičnom gitarom i to pretežno po žurkama gde je izvodio svoje, ali i tuđe pesme raznih žanrova. U to vreme napisao je dobar deo pesama koje su se kasnije našle na ranim albumima Azre.

Prva grupa koju je osnovao zvala se Balkan Sevdah Band. Činili su je dugokosi momci sa akustičnim gitarama i jedna pevačica. Svrali su sve – od Džonijevih pesama, preko sevdalinki, narodnjaka do The Beatles. Vremenom se bend sve više okreće rocku, a kroz njega je prošlo mnogo muzičara.

Januara 1977. godine Džoni je odlučio da promeni naziv grupe u Azra. Ime je odbranio po pesmi Hajnriha Hajnea, a Azra znači devica. I pod novim imenom su česte promene u grupi, tako da sezone 77. i 78. godine nastupa sa Jurom Stublićem, Jurijem Novoselićem, Marinom Pelajićem i Mladenom Juričićem. Jura i Džoni, kao dve jake autorske ličnosti, nisu mogli dugo da izdrže pod istim krovom pa se čitava ekipa odvaja od Džonija i formira sastav Film. U to vreme Džoni postaje član Parnog valjka, ali ni ta kombinacija nije dugo potrajala, samo dve nedelje. Rezultati druženja ostali su zabeleženi na albumima Parnog valjka jer je Husein Hasaneffendić Hus, lider grupe, imao običaj da obrađuje Džonijeve pesme. Tako su i nastale verzije "Jablan" i "Kad Miki kaže da se boji". Vrativši se ideji Azre, Džoni za stalnog saradnika prihvata bubenjara Borisa Lajnera koji je u to vreme svirao sa grupom Hausitor. Dugo su tražili adekvatnog basistu, tako da su se za prvi intervj u slike sa psom. Valjda da bi izgledali kao trio. Njih dvojica su snimili prvi singl sa pesmama "Balkan" i "A šta da radim". U studiju su im pomogli Zlatko Miksić Fuma, basista Parnog valjka,

Džoni Štulić 1979. godine, Azra na početku.

prateće vokale pevao je Mladen Juričić, gitarista Filma, Husein Hasaneffendić je svirao gitaru i obavio produkciju, a električnu violinu je svirao izvesni Relja. Debi singl pokreće prve pozitivne kritike. Pesma "Balkan" koju je Džoni napisao po povratku iz vojske, 1974. godine nosi u sebi sublimirane glavne odrednice njegovog autorskog senzibiliteta. Originalni tekst pesme vukao je na

A

A

sevdah, ali ga je Džoni pod uticajem punka i novog talasa izmenio. Na te promene došta je uticao prvi nastup Pankrta u Zagrebu. Azri se uskoro pridružio basista Mišo Hrnjak. Trio koji je snimio ključne ploče Azre bio je formiran. Džoni je nastavio sa svojom idejom partizanskog probroja, tako da je grupa tokom leta svirala po trgovima na moru kaleći se u direktnim kontaktima sa slučajnom ili namernom publikom. Debi album snimaju u proleće 1980. godine a za producenta je odabran veteran Drago Mlinarec, jer je Hus bio zauzet. Rezultat je u producentskom smislu bio mršav, jer im se nisu podudarali senzibiliteti. Ipak, pesmama to nije mnogo nauđilo pa se ta ploča smatra jednim od najjačih debija u YU rocku. Tokom dvanaest numera Džoni demonstrira praštave gitare, uticaj belog reggae zvuka (kao The Police u to vreme), uzvikujuće, gotovo bolno pevanje i tekstove sa temama koje dodatašnja scena nije poznavala. Ipak, shodno vremenu, Džoni je izbegao da snimi pesme sa jačim političkim temama, ostavljajući ih za sledeći album. Na debiju se našlo dosta ljudavnih pesama i čitava ploča je posvećena

Sledeći potez bio je singl sa pesmom "Lijepo žene prolaze kroz grad" otpevanom delimično u slengu. Ploču je producirao Hus, odsvirao je i solo na gitari u maniru britanske blues scene. Na B-strani našao se instrumental "Suzy F." za koji je Džoni imao tri verzije teksta, ali su odbačene jer je zvučalo "Kao da pjeva Aco Stojković na ljetnjoj bašti 1938. sa leptir mašnom" (citat Džonija). Singl je ujedno bio najava za dupli album "Sunčana strana ulice". Producirao ga je sam Džoni, što će kasnije redovno činiti. Među dvadeset četiri pesme uvrstio je neke iz najranijeg perioda. Ploču otvara vinjeta "041" kao uvod u priče koje sledi. U ljubavnim pesmama "Ne reci mi dvaput", "Između nas", "Gospodar samoće", "Sunčana strana ulice", Džoni je nežan, muzički se oslanja na akustiku i novouvedene duvačke instrumente. Suprotno tome, političke pesme su gotovo nekontrolisano pokuljale. Od gorce "Užas je moja furka", preko tada aktuelnih "Poljska u mom srcu", "Kurvini sinovi", "Uvijek ista priča", Džoni je progovorio o temama o kojima se ustručavao da peva na debiju. Jugoton je jedino insistirao da se uz tekst

Azra je u zagrebačkom klubu Kulušić oktobra 1981. godine održala sedam koncerata koji su snimani za trostruki živi album "Ravno do dna". Tih večeri definitivno su potvrdili status predvodnika. Džoni se na tim višečasovnim nastupima gotovo nije obraćao publici. Povremeno je u žaru svirke šutirao pojačala i tvrdoglavu je odbijao da izade na bis. Snimak sa koncerta održanog 21. oktobra objavljen je na životom albumu marta sledeće godine. Ostvarivši želju da ponovo snimi neke stare pesme za koje je smatrao da su u studiju upropasćene, bazirao je program na tom materijalu. Ipak, predstavljene su i nove pesme: "Rođen da budem Šonjo", "Nedjeljni komentar" (sa uputstvom da je posvećena lokalnim bogovima), "Prokleti ljuti" i druge. Uoči izlaska ploče Azra je održala sedam rasprodatih koncerata u beogradskom SKC-u. Tada je već izlazio na bis. Jedne večeri im se priključio Vlatko Stefanovski u pesmama "Balkan", "Lijepo žene prolaze kroz grad" i "Obrati pažnju na poslednju stvar". Publika ih je zvala opet, pa su na binu izašli svi članovi grupe Leb i sol sa Džonijem i zaprili "Slow Down" Kleptona (Clapton). Na život ploči Azra je reprezentativno predstavljena i prosto neverovatno deluje da su mesec dana uoči beogradskih nastupa bili na ivici raspada. Naime, pred koncert u Ljubljani došlo je do svađe pa je na bini Džoni razlupao gitaru i pojačalo. Sukob je brzo izglađen i oni su nastavili dalje. Sledeći, dupli album "Filigranski pločnici" izlazi već juna iste godine. Na njemu su politički komentari još direktniji. "Tko to tamo pjeva" upućena je drugu Titu, "68" propalim revolucionarima, "Pavel" romantičnim revolucionarima, "Gorki okus" političkim prognanicima, tačnije nastala je povodom zabrane zbirke pesama "Vunena vremena" i hajke na autora Gojka Đoga. Ploča sadrži i ljubavne pesme "Volim te kad pričaš", "Kao ti i ja", "Ne prodajem nasmiješenog psa" u kojoj peva Lajner. Tu fazu rada zaokružuje singl "E pa što", posle koga grupa kreće silaznom putanjom.

Već januara 1983. godine Džoni u Frankfurtu snima ploču "Kad fazani lete" i to samo sa Lajnerom, jer je Hrnjak napustio grupu, ali i muziku posvetivši se religioznoj sekci. Već zreo kao autor, Džoni grabi utabanom stazom što je najpreglednije u pesmama "Anđeli", "Plavi golub", "Nemir i strast", "Štićenik". Slična je i sledeća ploča "Krivo srastanje" nastala sa Lajnerom godinu dana kasnije, takođe u Frankfurtu. Sem njegovih pesama tu je obrada stare narodne "Klinček stoji pod oblokom". Posle te ploče, Lajner redi radi sa Džonijem. Paralelno delujući sa brojnim zagrebačkim sastavima, Lajner, basista Srđan Žlebačić Saher (ex Haustor) i gitarista Mladen Juričić (ex Film) formiraju grupu Vještice.

Posle ploče "Krivo srastanje" Džoni se preselio u Holandiju gde je snimio trostruki album "It Ain't Like In The Movies At All" na kome se nalaze nove, ali i puno starih pesama prepevanih na engleski. Sledeću ploču "Između krajnosti" radi 1987. godine u Zagrebu sa Lajnerom, Jurom Pađenom (ex Grupa 220, Parni valjak, Aerodrom) i basistom

Džoni Šulić na poslednjoj seriji nastupa u beogradskom Domu omladine.

deoči Graciji kojoj je napisao i upečatljivu, gotovo nervoznu baladu "Gracija". Kada je debi album stigao u prodavnice, publika je već uveliko znala sve pesme, tako da je na koncertima grupa odlično prolazila. Dobar prijem prvog albuma otvorio je Azri vrata Jugotonu i Džoni je krenuo sa prekranjem i dopunjavanjem pesama koje je ranije napisao, a velikom brzinom je pravio i nove. Džoni je već u to vreme ispoljio svoj naglašeni individualizam, tako da je odbio da svira na predstavljanju zagrebačkih grupa u Domu omladine, organizovanih u paketu pod nazivom "Pozdrav iz Zagreba" januara 1981. godine. Nekoliko nedelja kasnije došli su u Beograd i tokom tri dana sa pet koncerata triumfovali su u SKC-u.

pesme "Kurvini sinovi" dopiše da je upućena "imperializmu i hegemoniji", ma šta to značilo. Na ploči se prvi put našao jedan tekst koji nije Džonijev. Reč je o "Pit, i to je Amerika" koji je napisao Mile Rupčić za istoimenu monodramu. Jedna od najsnaznijih pesama je "Odlazak u noć" gde je u uobičajeno kabastoju verbalnoj formi Džoni opisao svoju urbanu paranoju. Radeci na albumu, trojka se homogenizovala, a veću pevačku ulogu dobili su i drugi članovi. Mišo Hrnjak je otpevao "Kad Miki kaže da se boji", a Lajner je bio podrška u pratećim vokalima. Na snimanju su gostovali: Miroslav Sedak Benčić (saksofon), Franjo Vlahović (truba i trombon), Nikola Santro (trombon) i Mladen Juričić (usna harmonika). Posle turneve po Jugoslaviji koja je trajala tokom leta i jeseni,

Stivenom Kipom (Stephen Kipp) koji je sa njim došao iz Holandije. I na ovoj ploči ima dosta obrada, pretežno starih narodnih pesama, a kao najuspešnije se izdvaju "Adio Mare" Vlahe Paljetka i "Zadovoljština" po motivima "I Can Get No Satisfaction" The Rolling Stones. Tokom 1987. godine ista ekipa je na turneji snimila četverostruki živi album "Zadovoljština" koji se pojavo u bogatoj opremi. Uz booklet sa tekstovima svih pedeset pesama, dodata je i knjižica "Anonymous eprigrams" sa Džonijevim poetskim radovima. Na albumu se pored starih pesama, nalazi serija novih, ali to su pretežno obrade stranih autora. Sledeći album "Balkanska rapsodija" je solistički, dupli i Džoni ga snima u Zagrebu 1988. godine uz producentsku pomoć Australijanca Teodora Janija (Theodore Yannie). Ploča je sklopljena po sličnom principu kao i prethodne. Štulić malo peva na engleskom, malo se dotiče makedonskog folklora, ali i domaće pop istorije. Tako je obradio pesmu "Traži mene" sastava S vremenima na vreme. U to vreme, na svirke je sa njim kao tehničar išao Srđan Saher, pa su se na ploči našle dve pesme koje su potpisali on i Štulić. Jedna od te dve "Ti znaš da putujem s tim" se kasnije, pod nazivom "Prečesto" pojavila na albumu "Bez tišine!" (Plavi pilot 1991.) grupe Vještice. Ploču "Balegari ne vjeruju sreću" Džoni je snimio početkom 1990. godine sa Sevdah Shuttle Bandom koji su činili Jura Pađen, Tomislav Šojat i Branko Knežević. Sa njima se izdvajaju obrade "Lilly Of The West" iz repertoara Boba Dilena (Bob Dylan) koja je u Džonijevom prepevu dobila naziv "Usne vrele Višnje", kao i "Leute moj" Tome Bebića. Štulić je efektan i u svojim pesmama "Voljela me nije nijedna" i "Meni se dušo od tebe ne rastaje".

Posle koncerta na Hvaru 15. avgusta 1990. godine grupa prestaje da postoji. Tokom sledeće godine Štulić u Sarajevu i Holandiji snima ploču "Sevdah za Paulu Horvat", ali se materijal na CD-u pojavljuje tek 1995. godine. U škrotoj produkciji, na nivou

Azra 1990. godine Poslednja jugoslovenska postava.

KAMENKO PAJIC

demo snimaka, pored tradicionala "Jovano Jovanke", "Dimitrije sine Mitre" tu se nalaze "Otac moga oca" na tekst Milovana Vitezovića, "Priča o kralju" na tekst Ljubivoja Ršumovića, "Partizan" iz repertoara Lenarda Koena i druge.

Već deo 1991. godine Štulić je proveo u Beogradu a potom se vratio u Holandiju. U jesen 1995. godine opet je nekoliko meseci u Beogradu. Na Sajmu knjiga promoviše svoj prevod knjige "Božanska Ilijada", radi konički mikš nekih pesama koje izlaze na diplomsku "Analii", a izdavačka kuća Komuna postupno objavljuje njegove ploče na diskovima. Na CD-u "Balegari ne vjeruju sreću" koji je objavljen 1996. godine kao bonus su se našle obrade "Moj galebo" A. Runjića iz repertoara Olivera Dragojevića i "Mokre ulice" koje je Džoni komponovao zajedno sa Dejanom Cukićem. Na snimanju te pesme, po red Štulića i Cukića, učestvovali su Dragan Mitić (klavijature), Marija Mihajlović (vokal) i Enes Mavrić (harmonika). Decembra 1997. godine u Beogradu je objavljena nova Štulićeva ploča "Blasé" na kojoj su uz nove pesme obrade narodnih kao i stari materijal. Uz Štulića na ploči su svirali gitarista Zoran Šerbedžija, basisti Henk Bišop (Hank Bishop), Stiven Kip i bubenjari Tomas Strakbajn (Thomas Strakbein) i Jožek Valjak.

Tokom devedesetih i Croatia Records je već deo ploča Azre objavila kao reizdanja na CD-u. Štulićeve pesme su predstavljene u knjigama "Filigranski pločnici" (Azra music 1982.) i "Big Bang" (samostalno izdanie 1985.) u kome su svi tekstovi pesama od 1979. do 1984. godine kao i šest ranije neobjavljenih. U Antologiji rock poezije "Pesme bratstva i detinjstva" (Nova 1993.), Štulić je zastupljen sa dvadeset jednom pesmom. Spotovi i koncerti grupe objavljeni su na video kasetama: "Zadovoljština", snimak sa koncerta u zagrebačkom Domu sportova iz 1987. godine i "Klinček stoji pod oblokom" (Jugoton 1990.).

DRAŽEN KALENIĆ

Azra 1980. godine: Hrnjak, Štulić, Lajner.

Diskografija

Singlovi

"Balkan" / "A šta da radim" (Suzy 1979.)
"Lijepo žene prolaze kroz grad" / "Poziv na ples" / "Suzy F." (Jugoton 1980.)

"Đoni, budi dobar" / "Teško vrijeme" (Jugoton 1982. koncertni)

"E pa što" / "Sloboda" / "Gluperde lutaju daleko" (Jugoton 1982.)

"Nemir i strast" / "Do viđenja na vlaškom drumu" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Azra" (Jugoton 1980.)
"Sunčana strana ulice" (Jugoton 1981. dupli)

"Ravno do dna" (Jugoton 1982. trostruki koncertni)
"Filigranski pločnici" (Jugoton 1982. dupli)

"Singl ploče 1979. - 1982." (Jugoton 1982. kompilacija)
"Kad fazani letе" (Jugoton 1983.)

"Krivo srastanje" (Jugoton 1984.)

"Singlovi 1983. - 1985." (Jugoton 1985. kompilacija)
"It ain't Like In The Movies At All" (Diskoton 1986. trostruki)

"Između krajnosti" (Jugoton 1987.)

"Zadovoljština" (Jugoton 1988. četverostruki koncertni)

"Blasé" (Hi Fi Centar 1997. dupli CD)

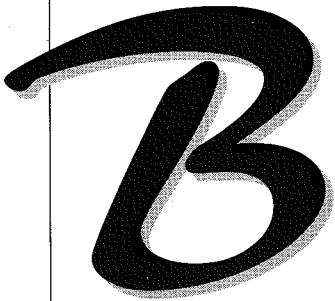
Džoni Štulić solo

"Balkanska rapsodija" (Jugoton 1989. dupli)

"Balegari ne vjeruju sreću" (Jugoton 1990.)

"Sevdah za Paulu Horvat" (Komuna 1995. CD)

"Analii" (Komuna 1995. dupli CD)

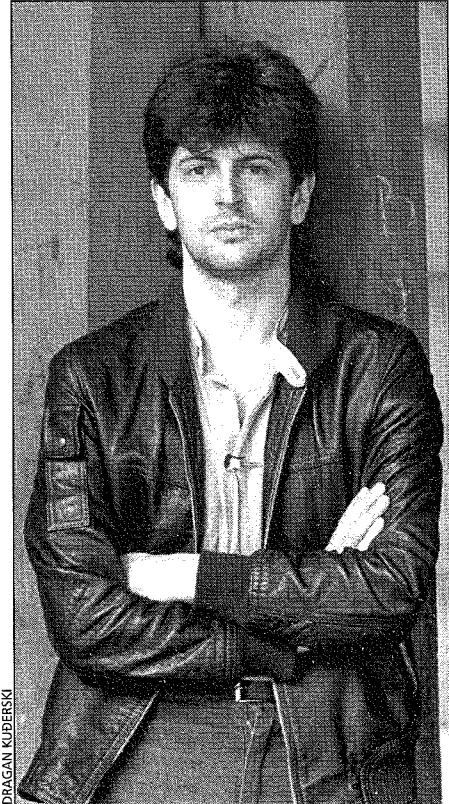
- BAJAGIĆ MOMČILO BAJAGA • BALAŠEVIĆ ĐORĐE
 • BALKAN • BANANA • BASTION • BEBEK ŽELJKO
 • BEBI DOL • BEBIĆ TOMA • BEGNAGRAD
 • BELAN NENO • BEL TEMPO • BEOGRAD
 • BEZOBRAZNO ZELENO • BIJELE STRIELE • BIJELO
 DUGME • BLUES KVINTET • BLUES TRIO • BOA
 • BOMBAY ŠTIMPA • BORGHEZIA • BOYE • BRECELJ
 MARKO • BREGOVIĆ GORAN • BUCO I SRĐAN
 • BULDOGI • BULDOŽER • BULEVAR • BUMERANG

BAJAGIĆ MOMČILO BAJAGA

(Beograd)

Momčilo Bajagić je rođen 19. februara 1960. u Bjelovaru, ali je odrastao u Zemunu. Uoči porođaja, njegova majka je bila u poseti kod rođaka, tako da je Bajaga u Bjelovaru proveo samo prve dane svog života. Karijeru je započeo 1974. godine kao pevač u sastavu TNT. Tada je napisao i prvi tekst i to za pesmu "Dvadeseta noć". Po raspodu sastava, leta 1976. godine, prešao je u grupu Ofi koju je vodio orguljaš Toma Stojković Ofinger. Bajaga je svirao bas, bubenjeve Dragan Đerić Đera a pevač je bio Živorad Žika Milenković. Kada je Toma Ofinger napustio muziku, Bajaga, Đera i novi orguljaš Dragan Pliško su sa gitaristom Rajkom Kojićem osnovali sastav Glogov kolac. Grupa je održala samo jedan koncert i prestala sa radom. Razočaran, Bajaga se povukao. Odbio je poziv Bobana Petrovića da pređe u sastav Zdravo. Rajko Kojić je pristupio sastavu SOS, a zatim i Ribljoj čorbi u koju krajem 1978. godine dovodi Bajagu na mesto ritam gitariste. Bajaga je sa Ribljom čorbotom snimio pet albuma i komponovao muziku za pesme "Nemoj sreću, nemoj danas", "Evo ti za tak-si", "Dva dinara druže", "Ne veruj ženi koja puši Drinu bez filtera (ostavi je)", "Kazablan-ka", "Mangupi vam kvare dete" a kompletan je autor pesama "Ja sam se ložio na tebe", "Baby, Baby I Don't Wanna Cry", "Mužičari koji piju" i "Kad hodaš".

Tokom rada sa Ribljom čorbotom Bajaga je napisao niz nepretencioznih, duhovitih pop pesama koje se nisu uklapale u stil grupe, pa je rešio da ih objavi na solo ploči. Kako je već ranije pravio izlete sa ad hoc grupom Frka (spot za pesmu "Pustite me druže" emitovan je u TV emisiji "Rokenroler" reditelja Borisa Miljkovića i Branka Dimitrijevića), spontano je okupio ekipu saradnika oko ploče "Positivna geografija". Buduće Instruktore činio je niz proverenih beogradskih muzičara. Dejan Cukić (rođen 1959.) je ranije pevao u grupama Dizel, Tilt, Bulevar, a u to vreme je radio kao novinar magazina "Rock". Basista Miroslav Cvetković Čvele (rođen 1953.) svirao je u grupama Tilt, Pop mašina i Papatra. Gitarista Nenad Stamatović (rođen 1955.) bio je u grupama Tilt, Zebra, Suncokret i Bulevar. Bubnjar Vlada Golubović (rođen 1957.) delovao je u Tiltu,

Bajaga 1984. godine, poslednji dani u Ribljoj čorbi.

Suncokretu i Ribljoj čorbi. Pevač Žika Milenković (rođen 1958.) je posle sastava Ofi osnovao grupu Mačori, a pet godina je glumio u amaterskom pozorištu Teatar Levo. U vreme rada na solo albumu Bajagina ambicija bila je da i dalje ostane član Riblje čorbe a da nagomilane pesme samo zabeleži na ploči. Materijal je snimao u iznajmljenom stanu i Studiju 5 uz producentsku pomoć Kornelija Kovača. Na ploči su svirali i Neša Stefanović Japanac (bas), Dragan Jovanović (gitaru), Kire Mitrev (trombon), Ivan Švager (klarinjet), a u temi "Papaline" pevala je Suzana Petričević. Ploča se pojavila krajem januara 1984. godine a efektne pesme "Limene trube", "Tekila-gerila", "Mali slonovi", "Marlena", "Pustite me druže" izazvale su brzu pozitivnu reakciju publike. Na ploči se našla i angažovana "Znam čoveka" posvećena Đeri, kolegi iz prvi zajedničkih grupa. Još uvek nemajući jasnou ideju o komunikativnosti svojih pesama, Bajaga je na nagovor drugih pristao da povodom ploče održi nekoliko koncerata. Prvi nastup imali su u zagre-

bačkom klubu Kulušić 12. aprila 1984. godine i uhvatili su publiku na prepad, iznenadivši ih energijom i svežim pesmama. Sa njima su svirali Kornelije Kovač i klavijaturista Dragan Mitić (ex Bulevar). Tokom boravka u Zagrebu, Bajaga i Cukić su otpevali prateće vokale u pesmi "Uhvati ritam" Parnog valjka i tako im se zahvalili za pozajmljenu bubenjarsku membranu koju su koristili na koncertu. U organizaciji lista "Rock", zvaničnu promociju ploče imali su u beogradskom Domu sindikata 21. aprila i tada su prvi put (po ideji Petra Popovića) nastupili pod imenom Instruktori. Kao predgrupe su odabrani sastavi Valentino i Bezobrazno zeleno. Koncert je završen trijumfom i oduševljenjem pretežno tinejdžerske publike.

Prijemčivost Bajaginih pesama izazvala je potrese u Ribljoj čorbi. On 19. jula 1984. godine dobija otkaz u matičnoj grupi i otvoren prostor da se potpuno posveti svojoj karijeri. Tog leta Instruktori kreću na turneu po radnim akcijama, a sa njima klavijature svira iskusni muzičar Rade Radivojević. Krajem godine Bajaga u anketi lista "Rock" dobija titulu rockera godine, a muzičari njegovu ploču stavlju na prvo mesto.

Već početkom 1985. godine snimaju ploču "Sa druge strane jastuka" u produkciji Kornelija Kovača i Saše Habića. Pored članova grupe, na ploči svira čitav niz muzičara: Branko Mačić (jazz gitara), Stjepko Gut (truba, fligel horna), Sava Medan (kontrabas), Jovan Maljoković i Mića Marković (saksofon) i drugi. Ploča donosi efektne hitove "220", "Dvadeseti vek", ali i balade "Zažmuri", "Sa druge strane jastuka", "Dobro jutro, džezeri". Pored Bajage, kao autor se iskazao Žika Milenković. Njih dvojica su zajedno napisali pesmu "Francuska ljubavna revolucija". Na ploči se našla i "Vidi šta sam ti uradio od pesme, mama", obrada starog hita s početka sedamdesetih "What Have They Done To My Song, Ma?" pevačice Melani (Melany Safka). Menadžer grupe postaje Saša Dragić (rođen 1960.) koji je pre toga radio sa sastavom U škripcu, a početkom osamdesetih godina se bavio i komponovanjem, pa je njegove pesme na svojim pločama snimio Đorđe Marjanović.

Već marta 1985. godine Bajaga je u okviru manifestacije "BG-ZG: Bolje vas našli" zagrebačkoj publici u klubu Kulušić predstavio nove pesme, a reakcije su definitivno potvrđile da u tom gradu imaju jako uporište. Nekoliko dana kasnije, u noći između 9. i 10. marta, grupa nastupa u francuskom gradu Tuluzu na manifestaciji Noć mediteranskog rocka. Iako su svirali u četiri ujutro, publika ih je oduševljeno prihvatile i tri puta pozvala na bis. Koncert je direktno prenosila i francuska televizija. Posle tog nastupa iz grupe odlazi Rade Radivojević, a zamenjuje ga klavijaturista Saša Lokner (rođen 1964.) koji je pre toga svirao u jazz rock grupi Potop i Galiji. Odličan prijem druge ploče, Bajaga i Instruktori su potvrdili na jugoslovenskoj turneji, ali i nastupima na Tašmajdanu 8. i 9. juna. Prvi tašmajdanski koncert ostao je zabeležen kao "kišni" jer je grupa svirala pod pravom pravog letnjeg pljuska,

ZORICA BAJIN - ĐUKANOVIC

Instruktori 1985. godine: Cvetković, Cukić, Lokner, Golubović, Bajagić, Stamatović i Milenković.

ali to nimalo nije smetalo ni publici, ni izvođačima.

U proleće 1985. godine Bajaga i Cukić su sa najpopularnijim domaćim izvođačima učestvovali u snimanju pesme "Za milion godina" autora Dragana Ilića i Mladena Popovića. Reč je o YU Rock misiji koju je inicirao časopis "Rock" paralelno sa humanitarnom akcijom Band Aid, irskog muzičara Boba Geldofa. Singl sa tom pesmom poklonjen je čitaocima u listu "Rock", a koncert domaćih muzičara održan je juna na Zvezdnom stadionu. Od svih učesnika, Bajaga i Instruktori su prošli najbolje, a publika je, izvođenje pesme "Zažmuri" već po običaju obogatila hiljadama upaljenih šibica. Te jeseni u okviru jugoslovenske delegacije, Instruktori i Bijelo dugme nastupaju u Moskvi na Festivalu omladine i studenata. Koncert Bajage i Instruktora u parku "Gorki" morao je da bude prekinut zbog lošeg obezbeđenja. Strahovalo se da bi oko sto hiljada okupljenih ljudi moglo da izazove gužvu u kojoj bi sigurno bilo i ozbiljnijeg povređivanja. Tokom sledećih dana Instruktori su svirali u hali Dinamo, Zelenom teatru (sa sastavima Misty In The Roots i Everything But The Girl), Domu pionira i pozorištu Vah-tangov. Po povratku u Jugoslaviju nastavili su turneju koja je obuhvatila sto dvadeset nastupa. Zbog velikog interesovanja publice, česte su svirke po sportskim halama. Instruktori učestvuju i na rock večeri festivala Intertalent u Pragu.

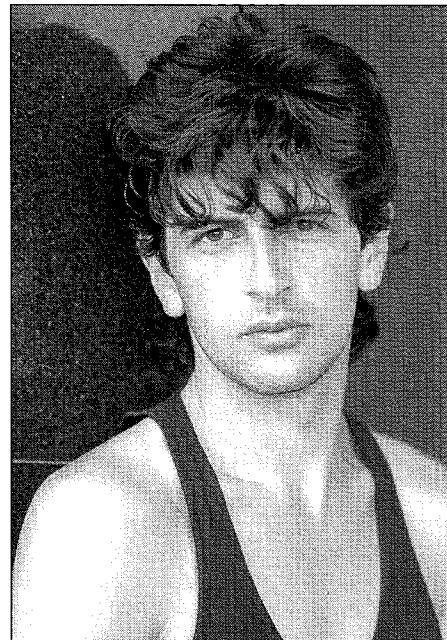
Pri svođenju računa 1985. godine, po glasanju muzičkih kritičara u listu "Rock", Instruktori su proglašeni najboljom grupom, Bajaga je osvojio titulu rock muzičar sezone, "Zažmuri" je bila najbolja pesma, a "Sa druge strane jastuka" ploča godine. LP je prestigao tiraž od 350 000, primeraka a grupa je od Saveza socijalističke omladine Jugoslavije dobila plaketu "25 maj". Umorni od turneja, Instruktori su proglašili pauzu tokom koje su Lokner i Golubović svirali jazz u klubovima sa Stjepkom Gutom, pijanistom Mišom Krstićem i saksofonistom Nenadom Petro-

vićem. Ponovo su se okupili leta 1986. godine da bi snimili LP "Jahači magle" u produkciji Saše Habića. Na ploči su gostovali Josipa Lissac (u pesmi "Ja mislim 300 na sat"), Kornelije Kovač, Nenad Petrović, basista Bata Božanić, gitaristi Duda Bezuha, Rajko Kojić, Vlada Negovanović, Jane Pardovski, trubač Goran Grbić i klavijaturista Đorđe Petrović. Pored Bajaginih sigurnih aduta "442 do Beograda", "Strah od vozova" i "Rimljani", Žika Milenković je napisao muziku za hipi orientisanu "Samo nam je ljubav potrebna" u kojoj je upotrebljen citat iz pesme "All You Need Is Love", tandema Lennon-Makartni. Kao najava za LP u listu "Rock" je poklonjena singl ploča sa pesmom "All You Need Is Love (verzija 1986)", a na B-strani je kroz inserte novih pesama, predstavljena ploča "Jahači magle". Singl je odštampan u 99 999 primeraka, koliki je bio i tiraž novine. Po objavljanju albuma, grupa je imala uspešnu turneju koju je krunisao nastup na Beogradskom sajmu 22. novembra 1986. godine pred oko dvadeset hiljada posetilaca. Ploča je opet stekla epitet najbolje za tu godinu a grupa je dobila Estradnu nagradu SR Srbije. Posle uspešnog posla opet su objavili pauzu. Bajaga je oputovao na Tajland a juna 1987. godine Dejan Cukić je snimio solo ploču "Spori ritam". Instruktori su zatim krenuli na dvomesecnu turneju po Sovjetskom Savezu u okviru koje su održali četrdeset i četiri koncerta. Po povratku u Jugoslaviju, Cukić je opudio prateći bend i koncertno promovisao svoju ploču. U proleće 1988. godine sporazumno je napustio Instruktore i posvetio se solo karijeri.

Sledeću ploču Bajaga i Instruktori snimaju u jesen 1988. godine u Novom Sadu u produkciji Saše Habića. Ploča je dobila naziv "Prodavnica tajni" po knjizi italijanskog pisca Dina Bucatija. Žika Milenković se iskazao kao koautor sa Bajagom u pesmama "Ruski voz", "Život je nekad siv-nekad žut" i "Vesela pesma". Nove tendencije uvedene su u etno orientisanim "Plavi safir" i "Vesela pesma", upozoravajućoj "Verujem-ne verujem" i sve-

denoj, ali ubedljivoj baladi "Otkada tebe volim". Pojednostavivši zvuk, Bajaga je ponudio pesme delimično zasnovane na akustičnim gitarama i klavijaturama, bez upliva duvača i brojnih gostiju. Rezultati sledeće uspešne jugoslovenske turneje objavljeni su na duploj živoj ploči "Neka svemir čuje nemir" na kojoj su se našli snimci sa koncerta u zagrebačkom Domu sportova od 6. marta 1989. godine i sa novosadskog EBU Rock festivala na kome su svirali 15. septembra iste godine. A-stranu te ploče zauzeli su studijski snimci novih pesama "Na vrhovima prstiju", "Idem (kao da ne idem, a idem)" koju je otpevao koautor Žika Milenković i "Neka svemir čuje nemir" (obrada indijske narodne pesme). Tu su i prearanžirane studijske verzije pesama "Tekila gerila" i "Tamar". Na ploči se čuje i najava Dražena Vrdoljaka snimljena na nastupu Instruktora u klubu Kulušić 8. decembra 1984. godine. Tokom koncertnog predstavljanja "Prodavnice tajni" Instruktori su održali dva rasprodata koncerta u beogradskom "Pioniru". Uprkos narastajućem nacionalizmu svuda u Jugoslaviji su bili dobro prihvaci. Jedini incident imali su na koncertu u Splitu kada su ih fudbalski navijači, poznati kao Torcida, gađali bocama, kamenjem i šestarima. Koncert je normalno profunkcionisao tek kada su ljudi iz Bajaginog obezbeđenja izbacili ljubitelje mržnje iz sale. Početkom 1990. godine, dva meseca posle pada rumunskog diktatora Čaušeska, u Temišvaru je održan trodnevni rock festival na kome su, pored manje poznatih sastava iz Engleske, svirali Instruktori, Ribilja čorba, Galija, Viktorija i Valentino.

Septembra 1991. godine Bajaga je objavio mini LP "Četiri godišnja doba" sa četiri nove pesme "Dobro jutro", "Uspavanka", "U koži krokodila" i "Buđenje ranog proleća". Na ploči je gostovala i operска pevačica Jadranka Jovanović. Posle serije nastupa po Makedoniji, Bajaga je 1992. godine na tamnoj sceni dobio Oskara kao najbolji

ZORAN TRBOVIĆ

Najomiljeniji muzičar druge polovine osamdesetih.

strani pevač. Iste godine je imao uspešne nastupe i u Sloveniji. Polovinom 1993. godine objavljuje LP "Muzika na struju". Autor pesama je Bajaga. "Marinina tema" nastala je za pozorišnu predstavu "Život Jovanov" reditelja Darka Bajića, a Žika Milenković je komponovao temu "Nakostrešena mačka". U baladi "Golubica" prateće vokale pevale su Kristina i Aleksandra Kovač, Tanja Jovićević i Marija Mihajlović. Refleksije rata ogledaju se u prvi put jasno politiziranim Bajaginim pesmama "Ovo je Balkan" i "Gde si". Antiratna "Golubica" nastala je na osnovu muzičke teme koju je Bajaga odsvirao kod Terazijske česme u vreme demonstracija koje su započele 9. marta 1991. godine. Ploča je promovisana koncertima po Crnoj Gori i Makedoniji i rasprodatom svirkom u novobogradskoj Hali sportova 15. oktobra 1993. godine. U to vreme Bajaga često sam nastupa po diskotekama u inostranstvu.

Početkom 1994. godine za nastupe Instruktora u Sloveniji vlada veliko interesovanje i kad njihove vlasti odbiju da izdaju vize članovima grupe, izbjija politički skandal koji su osudili slovenački mediji. Posle intervencije predsednika Milana Kučana, grupa dobija vize i trijumfuje u rasprodatoj hali Tivoli. Po povratku u Beograd marta 1994. godine, u Domu sindikata, tokom tri nastupa, Instruktori obeležavaju desetogodišnjicu rada. Posle tih koncerata Dragi i Bajaga prekidaju saradnju. Od tada Bajaga menadžerske poslove obavlja sam. Novembar iste godine posle koncerta u Prištini, dugo skrivana nezadovoljstva u grupi izbijaju na površinu i Bajaga raspušta grupu, uručujući direktni otkaz Stamatoviću i Goluboviću. U to vreme Bajaga uz Sašu Loknera radi muziku za film "Ni na nebu ni na zemlji" reditelja Miše Radivojevića. Kao gosti, na snimanju su se pojavili članovi grupe Legende (u hit pesmi Moji drugovi"), Dragan Jovanović, zadužen za akustičnu gitaru i Sava Latinović, tarabuk. Prateće vokale otpovale su Aleksandra i Kristina Kovač a muzika je objavljena na istoimenom CD-u. Tokom

iste godine Bajaga je uradio muziku za TV seriju "Otvorena vrata". Po obnavljanju Instruktora, Bajaga krajem 1996. godine objavljuje CD "Od bijuterije do cilibara" na kome predstavlja nove članove: gitaristu Vladu Negovanoviću (ex Butik, Dr Spiru i ljudska bića, grupa Slađane Milošević i Tunel) i bubenjara Čedu Macuru. Bajaga je autor kompletног materijala, Žika Milenković je napisao muziku za "Ne volim zimu" a izdvajile su se pesme "Silikon", "Tvoja je gajba sigurna", "Nezgodna je varijanta (jedna od...)". Produciju ploče radili su Bajaga i članovi grupe, a Saša Habić je svirao violončelo. Materijal sa ploče Instruktori su promovisali besplatnim koncertom na beogradskom Trgu Republike 12. maja 1997. godine. Tokom devedesetih godina Bajaga je osvojio sigurne pozicije u klubovima u inostranstvu, a njegovu publiku najčešće čine mlađi koji su zbog rata napustili prostor bivše Jugoslavije. O Bajagi je objavljena knjiga fotografija "Bajaga i Instruktori" (Kamenko 1990.) i biografija "Obe strane jastuka" (Centar za geopoetiku 1997.) novinara Ivana Ivačkovića. Decembra 1977. godine u Sloveniji je objavljen CD "Neizbrisano" na kome su pored neobjavljenih materijala i remiksovane pesme sa ploče "Četiri godišnja doba".

S Ribljom črbom Bajaga je dobio dva Oskara popularnosti, a sa Instruktorima tri. Tokom karijere je napisao pesme "Afrika" i "Za tvoje oči" za Zdravka Čolića, tekstove za pesme "Kairo", "Klovni i smrt" i "Neko je tu" za Slađanu Milošević i pesmu "Ulice mračne nisu za devojke" za grupu Aska. Producirao je debi LP grupe Bezobrazno zeleno (PGP RTB 1983.). Na festivalu u Herceg Novom 1994. godine dobio je nagradu za filmsku muziku za "Ni na nebu ni na zemlji".

Po odlasku iz Instruktora, Nele Stamatović je jedno vreme svirao u Grčkoj a zatim je snimio solo ploče "Istina" (PGP RTS 1994.) i "Vruće, mokro, klizavo" (Hi Fi Centar 1997.). Uz rad sa Instruktorima Žika Milenković paralelno predvodi sastav Babe. Vlada Golubović se posvetio jazz muzici i drži školu za bubenjare. Miroslav Cvetković radi kao studijski snimatelj a sa Rastkom Čirićem i Nebojšom Ignjatovićem je kao basista, producent i aranžer učestvovao u realizaciji zanimljive ploče "The Rubber Soul Project" (PGP RTS 1996.) na kojoj su snimljene pesme u maniru The Beatles. Saša Lokner radi kao cenjeni studijski muzičar. Sa Lazom Ristovskim je snimio CD "Naos" (Komuna / PGP RTS 1994.). Komponovao je muziku TV film "Sile u vazduhu", pozorišne predstave "Boys Life", "Vasilisa prekrasna", "Carev zatočnik", "Baš Čelik" i "Balkanska rapsodija". Snimio je muziku za reklame i TV špice RTS-a. Na koncertima je pratilo Zdravka Čolića, Ramba Amadeusa, grupe Van Gogh i S vremena na vreme.

Diskografija

Albumi

- "Pozitivna geografija" (PGP RTB 1984.)
- "Sa druge strane jastuka" (PGP RTB 1985)
- "Jahači magle" (PGP RTB 1986)
- "Prodavnica tajni" (PGP RTB 1988.)
- "Neka svemir čuje nemir" (PGP RTB 1989 dupli koncertni)
- "Četiri godišnja doba" (Diskoton 1991. mini LP)
- "So far the best of Bajaga & Instruktori" (Red Luna Records 1993 kompilacija)
- "Muzika na struju" (Produkcija Stig 1993.)
- "Ni na nebu ni na zemlji" (PGP RTS 1994.)
- "Od bijuterije do cilibara" (Komuna 1996.)
- "Neizbrisano" (Biveco 1997. kompilacija)

Instruktori 1997. godine: Macura, Negovanović, Lokner, Bajagić, Cvetković i Milenković

BALAŠEVIĆ ĐORĐE

(Novi Sad)

Rođen je 13. maja 1953. godine u Novom Sadu. Gimnaziju je napustio u trećem razredu pa je ispite polagao vanredno. Upisao je geografiju jer, po sopstvenom priznanju, na diferencijalnim ispitima nije bilo matematike. Osnovna ambicija u srednjoj školi bila mu je da postane fudbaler. Ali kada je kao sedamnaestogodišnjak ležao bolestan, pojava jedne muve u sobi ga je inspirisala da komponuje svoju prvu pesmu "Otkud muva". Zatim je počeo da piše prepeve stranih hitova za emisiju "Mužički klub", a sa drugarom koji se snalazio na gitari, otpočeo je i zajednički rad. Godine 1977. pristupio je akustičarskoj grupi Žetva sa kojom je septembra te godine snimio neobavezan tango "U razdeljak te ljubim". Pesma je preko noći postigla ogromnu popularnost tako da je singl prodat u oko 180 000 primeraka. Žetva je vrlo brzo počela da se pretvara u festivalsku grupu strpanu u orkestarske aranžmane, pa ih početkom 1978. godine Balašević napušta i sa Vericom Todorović osniva Rani mraz. Budući da se nisu rastali kao prijatelji, novu grupu je nazvao inspirišući se sibirskom poslovicom: "Ako se nadaš dobroj žetvi, čuvaj se ranog mraza". Žetva zatim objavljuje LP "Vreme žetve" (RTV LJ 1979.) i prestaje sa radom. Sa pesmom "Moja prva ljubav" Rani mraz učestvuje na festivalu Opatija 78. Kroz Rani mraz je prolazilo puno muzičara, a gitaru je jedno vreme svirao i fudbaler Slobodan Pavković. Tokom 1978. godine izbacuju seriju hit singlova, meteorskom brzinom osvajaju tržište i postižu impresivne tiraže. Balaševićevi emotivni tekstovi i jednostavne melodije donose osveženje na posustaloj zabavnoj sceni, a predstavljaju i dobru spregu sa pop muzikom. Uoči snimanja pesme "Računajte na nas" pridružuju im se bivši članovi grupe Suncokret Biljana Krstić i Bora Đorđević. Zahvaljujući drugačijem tretmanu revolucije u odnosu na uobičajene soc-realističke pesme, "Računajte na nas" ubrzo biva promovisana u generacijsku himnu koja se troši u svakoj pogodnoj prilici. A tada ih je bilo napretek. Posle dva meseca rada sa Ranim mrazom, leta 1978. godine, Bora Đorđević napušta grupu svestan razlike u autorskom senzibilitetu između njega i Balaševića i formira Riblju čorbu. Uoči snimanja debi albuma grupu napušta i Verica Todorović. Budući da je još kao tinejdžer bio veliki poštovalec Korni grupe, Balašević produkciju i aranžmane na albumu "Mojoj mami umesto maturske slike u izlogu" prepušta bivšim članovima ove grupe, gitaristi Josipu Bočeku, a kao studijski muzičari tu su basista Bojan Hreljac, bubenjар Vladimir Furduj, klavijaturska Sloboda Marković i saksofonista Mića Marković. Sa ploče se izdvajaju pesme "Sve je dobro kad se dobro svrši", gde se kao gost pojavljuje violinista Jovan Kolundžija, "Mnogo mi znači to", "Neki novi klinci", "Drago mi je zbog tog starog". U njima se ostvaruje kompletni okvir formule za budućnost: nostalgijska,

žne slike i baladičnost uz razrađenu fabulu. Tokom leta 1979. godine Balašević i Biljana Krstić nastupaju po Jugoslaviji, a prati ih grupa Neoplanti za koju Balašević povremeno piše tekstove. Na koncertima, između pesama, Balašević drži duge monologe na aktuelne teme, kao što je susret sa fantomskim vozačem "poršea" na beogradskom trgu Slavija a neizbežna je i proširena verzija "Snaše na salašu" koja poprima karakter duhovite monodrame. Sa njim se na nekim svirkama pojavljuju pesnici Mika Antić i Pero Zubac.

Na festivalu Split 79. Balašević osvaja prvu nagradu pesmom "Panonski mornar".

"Slovenska", "Al' se nekad dobro jelo", "Badnje veče", "Olivera". Kao i prethodne, i ovu ploču je producirao Josip Boček. Sledeći album "Bezdan" Balašević radi sa ekipom koja će mu ubuduće biti redovna studijska i koncertna potpora. LP produciraju Đorđe Petrović, a za aranžmane je zadužen klavijaturska Aleksandar Dujin. Tada prvi put u studiju uspeva verno da zabeleži senzibilitet svojih pesama a posebno je upечatljiv u temama "Ne lomite mi bagrenje", "Bezdan", "Slow motion" i "Ne volim januar".

Na duplom živom albumu "U tvojim molitvama-balade" našli su se snimci sa

DRAGUTIN ŠAVIĆ

Septembra 1979. godine svoju popularnost potvrđuje na osam rasprodatih koncerata u beogradskom Domu sindikata. Tokom 1980. godine služi JNA u Zagrebu i Požarevcu gde glumi u TV seriji "Vojnici". U to vreme Zdravku Čoliću daje pesmu "Zbog tebe" i neke tekstove za album Srebrnih krila "Sreć sam ljubav iz prve pjesme". Krajem godine izlazi album "Odlazi cirkus" i to je poslednja ploča pod firmom Rani mraz. Aranžmane za pesme su radili Josip Boček i Gabor Lendel a ona donosi seriju hitova: "Priča o Vasi Ladačkom", "Mirka", "Menuet", "Život je more". Razočaran pratećim elementima scene, Balašević tada najavljuje da će se povući iz medija, da planira redovno objavljuvanje ploča, ali bez intervjua i uobičajene gužve. Početkom 1982. godine objavljuje album "Pub" kojim zvanično započinje solo karijeru. Ploča opet beleži uspešne pesme "Boža zvani Pub", "Pesma o jednom petlu", "Lepa protina kći", "Ratnik paorskog srca". U TV seriji "Pop Ćira i pop Spira" tumači šarmantnu ulogu berberina Šace. Zimu 82./83. godine provodi na turneji i prvi put rasprodaje beogradski Sava centar. Polovinom decembra 1983. godine objavljuje LP "Celovečernji The Kid" sa pesmama "Svirajte mi jesen stiže, dunjo moja", "Neko to od gore vidi sve", "Blues mutne vode", "Lunjo", "Don Francisko Long Play". Sledeći LP "003" donosi nove hitove:

uspešnih koncerata u Zetri (Sarajevo, novembar 1986.), Ledenoj dvorani (Zagreb, novembar 1986.), Sava centru (Beograd, decembar 1986.), Studiju M (Novi Sad, maj 1987.) i Šalati (Zagreb, jul 1987.). Uz snažnu potporu publike Balašević je otpevao neke od svojih najupečatljivijih balada, a jedina nova pesma "Samo da rata ne bude" snimljena je u studiju uz pomoć dece iz obdaništa "Sonja Marinković" i osnovne škole "D. Natošević". Sličnom muzičkom linijom Balašević nastavlja na ploči "Panta rei". Tako u pesmi "Soliter" analizira političko-nacionalno stanje u tadašnjoj Jugoslaviji, blues formu razrađuje u "Neki se rode kraj vode" i "Nemam ništa s tim", lična preispitivanja u "Starim" i "Jednom su sadili lipu" a odgovor na "Računajte na nas" i svoje aktuelno viđenje druga Maršala formulise u pesmi "Requiem". LP "Tri posleratna druga" koji je dobio podnaslov "Muzika iz istoimenog romana" snimaju 1989. godine Dujin, basista Aleksandar Kravić i muzičari iz Rijeke, gitarista Elvis Stanić (ex Linijska 32, Denis & Denis, Dr Doktor) i bubenjara Tonči Grabušić. Na toj ploči Balašević se pozabavio karikiranim rap formom u "Sugar rap", etno zvukom u "Devojka sa čardaš nogama" a ponudio je svoje osećajne iskaze u "Kad odem", "D-moli", "Čaletova pesma", "Saputnik", "O bože". Na snimanju ploče "Marim ja..." pored redovnih

Rani mraz 1978. godine.

saradnika, u novosadskom studiju juna 1991. godine učestvuju Davor Rodik (pedal steel gitara), Nenad Januzović (udaraljke) i Josip Kiki Kovač (violina). Ploča donosi pesme "Nevernik", "Divlji badem", "Ringišpil" i druge.

Sa početkom rata Stanić i Grabušić prekidaju saradnju sa Balaševićem i 1991. godine pokreću jazz rock sastav Elvis Stanić group. Stanić je, inače, studirao jazz kompoziciju na univerzitetu Berkli u Americi, radio je muzikle i predstave za decu. Objavio je instrumentalni CD "Terra Sacra" (Croatia Records 1997.), a u pripremi je ploča sa materijalom iz muzikla "Slomljeno jato".

Ratne godine Balašević provodi sklonjen od javnosti i mobilizacije budući da vojne vlasti pokazuju veliku volju da ga pošalju na front, tako da za Novu 1992. godinu iz sasvim razumljivih razloga ne dolazi u Sava centar. CD "Jedan od onih života..." snima krajem 1993. godine sa stalnim saradnicima: Aleksandar Dujin (klavir), Dušan Bezuha (gitara), Đorđe Petrović (klavijature), Aleksandar Kravić (bas), Josip Kovač (saksofon) i Dragoljub Đuričić (bubnjevi). Ploča donosi optimistički hit "Ja luzer?", ali i pesme inspirisane ratnim tragedijama "Čovek sa mesecom u očima" i "Krivi smo mi". U isto vreme objavljen je CD "Najveći hitovi" na kojem su pesme iz perioda od 1986. godine i sam Balašević ih je odabrao za kompilaciju. U to vreme njegovi koncerti postaju prava javna čistilišta, budući da govori vrlo oštret, ali duhovite priče sa jasnim opozicionim stavovima. Posle duže pauze CD "Na posletku" objavljuje početkom 1996. godine. U ekipu saradnika dolazi mladi bubenjar Petar Radmilović koji se pre toga ogledao u jazz vodama. Nove pesme "Regruteska", "Namćor", "Drvena pesma", "Dodoška" snimljene su uglavnom na akustičnim instrumentima uz učešće gudača "Svetog Đorđa", a upotrebljeni su fagot, oboja, truba i violina koje verno dočaravaju atmosferu Balaševićevih stihova.

U Sava centru, svom tradicionalnom prostoru, Balašević je započeo sa četiri nastupa koje je održao oktobra i novembra 1982. godine. Prvobitna ideja je bila da tokom godine nastupa jednom mesečno i da publici uz svirku nudi i redovne komentare. Kako su prvi šest nastupa bili vrlo uspešni, došlo se na ideju da organizuje novoga-

dišnje koncerete što je, najviše zahvaljujući publici, pretvoreno u tradiciju. Ti koncerti su svake godine izazivali sve veće interesovanje, tako da je Balašević u zimu 96/97. godine imao deset rekordnih rasprodatih svirki, te je zaključno sa tom serijom u Sava centru nastupao oko osamdeset puta. Od 1994. godine Balašević povremeno drži koncerte u Sloveniji gde postiže veliki uspeh. Pesma "Sloboda ne" koju je snimio još u jesen 1992. godine, prvi put je zvanično objavljena na kompilacijskom disku "Nas slušaju svi, mi ne slušamo nikoga!" (Radio Index 1997.) izdatalog povodom građanskog protesta koji se odvijao u zimu 96/97. godine. U Sloveniji je objavljen živi CD "Da l' je sve bilo samo fol?" (D Moll 1997.) snimljen na koncertu održanom 6. decembra 1996. godine u Mariboru. Slovenski sastav Zaklonišče prepeva je na svojoj kaseti "Nešto kao Džimi Hendriks" (Shelter Records 1996.) obradio Blaševićevu "Računajte na nas", a Voodoo Popeye je na CD-u "Voodoo Epopeje" (Komuna 1997.) obradio pesmu "Oprosti mi Katrin".

Balašević je tokom karijere objavio pesmaricu sa svojim tekstovima "Računajte na nas", roman "Tri posleratna druga" (1991.), knjigu novinskih komentara "I život ide dalje (sve dalje odavde...)" (United Media 1993.) i knjigu "Dodir svile" (Biblioteka "Žarko Zrenjanin" 1996.) u kojoj je izbor tekstova sa ploča. Novi roman "Jedan od onih života" (Prometej 1997.) bavi se periodom od 1. do 15. novembra ratne 1991. godine. Balašević je napisao scenario i tumačio glavnu ulogu u TV seriji "Specijalna redakcija", glumio u TV serijama "Vojnici", "Pop Ćira i pop Spira", "Panonski mornar", i u filmu "Vojnici". Za svoj rad dobio je Nagradu punoletstva, Oktobarsku nagradu Novog Sada, Estradnu nagradu Jugoslavije, nagradu za literarni doprinos u oblasti estrade na "Domanovićevim dñima satire" i nagradu Todor Manojlović za poseban umetnički senzibilitet.

Diskografija

Singlovi

- "U razdeljak te ljubim" / "Srce mi je kao ratar" (RTV LJ 1977.)
- "Moja prva ljubav" / "Kristifore, crni sine..." (Jugoton 1978.)
- "Računajte na nas" / "Strašan žulj" (PGP RTB 1978.)
- "Tri puta sam video Tita" / "Tri puta sam video Tita" instrumental (PGP RTB 1978)
- "Ljubio sam snašu na salasu i druge priče" (PGP RTB 1978.)
- "Oprosti mi, Katrin" / "Život je more" (PGP RTB 1978.)
- "Panonski mornar" / "Moja draga sad je u Japanu" (PGP RTB 1979.)
- "Lagana stvar" / "Prvi januar (popodne)" (PGP RTB 1979.)
- "Priča o Vasi Ladačkom" (PGP RTB 1980. maksi singl)
- "Hej, čarobnjaci, svi su vam daci" / "Hej, čarobnjaci, svi su vam daci" (PGP RTB 1982.)
- "1987." / "Poluuospavanka" (PGP RTB 1987.)

Albumi

- "Mojoj mami umesto maturske slike u izlogu" (PGP RTB 1979.)
- "Odlazi cirkus" (PGP RTB 1980.)
- "Pub" (PGP RTB 1982.)
- "Celovečerni The Kid" (PGP RTB 1983.)
- "003" (PGP RTB 1985.)
- "Bezdan" (Jugoton 1986.)
- "U tvojim molitvama-balade" (PGP RTB 1987. dupli živi)

- "Panta rei" (Jugoton 1988.)
- "Tri posleratna druga" (Jugoton 1989.)
- "Najveći hitovi" (PGP RTB 1991. kompilacija)
- "Marim ja" (Diskoton 1991.)
- "Jedan od onih života..." (UFA Media 1993.)
- "Na posletku" (UFA Media / ZMEX 1996.)

BALKAN

(Novi Sad)

Gitarista i pevač Aleksandar Cvetković godinama je predvodio hard rock grupu Leki sa kojom je postigao samo lokalnu afirmaciju. Sa dolaskom novog talasa, 1982. godine oformio je sastav Balkan. Kao i ranije, muziku je zasnovao na hard rock zvuku, a tekstovi su bili angažovaniji, pod uticajem Đorđevića i Đonija Štušića.

U početku, Balkan je nastupao kao predgrupa na vojvodanskom delu turneje sastavima Divlje jagode, Riblja čorba, Parni valjak, Drugi način, Galija i Atomsko sklonište. Debi album "Gola istina" Cvetković je snimio sa muzičarima: Saša Zavišić (bas), Željko Jerković (ritam gitara) i Radivoj Bugsar (bubnjevi). Produciju je radio Robert Nemeček, basista Pop mašine. Baveći se problemima radničke klase i socijalnim temama, Cvetković beleži pesmu "Tridesetpet-a-šesta" koja je posvećena njegovom ocu. Već sledeće godine objavljaju drugi LP "Na brdovitom Balkanu", ponovo u Nemečekovoj produkciji i sa srodnim temama. Album "Homo Balcanicus" u produkciji Srđana Marjanovića nastavlja sagu o osiromašenim slojevima.

Posle duže pauze i sa mlađim muzičarima Cvetković 1989. godine objavljuje LP "Kome verovati". Tekstovi su ispunjeni rezignacijom i razočaranjem u sistem. U pesmi "Beograd-Borovo-88" on govori o radnicima koji dolaze pred Skupštinu da se žale, dok je pesma "Tridesetpet-a-šesta II deo" o ocu koji je tek posle smrti našao mir. Na snimanju su gostovali gitarista Sead Lipovača i hor osnovne škole "Mihajlo Pupin" iz Veternika, dok su produkciju radili Cvetković i Milan Čirić. Posle te ploče, grupa prestaje s radom.

Diskografija

- "Gola istina" (Jugodisk 1982.)
- "Na brdovitom Balkanu" (Jugodisk 1983.)
- "Homo Balcanicus" (Jugodisk 1985.)
- "Kome verovati" (Panonija koncert 1989.)

BANANA

(Beograd)

Grupa Banana osnovana je 1985. godine i kroz nju je prošao priličan broj muzičara sve dok se nisu ustalili u postavi: pevačica Aleksandra Toković (kćerka poznatog kompozitora narodne muzike Dragana Tokovića), basista Boban Šaranović, gitarista Dragan Lončar, klavijaturista Srđan Cincar i bubenjar Igor Borjević. Debi LP "Ponoćni pasaž" snimili su 1986. godine uz pomoć gitariste Dušana Bezuhe, klavijaturiste Saše Loknera i Bogdana Dragovića (ex Zamba) koji je pevao prateće vokale. Već na startu su ponudili jednostavan

pop rock a pesme su radili Šaranović, Cincar, Bezuha, Dragović i Vladimir Đurić. Leta 1987. godine grupa je svirala u Čehoslovačkoj. Početkom 1988. godine objavili su drugi LP "Banana". Produciju ploče radio je Đorđe Petrović koji je u to vreme i nastupao sa njima. Aleksandra Toković se potpisuje kao autor sedam kompozicija promovišući svoje viđenje tinejdžerskog power popa.

Ubrzo posle objavljanja druge ploče grupa prestaje sa radom. Igor Borojević prelazi u Partibrejkerse i radi kao snimatelj i producent. Aleksandra Toković postaje voditelj na Trećem kanalu RTS, a krajem 1997. godine Srđan Cincar privodi kraju snimanje samostalne ploče.

Diskografija

"Ponoćni pasaž" (PGP RTB 1986.)
"Banana" (PGP RTB 1988.)

BASTION

(Skoplje)

Sastav su aprila 1983. godine osnovali klavijaturista Kiril Džajkovski, pevačica Ana Kostovska i basista Ljubomir Stojčavljević. Za debi album tekstove je pisao Milčo Mančevski u to vreme student režije u Njujorku i dopisnik listova "Džuboks" i "Zdravo". On je ujedno režirao i spot za njihovu pesmu "Hot Day In Mexico".

Po raspadu grupe Ana Kostovska se posvetila glumi, ali povremeno peva na pločama drugih grupa.

Kiril Džajkovski je postao član sastava Leb i sol i sa njima je snimio LP "Kao kakao" (Jugoton 1987.). Početkom devedesetih je otišao u Australiju gde se bavi muzikom. Objavio je CD "Synthetic Theatre" (Avant Garde Records 1996.). U pesmi "Global zurla", gitaru i surle svira Gorazd Čapovski (ex Mizar), lider austrijskog sastava Kismet sa kojim Džajkovski povremeno nastupa. Sa Vladom Divljanom je pod firmom Aparatchiks snimio CD "Dekada" (Avant Garde Records 1997.), a u jesen 1997. godine sa Divljanovim Old Stars Bendom svirao je u Beogradu. Rediteljsku karijeru Mančevski je započeo dobro prihvaćenim filmom "Pre kiše".

Diskografija

"Bastion" (PGP RTB 1985.)

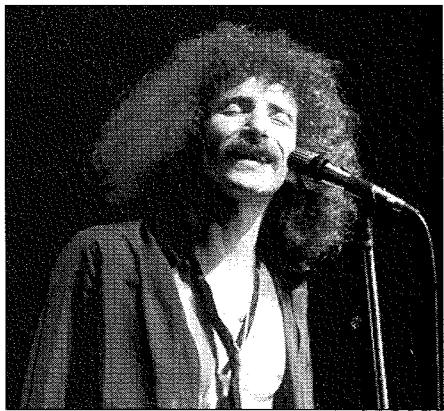
BEBEK ŽELJKO

(Sarajevo)

Rođen je u Sarajevu 16. decembra 1945. godine. Sa šesnaest godina je ušao u prvu grupu Eho 61. Kao gitarista i pevač pristupa Kodeksima. Kada je rešio da pređe samo na ritam gitaru, grupi se priključila Ismeta Der-voz. Zatim u grupu dovodi basistu Gorana Bregovića. U postavi Bebek, Bregović, gitarista Edo Bogeljić i bubenja Lučano Paganoto početkom 1970. godine odlaze na dvomesečni angažman u Napulj. U Italiji ostaju mnogo duže no što je planirano.

Bogeljića i Paganota zamenjuju basista Zoran Redžić i bubenja Milić Vukašinović. Grupa se orijentise ka progresivnoj muzici i tu za Bebeka ima sve manje izražajnog prostora. Osetivši da je višak, vraća se u Sarajevo gde sa Bogeljićem obnavlja Kodekse. Za Novu 1971. godinu obaraju rekord grupe Čiči u neprekidnom sviranju. Na bini ostaju trideset dva sata.

Tokom 1971. godine novi Kodeksi prilično tavore, pošto im se repertoar zasniva isključivo na stranom materijalu. Decembra Bebek dobija poziv za vojsku i Kodeksi, posle oproštajnog koncerta u Domu mladih, prestaju sa radom. Bebek se ženi i odlučuje da napusti muziku. Pred sam polazak u vojsku Goran Bregović ga poziva da snimi pesmu "Patim, evo, deset dana" sa novoformiranim grupom Jutro. Po povratku iz vojske, marta 1973. godine pristupa grupi Jutro, ali se zapošljava u Savezu zajednica socijalnog osiguranja BiH. Kada je Jutro

počelo da postiže prve uspehe, daje otakz i potpuno se posvećuje muzici.

Tokom rada sa Bijelim dugmetom snimio je simfo orientisan solo album "Skoro da smo isti" na kome je bio autor pesama. Ploču snimaju gitarista Edo Bogeljić, klavijaturista Neven Pocrnjić i bubenja Đidi Jankelić. Ploču vrlo slabo prolazi kod publike. Marta 1984. godine objavljuje drugu solo ploču "Mene tiera neki vrag" za koju su pesme radili Dra-gan Ilić (Generacija 5), Radovan i Kikamac (Zana) i Dejan Petković. Tekstove su pisale Marina Tucaković i Alka Vuica. Ploču snima sa Lazom Ristovskim, Ipetom Ivandićem, basistom Saninom Karićem, gitaristom Dragom Jovanovićem, Dejanom Petkovićem za klavijom i duvačkom linijom koju čine Ivica Švager, Kire Mitrev i Goce Dimitrovski.

Po objavljanju ove ploče, Bebek 23. aprila 1984. godine napušta Bijelo dugme. Tokom 1985. godine nastupa po Nemačkoj sa grupom Paklena mašina iz Sombora. Pe-vao je pesme Bijelog dugmeta, ali i materijal sa svoje druge solo ploče. Po povratku je radio sa grupom Mama Co Co, a zatim osniva grupu Armija B u kojoj mu se priključuje još jedan bivši pevač Dugmeta, Mladen Vojićić Tifa. Album "Armija B" izlazi 1986. godine, a Tifa i Bebek pevaju zajedno u pesmi "Široko nam toplo polje Glamočko / Kunem ti se dušo". Na turneji prolaze osrednje i Armija B prestaje sa radom.

Bebek nastavlja solo karijeru pločom "Niko više ne sanja" za koju su muziku pisali Đorđe Novković i Zrinko Tutić, a tekstove Arsen Dedić, Bora Đorđević, Alka Vuica i Marina Tucaković. Na snimanju gostuje gitarista Vlatko Stefanovski. Pesmu "Da zna zora" Bebek peva u duetu sa pevačem narodne muzike Halidom Bešlićem. Tu su još i pesme "Sinoć sam pola kafane popio" i "Žuta ruža". Od te ploče Bebek se sve više deklariše kao narodni pevač što potvrđuje i sledećim albijom "Pjevaj, moj narode" snimljenim iste 1989. godine. Produciju je radio Nikša Bratoš, a kompozitorski tandem ostaju Novković-Tutić, dok su na snimanju gostovali Bodo Kovačević i Ranko Rihtman. Zatim 1990. godine objavljuje slabo zapažen LP "Karmin, pjesma i rakija". Početkom rata seli se u Zagreb gde se paralelno bavi muzikom i jedno vreme vodi kafić "Tajna veza". Godine 1994. objavio je CD "Gori svijet...ti ćeš ga ugasiti" za koji je pesme napisao Miroslav Drlić Rus (ex ITD bend). CD "Puca mi u glavi" 1995. godine donosi nove Rusove kompozicije, ali i ponovo snimljenu "Na zadnjem sjedištu mog auta" iz repertoara Bijelog dugmeta.

Diskografija

"Skoro da smo isti" (Jugoton 1978.)
"Mene tiera neki vrag" (Jugoton 1984.)
"Armija B" (Diskoton 1986.)
"Niko više ne sanja" (Jugoton 1989.)
"Pjevaj moj narode" (Jugoton 1989.)
"...Karmin, pjesma i rakija" (Jugoton 1990.)
"...A svemir miruje" (Croatia Records 1992.)
"Gori svijet...ti ćeš ga ugasi" (Interservice 1994.)
"Puca mi u glavi" (Croatia Records 1995.)
"Sve najbolje" (Croatia Records 1995. kompilacija)

BEBI DOL

(Beograd)

Pevačica Dragana Šarić, alias Bebi Dol rođena je 2. oktobra 1960. godine u Beogradu. Od malih nogu je bila upućena na muziku jer je njen otac Milenko Šarić jazz muzičar.

Karijeru je započela krajem sedamdesetih godina u sastavu Tarkus. Godine 1981. sa gitaristom Goranom Vejvodom osniva grupu Annoda Rouge. Sa njima je nastupao bubenja Ivica Vdović Vd. Sastav je bio kratkog daha a Bebi Dol se prvi put diskografski predstavila singlom "Mustafa" koji je komponovala zajedno sa Sašom Habićem. U uvodu pesme čuje se glas Slobodana Konjovića, muzičkog urednika Studija B, koji je obavio i deo producentskih poslova. Za debi LP "Ruže i krv" sama komponuje pesme, sem obrada "Sinu Sunca i bratu Meseca", (tradicionala iz XVII. veka i "Lapis Lazzuli" Andela Branduardija (Angelo Branduardi)). Na snimanju su učestvovali Aleksandar Habić (produkcija, bas, klavijature), Goran Vejvoda (gitara), Dejan Kostić (bas i gitara), Zoran Zagorčić (sintisajzer), Milenko Šarić (saksofon), Dejan Stanislavljević (klavijature), Slobodan Marković (klavijature), Zoran Konjović (gitara) i gudački ansambl RTB-a. Iste godine objavljuje maksni singl "Rudi", a 1986.

godine "How god not to love" koji je komponovala sa Sašom Habićem. Posle duge pauze, krajem 1995. godine objavljuje CD "Ritam srca" na kome je gitaru svirao Mario Šeparović iz grupe Psihopolis a gostovao je i klavijaturlista Lazar Ristovski. Pored novih verzija pesama "Brazil" i "Iznad duge" tu su i nove pesme koje je Bebi Dol uradila zajedno sa

GORANIKA MATIC

Zoronom Vračevićem. Na ploči se našla "Pokloni se", obrada Madonine "Take A Bow".

Tokom karijere Bebi Dol je često gostovala na pločama drugih autora. Snimala je sa sastavima: Leb i sol, YU grupa, Idoli, Du Du A, Zona B, gostovala na pločama Olivera Mandića i Massima Savića. Učestvovala je na domaćim i stranim festivalima: Gold Malesian Festival 1989. godine u Kuala Lumpuru, "Pesma Evrovizije" 1991. godine (sa temom "Brazil") a na MESAM-u je 1986. godine dobila prvu nagradu stručnog žirija za pesmu "Inšalah". Na istom festivalu 1989. godine dobila je prvu nagradu za interpretaciju. U filmu Bore Draškovića "Život je lep" 1985. godine pozajmila je glas glumici Sonji Savić u pevačkim deonicama. Glumila je u filmu "Protestni album" i u Titogradskom pozorištu gde je 1987. godine tumačila Ofeliju. U Engleskoj je 1983. godine saradivala sa Hauardom Divotom (Howard Devoto) a 1989. sa Nilom Rolnikom, američkim kompozitorom avangardne muzike. Sredinom osadesetih godina pevala je u Kairu a nastupala je i u beogradskim jazz klubovima.

Diskografija

Singlovi

- "Mustafa" / "Na planeti uzdaha" (PGP RTB 1981.)
- "Rudi" / "Bebi love" / "Rudi dance mix" (PGP RTB 1983. maksi singl)
- "How good not to love" / "Prove to all" (PGP RTB 1986. maksi singl)

Albumi

- "Ruže i krv" (PGP RTB 1983.)
- "Ritam srca" (PGP RTS / Global music 1995.)

BEBIĆ TOMA

(Split)

Toma Bebić, jedna od najzanimljivijih autorskih ličnosti splitske scene rođen je 1939.

godine. Poeziju je počeo da piše sa dvadeset godina. Paralelno se bavio i muzikom, a veći deo svojih nastupa vezivao je za Splitski festival gde je predstavljao pravog partibrejkera koji je svojim neobičnim muzičkim formama, promišljenim tekstovima i hrapavim glasom predstavljao dalmatinsku varijantu Toma Vejtsa (Tom Waits) pre nego što je iko za ovog američkog čudaka imao prilike i da čuje. Tokom duge, ali isprekidane karijere Toma Bebić je izgradio imidž bitnika odraslog u socijalističkom okruženju.

Radio je kao mornarički podoficir, inspektor SUP-a, trener fudbalskog kluba "Hajduk", novinar u listovima "Nedjeljna Dalmacija" i "Vjesnik". Objavio je šest knjiga aforizama, nekoliko zbirki poezije i slikovnica za decu. Godine 1972. igrao je glavnu ulogu u italijanskom mjuziklu "Hacoponeova poruka".

Kada je prvi put konkurisao na Splitskom festivalu, bio je odbijen što mu se i kasnije često događalo. Za pesmu "Kaleto moja" koju je na Omiškom festivalu klapskog pevanja 1967. godine izveo oktet DC iz Vranjica, dobio je nagradu za stihove kao i drugu nagradu za pesmu "Ive Crvić" koju je izvela klapa Split. Godine 1970. na istom festivalu dobija nagradu za interpretaciju pesme "Barba Filina lula". Iste godine peva svoju pesmu "Nevera" na Splitskom festivalu na kome

su mu direktori festivala odbijali. Ploču je snimio na dva četvorokanalna magnetofona i bio je to prvi LP snimljen u Splitu. Ploču je objavio povodom dvadesetogodišnjice svoje mature i posvetio je prijateljima iz treće klase Mornaričko-tehničke podoficirske škole u Puli. Drugi album "Oya Noya" snimio je 1980. godine u Zagrebu u produkciji i aranžmanima klavijaturne Branislava Živkovića, dok su na ploči svirali Vedran Božić i Mato Došen. Tokom osadesetih godina, Bebić često nastupa po splitskim klubovima organizujući hepeninge sa srodnim umetničkim dušama. Povodom otvaranja Mediteranskih igara u Splitu, osmislio je recital "Djeca Mediterana" u kome je koristio elemente rock muzike, klapa i diskos zvuka.

Krajem osadesetih godina povukao se sa scene i posvetio okultizmu i mistici. Umro je u Splitu 4. februara 1990. od posledica raka pluća.

Diskografija

Singlovi

- "Ča smo na ovon svitu" (Jugoton 1973.)
- "Nevera" / "Leute moj" (Jugoton 1974.)

Albumi

- "Volite se ljudožderi" (Jugoton 1975.)
- "Oya Noya" (Suzy 1980.)

BEGNAGRAD

(Ljubljana)

Početkom sedamdesetih godina u Ljubljani je radila grupa Šest kilometara na uro iz koje je 1976. godine nastao sastav Begnagrad. Grupu su činili Vlado Špindler (bas), Bratko Bibič (harmonika), Bogo Pečnikar (klarinjet), Igor Mušević (bubnjevi), a u početku je sa njima radio gitarista Bojan Zidarić.

Osnovu njihove muzike činili su folklor, swing, free jazz, kao i standardne pop strukture. U nekonvencionalnim instrumentalnim temama "Kranjska Gora blues nazaj", "Risimihi Boro" (koja u sebi ima citat iz "Žikinog kola"), "Jara Kača", "Tanova", "Begnagrad", "Zimska" ponudili su originalnu muzičku sliku. Posle nastupa na Omladinskom festivalu u Subotici 1977. godine, sa muzičkim urednikom Andelkom Maletićem kao producentom, snimaju deo svog materijala na Radio Novom Sadu koji je trebalo da se pojavi na njihovoj prvoj ploči. Do realizacije tog albuma nikada nije došlo, ali je Maletić, srećom, trake sačuvao u arhivi. Begnagrad su zatim svirali 1977. godine u beogradskom SKC-u u okviru Dana mlade slovenačke kulture zajedno sa sastavima Pankrti i Buldožer, a često su nastupali sa kantautorom Andrejem Trobentaram. Njihov nastup je u sebi nosio kabaretske elemente, pa su imali običaj da tokom tradicionalnih poklada obilaze ljubljanske kafane i sviraju. Po odlasku Vlade Špindlera u vojsku, krajem 1978. godine grupa privremeno prestaje sa radom.

Početkom osadesetih Bibić i Pečnikar obnavljaju grupu. Često menjaju članove, ali i muzički stil. Njihov debi album izlazi 1982.

se redovno pojavljuje sve do 1979. godine kada odustaje od takve vrste takmičenja.

Učimalu atmosferu Splitskih festivala uz nemiravao je izvodeći svoje osobene pesme "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad ja kažem da je gotovo", "Leute moi", "Tutu auto, vrag ti piz odnija" (koja je počinjala njakanjem magarca), "Neznanom pomorcu", "Devizna balada", dok je 1974. godine nje-govu pesmu "Sve majke svijeta uz more" otpevala Josipa Lisac. Budući da je dugo radio kao novinar, za teme svojih pesama često je birao originalne priče koje su potpuno odsakale od uobičajenih festivalskih naricaljki. Na binu je izlazio u svom svakodnevnom odelju: odrpana mornarska majica, japanke i komotne platnene pantalone. Na festivalu zabavne muzike u nemačkom gradu Solingenu 1973. godine dobio je prvu nagradu za pesmu "Čovjek koji se smije". Na debi albumu "Volite se ljudožderi" objavljenom 1975. godine našle su se neke od festivalskih pesama, ali i izbor materijala koji

godine. Ploču su snimili u postavi Nino De Gleria (bas), Aleš Rendla (bubnjevi, violina) i Boris Romih (gitara). Tokom 1983. i 1984. godine najčešće sviraju po zapadnoj Evropi.

Grupa prestaje sa radom 1984. godine. Deo članova pokreće alternativnu jazz grupu Quatebriga koja na sceni debituje pločama "Revolution in the Zoo" (Brut 1985.) i "The Choice Of The New Generation" (Feniks 1987.). Bratko Bibić ostaje aktivan na sceni, učestvuje na festivalima, sarađuje sa brojim muzičarima iz inostranstva i svira sa švajcarskom grupom Nimal.

Prvi LP grupe Begnagrad objavljen je kao reizdanje na CD-u u Francuskoj pod nazivom "Konzert For A Broken Dance" (AYAA 1991.). Na inicijativu bivših članova grupe, objavljen je 1992. godine CD "Tastare (Theoldwones)" na kome su se našli snimci urađeni u Radio Novom Sadu (1977.), Radio Študentu (1976.) i desetominutna tema "Tazadna tanova" snimljena novembra 1977. godine na njihovom nastupu u ljubljanskem bioskopu "Sloga".

Bratko Bibić objavio je CD "Bratko Bibić & The Madleys" (Label Usines 1995.) na kome predstavlja svoje teme i improvizacije za harmoniku. CD je sniman u Švajcarskoj i Sloveniji, a pomogli su mu Širli Hofman (Shirely Hofman), trombon, Bogo Pečnikar, klarinet i saksofon i Matjaž Sekne, viola i violina. Bibić komponuje muziku za TV filmove i moderne baletske predstave.

Diskografija

"Begnagrad" (RTV LJ 1982.)
"Tastare (Theoldwones)" (Bess-Pro Market 1992.)

BELAN NENO

(Split)

Gitarista, pevač i kompozitor Neno Belan, rođen 2. februara 1960. u Splitu, karijeru je započeo u tinejdžerskoj grupi Losos, kavijar i Marsovi bizoni. Muzici pristupa ozbiljnije 1980. godine u okviru sastava Narodno blago koji je svirao rhythm & blues standarde a paralelno su pratili splitskog punkera Fon

Neno Belan u vreme kada je predvodio Đavole.

Biškića sa kojim su izvodili hitove grupa The Ramones i The Clash. Grupa je radila do 1983. godine a zatim Belan godinu dana svira mandolinu u triju Aquilla koji je na repertoaru imao dalmatinske narodne pesme.

Zainteresovan je za rock pedesetih, Belan 1984. godine osniva sastav Đavoli sa kojima uspešno radi sve do 1991. godine. Solo karijeru najavljuje objavljanjem maksi singla "Rock galama" na kome su ga pratili članovi grupe Đavoli. Trebalо je da iste godine sa Anjom Šovagović Despot na Splitskom festivalu izvede pesmu "Ljubav postoji zbog nas", ali je zbog rata manifestacija otkazana. Zatim se sa pesmom "Zaboravi" pojavljuje na Splitu '92. Na prvom solo disku "Vino noći" 1993. godine beleži seriju hitova: "Zaboravi", "Sunčan dan" (autor Zdravko Bajan, svojevremeno u grupi Narodno blago), "A gdje si?" i "Ljubav postoji zbog nas" (duet sa Anjom Šovagović). Na disku su i engleske verzije pesama "Vino noći" i "Sunčan dan". Ploču je snimio sa članovima grupe Daleka obala i Nevenom Mijačem koji je svirao usnu harmoniku. Zatim je objavio još jedan maksi singl sa pesmama "Mama" (bila u konkurenčiji za hrvatskog predstavnika na Pesmi Evrovizije), "Beat na moru" (obrada hita grupe Delfini iz šezdesetih godina) i "Ne pitaj za nju" (duet sa Tonijem Cetinskim).

Svoju karijeru je vezao za pojavljuvanja na festivalima a devedesetih je često nastupao u inostranstvu. Tokom samostalne karijere Belan je saradivao na pločama Olivera Dragoevića i grupe Daleka obala. Na CD-u "Dolazi ljudav" iz 1995. godine nastavio je svoju seriju pitkih pop pesama.

Diskografija

"Rock galama" / "Kasno je za nas" / "Rock & Roll Party" / "The Last Goodbye" (Jugoton 1991. maksi singl)
"Vino noći" (Croatia Records 1993.)
"Mama" (Croatia Records 1994. maksi singl)
"Dolazi ljudav" (Croatia Records 1995.)

BEL TEMPO

(Beograd)

Sestra i brat Suzana i Vlada Petričević su 1986. godine osnovali grupu Bel Tempo inspirujući se istoimenom pozorišnom predstavom Bore Čosića. Suzana je diplomirala glumu i postala član Narodnog pozorišta, a glumila je u predstavama Zvezdara teatra i Ateljea 212. Pevački debi imala je u Bajagićnoj pesmi "Papaline" na albumu "Positivna geografija" (PGP RTB 1984.). Vlada je završio Muzičku školu, odsek klavir, ali je paralelno učio i gitaru.

Na prvom albumu "Bel Tempo" objavljenom 1987. godine kompozicije su Vlade Petričevića (tekst za pesmu "Povedi me" je napisala Suzana), ali su uvrstili i obradu stare mađarske romanse "Zášto ne smem da te ljubim". Na snimanju ploče učestvovali su Nenad Stefanović Japanac (bas), Aleksandar Ralev (klavijature), Papa Nik (konge i bongosi) i članovi duvačke sekcije. Producija je poverena Vladimiru Rackoviću, svojevremeno lideru akustičarske grupe Odiseja. Nudeći

solističirani pop sa jazz elementima, prvom pločom su postigli veći uspeh u Zagrebu nego u Beogradu, pa su u često nastupali u klubu Kulušić. Posle duže diskografske pauze, 1992. godine objavili su drugi album "Modesty" na kome se pored Vlade kao autor dela muzike i tekstova potpisuje i Suzana. LP je inspirisan strip junakinjom Modesti Blejz a na snimanju su učestovali Aleksandar Loker (klavijature), Aleksandar Jelić (bas), Nenad Petrović (saksofon) i drugi.

Bel Tempo: Vlada i Suzana

Po objavljanju te ploče grupa prestaje sa radom a Suzana je od 1993. godine nastupala u jazz klubu Tabu izvodeći standarde. Na tim redovnim subotnjim nastupima pratili su je Miša Blam, Miša Krstić, Miša Komnenić i Saša Radočić. Vlada radi kao urednik na TV RTS.

Grupa Bel Tempo se pojavila na MESAM-u 1996. godine sa kompozicijom "Ljubomora".

Diskografija

"Bel Tempo" (PGP RTB 1987.)
"Modesty" (PGP RTB 1992.)

BEOGRAD

(Beograd)

Grupu su 1981. godine osnovali Dejan Stanisavljević (sintisajzer, vokal), Slobodan Stanić (sintisajzer) i braća Ljuba (bas, sintisajzer) i Mića Bubalo (ritam mašina, elektronski bubnjevi). Opredelivši se za elektro pop, uskočili su u aktuelni zvuk tadašnje britanske scene. Slobodan Stanić je ubrzo odušto, tako da su prve koncerte u Dadovu, KST-u i drugim klubovima svirali kao trojka ili sa bubenjem Milošem Obrenovićem (U Škripcu), a na nastupima su koristili i snimljene muzičke deonice.

U proleće 1982. godine objavljaju prvi domaći elektronski singl sa pesmama "TV" i "Sanja li u boji?" u produkciji Aleksandra Habića koji je radio i aranžmane. Debi LP "Remek depo" snimaju u produkciji Habića i uz pomoć saksofoniste Pola Pinjona (Paul Pignon) i trubača Stjepka Gutu. Koristeći humanizovanu varijantu elektronike sa soul duvačima, kroz Dejanove komunikativne

B

pesme ponudili su pitak zvuk, posebno u temama "Kontrolori" i "Opasne igre".

Sredinom 1983. godine Dejan napušta grupu i sarađuje sa sastavom Du Du A, a grupa Beograd prestaje da deluje.

Diskografija

Singl

"TV" / "Sanjaš li u boji?" (Jugoton 1982.)

Album

"Remek depo" (PGP RTB 1982.)

BEZOBRAZNO ZELENO

(Beograd)

Sastav je osnovan 1980. godine u postavi: Bojan Vasić (bas), Vojislav Pešić Beške (gitara i vokal), Dragoljub Spasić Đidi (bubnjevi) i Katarina Benedetić (vokal).

Prve objavljene snimke imali su na albumu "Artistička radna akcija" (Jugoton 1981.) sa pesmama "Bežim niz ulicu" i "Beograd". Po raspodu grupe Radnička kontrola, u grupu dolazi bubnjar Srđan Todorović a dobijaju još dvojicu gitarista: Zorana Ilića i Branislava Petrovića Bananu (ex Pasta ZZ).

geografija", ali ubrzo posle toga prestaju sa radom. Bojan Vasić je jedno vreme radio kao poštari, a 1988. godine je obnovio grupu sa Zoranom Ilićem.

Povratnički LP "Neonske bajke" snimaju Bojan Vasić, pevač Saša Komadinović Džeger (ex Šlogirani karanfil), gitarista Ivan Kljajić i bubnjar Đidi Spasić. Pesme su radili Vasić i Zoran Ilić (koji je novembra 1989. godine prešao u Riblju čorbu), prateće vokale je pevao Dejan Cukić, a produkcijom se bavio Miroslav Cvetković. Pored njihovih pesama "Ljiljaj se", "Bombarderi" tu su obrade "Bobo Brown" Frenka Zape i "Divlje dete" sastava The Sweet. Snimaju i Vasićevu pesmu "Diraš me" koja se pojавila na solo ploči Dejana Cukića.

Prestali su da rade 1991. godine kada se Saša Komadinović preselio u Južnu Afriku. Tokom 1994. i 1995. godine Vasić je pokrenuo grupu Kurajberi u kojoj su bili Margita Stefanović, pevač Goran Milisavljević (ex Van Gogh), Ivan Kljajić i Đidi Spasić. Svirali su izbor stranih hitova za koje je Vasić uradio prepev na našem jeziku, ali i pesme domaćeg rocka. Na beogradskim nastupima i snimanjima sa njima je bio i Branislav Petrović Banana. Vasić je pisao pesme za Cukićeve

noj akciji izgradnje savskog nasipa. Originalnu postavu grupe činili su bubnjar Mario Braco Škrinjarić (rođen 1945., umro 1968.), basista Željko Ilić (rođen 1944.), gitarista Zlatko Tretinjak (rođen 1943.), gitarista Ivica Banfić (rođen 1944.), gitarista Ignac Pavković (rođen 1943.) i pevač Ranko Bačić (rođen 1944.), Milan Gelb (rođen 1945.) i Vladimir Rubčić (rođen 1944.).

Kao i ostali, karijeru su započeli skidanjem hitova Klifa Ričarda i grupe Shadows, a sa pojavom The Beatles sviraju njihove pesme. Vlasnici su prve domaće rock ploče, singla na kome su prepevi stranih hitova "Svi trče oko Sue" ("Runaround Sue"), "The Wanderer", "Rastanak" ("Sealed Wit A Kiss") a tu je njihova instrumentalna tema "Strije". Singl su snimili u postavi koju su pored trojice navedenih pevača činili Ivica Banfić koji je prešao na bas gitaru, solo gitarista Zlatko Sović (rođen 1943.), klavijaturista Dražen Susić (rođen 1941.), bubnjar Mario Škrinjarić i gitarista Zlatko Tretinjak. Početkom januara 1963. godine, u vreme kada izlazi prva ploča, učestvuju na festivalu Zagreb 63. Izvode pesmu "Ti si moje proljeće" a prate i kvartet 4M u pesmi "Platno, boje, kist i twist". Obe pesme se pojavljuju na zajedničkom singlu sa kvarem 4M. U to vreme grupu napušta Ranko Bačić a zamjenjuje ga pevač Ivan Balić. Među prvima su počeli da izvode i sopstveni materijal što im obezbeđuje veliku popularnost u Jugoslaviji. Zanimljivo je da se na njihovoj drugoj EP ploči našao instrumental "Lađica" koji je baš za njih napisao ruski kompozitor Vladimir Sjedoje, autor čuvene pesme "Podmoskovske večeri". Na sledećem singlu objavljaju pesmu "Mrzim taj dan", prepev "Unchain My Heart" Reja Čarlsa (Ray Charles). Pesma počinje zvukom orgulja, snimljenim u crkvi, što je u to vreme bio originalan aranžmanski zahvat.

Početkom 1964. godine Bijele strijele sviraju redovne igranke u popularnim zagrebačkim prostorima Palace i Glazbenjak, prate na jugoslovenskoj turneji Karla Metikoša i snimaju poslednju ploču na kojoj su prepevi hitova The Beatles: "Love Me Do", "From Me To You", "Please, Please Me" i "I Want To Hold Your Hand". Pored toga, prate i kvartet 4M u prepevu pesme "She Loves You" za potrebe jednog drugog EP izdanja.

Sredinom šezdesetih nisu uspeli da izdrže konkureniju novih sastava jer su se čvrsto držali početaka rock muzike i u proleće 1966. godine prestaju sa radom. Kožul jedno vreme predvodi grupu Strijelice, ali bez većeg uspeha.

U čast grupe, njihova kompletna diskografija nastala u periodu od 1962. do 1964. godine objavljena je na CD-u "Izborne snimke" u okviru edicije "Kad je rock bio mlad" 1994. godine.

Diskografija

Singlovi

"Svi trče oko Sue" / "The Wanderer" / "Strije" / "Rastanak" (Jugoton 1963.)

"Ti si moje proljeće" / "Platno, boje, kist i twist" (Jugoton 1963.)

solo ploče kao i za grupu Njujork, a bio je i u prvoj postavi grupe Babe.

Diskografija

"Bezobrazno zeleno" (PGP RTB 1983.)
"Neonske bajke" (PGP RTB 1989.)

BIJELE STRIJELE

(Zagreb)

Jedan od prvih zagrebačkih sastava Bijele strijele nastao je u letu 1961. godine na rad-

ALEKSANDAR ROGIC

Debi LP koji je producirao Momčilo Bajagić Bajaga izašao je krajem 1983. godine i na njemu su "Bežim niz ulicu", balada "Gibaj se" kao i pesma "Jutro" koju je komponovao Nebojša Antonijević (bila je u repertoaru grupe Butik). Na albumu je trebalo da se pojavi i pesma "Long Live, moja Srbijo", ali su je u PGP RTB-u zabranili. Kao gost u nekim pesmama na ploči pevao je Vlada Milačić koji je kasnije bio u grupi Roze poze. Bezobrazno zeleno sviraju u Domu sindikata u proleće 1984. godine na Bajaginom promotivnom koncertu povodom ploče "Positivna

"Divan krajolik" / "Šeći, ne trči" (Jugoton 1963.)
 "Prillka za ljubav" / "Medison" / "Doviđenja" / "Lađica"
 (Jugoton 1963.)
 "Ritam i želje" / "Mrzim taj dan" (Jugoton 1963.)
 "Oprosti što sam opet tu" / "Voli me" / "Ljubav nas
 čeka" / "Zbog nje" (Jugoton 1964.)

Album
 "Izvorne snimke" (Croatia Records 1994.)

BIJELO DUGME

(Sarajevo)

Lider i osnivač grupe, Goran Bregović (rođen 22. marta 1950. godine u Sarajevu) u detinjstvu nije pokazivao veliku sklonost ka muzici. Iz drugog razreda niže muzičke škole (odsek violina) izbačen je kao lenj i netalementovan. Kada mu je majka početkom šezdesetih godina kupila gitaru, početničke lekcije dobio je od Ede, brata scenariste Abdulaha Sidrana. Prvi, bezimeni sastav osnovao je u osmom razredu osnovne škole. Goran je želeo da upiše srednju likovnu školu, ali je majka, uplašena da se tamo skupljaju homoseksualci, insistirala da se opredeli za saobraćajnu tehničku školu. Pristao je pod uslovom da mu dozvoli da pušta kosu. Uz tu školu išlo je i mesto basiste u grupi Izohipse u kojoj se nije dugo zadržao, kao ni u saobraćajnoj školi. Prešao je u gimnaziju i u grupu Beštije. Već sa šesnaest godina počeo je sam da se izdržava, pa je svirao na rodnjake u kafani u Konjicu, prodavao novine i radio na gradilištima.

U to vreme Željko Bebek (rođen 16. decembra 1945. godine u Sarajevu) pevao je u grupi Kodeksi, jednom od značajnijih sarajevskih sastava tog vremena. Grupa je kuburila sa bas gitaristima koji su se smenjivali kao na pokretnoj traci. Na koncertu Beštija, Željko je zapazio Gorana i preporučio ga kolegama iz grupe. Tako su Kodeksi počeli da rade u sastavu: Edo Bogeljić, osnivač i gitarista, Ismet Dervoz, vokal (kasnije prešla u Ambasadore), Lučano Paganoto, bubenje-

vi i Željko Bebek, vokal i ritam gitara. Za Gorana se tada interesovao i sastav Pro arte, ali mu njihovo viđenje soul muzike nije bilo primamljivo. Leta 1969. godine odlaze na tezgu u dubrovački Splendid bar gde sviraju klasičan repertoar za turiste. Pred letom su ostali bez Ismete Dervoz koja je napustila grupu i posvetila se fakultetu. Ipak, uočio ih je Italijan Renato Pačifiko i ponudio im da dva meseca sviraju u njegovom klubu u Napulju. U tu avanturu su se upustili početkom 1970. godine uvežbavši progresivni repertoar na tragu Džimi Hendrikса i grupe Cream. Međutim, posle prvih svirki Renato ih je vidno razočaran uputio da sviraju kaza-

Bebek se teško prilagođavao novom materijalu, a i pevački je za njega bilo sve manje mesta. On bi otpevao uvod a zatim bi ostala trojica improvizovala po pola sata. Uz to, Milić je sve češće pevao. Polovinom jeseni 1970. godine Bebek se uvreden vratio u Sarajevo. Samo godinu dana ranije bio je stub Kodeksa, da bi razočaran otišao kao višak. Njih trojica su nastavili da nastupaju kao Mića, Goran i Zoran. Krajem godine po njih su došli Goranova majka i Zoranov brat Fadil (basista Indexa) i vratili ih kući.

Do leta 1971. godine nastavili su da nastupaju kao Mića, Goran i Zoran a onda je Milić Vukašinović otišao u London. Goran

Bijelo dugme 1980. godine: Pravdić, Redžić, Jankelić, Bregović i Bebek.

čok i slično, kao u Dubrovniku. Uoči isteka prvog dvomesečnog ugovora Edo Bogeljić se vratio u Sarajevo i Goran prvi put prelazi na solo gitaru. Kao basista angažovan je jedan italijanski muzičar, a kada je on odustao, leta 1970. godine Goran i Željko pozivaju Zorana Redžića (rođen 29. januara 1948. godine u Sarajevu) koji je u to vreme svirao u sastavu Čičci. Zoran je doveo i kolegu iz grupe, bubenjara Milića Vukašinovića (rođen 9. marta 1950. godine u Beogradu). I kada su se sva četvorica našla na okupu, stvari su krenule u sasvim drugom pravcu. Kodeksi su do tog trenutka sasvim solidno živeli, svirali su u dva kluba, držali se komercijalnog repertoara i stekli redovnu publiku. Milić Vukašinović ih je sve inficirao novim viđenjem muzike. Počeli su da sviraju u skladu sa onim što su tada snimali Led Zeppelin i Black Sabbath. Dve nedelje po njegovom dolasku, dobili su otkaz na svim mestima na kojima su svirali.

Bez angažmana, sa nešto ušteđevine, ostali su na ostrvu Kapri. Pozvani su da svoju novu muzičku koncepciju predstave u jednom klubu na ostrvu Iskia. Po završetku leta, prestaje i taj angažman. Vraćaju se u Napulj gde jedva preživljavaju. Postupno se iz te kombinacije sve više izdvajao Željko Bebek. Prvo su ga naterali da prestane da svira ritam gitaru, jer to više nije bilo u modi.

upisuje filozofiju a u jesen 1971. godine gitarista Ismet Arnautalić ga poziva da formiraju grupu Jutro u kojoj su se našli Zoran Redžić, bubenjar Gordan Matrak i pevač Zlatko Hodnik. U Jutru se Goran prvi put ogleda kao kompozitor. Iako punih godinu dana nije govorio sa Bebekom, kada su početkom 1972. godine dobili termin u studiju, Goran se odlučio da pozove starog pevača. Snimili su "Patim, evo deset dana" koja se pojavila na B-strani singla grupe Jutro. A-stranu je zauzela danas zaboravljena "Ostajem tebi" koju je na Šlageru sezone pevao Zlatko Hodnik. Pesmu "Patim, evo deset dana" Bregović je kasnije uvrstio na debi album Bijelog dugmeta. Odmah po snimanju singla, Bebek je otišao u JNA, ali su oni čekali na njegov povratak.

Tokom Bebekovog boravka na vanrednom odsustvu snimili su još četiri pesme: "Kad bi' bio bijelo dugme", "U subotu mala", "Na vrh brda vrba mrda" i "Hop-cup" od kojih su se prve dve, početkom 1973. godine pojavile na singlu. Nezadovoljan muzičkim pravcem kojim se Jutro kreće, Ismet Arnautalić ih je napustio krajem 1972. godine i sa sobom odneo pravo na ime grupe. Oko tog autorstva su se preganjali tokom 1973. godine, a tada su grupi pristupili bubenjar Goran Ipe Ivandić (rođen 10. decembra 1955. godine u Varešu) koji je pre toga svi-

Bijelo dugme, novembar 1974. godine, prvi put u Beogradu: Redžić, Bebek, Bregović, Ivandić i Pravdić.

rao u sastavu Rok i klavijaturista Vlado Pravdić (rođen 6. decembra 1949. godine u Sarajevu) koji je prešao iz Indexa. Sredinom godine, posle svađe, grupu je napustio Zoran Redžić, a njega je zamenio Jadranko Stanković.

Za novo ime su se odlučili relativno lako. Budući da je u Ljubljani već delovao sastav pod imenom Jutro, a i publika ih je znala po pesmi "Kad bi' bio bijelo dugme", odabran je taj vizuelno zgodan simbol i grupa je zvanično krštena Bjelo dugme 1. januara 1974. godine. U to vreme su u studiju saradivali sa Batom Kostićem, gitaristom YU grupe. Goran je kasnije isticao kako je ta saradnja puno uticala na njegovu dalju muzičku orientaciju, posebno kada je upotreba folka bila u pitanju.

Nove snimke "Top" i "Ove će noći naći blues" ponudili su upravo osnovanom sarajevskom Diskotonu. Tadašnji muzički urednik Slobodan Vujović ih je odbio uz objašnjenje da su pretrpani i da će morati da sačekaju bar pola godine do objavljinjanja singla. Nestrljivi, istog dana su potpisali petogodišnji ugovor sa Jugotonom. Ta loša procena Diskotona predstavlja najveći poslovni kiks u istoriji jugoslovenske diskografije. Željko Bebek odlučuje da napusti posao u Savezu zajednica socijalnog osiguranja Bosne i Hercegovine i da, iako oženjen i sa malim detetom, kreće u rizičnu avanturu. U početku su pretežno svirali u manjim gradovima, posebno u Zenici. Kada su shvatili da im basista Jadranko Stanković ne odgovara, otpustili su ga i marta 1974. godine pozvali Zorana Redžića. Sledeći singl sa pesmama "Glavni junak jedne knjige" (tekst je napisao pesnik Duško Trifunović) i "Bila mama Kukunka, bio tata Taranta" gotovo istovremeno su te 1974. godine objavili Jugoton i Diskoton jer je Bregović, suprotno uobičajenim pravilima poslovanja, potpisao i sa Diskotonom ugovor za singl. To im je donelo dobrodošlu gužvu u štampi i pomoglo prodaju ploče. Prvi veći nastup imali su na BOOM festivalu u Ljubljani 10. maja 1974. godine kada su predstavljeni kao nove nade. Tog leta su svirali u hotelu Croatia u Cavatu i pripremili materijal za prvi album. Treći singl sa pesmama "Da sam pekar" i "Selma" (autor teksta pesnik Vlado Dijak), objavljaju 30. avgusta 1974. godine i on predstavlja prelomni trenutak njihove karijere. Obe pesme ih izbacuju u prvi plan. Tokom septembra su svirali kao predgrupa Jugoslovenskoj pop selekciji Tihomira Asanovića, a oktobra u ljubljanskom studiju Akademik za dvadesetak dana snimaju debi album "Kad bi' bio bijelo dugme" koji je objavljen već krajem novembra. Pre tog značajnog događaja, 9. novembra učestvuju na Skopskom festivalu, gde izvode pesmu izvesnog Grigora Koprova. U želji da se uoči ploče što više pojavljuju u medijima, pretrpeli su najveću bruku u karijeri, kako je kasnije objašnjavao Bregović. Bebek je neveštoto pevao na makedonskom a sindikalni festival nikako nije bio okruženje za njih. Sledeće večeri nastupili su u beogradskom Domu sindikata na rođendanskoj proslavi tada kultne emisije Radio Beograda "Veče uz

radio", gde su uz Pop mašinu, Smak i Crne bisere, naprečac osvojili publiku. U to vreme već rade sa agilnim zagrebačkim menadžerom Vladimirom Mihaljekom i on im organizuje da 16. novembra sviraju u Sarajevu na oproštajnom koncertu Korni grupe. Petnaest hiljada okupljenih ljudi dočekalo ih je sa oduševljenjem. Bilo je sasvim očekivano što je debi album od samog početka zabeležio odličnu prodaju. Zapakovan u provokativan omot Dragana S. Stefanovića, koji će i ubuduće biti zadužen za njihova diskografska ruha, album je doneo seriju prijemčivih pesama koje je zagrebački novinar Dražen Vrdoljak krstio kao pastirski rock. Stefanovićev omot je kasnije uvršten u englesko izdanje knjige koja predstavlja petsto najuspešnijih omota sveta. Promučurni Mihaljek krajem februara 1975. godine organizuje Kongres rock majstora na kome su predstav-

Goran i Tifa, 1985. godine.

Već u proleće 1975. godine važili su za najpopularniji jugoslovenski sastav.

Uoči snimanja druge ploče povukli su se u selo Borike u Istočnoj Bosni na visinske pripreme. Razrađivala se ploča koja je moralia da potvrdi kako prvi uspeh nije bio slučajan. Album "Šta bi dao da si na mom mjestu" sniman je tokom novembra 1975. godine u Londonu sa producentom Nirom Harisonom (Neil Harrison). Bas gitaru je svirao Željko Bebek, jer je Zoran Redžić uoči snimanja teško povredio prst leve ruke. Tekst za naslovnu pesmu napisao je Duško Trifunović, a autor ostalog materijala bio je Bregović. Udarni hitovi bili su "Tako ti je, mala moja, kad ljubi Bosanac", "Došao sam da ti kažem da odlazim", "Ne gledaj me tako i ne ljubi me više". Upakovana u raskošan omot, ploča je imala veću cenu od uobičajene, pa ipak je za kratko vreme otišla u tiražu većem od 200 000 primeraka. Zbog njih je Jugoton izumeo dijamantsku ploču jer su prvi dostigli tako visoke tiraže. Odmah po objavljinju ploče odlaze na turneu po Kosovu i Makedoniji. Umesto Zorana Redžića, bas svira Mustafa Kurtalić. Najavljuju veliki koncert za Novu Godinu u beogradskoj Hali sportova uz Pop mašinu, Buldožer i Cod. Iako je krenula intenzivna reklama, koncert je bez objašnjenja otukan. Grupa je bila pozvana da za Novu Godinu svira drugu Titu u Hrvatskom narodnom kazalištu. Dežurni iz protokola prekinuli su njihov nastup posle nekoliko minuta jer su se prepali glasne muzike. Budući da je Zoran Redžić otišao u JNA, u grupu je stigao Ljubiša Racić gitarista i vođa grupe Formula 4. Racić je dobio ulogu privremenog basiste, a prvi zadatak mu je bila jugoslovenska turneja. U Sarajevu ih je gledalo 15 000 mladih, a u Beogradu su tri puta prodali halu Pionir što pre njih niko nije izveo. "Dugmemanija", kako su je tada nazivali, uzela je pun zamah a po novinama su se rasplamsale polemike za i protiv. Marta meseca 1976. godine u izdanju PGP RTB, pojavio se retrospektivni album Gorana Bregovića na kome su se našli prvi snimci grupe Jutro, ali i pesme koje je uradio za Zdenku Kovačićek, Bisera Veletanlić i Jadrantu Stojaković. Početkom aprila 1976. godine članovi grupe su se spremali da sviraju našim iseljenicima u Americi. Doduše, posumnjali su da je u tu organizaciju umešana i hrvatska emigracija. Od koncerata su odustali, ali ne i od odlaska u Ameriku. Tamo su snimili Ipetov singl sa pesmama "Džambo" i "Vatra" i Bebekov sa pesmama "Milovan" i "Goodbye, Amerika". Juna meseca članovi grupe odlaze na radnu akciju "Kozara 76" što je bio vešt Bregovićev odgovor na sve kritike o prozapadnoj orientaciji. Bregović, Bebek i Racić su se sa radne akcije vratili okićeni udarničkim značkama. Početkom jeseni u JNA su otišli Ipe Ivandić i Vlado Pravdić, a na njihova mesta su regrutovani Milić Vukasinović iz Indexa, dok je prelazak Laze Ristovskog iz grupe Smak odjeknuo kao fudbalski transfer. Treći album su opet pripremali u Borikama. Ploča je prvobitno trebalo da se zove "Sve se dijeli na dvoje, na tvoje i moje" po pesmi Duška Trifunovića koju je

svojevremeno pevala Jadranka Stojaković. Bregović na taj tekst nije stigao da napravi muziku, pa je smislio naslov albuma "Hoću, bar jednom da budem blesav". To nije odgovaralo Jugotonu pa je nadena kompromisna varijanta "Eto! Baš hoću!". Album je opet sniman u Londonu, producent je bio Nil Harrison, a bas je svirao Bebek. Album je u javnost stigao 20. decembra 1976. godine Na ploči se našla ambiciozna balada "Sanjao sam noćas da te nemam", kao i "Loše vino" iz repertoara Zdravka Čolića (muzika Bregović, tekst Arsen Dedić), jednostavna "Ništa mudro" i folklorom inspirisane "Slatko li je ljubit tajno" i "Dede, bona, sjeti se, de, tako ti svega". U međuvremenu je Ljubiš Raciću dozlogrdilo da svira velike koncerte za mali honorar, pa je tražio povišicu. Dobio je otakz. Zamenio ga je Sanin Karić (ex Teška industrija). Njih petorica aprila 1977. godine odlaze na turneu po Poljskoj gde su održali devet koncerata. Najavljeni kao "Vodeća jugoslovenska grupa mladog pokolenja" izazvali su oduševljenje publike nenevnkute na glamurozni rock.

Po povratku, grupi su se priključili Zoran Redžić koji je odslužio vojsku i Ipe Ivandić jer je privremeno proglašen nesposobnim za vojnika. Jugoslovenska turneja nije tekla glatko. Koncerte su pratili tehnički problemi, a publika se nije odazivala u istom broju kao prethodne godine. Grupu su razjedali unutrašnji sukobi, a kada su prekinuli turneju po jadranskoj obali, sasvim ozbiljno je počelo da se govori kako su pred raspadom. Otkazani su koncerti u Zagrebu i Ljubljani na kojima je trebalo da se snima živi album. Kritike koncerata su bile uzdržane i grupi je prvi put posle četiri godine krenulo slabije.

Trebalo je smisliti nešto veliko. Po ideji novinara Petra Popovića odlučeno je da 28. avgusta 1977. godine, kao oproštaj pred Goranov odlazak u JNA, održe besplatan koncert kod beogradske Hajdučke česme. Goran je na tom mestu već nastupao sa grupom Jutro maja 1973. godine kada je Pop mašina organizovala besplatan koncert,

Poslednja postava Bijelog dugmeta.

tako da je bio svestan pogodnosti prostora. Te večeri poseta je prevazišla i najoptimistički planove organizatora. Procene su se kretale od 70 000 do 100 000 mlađih, okupljenih na proplanku u Topčideru, što je u svakom slučaju bio najveći skup poklonika u dotadašnjoj domaćoj istoriji rock muzike. Posle predgrupa Zdravo, Tako, Leb i sol i drugih, na binu je izašlo Bijelo dugme, odsvojalo uspešan koncert i izašlo iz krize. Deo te atmosfere zabeležen je u filmu "Nije nego" reditelja Miće Miloševića. Ispostavilo se da audio snimci sa nastupa tehnički nisu odgovarali za živu ploču, pa su 25. oktobra iste godine u sali Đuro Đaković u Sarajevu odrali još jedan nastup. Ti snimci uvršćeni su na album "Koncert kod Hajdučke česme". Naslov je delimično opravдан jer su za ploču koristili reakciju publike kod Hajdučke česme.

Po završetku miksovanja koncertne ploče, Bregović je otišao u vojsku u Niš. Bila je to pauza za grupu, ali ne i za njene članove. Željko Bebek je juna 1978. godine objavio solo album "Skoro da smo isti" inspirisan simfo rockom. Snimio ga je sa bubenjarom Đidijem Jankelićem (ex Formula 4 i Čisti zrak), gitaristom Edom Bogeljićem, klavijaturistom Nevenom Pocrnjićem i uz učešće Filharmonije. Ploča je naišla na ravnodušan prijem kritike i publike. Laza i Ipe su uz pomoć gitariste Vlatka Stefanovskog, basiste Zlatka Holda, pevača Gorana Kovačevića, tekstopisca Ranka Bobana i Ipetove sestre Gordane, snimili u Londonu album "Stižemo" koji se pojavio septembra 1978. godine. Po nesenim svojim radom, uz dosta teških reči po štampi, oprostili su se od Bijelog dugmeta. Upravo zbog toga Dugme nije sviralo na rock večeri tradicionalnog susreta jugoslovenskog stvaralaštva mlađih "Mladost Sutjeske" 11. juna iste godine. Uz obrazloženje da Bregovića nisu pustile vojne vlasti, na Tjentishu su se kao posmatrači pojavili samo Bebek i Redžić. Zato je Bregović stigao u Sarajevo nekoliko dana kasnije da na Deve-

tom Kongresu SSO Bosne i Hercegovine primi plaketu u ime grupe.

Uoči objavljanja albuma "Stižemo", 10. septembra 1978. godine uhapšen je Ipe Ivandić zbog posedovanja haša. Optužnica je obuhvatila i ostale sa albuma "Stižemo". Ipe je dobio tri godine zatvora, Goran Kovačević, godinu i po, Ranko Boban, godinu a Zlatko Hold, šest meseci. Zbog specifičnog psihičkog stanja, Ipe je na izdržavanje kazne otišao tek početkom 1981. godine. U jesen 1978. godine grupa se pojačana novim članom Đidijem Jankelićem i povratnikom Vladom Pravdićem okupila u Niškoj Banji gde su sa Goranom započeli pripreme za novu ploču. Kada su ih oficiri provalili, zabranili su Goranu izlaska iz kasarne, tako da su se u Sarajevu okupili tek 1. novembra 1978. godine, po njegovom izlasku iz vojske. U Studio V Radio Beograda ušli su već početkom januara sledeće godine. Objavljanje albuma "Bitanga i princeza" pratila je serija cenzorskih poteza Jugotona. Odbijen je omot Dragana Stefanovića zbog "vulgarnosti". Nije prihvaćena fotografija na kojoj ženska noga šutira muškarca u kritično poloje između nogu. Ploču je na kraju upokovovalo kućni dizajner Jugotona I. Ivezić. Iz pesme "Ala je glupo zaboravit njen broj" izbačena je psovka "Koji mi je moj". Iz ključne balade "Sve će to, mila moja, prekriti ruzmarin, snjegovi i šaš", stih "A Hrist je bio kopile i jad" promenjen je u "A on je bio kopile i jad". Po obavljenim intervencijama ploča se pojavila polovinom marta 1979. godine i proglašena je njihovim prvim, zaista zrelim albumom. Urbana, potpuno lišena folk uticaja, na tragu Egziperijevog "Malog princa" donela je pored navedenih pesama "Na zadnjem sjedištu mog auta", "Bitanga i princeza", "Ala je glupo zaboravit njen broj" i emotivne balade "Kad zaboraviš juli" i "Ipak poželim neko pismo" u kojima su ih pratili simfoniski orkestar i hor. Aranžman za "Sve će to..." napisao je Ranko Rihtman a

ROCK SPEKTAKL '79

bijelo dugme

22.09.79. Stadion JNA od 12-23 časa

gosti programa:

Beograd YU GRUPA TOMAŽ DOMIČELJ Ljubljana
Koper BOOMERANG GENERACIJA 5 Beograd
MS GALIJA BEČECANJE PROLJEĆA Zagreb
Zagreb PRVI LJUBAV MAMA ROCK Niš
Zagreb PRVIJAVO KAZALISTE PETA RIJEKA Karlovac
Sarajevo SENAD OB BUSNE KILO I PDU T.Užice
Beograd OPUS AEROPUR Zagreb
Beograd KAKO DEMONI Cakovec
Italija REVOLVER MAKADAM Titograd

ulaznice se prodaju u:
DUMU OHLADNE Beograd
STADIONU FASMAĐADAM i
STADIJONU JNA

kroz specijalne vredne
ZLATNI MODNI MIRKO JANKOVIC
LJUBLOMIR ZAKULA

težnji
VELJKOVIC GRADBOJ GRADA

ni u službu kada spektakl se ne otkreće

B

B za "Kad zaboraviš juli" Vojkan Borisavljević. Produciju je radio Nil Harison. Ploča je tiražno oborila prethodne rekorde, a kritičari lista "Zdravo" proglašili su je pločom godine. Shodno tome i turneja je bila uspešna. U Beogradu su pet puta prodali halu Pionir a sav prihod su uplatili postradalima od zemljotresa u Crnoj Gori. Na velikim koncertima ih je pratio hor "Branko Kršmanović" i simfonijski orkestar. Na stadionu JNA 22. septembra organizovali su koncert pod nazivom Rock spektakl 79. Uz brojne predgrupe: Opus, Suncokret, Siluete, Parni valjak, Generacija 5, Kako (kasnije Piloti), Prljavo kazalište, YU grupa, Revolver (iz Trsta), Metak, Boomerang, okupili su oko 70 000 posetilaca. U to vreme Goran je prvi put radio muziku za film i to za "Lične stvari" Aleksandra Mandića. Pesme "Pristao sam biću sve što hoće" (tekst Duško Trifunović) i "Šta je, tu je" našle su se i na singlu. Tokom 1980. godine grupa je bila na raspustu, a Goran je pretežno boravio u Parizu. Krajem iste godine objavili su ploču "Doživjeti stotu" nastalu pod uticajem novog talasa. Ploču je prvi put producirao Bregović, što će kasnije redovno činiti. Sem pesama "Pristao sam, biću sve što hoće" i "Pjesma mom mlađem bratu" ostale su u duhu novog vremena. U temama "Ha ha ha" i "Tramvaj kreće (ili kako biti heroj u ova šugava vremena)", Bregović prvi put nudi političku obojenost, što je takođe bila karakteristika novotalasnih sastava. Turneju po Jugoslaviji započeli su 24. februara u Sarajevu a završili je 5. aprila u zagrebačkom klubu Kulušić gde su snimili drugi koncertni album. LP je pod nazivom "5. april '81." štampan u ograničenom tiražu od 20 000 primeraka i sem starih pesama, tu se našla obrada hita Indexa "Sve ove godine". U Beogradu su te godine svirali u više navrata. Pored dva promotivna koncerta u Pioniru, početkom septembra su se pojavili na rock festivalu na Hipodromu a odsvirali su tri nastupa uoči i posle Nove Godine u hali Pinki. Početkom 1982. godine svirali su u Austriji, u Innsbruku u okviru manifestacije na kojoj je budući domaćin zimske Olimpijade bio u poseti bivšem. Na povratku su im na carini zaplenili opremu i odrezali prilično visoku kaznu. Da bi se finansijski potkrpili, tokom jula i avgusta 1982. godine održali su turneju po Bugarskoj na kojoj su odsvirali četredeset jedan koncert. Procenjuje se da ih je tokom tih meseci i po dana videlo preko 120 000 ljudi. Budući da je Đidi Jankelić aprila meseca otiašao u JNA, na turneji je za bubenjivima sedeо Garabet Tavtjan, bivši član grupe Leb i sol. Po izlasku iz zatvora, grupi se krajem 1982. godine pridružio Ipe Ivanđić. U isto vreme u javnosti se pojavila informacija da je Bregović izbačen iz Saveza komunista Jugoslavije zbog toga što nije dolazio na sastanke pri mesnoj zajednici. Budući da je ideja komunizma već bila u opadanju taj slučaj nije naneo nikakve štete grupi. Početkom 1983. godine Bregović je uz Dugme i pesnika Duška Trifunovića snimio ploču za decu "A milicija trenira strogoću". Prvobitno je bilo zamisljeno da na njoj peva Seid Memić Vajta (ex Teška industrija), ali kako je on bio zauzet, tu ulogu je obavio dečak Ratimir Boršić Rača. Na ploči su se našle pesme za TV emisiju "Nedjeljni zabavnik". Februara 1983. godine grupa je objavila album "Uspavanka za Radmilu M." kojim je Bregović planirao da se oprosti od publike i da posle turneje rasformira grupu. Kao gost, na snimanju je učestvovao Vlatko Stefanovski. Štos pesma bila je "Kosovska" otpevana na albanskom jeziku, intrigantna zbog rovitog političkog stanja na Kosovu. U ostalim pesmama Bregović se bavio muzičkim fazama kroz koje je grupa prolazila tokom karijere.

trijski), ali kako je on bio zauzet, tu ulogu je obavio dečak Ratimir Boršić Rača. Na ploči su se našle pesme za TV emisiju "Nedjeljni zabavnik". Februara 1983. godine grupa je objavila album "Uspavanka za Radmilu M." kojim je Bregović planirao da se oprosti od publike i da posle turneje rasformira grupu. Kao gost, na snimanju je učestvovao Vlatko Stefanovski. Štos pesma bila je "Kosovska" otpevana na albanskom jeziku, intrigantna zbog rovitog političkog stanja na Kosovu. U ostalim pesmama Bregović se bavio muzičkim fazama kroz koje je grupa prolazila tokom karijere.

Goran Bregović i Alen Islamović

Planirano je bilo da koncert na beogradskom Sajmištu 24. aprila bude poslednji, ali je izuzetan odziv publike naveo Bregovića da odustane od prekida rada. Pred kraj turneje, 16. maja u Beogradu su odradili klupske koncert u SKC-u. Po običaju, grupa je opet dobila duži odmor, a Goran je otiašao na put oko sveta. Za to vreme Bebek je snimio drugi solo album "Mene tjera neki vrag" i zvanično je napustio grupu 23. aprila 1984. godine. Novi pevač postao je Mladen Vojnić Tifa (rođen 17. oktobra 1960. u Sarajevu) koji je pre toga bio u grupama Top i Teška industrija. Razmišljalo se i o Alenu Islamoviću, ali je on odlučio da ostane u Divljim jagodama jer se pribjavao da će se Bebek ipak vratiti u grupu. Dugme je sa Tifom provelo leto u Rovinju gde su uvežbavali novi materijal.

Preduzimljivi Bregović je u to vreme sa Zdravkom Čolićem u Sloveniji osnovao izdavačku kuću Kamarad a kao distributer nove ploče dogovoren je Diskoton. Album se pojavio decembra 1984. godine. Nazvan je jednostavno "Bijelo dugme" a na omotu nema slike članova grupe, već je objavljena reprodukcija slike Uroša Predića "Kosovska devojka". Ploča opet predstavlja folk orijentisanog Bregovića, a gosti su Orkestar narodnih instrumenata RTV Skoplje, Ladarice, ali i Bora Đorđević (sa Bregovicem i Tifom peva

u "Pediculis pubis" i koautor je teksta). Lazar Ristovski posle snimanja ponovo postaje punopravni član grupe. Provokativnost je ovog puta iskazana u obradi himne "Hej, Sloveni", što je posredno pokrenulo čitav talas jugoslovenstva kod drugih sarajevskih grupa. Preradio je i svoju staru pesmu "Šta će, nano, dragi mi je ljut" koju je svojevremenno uz pratnju YU grupe snimila Bisera Veletanlić. Uz novi tekst i aranžman, pod nazivom "Lipe cvatu" postala je najveći hit sa nove ploče. Svoj dug život imale su i "Padaju zvjezde", "Lažeš", "Da te bogdo ne volim" i "Jer kad ostariš". Tiraž ploče i poseća na turneji su, po običaju, premašili prethodne brojke. Posle koncerta na Sajmištu opet su se vratili u SKC. Klupske nastupe imali su i u zagrebačkom klubu Moša Pijade kao i u sarajevskoj Slozi. Pod pritiskom ozbiljnih profesionalnih obaveza i teretom iznenadne slave, Tifa 1. oktobra 1985. godine napušta Dugme i odlazi u Gabelu na dosluženje vojnog roka. Sa Dugmetom je poslednji put nastupio 2. avgusta na koncertu u Moskvi kada su Sarajlje uz Bajagu i Instruktoare predstavljali domaći rock na Svetskom festivalu omladine i studenata.

Novi pevač postaje Alen Islamović koji je u međuvremenu napustio Divlje jagode, razočaran njihovim neuspesima u Engleskoj. Na novoj ploči "Pljuni i zapjevaj moja Jugoslavijo", Bregović je kao gosta planirao Vice Vukova, pevača zabavne muzike iz šezdesetih godina koji je zbog nacionalizma bio na crnoj listi. Ipak, ideja je bila previše provokativna za to vreme i od nje se odustalo. Na omotu je trebalo da se nađe slika "Dve godine garancije" Miće Popovića, ali kako je on u to vreme još uvek slovio za disidenta, i to je palo u vodu. Na kraju se na omotu našla kineska propagandna slika koja prikazuje moderni revolucionarni ples. Ploču otvara snimak na kome partizan i narodni heroj Svetozar Vukmanović Tempo u pratnji Gorana Bregovića i štićenika doma za napuštenu decu "Ljubica Ivezić" iz Sarajeva, peva staru revolucionarnu temu "Padaj silo i nepravdo". U vreme narastajućeg nacionalizma Bregović je te 1986. godine ponudio još jednu ploču inspirisanu jugoslovenstvom. Sem politički obojenih, tu se našao i instant hit "Hajdemo u planine" kao i balade "Noćas je k'o lubenica pun mjesec iznad Bosne", "Te noći kad umrem kad odem kad me ne bude", "Ružica si bila, sada više nisi" i druge. Verovatno je suvišno spominjati da je i ova ploča odlično prošla kod publike. Na koncertu na beogradskom Sajmištu sa njima je nastupala i operска pevačica Dubravka Zubović. Dupli živi album "Mramor, kamen i željezo", snimljen na turneji, pojavio se početkom oktobra 1987. godine. Naslovna pesma je obrada starog hita iz repertoara zagrebačke grupe Roboti. Na ploči se našlo šesnaest pesama koje daju uvid u biografiju grupe: od prvih singlova, do poslednjeg studijskog albuma. Pesma "A milicija trenira strogoću" počinje verzijom "Internationale", a u uvodnim taktvima "Svi marš na ples" Alen Islamović uzvikuje "Bratstvo! Jedinstvo!". Verovatno zbog toga što je bilo plani-

rano da na koncertima tu pesmu peva na jezicima naroda i narodnosti Jugoslavije. Posle te turneje grupu sasvim tiho napušta Vlado Pravdić i posvećuje se poslu sa kompjuterima. Sa grupom se još nekoliko puta pojavi na velikim koncertima. Krajem 1988. godine izao je album "Ćiribribela" koji je na omotu imao crtež Nojeve barke. Najveći hit bila je pesma "Đurđev dan". Iskoristivši stil Đorđa Balševića "A ja nisam s onom koju volim" i staru cigansku temu, a u pratnji orkestra Fejata Sejdica, Bregović je ovom obradom zaluđeo publiku napravivši kafanski hit za sva vremena. Provokacija je bila smeštena u pesmi "Lijepa naša" koja je kombinovana sa "Tamo daleko". Na snimanju ploče, kao gosti su se pojavili Hor srpske pravoslavne crkve, Prvo beogradsko pevačko društvo, Klapa Trogir, bubenjar Vlada Golubović i basista Nenad Stefanović Japanac. Album je imao još pesama koje su se publici brzo uvukle pod kožu: "Evo zakleću se", "Napile se ulice", "Ako ima boga", "Šta ima novo".

Početkom 1989. godine polaze na dvo-mesečnu turneju koja je trebalo da traje do 1. aprila. Međutim, posle koncerta u Derventu 15. marta Alen Islamović, ne obavestivši nikog, odlazi u rodni Bihać da se leči zbog konstantnih bolova u bubregu. Turneja se naglo prekida, a niko još ne shvata da je to poslednji koncert u karijeri Bijelog dugmeta. Otkazuju koncerete u Kini i Sovjetskom Savezu, a Bregović odlazi u Pariz ostavljajući situaciju otvorenom za nagađanja. Po napuštanju grupe, Alan objavljuje solo LP "Haj, nek se čuje, haj nek se zna" (Jugoton 1990.) u produkciji Nikše Bratoša.

U proleće 1990. godine izlazi kompilacija balada "Nakon svih ovih godina" nastalih u periodu od 1983 do 1988. godine. TV Beograd marta 1994. godine emituje seriju od četiri jednosatne emisije o Bijelom dugmetu snimljenu povodom dvadeset godina od objavljivanja njihovog prvog singla. U isto vreme pojavljuje se i dupli kompilacijski album "Ima neka tajna veza". Na omotu je reprodukcija slike "Radost bankrota" Dragana Maleševića Tapija.

Bregović u međuvremenu nastavlja izuzetno uspešnu karijeru filmskog kompozitora koju je započeo radovima na filmovima "Kuduz" i "Dom za vešanje". Željko Bebek se po izbijanju rata preselio u Zagreb gde je nastavio karijeru i predvodi Bebek bend Zoran Redžić je u Finskoj, a Mladen Vojnić Tifa je do 1995. bio u Sarajevu da bi potom prešao u Nemačku gde je oformio Tifa Band. Ipe Ivandić je po izbijanju rata prešao u Beograd gde je tragično nastradao 13. januara 1994. godine. Alen Islamović je nastavio karijeru kao solista. Bivši Jugoton, sada Croatia Records objavili su na diskovima veći deo ploča Bijelog dugmeta kao i kompilacije "Sanjao sam noćas da te nemam (balade)" i "Rock & Roll-najveći hitovi 74-88".

Diskografija

Singlovi

"Top" / "Ove ču noći naći blues" (Jugoton 1974.)

- "Glavni junak jedne knjige" / "Bila mama Kukunka, bio tata Taranta" (Jugoton 1974.)
- "Glavni junak jedne knjige" / "Avanture malog Ju Ju" (Diskoton 1974.)
- "Da sam pekar" / "Selma" (Jugoton 1974.)
- "Da mi je znati koji joj je vrag" / "Blues za moju bivšu dragu" (Jugoton 1975.)
- "Ima neka tajna veza" / "I kad prođe sve, pjevat će i tad" (Jugoton 1975.)
- "Ne gledaj me tako i ne ljubi me više" / "Sve će da ti dam, samo da zaigram" (Jugoton 1975.)
- "Playing the part" / "Da sam pekar" (promotivno izdanje Jugoton 1975.)
- "Džambo" / "Vatra" Ipe Ivandić (Jugoton 1976.)
- "Milovan" / "Goodbye Amerika" Ž. Bebek (Jugoton 1976.)
- "Himna lista Zdravo" (izdanje lista "Zdravo" na foliji 1976.)
- "Tako ti je, mala moja, kad ljubi Bosanac" / "Ne spavaj, mala moja, muzika dok svira" (Jugoton 1976.)
- "Eto! Baš hoću!" / "Došao sam da ti kažem da odlažim" (Jugoton 1976.)
- "Bitanga i princeza" / "Ded, bona, sjeti se, de tako ti svega" (Jugoton 1979.)
- "Pristao sam, biću sve što hoće" / "Šta je, tu je" (Jugoton 1979.)
- "Dobro vam jutro, Petrović Petre" / "Na zadnjem sjedištu mog auta" (Jugoton 1980.)

Albumi

- "Kad bi' bio bijelo dugme" (Jugoton 1974.)
- "Šta bi dao da si na mom mjestu" (Jugoton 1975.)
- "Eto! Baš hoću!" (Jugoton 1976.)
- "Koncert kod Hajdučke česme" (Jugoton 1977. koncertni)
- "Bitanga i princeza" (Jugoton 1979.)
- "Doživjeti stotu" (Jugoton 1980.)
- "5. april '81." (Jugoton 1981. koncertni)
- "Singl ploče (1974-1975)" (Jugoton 1982.)
- "Singl ploče (1976-1980)" (Jugoton 1982.)
- "Uspavanka za Radmilu M." (Jugoton 1983.)
- "A milicija trenira strogoču i druge pjesmice za djecu"

 - Ratimir Boršić Rača i Bijelo dugme (Jugoton 1983.)

- "Velike rock balade - Sanjao sam noćas da te nemam" (Jugoton 1984. kompilacija)
- "Bijelo dugme" (Kamarad - Diskoton 1984.)
- "Pljuni i zapjevaj moja Jugoslavijo" (Kamarad - Diskoton 1986.)
- "Mramor, kamen i željezo" (Kamarad - Diskoton 1987. dupli koncertni)
- "Ćiribribela" (Kamarad - Diskoton 1988.)
- "Nakon svih ovih godina" (Kamarad - Komuna - Diskoton 1990. kompilacija)
- "Ima neka tajna veza" (PGP RTS - Kamarad - Komuna 1994. dupli, kompilacija)

BLUES KVINTET

(Beograd)

Prva beogradска blues grupa nastala je u jesen 1979. godine u postavi sa tri gitare koje su svirali Vlada Malešević, Dragan Marković Mare i Poki. Za bubnjevima je sedeо Miroslav Vilotijević Mige, bas je svirao Rale Lolić, a muziku su bazirali na čikaškom blues zvuču.

Prvi pravi domaći blues koncert održali su na beogradskom Mašincu 1981. godine a zatim su bili česti gosti na beogradskim scenama. U to vreme sa njima je pevala Zora Vitas. Stalni član grupe bila je od 1981. do 1983. godine a do početka devedesetih je povremeno nastupala sa njima. Godine

1983. bili su predgrupa gitaristi Piteru Grinu (Peter Green) u Beogradu. Iste godine Mare je sa Dragoljubom Crnčevićem napravio grupu Point Blank, a nešto kasnije im se pri-družio i Mige.

Vlada Malešević je nastavio da vodi gru-pu kroz koju su tokom godina prošli brojni muzičari a u 1993. godine je krenuo sa novom postavom pod imenom Vlada & The New Blues Generation. Njihova obrada Badi Gajeve (Buddy Guy) "Leave My Girl Alone" objavljenja je na kompilaciji "Belgrade The Blues Today Vol. 1" (PGP RTS 1994.). Sa njima su povremeno svirali gitarista Vlada Negovanović i Andrija Paunović za klavijatu-rama.

BLUES TRIO

(Beograd)

Dragan Ružić Macan (gitara, vokal) rođen je u Subotici 1960. godine. Početkom osam-desetih osnovao je After Midnight Band, akustični duo sa Robertom Tilijem. Godine 1983. osnovi Blues trio u kome su Pera Miladinović Džo (usna harmonika, rođen u Kruševcu 1961.) i Zoran Katrinka (tambura, vokal). Kasetu "Live '87." snimaju na kon-certu u Kopri 13. marta 1987. godine i tom prilikom su izvodili obrade blues, folk i rag-time klasička.

Godine 1988. Katrinka napušta trio i od tada nastupaju kao duet ne menjući ime. LP "The Smallest Trio In The World" (Najmanji trio na svetu) snimaju uživo Macan i Pera Džo na nastupima u beogradskoj Knez Mihailovoj ulici leta 1990. godine za program Radija 202. Samostalno objavljaju kasetu "Live At Belgrade Blues Days" snimljenu na nastupima u Beogradu 1988. godine i Subotici 1990. godine. Novembra 1990. godine Blues trio svira sa blues legendom Džonom Hamondom (John Hammond) u KST-u. Pera Džo i Macan sarađivali su sa brojnim muzičarima među kojima su: Džoni Mars (Johnny Mars), Luizijana Red (Louisiana Red), Sirova koža, YU grupa. U proleće 1991. godine

Najmanji trio na svetu: Pera Joe & Homesik Mac.

B

Macan odlazi u Švedsku i Trio prestaje sa radom. Macan kao solista nastupa po Skandinaviji i centralnoj Evropi. Pod imenom Homesick Mac on je u Mađarskoj objavio CD "Steady Stompin" (Mafioso 1994.). Pera Džo je karijeru započeo u kruševačkoj grupi Village Blues Band, a kada je došao na studije u Beograd pristupio je Bar Blues Bandu i bio je jedan od osnivača sastava Sirova koža.

Po prestanku rada Blues trija, Pera je nakratko oformio grupu Blues Explosion. Poslednjih godina nastupa sa različitim blues postavama. Na CD-u "Balkan Blues" objavljen je snimak njihovog nastupa u KST-u održanog 19. maja 1987. godine. CD "This Train" donosi snimak njihovog koncerta u KST-u održanog 17. decembra 1990. godine.

Diskografija

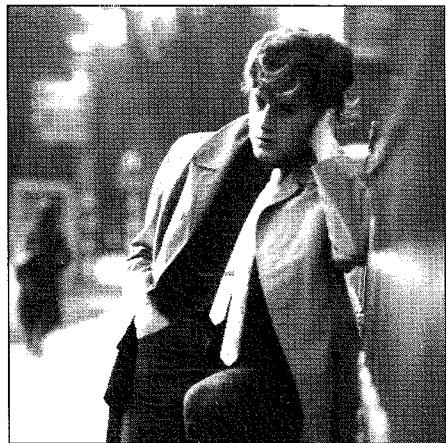
- "Live Bootleg" (samizdat 1987. kaseta)
- "Blues Folk+Ragtime Live '87" (Slovenija 1987. kaseta)
- "Live At Belgrade Blues Days" (Samizdat 1990 kaseta)
- "The Smallest Trio In The World" (PGP RTB 1991.)
- "Balkan Blues" (Sorabia Disc 1991.)
- "This Train" (ITMM 1994.)

BOA

(Zagreb)

Pod uticajem pravaca art rock, funk i novi romantizam, sastav Boa počinje sa koncertima 1979. godine u postavi Mladen Puljiz (klavijature, vokal), Slavko Remenarić (gitaru), Igor Šoštarić (bubnjevi) i Damir Košpić (bas). Za izlazak u javnost oni su se dugo pripremali, tako da su grupu zamislili još početkom sedamdesetih, u osnovnoj školi, inspirisani radovima sastava Yes. Pre rada sa grupom, Remenarić je nastupao svirajući klasičnu gitaru. Svi članovi benda su odrasli na pločama Dejvida Bouvia (David Bowie) i Pitera Gabriela (Peter Gabriel). U početku su često menjali basistu, a postava se ustalila tek dolaskom Damira Košpića. Posle serije prvih nastupa i debi albuma "Boa" osvojili su naklonost publike, ali i kritike koja im je u listu "Džuboks" dodelila titulu najperspektivnije grupe za 1982. godinu. Album su snimali decembra 1981. godine u Švedskoj u produkciji Tini Varge, a sa njega su se izdvojili hitovi "Stol", "Milion", "Sela gore" i "Živjeti od mraka". Muziku je uglavnom komponovao Puljiz, a tekstove je radio Remenarić. Po izlasku ploče, kreću na turneu u okviru koje sviraju ispred zagrebačkog Studentskog centra, a koncert je snimao Radio Zagreb. Žive verzije pesama "Milion" i "Kriva priča" objavljaju na singlu. Album "Ritam strasti" rade iste godine u Švedskoj. Producira ga Šune Ferger (Sjunne Ferger), bubnjar grupe Exit koji je na snimanju svirao udaraljke. Zahvaljujući pesmama "Jer ljubav je", "Dodij", "Slatke čari", "Kriva priča" i ova ploča je naišla na dobar prijem. Do naglog pada popularnosti dolazi po objavljuvanju trećeg albuma "Govor tijela" koji je 1983. godine takođe sniman u Švedskoj. Sem pesme "Tako lijepa" ostatak materijala je govorio o njihovoj kreativnoj stagnaciji i grupa 1984. godine prestaje sa radom.

Na scenu se vraćaju marta 1989. godine na inicijativu bubenjara Paola Specija (ex Aerodrom, Parni valjak) koji postaje njihov član. Nov je i basista Zvonimir Bučević (pre toga svirao sa Massimom Savićem i Borisom Novkovićem) sa kojim snimaju album "Prvi val". Prateće vokale pevala je Ivana Ranilović, kasnije u grupi E.T., a klavijature je svirao Zvonko Dusper. Poljuljane pozicije uspevaju delimično da povrate pesmama "Stup od soli" i

Mladen Puljiz, pevač grupe Boa.

"Svi twoji poljupci" i čestim nastupima. Na CD kompilaciji "81-92" objavljaju stare studijske snimke, koncertne verzije hitova, obnovljene mikseve nekih pesama i sasvim novu pesmu "Zemlja". Početkom 1994. godine objavljaju CD "Kraj detinjstva".

Diskografija

Singlovi

- "Milion" / "Kriva priča" (Suzy 1982.)

Albumi

- "Boa" (Suzy 1981.)
- "Ritam strasti" (Suzy 1982.)
- "Govor tijela" (Suzy 1983.)
- "Prvi val" (Suzy 1990.)
- "81-92" (Orfej / DEA Music 1992. kompilacija)
- "Kraj detinjstva" (Orfej 1994.)

BOMBAY STAMPA

(Sarajevo)

Medijski najekspozicioniji član grupe, gitarista i pevač Branko Đurić Đura (rođen 1962.) iako je završio glumu na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu (koju je

uspeo da upiše tek iz četvrtog puta), intenzivno se bavio rock muzikom. Bio je jedan od ključnih ljudi u "Top listi nadrealista", glumio je u predstavi "Audicija" a najvažnije filmske uloge su mu u "Ovo malo duše", "Kuduz", Ademira Kenovića, "Dom za vešanje" Kusturice i omnibus "Kako je propao rokenrol" Gajića, Peze i Slavice. Za treću priču u omnibusu, Đura je otpevao i nekoliko pesama koje je komponovao Koja iz Discipline kičme. Đura je muzičku karijeru započeo u hermetičnom sastavu SCH. Tu grupu je predvodio bivši milicioner Senad Hadžimusić koji je početkom osamdesetih zbog šizofrenije penzionisan i posvetio se alternativnom rocku. Bombaj štampu je 1982. godine osnovao gitarista Nedim Babović, ali grupa nikada nije imala kontinuiran rad, jer su se prilagođavali Đurinim glumačkim obavezama. Povremeno su se pojavljivali na koncertima, svirali svoje vesele pesme "Željo, Željo" ili "Jogging across Alipašino polje".

Prvu ploču "Bombaj štampa" objavili su tek 1987. godine i na njoj se našao deo materijala nastao tokom prethodnih pet godina. Đura je svirao gitaru i pevao, Nedim Babović je koautor materijala, Ademir Volić bubenjar, Neno Jeleč basista i Nikša Bratoš klavijaturista. Zanimljivo je da su prateće vokale pored ostalih pevali Gile i Čavke iz Električnog orgazma, Amila Sulejmanović (ex Amila) i Rizo iz Elvis J Kurtovich. Produciju ploče radio je Brane Likić, nekad vođa grupe Rezonansa. Pesme su zasnivali na zvuku Rolling Stones, ali tu se našlo i uticaja britanske novotalasne scene. Sa urođenom duhovitošću, Đura je nanizao zanimljive trominutne skice "Mrak i ja", "Često poželim da sve zaboravim", "Večeras sam sjajan" i "Didi midi patetika". Pesmu "Otvorena pjesma Đordu B." adresirao je na Balaševića koga poziva da zajedno sa njim, bar jednom zasvira u pravom rock bendu. U pesmi "Često poželim" referiše se na Bajagu sa kojim očigledno deli sličan muzički senzibilitet. Tu je i reggae obrada "Supermen" Dražena Ričla iz repertoara Elvis J Kurtovich, pa stari šlager "Mali motorin" Ljube Kuntarića. U vreme izlaska ploče, Kusturica je započeo snimanje filma "Dom za vešanje" pa su promotivne koncerne odsvirali sa godinu dana zakašnjenja. Tada ih je u postavi bilo sedmorica sa duvačkom linijom, a svirali su i na turneji "Top liste nadrealista". O Bombaj štampi se nije mnogo čulo sve do 1990. godine kada

FREDRAG ČANCAR

su objavili album "Ja mnogo bolje letim sam". Pored Đure i Nedima Babovića ploču su snimili novi članovi: bubnjar Dragan Bajić, braća Šerbedžija, basista Srđan (ex Crvena jabuka) i gitarista Zoran. Ploču je producirao njihov bivši basista Neno Jeleč. Autori pesama su opet bili Đura i Neno, a kao gosti u pesmama "Kad moj Nedo i njegov Brada sviraju blues" i "Šarene ulice" pojavljuju se članovi grupe Psihomodo pop. "Šarene ulice" komponovali su Đura i Davor Gobac, a za refren je iskorišćena stara akcijska pesma "Hej, haj brigade". U novim pesmama daju još otvoreniju posvetu svojim uzorima Čaku Beriju (Chuck Berry) i Rolling Stonesima, posebno u "Ludnica (Kad moji momci sviraju u gradu)", "Da li da" i naslovnoj. "Čerka jedinica" je još jedna obrada pesme Dražena Ričića i grupe Elvis J Kurtovich. Povodom izlaska ploče odsvirali su seriju nastupa, a početkom rata se prekida njihova aktivnost.

Đura se sa porodicom preselio u Ljubljunu gde se bavi glumom.

Diskografija

"Bombaj štampa" (Diskoton 1987.)
"Ja mnogo bolje letim sam" (Diskoton 1990.)

BORGHEZIA

(Ljubljana)

Borghesia nastaje iz pozorišne trupe FV 112/15 koju su 1979. godine osnovali studenti sociologije i filozofije iz različitih gradova, tako da su prvu postavu grupe činili muzičari iz Pule. FV 112/15 su se pored pozorišta bavili video artom, fotografijom a 1981. godine su preuzeли diskos Študent, preimenovali ga u Disko FV, orientisali program na punk i sve do 1984. godine tu su organizovali koncerte alternativnijih jugoslovenskih sastava. Tek je 1983. godine Borghesia počela da deluje kao muzički odsek FV-a, a osnovali su je Aldo Ivančić, Zemira Alajbegović, Neven Korda i Dario Saravel. Jedno vreme sa njima nastupa Iztok Turk (Otroci socijalizma, Videosex) koji svira gitaru. Zatim se osipaju na različite strane i grupa se svodi na duet koji čine Dario i Aldo.

Njih dvojica 1983. godine snimaju prvu kasetu za Galeriju ŠKUC. Uz pomoć članova sastava Marcus 5 nastupaju na manifestaciji Novi Rock. Odustaju od klasičnih koncerata, pa nastupe koncipiraju uz video radove za koje je bio zadužen Goran Devide. Ta saradnja nije dugo trajala, jer je Devide umro od raka. Posvetili su mu pesmu "Ragu" sa ploče "Surveillance And Punishment". Njihova muzika privlači strane izdavače, pa počinju da objavljuju za Attack Records iz Italije, Play It Again Sam iz Belgije i Wax Trax iz Amerike. Sledće 1984. godine Borghesia učestvuje na kompilacijskoj ploči "84." (RTV LJ) i snima instrumentalnu muziku za video radove na kaseti "Clones". Reč je o video artu Nevena Korde i Zemire Alajbegović. U to vreme se gasi izdavaštvo Galerije ŠKUC, ali je pokrenuta Založba FV sa kojom Borghesia ubuduće radi. Prvo izdanje bila je video kaseta "Tako mladi" a muzika sa tog

rada kasnije je objavljena na ploči "Ljubav je hladnija od smrti". Tokom 1986. godine Založba FV objavljuje video projekt "Bodenčnici", a krajem godine mini LP "Njihovi zakoni, naši životi" koji se sa dve dodate pesme "Ni upanja, ni strahu" i "Blato" pojavio 1987. godine pod nazivom "No hope, no fear" za belgijskog izdavača PIAS. Zatim izdaju maksi singl "Goli, uniformirani, mrtvi", a sve nove kompozicije objavljene u inostranstvu objedinjuju 1988. godine na ploči "Ogolelo mesto" predviđenoj za domaće tržiste. Dok je na prve dve ploče Borghesia kombinovala dve redovne teme - pritisak seksualnosti i njenu vezu sa politikom - treća ploča se potpuno posvećuje kultu plesnog ritma. Rad sa izdavačkom kućom PIAS uveo ih je u krug novonastalih body electric grupe evropskog undergrounda. Grupa ostvaruje karijeru u Evropi i nastupa u većini metropola, a ploče im se prodaju po svetu. Mini LP "Doublebill" (PIAS 1988.) podelili su sa engleskim sastavom Click Click. Na njihovo strani su dva miksa pesme "Naked Uniformed Dead" i dve nove kompozicije. Zatim na dvanaestoinčnom singlu objavljaju obradu "She Is Not Alone" sastava Sonic Youth. Album "Resistance" donosi 1989. godine njihove protestne pesme, kao i obrade "Mali čovek" Šarla akrobate i "Discipline" koja je napravljena na osnovu političke kič pesme u to vreme snimljene u Srbiji u slavu Slobodana Miloševića. Iz grupe 1991. godine odlazi pevač Dario Seraval, a zamenjuje ga Bruno Subiotto, bivši član pulske grupe The Spoons. Sa grupom rade Borut Kržnić i Nikola Sekulović i u tom sastavu snimaju ambijentalni album "Dreamers In Colour" nastao na osnovu muzike za predstavu "Emotional" Matjaža Fariča. Povodom ploče koncertno su nastupali po Evropi.

Tokom rata u Jugoslaviji grupa obustavlja rad i članovi se bave različitim projektima. Aldo radi produkciju drugim sastavima i komponuje muziku za video projekte. Remiksovanu varijantu tih materijala objavljuje na ploči "Pro Choice" na kojoj su saradivali Lado Jakša, Nikola Sekulović, Ičo Vidmar, Boris Romih i drugi. Grupa planira objavljanje ploča "Rani radovi" na kojoj bi reizdali album "Ljubav je hladnija od smrti" i neobjavljene snimke iz 1987. godine, zatim "Jazz All Death", "Ženski album" sa obradama stranih rock pevačica i ploču sa muzikom na stihove slovenačkog pesnika Srećka Kosovelja. Za CD "Tistega lepega dne" (FV Music 1996.), na kome su slovenačke grupe snimi-

le obrade revolucionarnih i partizanskih pesama, Borghesia je priložila svoj snimak stare "Guantanamera".

U svom radu Borghesia pravi česte pauze jer su Sekulović i Kržnić angažovani u sastavima Laibach i Demolition Group, Subiotto u grupi Matchless Gift, a Ivančić se bavi produkcijom (2227, Montažstroj i drugi). Borghesia je učestovala na brojnim komplikacijama, među kojima i "SLO.I.R.P." (Nika-ŠKUC Ropot 1992.) i "Trans Slovenia Express" (Mute Records 1994.).

Diskografija

"Borghesia" (Galerija ŠKUC 1983.)
"Clones" (Galerija ŠKUC 1984.)
"Ljubav je hladnija od smrti" (FV / Attack 1985.)
"Njihovi zakoni, naša življjenja" (FV 1986. mini LP)
"No Hope, No Fear" (PIAS / Wax Trax 1987. mini LP)
"Naked, Uniformed, Death" (PIAS / Wax Trax 1988. maksi singl)
"Escorts and Models" (PIAS / Wax Trax 1988.)
"Ogolelo mesto" (FV / ZKP RTVJ 1988.)
"Surveillance and Punishment" (PIAS / Wax Trax 1989. maksi singl)
"She is not alone" (PIAS / Wax Trax 1989. maksi singl)
"Resistance" (PIAS / Wax Trax / Jugoton 1989.)
"Message" (PIAS / Wax Trax 1989.)
"4 x 12" (Blind Dog Records 1991.)
"Dreamers in Colour" (PIAS / Caroline 1992.)
"Pro choice" (FV 1995.)

BOYE

(Novi Sad)

Grupa je nastala oktobra 1981. godine, a osnovale su je Biljana Babić (bubnjevi), Jasna M. (vokal, tekstovi, klavijature), Ljilja (bas) i Vesna (gitara). Prvi nastup imale su mesec dana po osnivanju, predstavivši svoju energičnu verziju novotalasnog zvuka.

Boye

Tokom 1984. godine snimile su prvi album u Zagrebu, ali ta ploča nikada nije izašla jer su u diskografskoj kući od njih žeeli da naprave tehno pop sastav. Godinu dana kasnije, bez potrebe za kompromisima, rade demo snimke sa Kojom kao producentom a bas je svirao Darko M. Zahvaljujući tim snimcima dobijaju mogućnost da objave prvi singl na kome je u ubičajenom Kojinom maniru odštampana krilatica "Prvi pravi ženski zvuk". Za njim sledi debi LP "Dosta!

BDosta! Dosta!" na kome je materijal nastao tokom prethodnih godina, pesme "Mama Kivi", "Gde možemo se sresti", "Dosta, dosta, dosta". Pod Kojinim uticajem, one zadržavaju svoj osnovni zvuk, ali u pevanje unose rap elemente. Shodno svojim alternativnim korenima, Bilja sama dizajnira omot za singl i LP. Godine 1989. u grupu dolazi basista Ilija Vojisavljević Bebec (ex La Strada) koji takođe usmerava njihov rad. Slediće ploču "78" objavljuje nezavisna zagrebačka kuća Search & Enjoy 1990. godine. Koja se opet prihvata producentske uloge, autor je dve kompozicije i na snimanju svira gitaru. Pored novih materijala, tu je "Ja sam radosna" sa samog početka njihove karijere. Autor teksta Slobodan Tišma gostuje i kao pevač u toj kompoziciji. CD "Boye se ne boje" snimljen je u proleće 1993. godine u postavi Biljana (bubnjevi), Jelena (vokal), Bebec (bas) i Ilija (gitara). Producijom se bavio Bebec a ploča je nastala u studiju Mileta Čirića u Holandiji. Kao gosti pojavi su se trubač Zerkman (ex Disciplina kičme) i klavijaturista David Gardeur (ex Focus). U Holandiji su uz Davidovu pomoć uradili spot za pesmu "Gleglegledaj!" koji je uz intervju emitovan na njihovoj televiziji. Novi materijal objavila je izraelska diskografska kuća Doranit Enterprises, koju vode dvoje bivših Novosađana, a za jugoslovensko tržište kasetu je objavio Metropolis Records.

Aprila 1995. godine, grupa je odsvirala turneu po Grčkoj. CD "Prevariti naviku" urađen je jula 1997. godine i to ponovo kod Čirića u Holandiji, a producent je bio Bebec. Pored modernizovanog zvuka, grupa je imala još jednu novinu - gitaristu Robertu T.

Diskografija

Singlovi

- "Ja hoću te" / "Kralj dosade" (PGP RTB 1987.)
- "Fudbal" / "Fudbal instrumental" (Search & Enjoy 1990.)

Albumi

- "Dosta! Dosta! Dosta!" (PGP RTB 1988.)
- "78" (Search & Enjoy 1990.)
- "Boye se ne boje" (Doranit Enterprises / Metropolis 1993.)
- "Prevariti naviku" (B 92 1997.)

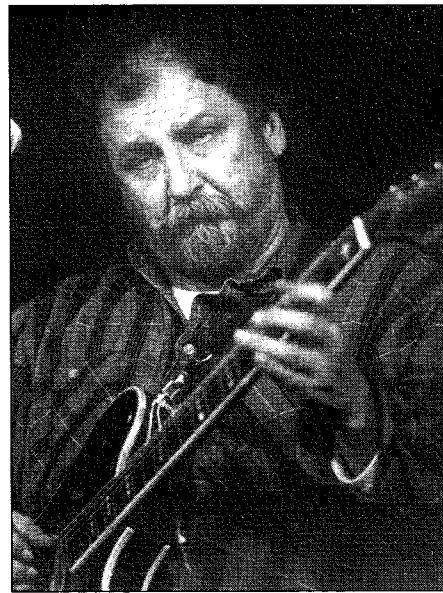
BRECELJ MARKO

(Kopar)

Marko Breclj je rođen 1951. godine u Sarajevu. Živeo je u Mariboru i Kopru, a karijeru je započeo u ljubljanskom sastavu Krik. Na početku je svirao violinu, ali kada su mu je ukrali na Omladinskom festivalu u Subotici 1974. godine, odustao je od tog instrumenta. Na tom festivalu je za pesmu "Duša in jaz" dobio nagradu stručnog žirija. Iste godine "Duša in jaz" se našla na njegovoj prvoj ploči "Coctail" koja sadrži originalne i neobične teme pisane od 1972. godine. Marko je za nju dobio nagradu Sedam sekretara SKOJA. Pesme je aranžirao Bojan Adamič, a Breclja je pratilo plesni orkestar. Tako je alternativna sadržina na zanimljiv način upakovana u festivalski zvuk. Pesmu "Hiškar Rogač" snimio je sa članovima grupe Sedem svet-

lobnih let iz koje je početkom 1975. godine nastao Buldožer u kome je Breclj dobio ulogu pevača.

U Buldožeru je ostao sve do 1979. godine. Sa njima je snimio prva dva albuma i mini LP "Živi bili pa vidjeti". Na sledećoj ploči Buldožera "Izlog jeftinih slatkiša" bio je samo koautor tekstova. Tokom godina provedenih u Buldožeru izgradio je imidž ciničnog, nepredvidivog i ekscesima sklonog izvođača koji je na binu izlazio u invalidskim kolicima, palio sebi kosu i bradu, bavio se akrobacijama i uveseljavao publiku neobičnim pričama. Po napuštanju Buldožera snimio je singl "Parada, majmuni i trotoari" kojim najavljuje svoje viđenje razbijanja muzičkih i tekstualnih formi. Sa nekonvencionalnim pesnikom Ivanom Volarićem Feom nastupao je u okviru dueta Zlatni zubi. Breclj, gitarista Leon Ukmar, basista Zlatko Bašić, gitarista Taljub Lapajne, klavijaturista Robert Vatovec i bubenjar Marjan Medveščak su se udružili u okviru grupe Marjanov čudni zajec i snimili LP "Svinjam dijamante".

Breclj u Beogradu 1996. godine

Tokom 1983. i 1984. godine održali su dvadeset sedam koncerata i prestali sa radom. Slediće dve godine Breclj nastupa sam i 1986. godine snima poslednje samostalno izdanje, kasetu "Desant na Rt Dobre nadje" na kojoj su uz pesmu "Dan Republike" i teme koje je komponovao za pozorišne predstave. Basista Aleš Jošt, saksofonista Primoš Šmit i Breclj su 1988. godine snimili ploču "Javna vaja".

LP "Coctail" je tokom godina doživeo nekoliko reizdanja na kasetama, a na CD-u je objavljen za Niku Distribution sa bonus snimcima koji su obuhvatili pesme sa singla "Parada" i ranije neobjavljene materijale. Sa sastavom Strelnikoff, Breclj je 1994. godine objavio neobičan CD "Hojlarija svinjarija diareja gonoreja" na kome su se našle tri pesme iz repertoara Buldožera: "Novo vrijeme", "Higijena" i "Ko jebe Buldožer". Pesme su snimljene u različitim verzijama pa je "Novo vrijeme" dobito pet različitih formi od "seksi disko miksa" do "new age miksa". U uvodu pesme "Ko jebe Buldožer", inače vesele obrade "Roll Over Bethoven" Čaka Berija (Chuck Berry), use-

povan je monolog Branka Cvejića u ulozi Baneta Bumbara iz serije "Grlom u jagode", a zatim se pesma razvija u sočni punk rock.

Tokom poslednjih godina Breclj radi, kako sam kaže, kao "WC direktor rock kluba Mladinski kulturni centar" u Kopru gde nastupaju alternativni sastavi sa prostora bivše Jugoslavije, iz Evrope i bivšeg Sovjetskog Saveza. U tom klubu su od raspada Jugoslavije, pored mnogih drugih, svirali Partibrejkersi, Električni orgazam, Goblini. Razvijajući svoje originalne ideje, Breclj ima i različite cene ulaznica. Najjeftinije karte su za stanovnike Istre, sledeća povlašćena cena je za Slovence učenike, studente i nezaposlene, a ostali plaćaju punu cenu. Bonovi za piće za gostujuće grupe su stare desetodinarke sa likom rudara Alije Sirotanovića, a Breclj oko tri ujutro zaostalu publiku rasteruje neobuzdanom svirkom na violini. I to na uvo, svakome ponaosob.

Pored toga, Breclj predvodi "Društvo prijatelja umjerenog napretka u granicama zakona", kandidovao se za gradonačelnika samo da bi ometao neadekvatne pretendenete, dobio je godišnju nagradu za humanitarni rad i delovanje u kulturi, objavljuje sopstveni biltan, piše oštре tekstove za lokalne novine i širokogrudo nudi mogućnost posetiocima da se sa njim slikaju po ceni od 120 tolara. Oktobra 1996. godine posle pauze od pet godina, svirao je u Novom Sadu i Beogradu.

Diskografija

singli:

- "Parada" / "Majmuni" / "Trotoari" (Helidon 1981.)

Albumi

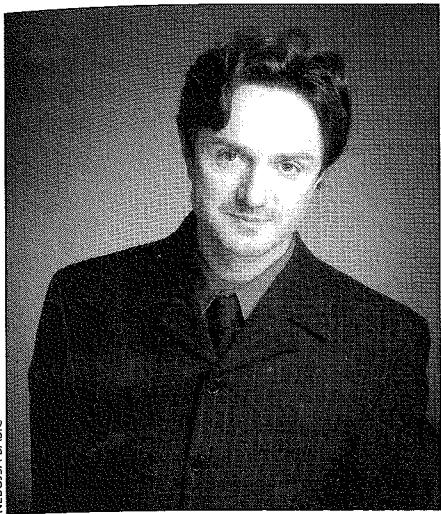
- "Coctail" (RTV LJ 1974.)
- "Svinjam dijamante" (Helidon 1985.)
- "Desant na Rt Dobre nadje" (Helidon 1986.)
- "Javna vaja" (Slovenija 1988.)
- "Hojlarija svinjarija diareja gonoreja" (ŠKUC Ropot / Nika 1994.)

BREGOVIĆ GORAN

(Sarajevo)

Goran Bregović je rođen u Sarajevu 22. marta 1950. godine. Tokom rada sa grupom Bijelo dugme objavio je 1976. godine solo ploču na kojoj su se našle pesme koje je radio za Zdenku Kovačićek, Bisera Veletanlić, Jadranku Stojaković, kao i rani snimci grupe Jutro. Pored toga, snimio je jednu stranu na duplom albumu "Kongres rock majstora" (Jugoton 1975.). Sa njega je skinut singl na kome su se našle pesme "Ima neka tajna veza" i "I kad prođe sve pjevat ču i tad" na kome su ga pratili Bijelo dugme i Zagrebački gudački kvartet. Bregović je zaslužan za neke od najvećih hitova Zdravka Čolića kome je često radio i produkciju. Pored toga, producirao je singl Idola sa pesmom "Maljčiki". Još u vreme rada sa Bijelim dugmetom, Bregović je počeo da komponuje filmsku muziku, pa je zvučno opremio filmove "Lične stvari", "Čaruga", "Kuduz", "Dom za vešanje".

Sa početkom rata smestio se u Pariz gde je započeo uspešnu karijeru filmskog kompozitora. Muziku za film Emira Kusturice "Ari-

NEBOJŠA BABIĆ

zona Dream" radio je sa čitavim timom saradnika. Igi Pop (Iggy Pop) je pevao i napisao tekstove za pesme "In The Deathcar", "Get The Money" i "TV Screen", a te pesme su obrade ranijih hitova Bijelog dugmeta. Pored njega, na snimanju su učestvovali Brankica Savić, Zdravko Čolić, Džoni Dep (Johnny Depp), Hor Radio Beograda kojim su dirigovali Bojan Sučić i Ognjen Radivojević, duvački orkestar Bobana Markovića, ženski hor sa Bjelašnice i drugi. Bregovićevi saradnici na filmu "La Reine Margot" reditelja Patrica Šerea (Patrice Chereau) bili su: Ofra Haza, Zdravko Čolić, Dušan Prelević, ansambl Renesans, klavijaturista Ognjen Radivojević, klapa Čačak, Paganke, Beogradski filharmonijski orkestar i drugi. Osnovu za Kusturićin film "Underground", Bregović je izgradio na ciganskoj muzici koju su odsvirali orkestri Slobodana Salijevića i Bobana Markovića. Uz njih su sarađivali Žorž Grujić (gajde, kaval), Bora Dugić (frule), Nenad Jelić (udaraljke), pevačice bugarskog narodnog orkestra Filip Kutev Cezaria Ajvora (Cesaria Evora) i drugi. Pored toga radio je muziku za film "Toxic Affair". Skot Voker (Scot Walker) je pevao "La Nuit Sacre". Na kompaktu "P.S." napravljen je izbor tema koje je Bregović radio za filmove, pozorišne predstave i TV reklame.

Tokom devedesetih godina produciraо je ploče grčkom pevaču Dalaresu, turskoj pevačici Sezen Aksu, grčkoj pevačici Alkisti Protopsalti kao i ploču Džejn Birkin na stihove Serža Gensbura. U pratinji simfonijskog orkestra, gudača i muškog hora Bregović često izvodi filmsku muziku u svetskim metropolama.

U proleće 1997. godine imao je turneu po južnoslovenskim zemljama praćen Svjetskom pogrebni bendom. Krajem 1997. godine produciraо je i komponovao muziku za povratničku ploču Zdravka Čolića.

Diskografija

- "Goran Bregović" (PGP RTB 1976.)
- "Dom za vešanje" (Kamarad - Diskoton 1988.)
- "Le Temps Des Gitans - Kuduz" (Kamarad - Polygram - Komuna 1990.)
- "Arizona Dream" (Kamarad - Polygram - Komuna 1993.)
- "La Reine Margot" (Kamarad - Polygram - Komuna 1994)
- "Underground" (Kamarad - Polygram - Komuna 1995.)
- "P. S." (Komuna 1996.)

BUČO I SRĐAN

(Dubrovnik)

Ljubomir Pende Buco i Srđan Divoje započeli su početkom sedamdesetih kao akustičarski duet, sklon šansonu. Tokom prvih godina bili su česti gosti na rock spektaklima pa je koncertna verzija njihove pesme "Ako odem" zabeležena na ploči "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.) snimljenoj na istoimenom festivalu u Ljubljani. Najveći uspeh postigli su debi albumom "Veče je naš prijatelj" na kome se kao autori iskazuju Pende i Đelo Jusić iz Dubrovačkih trubadura. Udarne pesme na tom albumu su "Kad se jednom rastanemo", "Moja Annabel Lee" (na tekst E. A. Poa) i "Cvijeta Zuzorić". I sledeći album "Buco i Srđan" donosi im radijski hit "Lula starog kapetana", a većinu pesma je opet komponovao Đelo Jusić. Muzičke tendencije druge polovine sedamdesetih godina nisu bile bliske njihovom senzibilitetu tako da im aktivnost zamire, te njihov LP "Ljeto u gradu" prolazi nezapaženo. Ljubomir Pende sa gitaristom Franom Matušićem i klavijaturistom Zoranom Proročićem, pod imenom Buco i Frano snima LP "Sanjalica" (Sarajevo disk 1983.).

Početkom devedesetih obojica napuštaju Dubrovnik, Buco odlazi u Nemačku, a Srđan u Ameriku. Dva povratnička koncerta drže avgusta 1997. godine u okviru ponoćnog programa Dubrovačkih ljetnjih igara. Deo starih materijala objavljuju na CD kompilaciji.

Diskografija

Singlovi

- "Elegija" / "Nina-na (uspavanka)" (Jugoton 1973.)
- "Balada o mladiću i ruži" / "Bez nje" (Jugoton 1974.)
- "Ako ove noći" (Jugoton 1974.)
- "Tražim te, trebam te" / "Petrunjela" (Jugoton 1978.)

Albumi

- "Veče je naš prijatelj" (Jugoton 1974.)
- "Buco i Srđan" (Jugoton 1976.)
- "Ljeto u gradu" (Sarajevo Disk 1981.)

BULDOŽER

(Ljubljana)

Sastav je nastao 1979. godine u vreme ekspanzije punk zvuka. Posle čestih personalnih promena, grupa se polovinom 1981. godine ustavljuje u postavi Robert Vrtovšek (bubnjevi), Damjan Zorc (pevač), Aleš Černivec (gitara), Janez Fifolt (bas) i Rok Zupan (gitara). Grupa je učestvovala na Omladinskom festivalu u Subotici, ali su bili diskvalifikovani "zbog nemoralnog ponašanja". Njihovi snimci su uvršćeni na kompilacijama "Novi punk val 79-80." (RTV LJ / ŠKUC 1980.) i "Lepo je..." (RTV LJ / ŠKUC 1982.). U vreme afere oko navodne organizacije "Četvrti Rajh" koju su pokrenuli ljubljanski punkeri i Buldogi su bili optuženi, ali je čitav politički skandal ubrzao splasnuo.

Grupa je veći deo svoje karijere delovala na medijskim marginama a po njenom gašenju Robert Vrtovšek je prešao u sastav

Komakino, a 1991. godine je u bendu 2227 preuzeo ulogu pevača.

BULDOŽER

(Ljubljana)

Nukleus sastava Buldožer nastao je krajem šezdesetih godina kada je sedamnaestogodišnji gitarista Boris Bele osnovao grupu Sinovi u kojoj su svirali klavijaturista Borut Činč i basista Andrej Veble. Bele je zatim predvodio grupu Sedem svetlobnih let (Sedam svetlosnih godina) koju su činili gitarista Dušan Žiberna (kasnije u Pankrtima), Činč, Veble i pevač Andrej Trobentar, kasnije lider sastava Na lepem prijazni. Grupa je retko nastupala, ali su nekoliko godina uporno vežbali i imali sopstveni materijal, blizak onome što je Buldožer kasnije svirao.

Prvi veći uspeh postigli su na festivalu BOOM 74 a njihova pesma "Krinko razkrinkaj" objavljena je na živom albumu sa te smotre. Bez nekih većih ambicija počeli su da rade sa Markom Breceljem (ex Krik) koji je u to vreme radio LP "Coctail" (RTV LJ 1974.). Početkom 1975. godine Brecelj je konkurisao na Opatijskom festivalu, gde je njegova pesma primljena, ali kada je počeo da radi sa grupom, shvatio je besmislenost festivalskog pojavljivanja. Predložio je Beleu da nastupe kao duet što im je bila dobra prilika za razaranje festivalskog štimunga. Napravili su nekoliko solidnih skandala te se, naravno, nisu probili u finale. Od marta 1975. godine nastupaju pod imenom Buldožer po ideji Borisa Belea koga je inspirisalo jedno delo slovenačkog pesnika i njihovog dugogodišnjeg prijatelja Ivana Volariča Fea. Originalnu postavu grupe su pored Brecelja i Beleu činili Borut Činč, Andrej Veble, Uroš Lovšin (gitara) i Štefan Jež (bubnjevi). Prvi veći nastup imaju na BOOM festivalu u Zagrebu iste godine. Tada su se za njih zainteresovali urednici iz Jugotona, ali su pregovori bili bez uspeha. Članovi grupe se odlučuju za PGP RTB jer su procenili da će njihova vrsta humora imati dobar odjek u Srbiji. U ljubljanskom studiju Akademik avgusta iste godine počinju snimanje debi albuma "Pljuni istini u oči" koji izlazi u decembru. Serija za to vreme vrlo neobičnih kompozicija "Yes, my baby, no", "Ljubav na prvi krevet", "Blues gnjus", "Život je feferon", kao i efektan omot u obliku novine sa njihovim otkačenim žurnalističkim radovima, učinili su da prvi tiraž plane za kratko vreme. I pored interesovanja publike, PGP RTB je odbio da ploču doštampa, jer su neke stvari na omotu i u pesmama "bile sporne". Šta je to smetalo ni danas nije razjašnjeno. Nije ih bilo u medijima, ali zato tokom cele 1976. godine prodiru u javnost živim nastupima, gradeći imidž freak grupe na tragu radova Frenka Zape (Frank Zappa). Tu sličnost su oni uvek negirali predstavljajući se kao "jedan tipičan narodno-zabavni ansambl iz Slovenije" (Eine tipische Export artikel aus Slowenien). U prvo vreme Buldožer nije bio najbolje prihvaćen ni u Sloveniji, tako da su im koncerti često otkazivani. Ipak, oni su prva slovenačka grupa koja je u ljubljanskoj hali Tivoli održala

koncert i to juna 1976. godine, pod nazivom "Povratak otkazanih". Uprkos svemu, te godine su u Zagrebu dobili nagradu Sedam sekretara SKOJ-a za muzičko stvaralaštvo. Oktobra 1976. godine u Novom Sadu, opet za PGP RTB, snimaju album "Zabranjeno plakatirati" u postavi koju pored Brecelja, Belea, Činča i Lovšina čine novi članovi Vili Bertok i Tone Dimnik. Zatim kreću zamorne konsultacije sa izdavačem. Sugerisano im je da reč nirvana promene u kafana, a stavljane su im primedbe da imaju suviše pornografske tekstove. Snimci su se u toj firmi kiselili godinu dana, sve dok ih nije otkupio slovenački Helidon i objavio novembra 1977. godine. Na tom albumu kroz pesme "Helga", "Djevojčice", "Dobro jutro madamme Jovanović", potvrđuju sklonost ka crnom humoru i sarkazmu. U međuvremenu, Bele odlazi u vojsku, Lovšina zamenjuju novi gitaristi Janez Zmazek i Dušan Žiberna, a tu je i novi bubnjar Dušan Vran. Ubrzo u JNA odlazi i Brecelj. Marta 1978. godine nastupaju kao predgrupa na koncertima sastava Dr Feelgood po Jugoslaviji. Septembra iste godine postavljaju osnovni koncept sledeće ploče "Izlog jeftinih slatkis", a u isto vreme dobijaju ponudu da za film "Živi bili pa vidjeli" Milivoja Puhlovskog i Bruna Gamulina urade muziku. Kao "statisti sa posebnim zadatkom" u filmu glume koncertno izvođenje pesme "Novo vrijeme" u zagrebačkom klubu Lapi-

darij. Marta 1979. godine grupu napušta Marko Brecelj i kreće u samostalnu karijeru. Ovaj razlaz su mnogi protumačili kao sumrak Buldožera, ali su se prevarili. Juna meseca pridružuje im se zagrebački književnik i gitarista Davor Slannig. Uoči filmskog festivala u Puli objavljaju maksi singl sa muzikom iz filma "Živi bili pa vidjeli" a iz novina saznaju da su dobili Zlatnu arenu. Iako je u konkurenciji za Zlatnu arenu bilo i Bijelo dugme, oni su tvrdili da su vrlo skromno potplatili žiri. Zbog obaveza prema Armiji, iz grupe odlazi basista Vili Bertok, a mesto se ponovo nudi starom članu, doktoru Vebleu. Budući da je on već duže vreme radio u mariborskoj bolnici, poziv prihvata kao dobrodošlo osveženje.

Početkom 1980. godine u ljubljanskom studiju Tivoli snimaju "Izlog jeftinih slatkis", ploču koja im donosi prve radijski hit "Žene i muškarci", a tu su i "Okrugni bogovi Istoka", "Slovinjak punk", "Boogie za prijatelja". Prvi put ostvaruju formu trominutnih pesama uz čitavu smeš različitih žanrova. Iako se kao autor nekih tekstova pojavljuje Marko Brecelj, jasno je da kičmu grupe sada čine Bele i Činč. Njih dvojica su uradili produkciju, a Bele je preuzeo ulogu vokalnog soliste. Posle drugarske saradnje sa Pankrtima, Činč septembra 1980. godine odlazi u JNA. Na koncertima povodom nove ploče, Činča zamenjuje saksofonista Lado Jakša (koji se odlično nalazi i za orguljama), muzičar sa dugim

jazz pedigreeom. Dodatno pojačanje na nastupima bila je atraktivna crnka u čarapama sa podvezicama koja je tokom biseva gotovo sve svlačila sa sebe. U to vreme Boris Bele dobija posao urednika u Helidonu, pa organizuje otkup njihovog prvog albuma od PGP RTB-a. Reizdata, ploča opet odlično prolazi na tržištu. Da se Bele snašao u ulozi urednika, potvrđuje to što je objavljivao ploče grupama kao što su Na lepem prijazni, Film, Lačni Franz, Luna, Mizar, Let 3, KUD Idijoti i drugima. Davor Slannig, ovenčan nagradom Sedam sekretara SKOJ-a za zbirku priovedaka, odlazi iz grupe, a u bend se vraća gitarista Janez Zmazek. Sa njim oktobra 1981. godine snimaju rockabilly orijentisan mini LP "Rok end roul" na kome su pored prepeva rock-'n'roll standarda "Blue suede shoes" ("Plesne cipele") i njihove pesme sličnog stila. Tom pločom učinili su prvi pravi zahvat u revival u tadašnjoj jugoslovenskoj rock muzici, dodavši svom minulom radu još nekoliko ubedljivih hitova. Na koncertima početkom 1982. godine snimili su dupli živi album "Ako ste slobodni večeras" na kome su duhovite Beleove najave i podjednako uvrnuti razgovori novinara Dražena Vrdoljaka sa posetiocima na koncertima. Među reprezentativnim materijalom čak su četiri verzije pesme "Helga" (originalna, takozvana underground, disco, neoromantičarska i tirolska sa harmonikama i jodlovanjem), prepev pesme "Roll over Beethoven" prilagođen u "Ko jebe Buldožer", ali i blesavi duet braće Huberta i Črtomira (maskirani članovi grupe) koji urlaju "Hey Joe" i "Another Brick In The Wall" u duhu crnogorskih napeva. Na ploči se našlo i dosta njihovih pesama. Sledeći studijski album "Nevino srce" objavljuju krajem 1983. godine kumujući mu podnaslovom "Nova zbirka ljubavnih i rodoljubivih pjesama". Na toj ploči se već osetio kreativni zamor, ali su zablistali u pesmama "Slovenija", "Mrtvaci" i "Smrt Morisona Džima" urađenoj u prepoznatljivom epskom desetercu.

Po objavljuvanju ploče nameravali su da naprave pauzu od godinu - dve, ali ona je potrajala punu deceniju. Bele se 1984. godine preselio u Beograd kao predstavnik Helidona, dr. Veble se posvetio medicini, Činč je otvorio studio, a Dušan Vran je tezgario po moru i Italiji. Krajem 1989. godine izašao je njihov kompilacijski CD "Nova vremena" sa pesmama iz perioda od 1975. do 1983. godine.

Početkom devedesetih su povremeno vežbali, postepeno su nastajale nove pesme i rešili su da snime povratničku ploču. Kada je snimanje i miksovanje bilo skoro završeno, u studiju Tivoli je izbio požar i sve je propalo. Postupak su ponovili u Činčovom studiju i krajem 1995. godine je izašao CD "Noč". U postavi Bele, Činč, Lovšin, Vran i uz novog basista Venu Jemeršića (dr. Veble je u međuvremenu postao šef odeljenja za nuklearnu medicinu), predstavili su se u staroj formi. Na ploči se nalazi materijal koji je nastajao tokom poslednjih pet godina a jedna od najstarijih "Vojno lice" potiče iz 1991. godine. Povratak na scenu obeležili su serijom koncerata.

Diskografija

"Pljuni istini u oči" (PGP RTB 1975.)
 "Zabranjeno plakatirati" (Helidon 1977.)
 "Živi bili pa vidjeli" (mini LP Helidon 1979.)
 "Izlog jeftinih slatkisa" (Helidon 1980.)
 "Rok end roul" (mini LP Helidon 1981.)
 "Ako ste slobodni većeras" (Helidon 1982. dupli živi)
 "Nevino srce" (Helidon 1983.)
 "Nova vremena" (Helidon 1989. kompilacija)
 "Noć" (Helidon - Silver red music group 1995.)

BULEVAR

(Beograd)

Koren sastava Bulevar potiču iz grupe Tilt u kojoj su još kao gimnazijalci bili pevač Dejan Cukić (ex Dizel), gitarista Nenad Stamatović, gitarista Dušan Bezuha, basista Miroslav Cvetković, dok su za bubnjevima u različitim fazama bili Vlada Golubović i Predrag Jakovljević. Tilt je jedno vreme nastupao sa Brankom Marušićem Čuturom. Grupa prestaje sa radom kada Duda Bezuha i Vlada Golubović prelaze u Suncokret, a Miroslav Cvetković u Pop mašinu.

Stamatović, koji je u međuvremenu bio u grupi Zebra, Cukić, Jakovljević i basista Branislav Isaković (ex Suncokret) septembra 1978. godine osnivaju Bulevar. Ime su odabrali jer su u to vreme svi živeli u blizini Bulevara Revolucije. Tokom sledeće godine sviraju kao predgrupa Ribljoj čorbi. Prvi veći nastup imaju na čuvenom koncertu Riblje čorbe na Tašmajdanu 1. septembra 1979. godine. Po raspodu grupe Zvuk ulice, priključuje im se klavijaturista Dragan Mitić. Počinju da rade svoju muziku, a tekstove im piše Bajaga koji se prvi put ozbiljnije ogleda na takvom zadatku.

Bulevar početkom osamdesetih: Stamatović, Cukić, Mitić, Jakovljević i Isaković.

Prvi singl sa pesmom "Moje bezvezne stvari" snimili su krajem 1979. godine, ali je zbog bolesti J.B. Tita objavljivanje kasnilo. Drugi singl "Nestašni dečaci" po Cukiću predstavlja "ustoličenje stila simfo punk" jer donosi kombinaciju njihove žestine i Mitićevog aranžmanskog senzibiliteta budući da je u to vreme na Muzičkoj akademiji studirao na odseku za kompoziciju. Uoči objavljinjanja

debi albuma "Loši mladi" (produkciju radili sami uz pomoć snimatelja Tahira Durkalića), 1981. godine prelaze u PGP RTB. Pred objavljinje drugog albuma "Mala noćna panika" (sa koga su najuspešnije pesme bile "Unutrašnja panika" i "Trenutni lek") u vojsku odlaze Mitić, Stamatović i Cukić tako da ploča nije ni doživela promociju. Jedini nastup upriličili su u starom koncertnom prostoru Dok (klavijature je svirao Kornelije Kovač, producent albuma) i u Skoplju decembra 1982. godine kada je Stamatović nastupao sa njima kao vojnik. To im je ujedno bio poslednji koncert.

Branko Isaković je prešao u Idle, Predrag Jakovljević u Divlje anđele, zatim Zanu, Zambu, Viktoriju i danas se više ne bavi muzikom. Cukić je počeo da se piše u listu "Rock". Po izlasku Stamatovića i Mitića iz vojske održali su nekoliko proba kao Bulevar, a onda ih je Bajaga sve uključio u Instruktore. Mitić je sa Instruktorima bio kratko a potom se posvetio fakultetu. Na scenu se vratio kada je Cukić pokrenuo solo karijeru.

Diskografija**Singlovi**

"Moje bezvezne stvari" / "Nemam ništa važno da te pitam" (Jugoton 1980.)
 "Nestašni dečaci" / "Moja lova, tvoja lova" (Jugoton 1981.)

Albumi

"Loši mladi" (PGP RTB 1981.)
 "Mala noćna panika" (PGP RTB 1982.)

BUMERANG

(Kopar)

Po raspodu sastava Kameleoni 1970. godine bivši članovi te grupe sa novim ljudima formiraju Bumerang. Prvu postavu činili su bubnjar Zlatko Klun, gitarista Danilo Kocijančić, gitarista Peter Veri Gorjup i basista Ladi Koradin. Prvi koncert su održali 20. februara 1971. godine u radničkoj menzi fabrike Tomos i tada su svirali repertoar stranih grupa: Grand Funk Railroad, Free, The Rolling Stones. Iste godine, maja meseca, nastupaju na prvom BOOM festivalu u Mariboru. Odmah zatim polaze na jugoslovensku turneu sa sastavom Status Quo. Iako predgrupa, na koncertima odlično prolaze. Kada su u Beogradu svirali obradu teme "Marš na Drinu", publiku je bila oduševljena a članovi Status Quo očajni što im predgrupa krade šou. Po silasku sa bine pošteno su se potukli sa članovima Status Quo, o čemu su novine u to vreme navelikoj pisale.

Po prelasku u Ljubljani 1972. godine dolazi do prvi personalnih promena. Odlaze Koradin i Kocijančić, pa rade kao trio sa novim basistom Mirom Tomasinijem. Za Helidon snimaju singl sa pesmama koje su im komponovali Tomaž Domicelj i Rado Testen. Godine 1973. učestvuju na BOOM festivalu u Ljubljani, a u grupu dolazi basista Zlatko Miksić Fuma (ex Zlatni akordi). Zatim polaze na jugoslovensku turneu koja je obuhvatila oko sto nastupa. Slediće godine Fuma odlazi u JNA pa u grupi prvo svira Jadran Ogrin, a

zatim na njegovo mesto dolazi Bruno Langer. Opet nastupaju na BOOM festivalu i njihova pesma "Koji ti je vrag" je zabeležena na koncertnoj ploči "POP BOOM 74". Potom bivaju odabrani da u okviru četiri udarne grupe uz Bijelo dugme, YU grupu i Grupu 220 krenu na turneu po Jugoslaviji. U Subotici nastupaju kao predgrupa sa sastavu Barclay James Harvest. Po odlasku Veri Gorjupa u vojsku novi gitarista postaje Vedran Božić (ex Time). Ta postava je kratko trajala jer je Vedran živeo u Zagrebu, Langer u Puli a Klun u Kopru. U sledećoj fazi, po odlasku Vedrana, grupa se okreće funk rocku, novi ljudi su klavijaturista Tihomir Pop Asanović (ex Time), pevač Serđo Blažić i gitarista Pavel Kavec (ex Oko).

Međutim, u jesen 1976. godine svi članovi napuštaju Kluna da bi formirali grupe Atomska sklonište i Septembarski. Zlatko Klun tek 1978. godine obnavlja grupu sa sasvim novom ekipom koju čine Slovenci i Italijani iz Trsta. On prelazi na udaraljke i preuzima

TONE STOKO

Grupa Bumerang na Omladinskom festivalu u Subotici 1979. godine

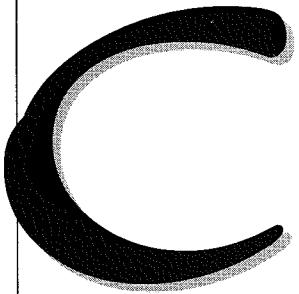
ulogu glavnog vokala, a sastav još čine gitarista Goran Tavčar koji je u Italiji radio kao studijski muzičar, Boris Tenčić (gitar i flauta), Dino Sartoretto, (bas) i Dario Vatovac (bubnjevi). LP na kome je pretežno materijal Gorana Tavčara snimaju u Milanu. Maja 1979. godine na Omladinskom festivalu u Subotici dobijaju nagradu stručnog žirija za pesmu "Živjeti iznad tebe bar jedan dan". Tada im se ponovo priključuje Jadran Ogrin (ex Septembarski), tako da više pažnje posvećuju višeglasnom pevanju i komunikativnom zvuku. Po odlasku Borisa Tenčića 1980. godine angažuju klavijaturistu Čiru Lončinu i u mestu Bad Hamburg snimaju drugi LP "Na Zapadu ništa novo". Ploča je prošla nezapaženo, pa se grupa povlači iz javnosti i okreće unosnjim sezonskim tezgama.

Diskografija**Singlovi**

"Najdi si drugega" / "Jutri zjutraj moram zgodaj vstatit" (Helidon 1972.)
 "Živjeti iznad tebe bar jedan dan" / "Bicikl" (PGP RTB 1979.)

Albumi

"Boomerang" (PGP RTB 1979.)
 "Na Zapadu ništa novo" (Diskoton 1982.)

CACADOU LOOK • CENTER ZA DEHUMANIZACIJO

- COD • CRNI BISERI • CRVENA JABUKA
- CRVENI KORALJI • CUKIĆ DEJAN

CACADOU LOOK

(Opatija)

Grupa je pod imenom Cacadou nastala 1983. godine na sasvim neuobičajen način. Osnovale su je sestre Jasmina (vokal) i Tatjana Simić (bubnjevi), Suzi Kožić (bas) i, takođe sestre Sandra (gitara) i Tamara Vrančić (klavijature). Njih pet su odlučile da naprave grupu, ali nisu znale da sviraju. Zabavljale su se sa muzičarima, odlazile na koncerte i visile na probama. Mladići su počeli da ih uče da sviraju, a kada su otisli u vojsku njima su ostali instrumenti i godina dana za napredovanje. Ubrzo po osnivanju

grupa koja je dobacila do albuma. Elegantan omot te ploče uradio je njihov sugrađanin Romano Grožić koji je kasnije ostvario uspešnu karijeru u Italiji. Ploču su producirali Husein Hasaneffendić (Parni valjak) i Tomo In Der Mühlen (ex Karlowy Vary). Pored pesama "Moj car (Među velikim muškarcima)", "Gledam ga dok spava", "Mutno jutro", tu je i obrada "It's So Easy" Badi Holija (Buddy Holly) u prepevu "Tako lako" i kompozicija "Ne dozvoli" Vlade Divljana (ex Idoli) koji je na tom snimku svirao gitaru. Njihova pitka i šarmantna pop muzika lako im je obezbedita mesto u medijima a koncertni nastupi su razuverili sve one koji su smatrali da su u

grupe Sandra Vrančić se udala za bubenjara grupe Fit, Renata Debeuca, i oboje su se povukli iz muzike. Na njeno mesto došla je Giovanna Kirinić. Zatim grupu napušta i Tamara Vrančić koja prelazi u Fit, potom odustaje od muzike i posvećuje se književnosti. Posle brojnih kombinacija za klavijaturama se ustalila Alenka Mendiković. Kako je sredinom osamdesetih godina i u Beogradu delovala grupa Kakadu, odlučuju da svom imenu Cacadou dodaju Look.

Zahvaljujući prvim demo snimcima "Sama" i "Kao pjesma" koji su se redovno vrteli na radio programima, 1987. godine potpisuju ugovor za Jugoton i objavljaju debi LP "Tko mari za čari". Time postaju prva ženska

studiju umesto njih svirali iškusni muzičari. Drugi album "Uspavanka za Zoroa" iz 1989. godine producirao je Ted Hejton (Ted Hayton) iz sastava Art Of Noise. Privučen njihovom muzikom, Ted je uradio dve engleske verzije pesama sa druge ploče i tim snimcima je pokušao da zaintrigira engleske izdavače. Njegov trud nije doneo pozitivne rezultate. U svakom slučaju, drugim albumom Cacadou Look su opravdale epitete kojima su dočekane i ponudile još nekoliko hitova: "Baum Bam Bam", "Budi mi prijatelj", "Baš kao nekad" i "Krenite s nama" (obrada "Let's Stick Together" iz repertoara Brajana Ferija).

Zalet koji su tom pločom uzele, prekinuo je dolazak rata i grupa je prestala sa radom.

Diskografija

- "Tko mari za čari" (Jugoton 1987.)
- "Uspavanka za Zoroa" (Jugoton 1989.)

CENTER ZA DEHUMANIZACIJO

(Maribor)

Od članova sastava Masakr koji je oformljen 1981. godine, nastala je grupa Center za dehumanizacijo. Grupu su pokrenuli pevač Dušan Hedl i gitarista Bojan Tomažič, dok su se ostali članovi menjali. Na samom početku rada 1983. godine negovali su jasan punk zvuk, da bi vremenom prolazili kroz različite faze. Do 1987. godine u postavi sa sint-sajzerom i dve gitare kreirali su industrijski rock, a potom se vraćaju na čisti rock izraz. Grupa je 1986. godine samostalno objavila kasetu "Vihar je rasel" a zatim i kasetu "Center za dehumanizacijo" sa devetnaest snimaka. Godine 1987. dobili su nagradu Zlatna ptica koju im je dodelila RK SSOS. Za sopstvenu izdavačku kuću Front Rock objavljaju mini LP "Izdaja" sa pesmama inspirisanim postindustrijskim zvukom. Sem nove, naslovne pesme, na ploči su i tri stare objavljene na prethodnoj kaseti. U pesmu "Beseda sodi" ukomponovana je molitva starice Jožefe Puhlič. Okrećući se plesnom zvuku objavljaju i singlove "Sovraživa vse" i "Ko se zabavam s teboj". Krajem osamdesetih deluju na nekoliko paralelnih polja.

Eksperimentišu sa electro pop zvukom, daju svoj doprinos techno dance sceni, ali nastavljaju linijom hard core punka. Početkom devedesetih, sasvim neočekivano, krenuli su sa serijom akustičarskih nastupa. Kada su u ljubljanskoj galeriji ŠKUC organizovali promociju video kasete "1985-1991" nije bilo tehničkih mogućnosti da nastupaju na razglasu, pa su se odlučili za akustičarski koncert. Budući da je nastup bio uspešan, rešili su da program ponavljaju i to najčešće na otvaranjima izložbi. Godine 1993. kao frakcija grupe, nastao je elektronski duet HUM (Human Universal Misery) u okviru koga su gradili muziku na semplovanim zvucima iz prirode i urbanog okruženja. Njihov snimak "Hanged Paradise" objavljen je na disku "Step By Step" (Rock & Rock 1994.) na kome su i sastavi iz Austrije. Dušan Hedl je učestvovao sa pesmama "A Fortnight Before" i "Za menoj ni sledi / Keine Spur von mir" na kompilacijskom disku objavljenom u Austriji pod nazivom "The Blind Gave To The Naked" (Rock & Rock 1994.). CZD zatim 1995. godine objavljaju koncertni CD "Držimo skupaj" na kome su uz njihovih pet pesama snimci mlađih slovenačkih sastava snimljeni na koncertu u Gornjoj Radgoni. Po objavljinju LP-a "AJAJAJAJA", stiže CD "Pokožlane trate" na kome su snimci nastali u periodu od 1986. do 1995. godine.

Dušan Hedl je vlasnik nezavisne izdavačke kuće Front Rock koja je od 1993. godine objavila pet kompilacijskih kompakt diskova pod nazivom "No Border Jam". Na njima se nalaze sastavi iz Slovenije, Srbije, Hrvatske,

Makedonije, Austrije i Nemačke. Na tim diskovima su često zastupljeni i snimci grupe CZD. Članovi grupe su se bavili dizajniranjem plakata, objavljuvanjem fanzina "Bla Bla Bla", video radova, radili su kao disk džokeji. Osnovali su KUD 88 i Galeriju 88 u okviru kojih su organizovali koncerne, izložbe, predavanja i tečajeve. Knjigu o grupi pod nazivom "Center za dehumanizaciju - etnološki oris rock skupine" (Frontier 1995.) napisao je etnolog i filozof Rajko Muršić.

Diskografija

Singlovi

"Sovraživa vse" / "Slovesov pa ne" / "Dvojna igra" (Front Rock 1989.)

"Ko se zabavam s teboj" (Front Rock 1990. maxi singl)

Albumi

"Vihar je rasel" (samizdat 1986. kaseta)

"Center za dehumanizaciju" (Založba CZD 1987. kaseta)

"Izdaja" (Front Rock 1989. mini LP)

"Držimo skupaj" (Front Rock 1995. koncertni CD)

"AJAJAJAJAJA" (Front Rock 1995.)

"Pokozlane trate" (Front Rock 1996.)

C

COD

(Sarajevo)

Grupu su leta 1972. godine osnovali basista Izidor Kajić, klavijaturska Nenad Jurin i gitarista Džemo Novaković, dok su se ostali članovi često menjali. Svirali su hard rock i skidali hitove Deep Purple i Uriah Heep. Upravo zbog toga su odlučili da uzmu englesko ime Cod (u slengu: prevara, varka, obmana).

Prvi ozbiljniji nastup održali su u Skenderiji na koncert povodom deset godina od osnivanja Indexa. Grupa je ipak tavorila sve do dolaska gitariste i kompozitora Enesa Bajramovića krajem 1974. godine. Do tog vremena su izgradili imidž zabavljajuće grupe koja je svirala sve što se od njih tražilo. Na koncertima su pratili Kemala Montena, Zdravka Čolića, Mahira Paloša i druge pevače. Enes Bajramović je završio srednju muzičku školu i dve godine Muzičke akademije, a niz godina je svirao trombon u plesnom orkestru RTV Sarajevo. Karijeru rock muzičara započeo je zajedno sa Ipetom Ivanđićem u grupi Rok.

Prva dva singla grupe Cod sa pesmama "Dodi mi na čaj" i "Ciciban" prolaze dobro kod publike i profilišu njihovu izrazitu pop orientaciju baziranu na pamtljivim refrenima i tinejdžerskim tekstovima. Muziku je pisao Enes, a tekstove Ranko Boban. Ipak, uspeh im ne obezbeđuje koncertni kontinuitet i oni prestaju sa radom.

Nenad Jurin prelazi u Indexe, Džemo Novaković u grupu Nede Ukraden a Enes Bajramović u Ambasadore. Novi članovi su gitarista Nedžad Čamđić i klavijaturska Krešimir Rebić. Enes se vraća krajem 1976. godine, snimaju uspešan singl sa njegovom pesmom "Novi štos" i odlaze na turneu u SSSR. Uporedno sa radom za grupu, Enes je komponovao i za druge, pa su tako Indexi izvodili njegovu "U jednim plavim očima".

Uspeh trećeg singla izbacuje ih u prvi plan, posebno kod tinejdžerske publike a rock kritičari ih definisu kao predvodnike mlađog "humpa cumpa" pravca. Prvi LP "Dodata na čaj" snimaju u postavi gitarista Enes Bajramović, klavijaturska Darko Arkus (ex Rezonansa, Teška industrija), basista Izidor Kajić, bubnjar Izet Hajdarević (došao u grupu oktobra 1976.) i pevač Selver Brdarić. Ploču je producirao Nikola Borota Radovan. Planirali su da nastave liniju instant hitova započetih na singlovima. Album otvara ponovni snimak prvog hita "Dodata na čaj" a slede slične "Naša ljubav trajala je kratko", "Ona samo jednog voli, kažu mi svi" sa dugim naslovima i kratkim pamćenjem. Uprkos tome ploča po objavljuvanju 1977. godine dobro prolazi kod publike, a na svojim nastupima više pažnje poklanjaju scenskim efektima nego samoj muzici.

Sledeće godine, drugim albumom "Bijeli bagremi" pokušavaju da se predstave kao ozbiljnija grupa, ali ploča ne nailazi na odziv publike i oni prestaju sa radom. Enes Bajramović je kasnije pod firmom Digi snimio LP "Digi" (Jugoton 1982.).

Diskografija

Singlovi

"Dodi mi na čaj" / "Želim igru tu" (Jugoton 1975.)

"Ciciban" / "Rok za moju bivšu punicu i njenu prijateljicu" (Jugoton 1976.)

"Novi štos" / "Nisi mala beba" (Jugoton 1976.)

"Ekskurzija" / "Kad smo bili sasvim mali radili smo divne stvari" (Jugoton 1977.)

"Semafor" / "Ja i moja mala" (RTV Lj 1978.)

"Slušaj me, majko" / "Điha diha" (Jugoton 1980.)

Albumi

"Dodata na čaj" (Jugoton 1977.)

"Bijeli bagremi" (Jugoton 1978.)

CRNI BISERI

(Beograd)

Grupa Crni biseri nastala je krajem 1963. godine, a prvu postavu su činili Goran Vukićević (rođen 1946.) koji je u to vreme svirao klavir i harmoniku, gitarista Ivan Božović, saksofonista Slavko Božović i bubnjar Dragana Jovanović. Grupa je dobila naziv po istoimenom domaćem filmu koji je obrađivao temu maloletne delikvencije. U to vreme nisu imali basistu, a onda im je pristupio Vlada Janković Džet (rođen 1946. u Beogradu). Prvi put je svirao sa njima 8. marta 1964. godine na školskoj priredbi u Domu kulture Vuk Karadžić. Džet je svoj nadimak dobio po Džetu Harisu (Jet Harris) basisti grupe Shadows. Zatim im pristupa pevač Radan Valčić i u toj postavi nastupaju do jeseni 1965. godine. U to vreme su se opredelili za rhythm i blues, a sastav čine gitarista Goran Vukićević, basista Vlada Džet, ritam gitarista Zoran Petković, pevač Radan Valčić i bubnjar Dragan Jovanović.

Prvi singl im je izašao aprila 1966. godine i na njemu su uz obrade snimili Džetovu pesmu "Ne odlazi". Grupa je pobedila na drugoj Gitarijadi na Sajmištu 1967. godine. Po odlasku Dragana Jovanovića, novi bubnjar 1968. godine postaje Jovan Ljubisavljević Kića. Polovinom 1968. godine Valčić je

napustio grupu, a novi pevač je postao Nenad Dukić (ex Duka i čavke). On se u grupi zadržao samo dva meseca i sa njima je snimio drugi singl. Dukić je pevao na tri obrade, a Valčić pesmu "Nisam više taj". Po odlasku iz grupe Dukić se povukao iz muzike i kasnije je postao filmski kritičar. U sastav se vratio Valčić, a godine 1970. novi pevač je postao Dragan Baletić (ex Juniori). Tokom 1973. godine grupa pauzira jer su Džet i Baletić bili u vojski. Rad obnavljaju bez Zorana Petkovića, a jedno vreme sa njima svira klavijaturista Dragan Batalo koji je kasnije prešao u sastav Zlatni prsti. Zatim stalni član postaje klavijaturista Dragan Rajićević (ex Juniori). Boka Bogdanović (ex YU grupa) je došao u grupu oktobra 1976. godine jer je bubnjar Kića otisao u JNA. Po objavljuvanju jedinog albuma "Motorok" i singla "Ti si uvek htela sve" iz grupe odlazi Dragan Baletić, a menja ga pevač Branislav Živančević Cile (ex Op cup).

Crni biseri su pod imenom Denis snimili singl sa pesmama "Hush Hush Maria" i "Night In Casablanca" (Diskos 1977.). Grupa je sa radom prestala 1. januara 1980. godine. Tokom karijere svirali su na Malti, u Tunisu i Maroku. U filmu "Kad budem mrtav i beo" Žike Pavlović svirali su kao prateći bend na audiciji za mlade pevače. Radili su songove za predstave Beogradskog pozorišta, scena na Crvenom krstu.

Po prestanku rada grupe Džet je okupio sastav Tunel, zaposlio se kao muzički urednik na radio programu 202, a radio je i kao savetnik u izdavačkoj kući ITMM. Godine 1987. dobio je majsku nagradu za organizaciju rock koncerata i Hit 202 uživo. Godine 1986. formirao je Vlada Jet Band sa kojim svira rock standarde prepevane na srpski jezik. Jedan je od najvećih domaćih kolekcionara ploča.

Diskografija

Singlovi

- "Ne odlazi" / "Srce bez ljubavi" / "Nisam onaj koga želiš" / "Lepi flamingo" (Jugoton 1967.)
- "Nisam više taj" / "Dream" / "Moni Moni" / "I Wanna Be Free" (Jugoton 1968.)
- "Moja mala ledi" / "Moj svet nije tvoj svet" (Jugoton 1968.)
- "Tražimo sunce" / "Ram-dam" (Jugoton 1969.)
- "Poučna priča" / "Čekanje" (PGP RTB 1970.)
- "Kišna noć" / "Hej, Melina" / "Reka" / "Kraj leta" (PGP RTB 1971.)
- "Ona zna" / "Povratak" (PGP RTB 1972.)
- "Lutalica" / "Pismo devojci" (PGP RTB 1973.)
- "Večiti rok" / "Želim" (PGP RTB 1975.)
- "Dar-mar" / "Šta će sad" (Studio B 1975.)
- "Džudi, Džudi" / "Nikada" (Diskos 1976.)
- "Mlinarev sin" / "Tiko muzika svira" (Diskos 1976.)
- "Ti si uvek htela sve" / "Moj brat i ja" (Diskos 1977.)
- "Katarina (Ne želi da živi više sa mnom)" / "Moreplavac" (Diskos 1977.)
- "Aspirin" / "Susret na uglu" (Diskos 1978.)
- "Tašta" / "Zimski dan" (Diskos 1979.)

album:

- "Motorok" (Diskos 1976.)

CRVENA JABUKA

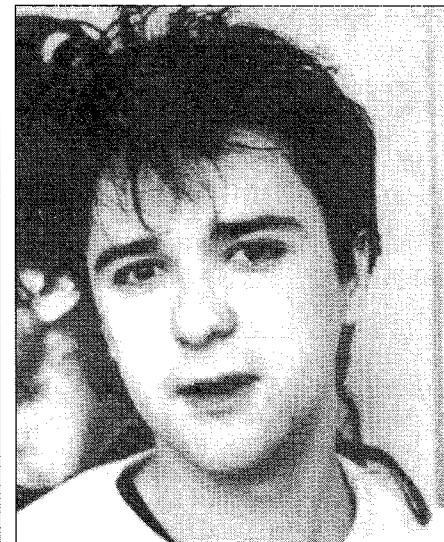
(Sarajevo)

Gitarista Zlatko Arslanagić Zlaja (rođen 1964. u Sarajevu) i gitarista i pevač Dražen Riči Para (rođen 1962. u Sarajevu) osnovali su 1981. godine grupu Ozbiljno pitanje čiji su članovi bili još pevač Saša Kontić, bubnjar Radmilo Gavrilović Hare, basista Benjamin Levi i klavijaturista Dražen Janković. Želeći da rade komunikativnu muziku odlučili su se za čvrst pop zvuk. Po raspadu sastava, Dražen Riči se priključio grupi Elvis J Kurtovich. Zlaja i Riči su bili neodvojivi deo novoprimitivaca, učestvovali su u stvaranju

radijskih emisija Primus i Top lista nadrealista. Sa primitivcima je Zlaja sarađivao na rock operama "Kemmy", "Odisejo" i "Bata brani Sarajevu". Kada je 1985. godine grupa Elvis J Kurtovich prestala sa radom, Zlaja i Riči su već maja iste godine osnovali Crvenu jabuku. Pridružili su im se klavijaturista Dražen Žerić, bubnjar Darko Jelčić i basista Aljoša Buha (ex Kongres).

Urednici u Jugotonu odmah su uočili njihov komercijalni potencijal pa su im za debi LP pružili dobre uslove. Produciju je radio Željko Brodarić Jappa, bivši vođa splitske grupe Metak. On je čak sa Parom pevao u pesmi "On je poput djeteta" (100 na jednoga). Omot je radio Davor Papić i da se pojavio u neka ranija vremena, gola ženska stražnjica oslikana kao crvena jabuka, verovatno bi izazvala skandal. Pesme za ploču su uradili Zlaja i Para, a instant hitovi su postale "Dirlija", "Bježi kišo s prozora", "Neka se sanja", "S tvojih usana" i "Nek te on ljubi (kad ne mogu ja)". Debi albumom Zlaja i Para su ostvarili staru želju da sviraju pop muziku inspirisanu engleskom scenom šezdesetih godina. Tako se u pesmi "Učiniću sve da te zadovoljam" našao gitarski rif iz "Satisfaction" The Rolling Stonesa, u "Bivše djevojčice, bivši dječaci" je stih "I volio bi' umrijeti prije nego ostaram" iz pesme "My Generation" grupe The Who s kraja 1965. godine.

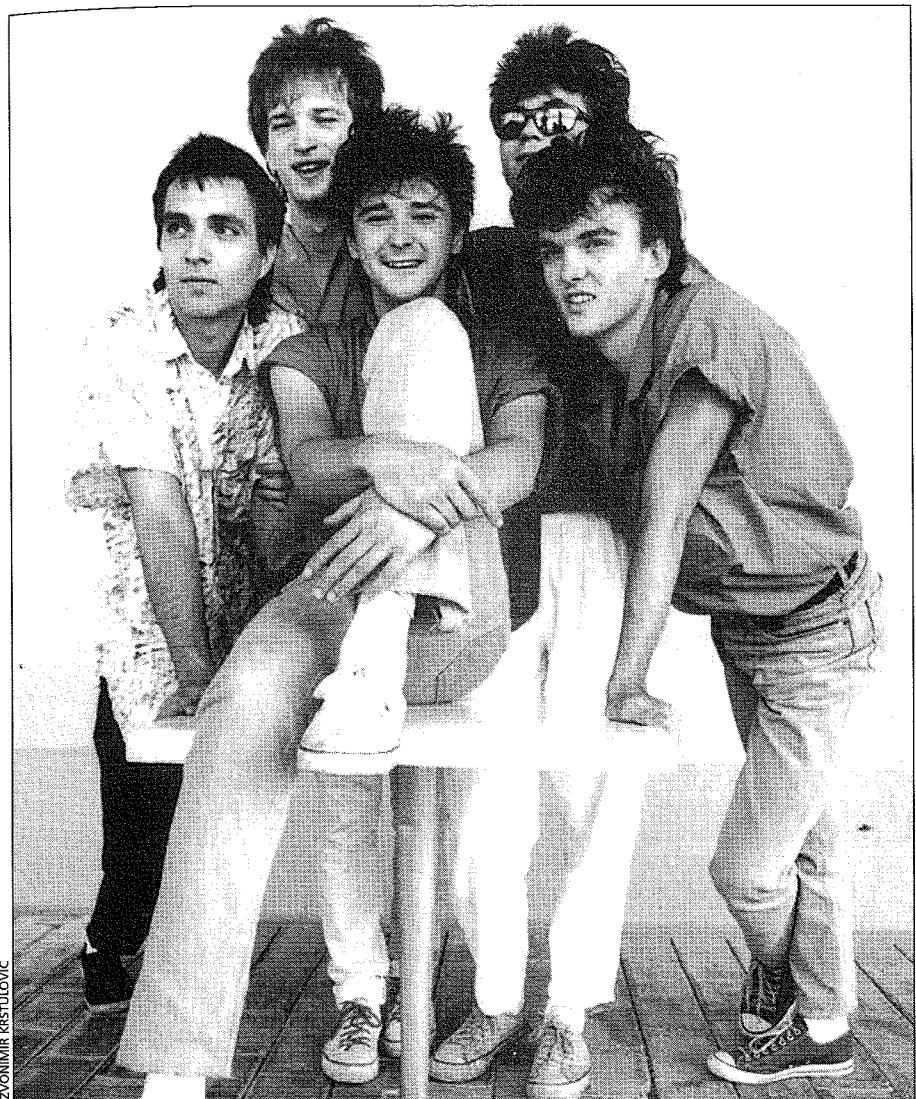
Tokom leta 1986. godine počinju sa koncertima, a 6. septembra sviraju u Beogradu na Trgu Marks-a i Englesa. Zatim kreću na

Dražen Riči

jugoslovensku turneu za koju se činilo da će biti trijumfalna. Međutim, 18. septembra, idući na koncert u Mostar, doživeli su tešku saobraćajnu nesreću u kojoj je poginuo Aljoša Buha. Dražena Riči i Zlaju prebacuju u mostarsku bolnicu ispred koje se okupljaju stotine mlađih koji nude krv, bilo kakvu pomoć. Tokom sledećih dana Zlaja se oporavlja, a Riči je u sve težem stanju, pa ga helikopterom prebacuju u Beograd na VMA. Usled teških povreda glave, umire 1. oktobra u dvadeset i četvrtoj godini.

Posle tragedije, grupa se povlači iz javnosti, ali donose odluku da nastave dalje. Njih trojica 1987. godine objavljaju album

ZVONIMIR KSTULOVIC

Crvena jabuka - originalna postava.

"Za sve ove godine" koji je posvećen premijulum drugovima. U pojedinim pesmama je iskorišćen Ričlov glas sa demo snimaka. Na ploči dominiraju balade, a uvršene su i pesme koje je komponovao Dražen Ričl. Nume-re su zasnovane na akustičnim gitarama, a aranžmani i produkcija su sasvim svedeni. Pevačku ulogu podelili su Dražen Žerić i Zlaja, a pomaže im i Jappa koji je opet bio pro-ducent. Povodom izlaska ploče nisu organizovali koncerte niti su davali intervjuje. Treći album "Sanjati" objavljaju godinu dana kasnije sa novim saradnicima. Pridružio im se multiinstrumentalista Nikša Bratoš (ex Valentino) koji je radio produkciju, što će činiti i na sledećim pločama. Na koncertima su nastupali sa basistom Brankom Soukom i klavijaturistom Zlatkom Volarevićem Dilaj-lom (ex Đavoli) koji su ubrzo postali stalni članovi grupe. Sve pesme je napisao Zlaja, a tu se našla i "Sviđa mi se ova stvar" obrada "Twist And Shout" grupe The Isley Brothers koju su svojevremeno obradili The Beatles, The Tremeloes i drugi. Zahvaljujući pesmama "Ima nešto od srca do srca", "Malo ćemo da se kupamo", "Zovu nas ulice", "Oči su se navikle na mrak", ponovili su prethodne uspehe i potvrdili da su prebrodili križu. Na MESAM-u su krajem 1988. godine proglašeni rock grupom godine, a čitaoci lista "Pop

rock" im dodeljuju titulu najbolje pop grupe. U proleće 1989. godine objavljaju album "Tamo gdje ljubav počinje" za koji je sve pesme napisao Zlaja. Po običaju, ploča je nabijena radijskim favoritima. Uz naslovnu, tu su "To mi radi", "Neka vrijeme mijenja se", "Volio bih da si tu". U pesmi "Ples nevjernih godina" iskoristili su uvodnu frazu iz starog hita "Rock On" sastava The Hunter, dočarava-jući atmosferu sedamdesetih godina. Maja meseca su za decu naših radnika u Švajcar-

skoj održali tri koncerta. Bio je to presedan, jer su potomke gastarabajera pretežno zaba-vljali narodnjaci. Na Tašmajdanu su 23. juna održali rasprodat koncert, a atmosfera je bila pojačana i jakim letnjim pljuskom. Tokom turneve snimali su koncerete u Sarajevu, Zagrebu, Beogradu, Banja Luci i Titogradu i te materijale objavili na duplom živom albumu "Uzmi me kad hoćeš ti" objavljenom 1990. godine. Na tim nastupima sa njima je bio novi član, gitarista Igor Ivanović. On je zame-nio Nikšu Bratoša koji se potpuno posvetio studijskom radu. Pored živih verzija većine starih hitova, ploča donosi i četiri pesme koje ranije nisu bile zvanično objavljene: "Kad kazaljke se poklope" (pre toga izdata na promotivnom singlu uoči Nove 1989.), "Sve što imaš ti", "Suzo moja, strpi se" i obra-du stare balade Indexa "Bacila je sve niz rijeku". Za album "Sanjati" dobili su 1990. godine internacionalnu nagradu Ampex Gol-den Reel Award. Ona se dodeljuje za ploče koje dostignu zlatan tiraž, a rađene su na Ampex trakama. Tokom čitave karijere Zlaja je vodio računa o svim detaljima. Sam je režirao i montirao spotove, a godine 1991. radio je muziku za radijsku emisiju "Jazz Time" autora Bore Kontića koja na cjenjenom berlinskom festivalu Prix Futura osvojila jednu od nagrada.

Poslednju predratnu ploču "Nekako s pro-leća" objavili su u proleće 1991. godine. U naslovnoj pesmi gostovao je poštovani veter-an Kemal Monteno, sav materijal uradio je Zlaja, a u temi "Da nije ljubavi" iskorišćen je citat iz istoimene narodne pesme. Loše stanje u zemlji onemogućava ih da koncertima na uobičajeni način predstave nove pesme.

Početkom rata grupa prestaje sa radom. Tek je 1995. godine Dražen Žerić u Zagrebu obnovio sastav sa originalnim bubenjarom Darkom Jelčićem, a tu su i Nikša Bratoš, gitarista Džimi, basista Krešo i klavijaturista Danijel. U grupi nema Zlaje Arslanagića jer već duže vreme živi u Kanadi. On je napisao nekoliko pesama za CD "Zaboravi" Radeta Šerbedžije koji je 1996. objavio Peace Fund iz Njujorka. Krajem 1995. godine objavili su CD "U tvojim očima" koji su opet snimili u mestu Bošnjaci, a produkciju je radio Nikša Bratoš. Na ploči su neke stare pesme Dražena Ričla, ali i nove Saše Lošića i Z. Fazlića.

Crvena jabuka u vreme velikih turneva

Crvena jabuka 1985. godine.

Uvrstili su i obradu pesme "Deni" koju je polovinom sedamdesetih godina snimila sarajevska grupa Cod. Kao gost u pesmi "Vraćam se tebi, seko" pojavio se istarski pevač Alen Vitasović, a u pesmi "Bijeli Božić" peva Saša Lošić koji im se pridružio na koncertima po Hrvatskoj.

Diskografija

- "Crvena jabuka" (Jugoton 1986.)
- "Za sve ove godine" (Jugoton 1987.)
- "Sanjati" (Jugoton 1988)
- "Tamo gdje ljubav počinje" (Jugoton 1989.)
- "Uzmi me kad hoćeš ti" (Jugoton 1990. dupli koncertni)
- "Nekako s proleća" (Jugoton 1991.)
- "U tvojim očima" (Croatia Records 1995.)

CRVENI KORALJI

(Zagreb)

Sastav je nastao krajem 1962. godine i prvično je trebalo da se zovu Crveni đavori, ali su želeći da izbegnu političku provokaciju, odabrali benignije ime. U postavi su bili pevač Boris Babarović, gitarista Miroslav Lukačić, ritam gitarista Rudolf Šimunec, basista Dino Sarajlić i bubnjar Josip Badrić Medo.

Počinju rad inspirisani muzikom grupe The Shadows i Klifa Ričarda (Cliff Richard). U početku su svirali igranke u Poletu, a prva Gitarijada na kojoj su učestvovali bila je u beogradskom Domu sindikata. Uz njih su se takmičili Bijele strijеле, Zlatni dečaci i Elice. Izašli su na binu, okrenuli leda publici i započeli temu "Shadoogie". Publiku su kupili i svojim scenskim pokretima. U početku su izvodili prepeve stranih hitova, a sa prvom autorskom pesmom "Rekla si, volimo se" postižu ogroman uspeh. Na tom prvom singlu našla su se njihova dva instrumentalna "Najljepši san" i "Ponoć je prošla" koje su uradili u maniru grupe The Shadows i "Dok je drugi ljubi", obradu "Then he kissed me". Singl

dostiže tiraž od gotovo 100 000 prodatih primeraka i to u zemlji koja je imala oko 120 000 gramofona. Dobijali su po desetak hiljada pisama mesečno od obožavalaca iz cele Jugoslavije. Na trećem singlu našle su se obrade The Rolling Stones "It's All Over Now" i "You Better Move On" u prepevu Borisa Babarovića, kao i instrumentalni The Shadows "Young Lovers" i "Perfidia". Treći singl donosi njihove pesme "Sretne godine" i "Izgubljenoj ljubavi", ali i obrade "And I Love Her" The Beatles i "Johnny Guitar" The Shadows.

U letu 1964. godine organizuju prvu jugoslovensku rock turneju. Serijom hitova "Napuljska gitara" (tradicional), "Zvjezdana noć" (prepev "Cozy") i drugim, postaju najpopularnija grupa u tadašnjoj Jugoslaviji. Kako su tada festivali bili vodeće muzičke manifestacije, pojavljuju se na najznačajnijim i redovno dobijaju nagrade. U anketi lista "Ritam" tri puta osvajaju titulu najbolje domaće grupe. Kada su The Shadows nastupali na Splitskom festivalu, Crveni koralji su organizovali zajedničku klupsku svirku sa njima. Povremeno su pratili i Karla Metkoša koji je sa njima pod imenom Matt Collins snimio EP sa pesmama "Peggy Sue", "Koliko dugo", "Svađa" i "Noćas" (Jugoton 1964.). Ujedno su u studiju pratili mnoge druge domaće pevače. Jula 1966. godine pobedili su u Zagrebu na Međunarodnom beat festivalu (susret Italija-Jugoslavija). Da bi kupili bolje instrumente, 1966. godinu provode u Nemačkoj gde po celu noć sviraju u klubovima. Po povratku osvajaju prvo mesto na Zagrebačkom festivalu pesmom "Ne pitajte za nju", ali se njihova popularnost postepeno gasi.

Primat su zadržali do 1967. godine, a grupa trpi česte personalne promene. Basista Dino odlazi 1967. godine, a menja ga Željko Hižak, dok umesto bubnjara Mede dolazi Boris Turina. Na sledećem singlu 1968. godine objavljaju svoje pesme "Ne želim više tu ljubav" i "Bila si jedina", a udarni hit je obrada Bobija Darina (Bobby Darin) "Drvosjeća da sam ja" ("If I Were A Carpenter"). Na festivalu Zagreb 68 učestvuju sa pesmama "Nemoj reći zbogom" i "Igra". Na prvom festivalu Jugoslovenske pop muzike održanom u Zagrebu 3. septembra 1968. godine Crveni koralji prema glasovima publike za pesmu "Moja gitara" osvajaju prvo, a za pesmu "Noćas sam sanjao" četvrtu mesto. Stručni žiri im je dodelio nagradu za najbolje izvođenje. Obe pesme su se uz obrade stranih hitova "Al matino" i "Simon Says" našle na sledećem singlu.

Godine 1969. Babarović napušta grupu i kao solista na festivalu Omladina 69 u Subotici, za pesmu "Dvije čaše", dobija treću nagradu publike. Zatim objavljuje EP sa pesmama "Dvije čaše", "Neću te zaboraviti nikad", "Meni nedostaješ ti" i "Danas, sutra ili jednom" (PGP RTB 1969.) autora Alfonsa Vučera. Po Babarovićevom odlasku, grupu napušta i Rudi Šimunec a preostali članovi, u želji da obnove zvuk, angažuju orguljaša Borisa Kajzera (ex Bardi). Posle kraće turneje po Zapadnoj Nemačkoj, leta 1969. godine objavljaju singl sa pesmama "Još uvijek se nadam" i "Bez djevojke", a kao pevač debituje

Hižak. Po povratku iz vojske, oktobra 1969. godine, bubnjar Badrić smiruje nesuglasice i u grupu se vraća Babarović razočaran lošom prodom solo singla. Iz grupe odlazi Turina koji kasnije sa bivšim članovima Novih akorda osniva sastav Drugi način. Umesto Kajzera u Koralje dolazi Alfons Vučer. Sledeća personalna promena održava se 1970. godine kada odlaze Vučer i Hižak, a menjaju ih orguljaš Krešo Pavlić i basista Vlado Bastačić, bivši članovi Grešnika. Međutim, kako grupi opada popularnost, Babarović se seli u Split gde osniva grupu ZIS (Zagreb i Split).

Sredinom osamdesetih ponovo se okupljaju u postavi Babarović, Lukačić, Pavlić, Šimunec, a bubnjeve svira Željko Marinac. Redovno sviraju u zagrebačkoj kafani Čarda i 1985. godine objavljaju debi LP "Rock'n'roll zbirka (1963-1966)" na kome su većinu pesama iz prvog perioda ponovo snimili. Godinu dana kasnije objavljaju LP "Najbolje izvedbe" na kome su, pored njihovih pesama, obrade grupe Creedence Clearwater Revival, Bee Gees i drugih. Treći LP "Ja sam tvoj čovjek" snimaju povodom dvadeset pet godina od osnivanja, a ploču potpisuju kao Boris Babarović i Crveni koralji. Na njoj je obrada pesme "Dona" Riči Valensa (Richie Valens), "And I Love Her" sastava The Beatles i njihove pesme od kojih su neke komponovali sa Silvesterom Dragojem (Neki to vole vruće).

Diskografija

Singlovi

- "Najljepši san" / "Dok je drugi ljubi" / "Ponoć je prošla" / "Rekla si: volimo se" (PGP RTB 1964.)
- "Napuljska gitara" / "Maštanje" / "Zvjezdana noć" / "Dolazak" (Jugoton 1965.)
- "Otiđi od nje" / "Svega mi je dosta" / "Perfidia" / "Tema mladih ljubavnika" (PGP RTB 1965.)
- "Volim je" / "Sretne godine" / "Johnny Guitar" / "Izgubljenoj ljubavi" (PGP RTB 1966.)
- "Sam" / "Kad bih bio drvosjeća" / "Bila si jedina" / "Ne želim više tu ljubav" (PGP RTB 1968.)
- "Moja gitara" / "Noćas sam sanjao" / "Ujutro" / "Otac je rekao" (PGP RTB 1969.)
- "Još uvijek se nadam" / "Bez djevojke" (Jugoton 1969.)
- "Nikad nisam imao ništa" / "Pogrešan broj" (PGP RTB 1970.)
- "Vrati mi se" / "Sjećanje" / "Mala Suzi" / "22. juli 19 ..." (PGP RTB 1971.)
- "Šjor Bepo moj" / "Na brigu kuća mala" (Jugoton 1972.)
- "Neka život teče" / "Vizija" (Jugoton 1972.)
- "Za svaki dan" / "Nemoj poći kući" (Jugoton 1973.)
- "Elvira" / "Tvoj strani svijet" (Jugoton 1974.)

Albumi

"Rock'n'roll zbirka (1963-1966)" (Jugoton 1985.)
 "Najbolje izvedbe" (Jugoton 1986.)
 "Ja sam tvoj čovjek" (Jugoton 1988.)

CUKIĆ DEJAN

(Beograd)

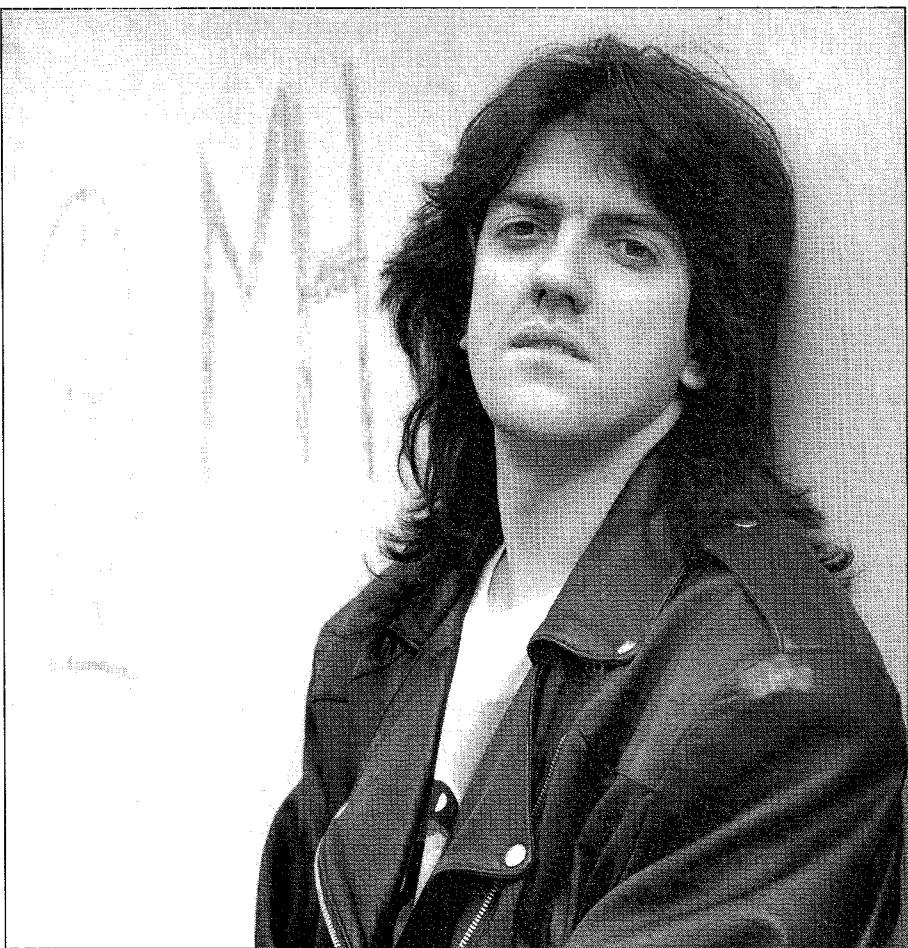
Rođen je 4. novembra 1959. u Beogradu. Prva gimnazija grupe u kojoj je pevao zvala se Dizel, zatim prelazi u Tilt, pa u Bulevar. Po raspodu Bulevara, decembra 1982. godine Cukić se posvećuje novinarskom poslu kojim se do tada samo povremeno bavio. U početku je tekstove potpisivao pseudonimom Vrisko Njačić, a pisao je za magazin "Rock" (urednik za svetsku scenu) i druga izdanja kuće Politika. Objavio je intervjue sa grupama Dire Straits, Uriah Heep, Saxon kao i Stingom, Tinom Tarner (Tina Turner), Kim Vajld (Kim Wilde) i drugima. Posle razgovora sa članicama trija Bananarama postavio je sebi pitanje: "Šta ja radim ovde intervjujući tri guske koje ne umiju da pevaju?" Odgovor je došao sam po sebi. Početkom 1984. godine učestovao je na snimanju Bajagine prve solo ploče, a pomogao je i oko medijske prezentacije. Samim tim postao je član Instruktora gde je bio zadužen za vokale i sitne udaraljke. Sa Bajagom i Instruktorima je snimio tri albuma. U proleće 1987. godine sa klavijaturistom Dragom Mitićem i ekipom beogradskih muzičara snimio je prvu solo ploču "Spori ritam". Pored njih dvojice, kao autori se pojavljuju Bojan Vasić (Bezobrazno zeleno), Bajaga i Zoran Lesendrić (Piloti). Na ploči se nalazi i obrada Štulićeve "A šta da radim". Zatim sa Bajagom i Instruktorima leta iste godine odlazi na turneu u SSSR i tada sa njima nastupa poslednji put.

Spori ritam band formira 1988. godine. Uz Cukića i Mitića tu su gitarista Vlada Negovanović (ex Dr Spira i ljudska bića, Tunel), gitarista Safet Petrovac (ex Piloti), bubenjар Slobodan Jurišić (ex Mama Co Co, Točak band) i basista Branko Isaković (ex Bulevar, Suncokret, Idoli). Početkom 1989. godine Isaković prelazi u Kerber, a na snimanju drugog albuma "Zajedno" učestvuje basista Bata Božanić. Do povratka Isakovića u grupu, krajem 1991. godine, na njegovom mestu je Nenad Novaković (ex Jugosloveni). Iz grupe u to vreme odlazi Safet Petrovac. Na ploči "Zajedno" kao autori tekstova pojavljuju se Nikola Čuturović i Bojan Vasić, a naslovna pesma je obrada "Come Together" Le-nona i Mekartnija. Krajem 1990. godine objavljaju album "1991." na kome ponovo kao stalni član učestvuje Safet Petrovac. Na ploči je uvršćena i obnovljena verzija pesme "Nestašni dečaci" iz repertoara grupe Bulevar. Iz sastava odlazi Nenad Novaković koji se posvećuje izradi gitara i seli se u Nemačku. Muzici se vratio kao član gastarabajterske postave Tifa banda. Nažalost, novembra 1995. godine iznenada je umro od posledica šećerne bolesti.

Izdavačku pauzu Cukić prekida 1994. godine objavljinjem kompilacijskog CD-a

"San na pola puta" na kome su se našle i pesme van zvanične diskografije: obrada "Sve što znaš o meni" Arsenija Dedića (sa festivalne kompilacije "Beogram" PGP RTB 1991.), "Julija", obrada pesme "Trenutni lek" iz arsenala grupe Bulevar i "Ruža ispod pepela" urađena za kasetu "S one strane duge" (Markon 1992.). Krajem 1995. godine Vlada Negovanović prelazi u Bajagine Instruktore, ali i dalje povremeno saraduje sa Cukićem. Sledeci album "4 1/2 Ja bih da pevam" izlazi početkom 1996. godine. Na njemu su čak tri obrade: "Zvižduk u 8" iz repertoara Đorđa Marjanovića, "Volim kad si tu" ("Love The One You With" Stivena Stilsa) i

"priča" (tekst David Albahari, režija Miloš Petrović). Za potrebe drame Cukić je na Bajagićev tekstu snimio pesmu "Kako te želim". Zbog prezentacije na TV festivalu u Monte Karlu, pesma je objavljena na singlu u 444 primeraka, ali se nije našla u prodaji. Učestvovao je u TV rock opereti "Kreatori i kreature" Vladimira Milačića. Muzika iz te emisije objavljena je na ploči "Kreatori i kreature" (PGP RTB 1988.). Kao veliki poštovalec Franka Zape (Frank Zappa) Cukić je napisao, još uvek neobjavljenu knjigu o njemu. Krajem 1996. godine Cukić je za Beo city, na Internetu, počeo da piše o aktuelnim događajima.

ZORAN TRBOVIĆ

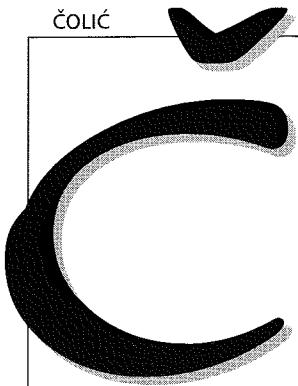
"Dugo putovanje vozom" ("Long Train Running" Dobbie Brothersa). Kao saradnici na ploči pojavljuju se Đoni Štulić (sa Cukićem koautor pesme "Mokre ulice") i uvršćen je i po jedan tekst Bore Đorđevića i Nikole Čuturila. Prateće vokale pevale su Marija Mihajlović i Jelena Galović. Početkom 1997. godine Cukić i Spori ritam bend objavljaju CD "Unplugged" snimljen na koncertu u novosadskom Studiju M 26. januara 1996. godine. Na tom nastupu su im se pridružili Marija Mihajlović kao stalni član grupe, saksofonista Deže Molnar i Maja i Puba za udaraljkama. CD donosi neke od njihovih najvećih hitova u akustičarskim obradama, potvrđujući da je Spori ritam bend jedna od sviračkih najkompetentnijih ekipa skraćene Jugoslavije.

Naklonost ka drugim medijima Cukić je pokazao 1986. godine kada je glumio jednu od glavnih uloga u TV drami "Poslednja

ma u domaćem rocku. Njegova e-mail adresa je: dejanc@beocity.com

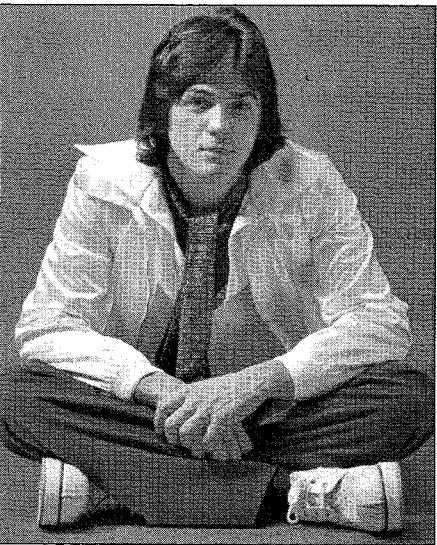
Diskografija**Albumi**

"Spori ritam" (PRP RTB 1987.)
 "Zajedno" (PGP RTB 1989.)
 "1991." (PGP RTB 1990.)
 "San na pola puta" (PGP RTS 1994. kompilacija)
 "4 1/2 - Ja bih da pevam" (WIT 1996.)
 "Unplugged" (Komuna 1997. koncertni)

ČOLIĆ ZDRAVKO • ČUTURILO NIKOLA
ČOLIĆ ZDRAVKO

(Sarajevo)

Zdravko Čolić je rođen 30. maja 1951. godine u Sarajevu i kao klinac se više zanima za sport nego za muziku. Prvo je bio golman u juniorima "Želje", a kada je sto metara istrcao za 11,3 sekundi shvatio je da mu atletika više leži. Na jednom takmičenju je osvojio drugo mesto, odmah iza tadašnje atletske zvezde Nenada Stekića koji je u slobodno vreme nastupao kao pevač sa akustičnom gitarom. Međutim, Čolić nije bio previše disciplinovan, pa kao sportista nije postigao značajnije rezultate. Kako je bio talentovan za recitovanje, podrazumevalo se da učestvuje u školskim priredbama. Voleo je glumu, pa je primljen u Pionirsko pozorište gde je učestvovao u predstavama "Dečaci Pavlove ulice" i "Kekec i Mojca". Muzi-

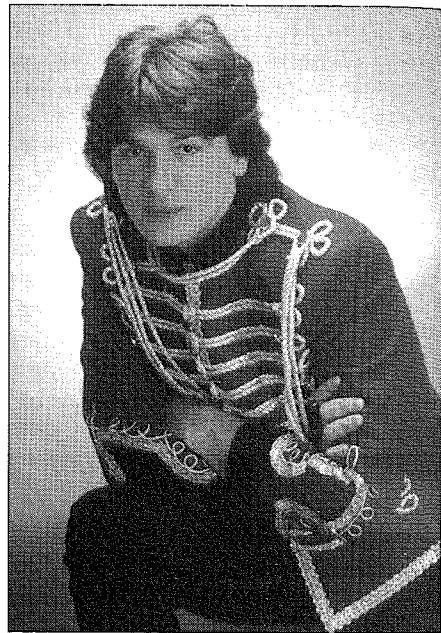

Zdravko Čolić 1976. godine.

ka mu je bila hobi, učio je gitaru i išao u muzičku školu. Sa drugom Bracom Isovčićem svirao je za društvo u parku, a u lokalnim okvirima su bili poznati kao duet Čola i Isa sa Grbavice. U to vreme, Čolić je skidao repertoar sa domaćih i italijanskih festivala. U drugom razredu gimnazije, za 29. novembar je sa prijateljem Nedimom Idrizovićem otisao da provede praznike u očevoj vikendici u Baošićima. Na Idrizovićevo nagovaranje, prijavio se za takmičenje pevača amatera u Bijeloj. Pevao je "Lady Madonna" grupe The

Beatles i osvojio drugo mesto. Shvativši da od tog pevanja nešto može da bude, priključio se grupi Mladi i lijepi, a potom 1969. godine prelazi u Ambasadore. Sastav su u to vreme činili vojni muzičari, a jedini civil bio je gitarista Slobodan Vujović. Grupa je imala duvačku liniju, a svirali su rhythm i blues, soul, domaće hitove i sopstveni materijal. Grupa vremenom dobija sve više ponuda za svirke, što vojni muzičari zbog svojih obaveza nisu mogli da ispune, pa 1970. godine Čolić i Vujović formiraju Nove ambasadore. Njih čine bubnjar Perica Stojanović (kasnije u Vatrenom poljupcu), klavijaturista Vlada Pravdić (kasnije u Bijelom dugmetu), saksofonista Lale Stefanović (ex Pro arte) i basista Zlatko Hold. Rhythm i blues repertoar proširuju pesmama grupe Led Zeppelin, Credence Clearwater Revival, Blood Sweat and Tears. Tog leta sa Indexima sviraju mesec dana u Dubrovniku. Sledeci korak je učešće na festivalu Vaš Šlager sezone gde dobijaju pesmu Zdenka Runjića "Plaćem za tvojim usnama" koja je bila plagijat "Suddenly Alone" grupe Tremeloes. Osvajaju sedmo mesto, a plagijat nikо ne otkriva. U to vreme Zdravko dobija ponudu da vežba sa Indexima i bude na klipi za rezerve u slučaju da Davorin Popović napusti grupu. Nekoliko puta je i nastupao sa njima. Ali kako je pesma sa Šlagera sezone u izdanju Beograd diska otišla u iznenađujuće velikom tiražu, uspesi Ambasadora skrenuli su pažnju Kornelija Kovača na Zdravka Čolića i on ga poziva da postane pevač Korni grupe umesto Dade Topića. Zdravko je u to vreme bio na prvoj godini Ekonomskog fakulteta, dao je pet ispita, ostale su mu samo dve matematike, ali on ipak 10. septembra 1971. godine dolazi u Beograd. Sa njima snima dva singla, ali se ubrzo ispostavlja da se teško uklapa u progresivni zvuk grupe i šest meseci kasnije ih sporazumno napušta. Vraća se u Sarajevo, nastavlja studije, a aprila 1972. godine na festivalu Vaš Šlager sezone izvodi pesmu Kemala Montena "Sinoć nisi bila tu" koju je trebalo da otpeva Josipa Lisac, ali je odustala. Čolić osvaja treće mesto publice i nagradu za interpretaciju. Od tog momenta zvanično počinje njegova solo karijera, kojom će se uzdići na mesto najveće estradne zvezde na prostoru SFRJ. Te godine učestvuje na festivalima u Splitu, Prištini i Skoplju. Zatim Čolić, Indexi, Bisera Velenčanlić, Sabahudin Kurt i Sabina Varešanović

odlaze na turneu po SSSR. Sledeci korak je pesma "Gori vatra" Kemala Montena kojom Zdravko 1973. godine u Luksemburgu predstavlja Jugoslaviju na izboru za Pesmu Evrovizije. Uprkos velikim nadama, bio je pretoslednji, ali je zato pesma na našim prostorima postala veliki hit. Sledeve dve godine Čolić se najčešće pojavljuje na festivalima. Učestvuje sa pesmama "Bling blinge bling", "Ona spava" (pobeda na Hit paradi), "Zvao sam je Emili", "April u Beogradu" (autor Kornelije Kovač, pobeda na Beogradskom proleću), "Ljubav je samo riječ" Vojkana Borisavljevića, "Zelena si rijeka bila" (autor Kemal Monteno, pobeda na Šlageru sezone). Tada Zdravko objavljuje i singl sa pesmom "Druže Tito mi ti se kunemo" koji je prodat u preko

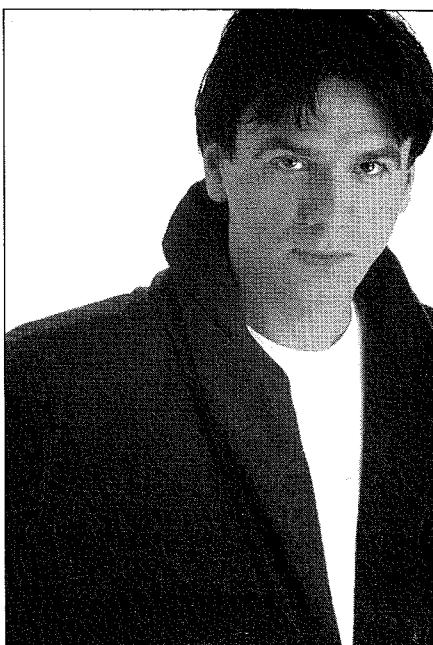
Zdravko Čolić 1979. godine.

300 000 primeraka. U isto vreme potpisuje ugovor sa nemačkom korporacijom WEA i za njihovo tržište snima dva singla, ali tamošnja publiku nije previše zainteresovana za te pesme. Na tim pločama potpisani je kao Dravco, jer je nemačkim urednicima njegovo ime bilo komplikovano za izgovor.

Prvi LP "Ti i ja" izlazi 1975. godine i serija jakih pesama "Vagabund", "Igraš se vatom", "Loše vino" (na muziku Gorana Bregovića i tekst Arsenija Dedića) dovode do masovne devojačke hysterije. Najблиži saradnik mu je Kornelije Kovač i tu praksi neće menjati ni na sledećim albumima. Za omot je bio zadužen Dragan S. Stefanović koji će i ubuduće biti redovan član tima. Iako 1976. godine na Zagrebačkom festivalu sa pesmom "Ti si bila, uvijek bila" osvaja samo četvrti mesto, predstavlja ubedljivo najveću zvezdu. Krajem te godine sa Indexima kreće na prvu jugoslovensku turneu. Posle beogradskog koncerta postaje jasnija mera elektriciteta koja se oko njega stvara. Prilikom davanja autograma u Jugotonovoj prodavnici u Beogradu, kordon devojaka gubi glavu i lomi izloge trudeći se da mu priđu bliže. Poslednji put se na nekom festivalu pojavljuje sa pesmom "Živiš u oblacima". Sledeci album "Ako priđeš bliže" snima u Zagrebu, a

miksuje u Nemačkoj i ploča te 1977. godine biva bukvalno razgrabljena. Za prve dve nedelje prodato je 50 000 primeraka, a novi aduti kod publike su "Pjevam danju, pjevam noću", "Glavo luda", "Zagrli me", "Juče još", "Jedna zima s Kristinom" i "Produži dalje". Prvog aprila 1978. godine kreće na jugoslovensku turneju, a spektakl pojačava balet-ska grupa Lokice. Već tada je ploča otišla u 150 000 primeraka da bi na kraju prebacila 700 000 primeraka. Pod adekvatnim nazivom "Putujući zemljotres" turneja se odvijala po već utvrđenom scenariju: devojčice plaču i cije, a kordoni milicije pokušavaju da odbrane Čolića od masovnih izliva strasti. U anketi lista "Zdravo" Čolić pobeduje u kategoriji najdraža ličnost, a svaka novina donosi naslovnu stranu sa njegovim likom. Sve jugoslovenski uspeh rezultirao je koncertom na stadionu Crvene zvezde održanom 5. septembra 1978. godine. Prema nekim procenama, na stadionu se okupilo oko 60 000 mlađih a mnogi su karte nabavili kod tapkaroša. U pratećoj Čolićevoj grupi klavijature je svirao Kris Nikols a bas Dado Topić, zvezde tada već počivšeg sastava Time. Topić je nastupio kao zagrevanje, otpevao je nekoliko svojih hitova, a zatim je na binu stupio "pjevač", praćen razgoličenim Lokicama. Kao gosti koncerta pojavili su se Kemal Monteno, Arsen Dedić, Kornelije Kovač, Josip Boček, trio Strune i pevački kvintet RTB-a. Na sreću, razglas nije bio dovoljno jak tako da deo publike uopšte nije čuo šta se dešava na bini, a to nije preskočeno u prikazima koncerta. Sav prihod od nastupa Zdravko je ustupio Savezu slepih. Na stadionu su snimljeni i prvi kadrovi filma o Zdravku "Pjevam danju, pjevam noću". Scenario je pisao estradni novinar Dušan Savković, režirao je estradni reditelj Jovan Ristić, pa je film tako i ispaо: naivna papazjanija. Koncertu na stadionu prisustvovao je Zigi Loh direktor nemačke diskografske kuće koji je bio izne-

nađen Zdravkovom popularnošću. Odmah je predložio da se obnovi ugovor, pa su za nemačko tržište objavljeni singlovi sa pesmama "Jedina" i "Zagrli me" kao i jedan diskos singl na kome su pesme "I'm Not Robot Man" i "Light Me". Međutim, Zdravko nije prihvatio njihovu ponudu da se preseli u Nemačku i tamo radi za njih pod platom. Umetno toga, 14. novembra 1978. godine odlazi u Valjevo na odsluženje vojnog roka. U proleće 1980. godine objavljuje album "Zbog tebe" sa pesmama "Pisaću joj pisma duga", "Pusti, pusti modu" i epski širokom "Pjesmo moja". Album je sniman u Engleskoj, producirao ga je i napisao Kornelije Kovač, a autori su još bili Goran Bregović, Kemal Monteno, Arsen Dedić i Spomenka Kovač. Iako je euforija za Zdravkom malo opala, ploča je prodata u preko 400 000 primeraka. Sledеća turneja je bila nešto mirnija, bez Lokica i Šljokica, ali sa engleskim muzičarima. Novi album "Malo pojačaj radio" sniman je oktobra 1981. godine u Londonu. Muzički šefovi posla bili su Kornelije Kovač i Goran Bregović, a matrice su snimili engleski studijski muzičari. Komponovali su materijal, producirali i aranžirali, a ploča donosi zaokret ka rockerskijem zvuku. Hitovi su bili "Mađarića", "Nove lakovane cipele" i "Dunav". U pesmi "Što si prepotentna", Zdravko se prvi put ogledao kao autor muzike, dok su deo ostanog materijala napisali Đorđe Balašević, Duško Trifunović, Đorđe Novković i Marina Tucaković. Tiraž je opet bio impresivan, čitavih 310 000 primeraka. Tokom 1982. godine na turneji je održao pedeset pet koncerata a pratili su ga članovi grupe Generacija 5. Tada su nastupili u Prištini u kojoj zbog demonstracija niko punih godinu dana nije svirao. Na tom vrućem terenu je dobro prošao, a koncertu je prisustvovao i tadašnji funkcioner Azem Vlasi. Nastup na beogradskom Tašmajdanu okupio je 8 000 mlađih, a cena karata je za to vreme bila neuobiča-

Zdravko Čolić 1990. godine.

jeno visoka – sto dinara. Zanimljivo je da je tada zabranjen njegov reklamni spot za album koji su režirali Boris Miljković i Branko Dimitrijević. Do zabrane je došlo jer se u tom kratkom filmu pojavljuju vojnici u nepoznatim uniformama koji zakopavaju radio, on eksplodira, a u vazduhu leti crvena zastavica praćena sloganom "Nova diverzija Zdravka Čolića". Sve je to bilo previše sumnjivo, tako da spot nikada nije emitovan.

Sledеća ploča "Šta mi radiš" opet je snimana u Londonu i to pod potpunom kontrolom Kornelija Kovača. Svirali su engleski muzičari, a autori pesama su bili Kovač, Bajaga, Kikamac (Zana), Arsen Dedić i drugi. Album je objavljen 1983. godine, ali je podbacio jer je imao samo dva hita "Cherie, Cherie" i "Stanica Podlugovi". Publiku nije bila oduševljena Čolićevom blagom žanrovskom promenom, u pravcu tada aktuelnog novog romantizma, a i novokomponovani narodnjaci su počeli da uzimaju stvar u svoje ruke. Turneju je opet poduzeo sa članovima Generacije 5, a pojačanje je bio i Laza Ristovski. Na sledećoj ploči "Ti si mi u krvi" 1985. godine Čolić se u pesmama "Sto cigana", "Ruška", "Cura iz Zenice" i "Južnjaci" priklonio narodnjačkom mentalitetu, što je kritika dočekala na nož. Dobar prijem doživljavaju jedino naslovna pesma i balada "Pamti me po dobru". Ploča je prodata u 200 000 primeraka, ali je to za njega bio pad i jasan znak da pati od krize muzičkog identiteta. U to vreme Čolić počinje da se bavi malom privredom (oblast telefonija) i privremeno se udaljava sa scene. Sa Bregovićem osniva izdavačku kuću Kamarad, a zbog boljih poreksih uslova firmu prijavljuju u Sloveniju, u Domžalama, i među prvima započinju privatnu izdavačku delatnost. Godine 1986., Čolić doživljava nezgodu - u Zagrebu ga na pešačkom prelazu udara auto i dva meseca provodi u gipsu. Zatim odlazi na desetodnevnu turneju po Bugarskoj, a onda ga stiže sasvim drugačija vrsta elementarne nezgode. Februara 1987. godine u Ohridu ga privode u stanicu milicije pod optužbom da

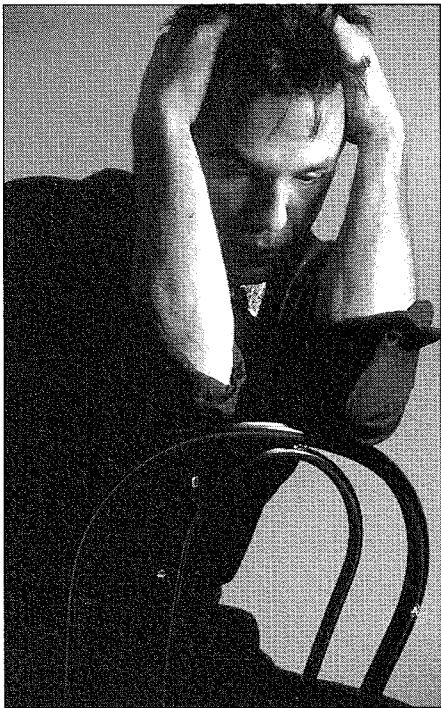

Zdravko Čolić na Marakani 1978. godine.

Č

je kupovao devize na crno. Žuta štampa od toga pravi svojevrstan skandal iako je u to vreme svaki promučurniji Jugosloven kršio zakon na sličan način. Osuden je da plati četrdeset pet miliona dinara kazne, a sav pronaden novac mu je oduzet. Potrudivši se da brzo zaboravi tu epizodu, decembra 1987. godine, sa producentom i aranžerom Kornelijem Kovačom, snima album jednostavno nazvan "Zdravko Čolić" kojim se vraća pop zvuku. Ploča nije imala velikog medijskog odjeka, ali se prodala u tiražu od oko 200 000 primeraka. Povodom ploče nije održao nijedan koncert, a sledećih godina se posvetio privatnom biznisu. Godine 1990. sa Goranom Bregovićem radi album "Da ti kažem šta mi je". Na njemu se našla obrada narodne "Čaj šukarije" u kojoj repuje devojčica Ivana, glumica iz filma "Kuduz".

Sa početkom rata Čolić se preselio u Beograd, povremeno nastupa, a redovan je saradnik na pločama Bregovićeve filmske muzike. Godine 1994. Komuna i PGP RTS

Zdravko Čolić 1990. godine.

objavili su ploču "Poslednji i prvi" na kojoj je izbor njegovih najvećih hitova. Decembra 1997. godine objavio je povratnički CD "Kad bi moja bila" u produkciji Gorana Bregovića. Pesme su komponovali Čolić i Bregović, a deo tekstova su napisali Marina Tucaković i Bajaga.

Diskografija

Singlovi

- "Sinoć nisi bila tu" / "Tako tiho" (Beograd disk 1972)
- "Pod lumbrelon" / "Dok je lila kiša" (Jugoton 1972)
- "Gori vatra" / "Isti put" (Jugoton 1972.)
- "Bling blinge bling" / "Julija" (Jugoton 1973.)
- "Ljubav je samo riječ" / "Dome moj" (Jugoton 1974)
- "Zelena si rijeka bila" / "Ne dam ti svoju ljubav" (Diskoton 1974)
- "Ona spava" / "Zaboravi sva proljeća" (PGP RTB 1974)
- "April u Beogradu" / "Svitanje" (PGP RTB 1975)
- "Zvao sam je Emili" / "Sonata" (PGP RTB 1975.)

"Ti si bila, uvijek bila" / "A sad sam ja na redu" (Jugoton 1976)

"Ljubav ima lažni sjaj" / "Balerina" (Jugoton 1977.)

"Živiš u oblacima" / "Žašto spavaš" (Jugoton 1977.)

"Loš glas" / "Ne mogu biti tvoj" (Jugoton 1978.)

"Light Me" / "I'm Not A Robot Man" (Atlantic 1978.)

"Druže Tito, mi ti se kunemo" / "Titovim putem" (Jugoton 1980.)

Albumi

"Ti i ja" (Jugoton 1975.)

"Ako prideš bliže" (Jugoton 1977.)

"Zbog tebe" (Jugoton 1980.)

"Malo pojačaj radio" (Jugoton 1981.)

"Šta mi radiš" (Jugoton 1983.)

"Pjesme koje volim" (Jugoton 1984. kompilacija)

"Ti si mi u krvu" (Diskoton 1985.)

"Zdravko Čolić" (Diskoton 1987.)

"Da ti kažem šta mi je" (Diskoton 1990.)

"Poslednji i prvi" (Komuna / PGP RTS 1994 kompilacija)

"Kad bi moja bila" (Komuna 1997.)

gradske scene s početka šezdesetih godina. Dobar prijem prve ploče navodi ga da formira grupu u kojoj su gitarista Zvonko Đukić (Van Gogh), bubnjar Dragoljub Đurić i basista Dejan Grujić sa kojima 1989. godine snima drugi LP "Raskršće". Producen ploče je bio Saša Habić, a na snimanju su učestvovali Laza Ristovski, Saša Lokner i Dejan Cukić koji je pevao prateće vokale. Sa ploče se izdaju pesme "Voli me" i "Nama je najbolje". Te godine Čuturilo je radio muziku za pozorišnu predstavu "Najbolji ljudi dan" koja je postavljena u Novoj Gorici. Kao tekstopisac, Čuturilo radi pesme za alume Dejana Cukića, YU grupe, Kerbera i drugih. Za potrebe trećeg albuma formira sastav Oblaci koji čine basista Dejan Grujić, njegov brat klavijaturista Darko, bubnjar Zoran Radovanović Baki i gitarista Saša Randelović. Ploča u produkciji Saše Habića donosi seriju radijskih hitova "Glorija", "Pustiću radio", "Reka ljubavi", "Srećan put". Čutura 1991. godine nastupa na Beogradskom proleću u okviru večeri kada su rock muzičari izvodili pobedničke pesme sa ranijih festivala. On se odlučuje za obradu pesme "Molitva za Magdalenu" iz repertoara Olivera Dragojevića i ona se pojavljuje na ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.).

Nikola Čuturilo u Londonu 1997. godine

DOMINIQUE ČUTURILO

ČUTURILO NIKOLA

(Beograd)

Pre dolaska u Riblju čorbu, septembra 1984. godine, Nikola Čuturilo (rođen 1962. u Banatskim Karlovcima) je izgradio renome gradskog rent a gitariste. Prva grupa u kojoj je svirao 1976. godine zvala se Kredit, a činili su je članovi koji su kasnije oformili Lake pingvine. Zatim je prešao u Bicikl, pa u Siluete, sa grupom Zamba je snimio LP "Udarac nisko" (Jugoton 1983.), početkom 1984. godine svirao je turneu sa Električnim orgazmom, a tog leta je umesto Bajage došao na mesto gitariste Riblje čorbe. Za Riblju čorbu je napisao muziku za pesme "Propala noć", "Da, to sam ja", "Crvena su dugmad pritisnuta" i druge.

Po objavljuvanju prve solo ploče "9 laki komada" 1988. godine napušta Riblju čorbu i formira svoj Laki bend. Prvi LP donosi pitke kompozicije "Srećan sasvim", "Ko sam ja?", "Skoplje", "Razlog za san". Čuturilo je autor kompletnog materijala, peva i svira gitaru, a na snimanju su mu pomagali basista Bodan Arsovski (Leb i sol), basista Žika Jelić (YU grupe), bubenjak Dragoljub Đurić (Leb i sol), bubenjak Ivan Ranković (EKV), klavijaturista Saša Lokner (Instruktori) i gitarista Vlada Negovanović (Tunel). Specijalni gost u pesmi "Kad je Lojpur svirao" bio je Mile Lojpur (rođen 1930. u Zrenjaninu), legenda beo-

U trenutku kada kreću na koncertnu promociju, počinje rat. Čuturilo novembra 1991. godine odlazi u London gde i danas živi i svira sa manje poznatim sastavima. Povratnički CD "I. D." snimio je u Londonu sa muzičarima iz Škotske, a miksovao je u Beogradu sa Vladom Negovanovićem u jesen 1997. godine. Dobitnik je Estradne nagrade Srbije.

Diskografija

Albumi

- "9 laki komada" (RTV LJ 1988.)
- "Raskršće" (PGP RTB 1989.)
- "Rekom ljubavi" (PGP RTB 1991.)

DAG • DAH • DALEKA OBALA • D' BOYS • DEDIĆ ARSEN • DEE DEE MELLOW • DEL ARNO BAND • DEMOLITION GROUP • DEN ZA DEN • DENIS & DENIS • DINAMITI • DISCIPLINA KIČME • DIVLJAN VLADIMIR • DIVLJE JAGODE • DIVLJI ANĐELI • DOKTOR SPIRA I LJUDSKA BIĆA • DOMICELJ TOMAŽ • DORIAN GRAY • DRUGI NAČIN • DU DU A • DUMA • 2227 • DVORNIK DINO

DAG

(Beograd)

Akustičarski trio su 1972. godine osnovali Dragan Popović (gitara, vokal), i braća Grujica (udaraljke, vokal) i Aleksandar Miljanović (gitara, vokal). Naziv grupe su sklopili po incijalima svojih imena. Trio DAG je predstavljao tipične izdanke beogradske akustičarske scene, ali su se na prvom i jedinom albumu "Sećanja", objavljenom 1974. godine, opredelili i za električne instrumente. Autori muzike su bili Aleksandar i Dragan, a tekstove je pisala debitantkinja Marina Tucaković. Opredelivši se za poetski pristup muzici, zabeležili su pesme "Na Drini čuprija", "Jutro jednog fauna", "Svitanje" i druge. Na snimanju su učestvovali brojni beogradski muzičari među kojima i Slobodan Marković (klavijature), Robert Nemeček (bas), Ljubomir Ristić (sitar), Branimir Malkoč (flauta) i bubenjari Raša Đelmaš, Nikola Jager i Mihajlo Popović. Zatim snimaju zajednički singl, tako što prate Mikija Jevremovića u pesmi "Kako ti je ime devojčice" dok je na B-strani njihova "Za dečji san" (PGP RTB 1974.).

Jedno vreme su nastupali sa pevačicom Suzanom Mančić, a po prestanku rada grupe Dragan Popović je osnovao sastave Maj i Lift. Tokom devedesetih godina radio je muziku za decu.

Diskografija

Singlovi

- "Rastanak" / "Svitanje" (PGP RTB 1973.)
- "Voz" / "Smiljana" (PGP RTB 1973.)
- "Daj mi ruku" / "Jedan dan u Vojvodini" (RTV LJ 1975.)

Album

- "Sećanja" (PGP RTB 1974.)

DAH

(Beograd)

Grupu su 1972. godine osnovali gitarista Zlatko Manojlović (rođen 1951.) koji je pre toga bio u sastavima Džentlmeni i Fleš i pevač i gitarista Branko Marušić Čutura (rođen 1939. ex Iskre, Albatrosi, Džentlmeni). Sa njima su u grupi bili basista Branko Gluščević (rođen 1943. u Beogradu), pretходno član grupe Iskre, Siluete i Lutalice, i bubenjar Radomir Dubičanin (ex Fleš). Aprila 1973. godine nastupaju na BOOM festivalu

u Ljubljani i njihova pesma "Ako poželiš" objavljena je na duploj živoj ploči "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.). Debi singl sa pesmama "Ako poželiš" i "Noćna buka" promovisali su nastupom u izlogu prodavnice ploča, što je izazvalo veliku pažnju.

Po objavljinju singla, Čutura napušta grupu, Zlatko Manojlović preuzima glavni vokal i godinu i po dana rade kao trio. Zatim novi bubenjar postaje Velibor Boka Bogdanović (rođen 1947. ex Plavi dečaci, Džentlmeni, YU grupa, Opus) a sa njima jedno vreme svira violinista Dragan Mihajlović. U nekoliko navrata sa njima je u studiju sarađivao orguljaš Miodrag Okruglić (ex YU grupa, Opus) što je zabeleženo na singlu "Gitarska". Debi LP "Veliki cirkus" snimaju Manojlović, Bogdanović i Gluščević. Tekstove za ploču radio je Zoran Modli, a za naslove pesama "Prohujalo sa vihorom", "Majka Jugovića", "Troil i Kesida" inspiraciju je tražio u literaturi i filmu. Prvu verziju velikog hita "Šošana", inspirisanog etno zvukom, Manojlović snima sa Draganom Mihajlovićem, basistom Zdenkom Pomperom i bubenjarom Stevanom Milutinovićem. Tokom 1975. godine grupa se seli u Belgiju i tamo rade pod imenom Land. Uz Manojlovića, sastav čine Boka, klavijaturista Goran Manojlović, Tomi Špalteholc (Tommy Schpalteholz) i Vili Pulc. Singl sa pesmom "Šošana" postiže veliki uspeh, Polydor ga objavljuje u Nemačkoj, Francuskoj, Belgiji, Holandiji, Luksemburgu, Austriji i Španiji, a osvajaju prvo mesto top liste Radio Maraka. Dok su 1975. godine boravi-

li u Luksemburgu, snimili su LP "Cool Breeze" i nastupali sa holandskom grupom Focus.

Po povratku u Jugoslaviju i objavljinju drugog albuma "Povratak" u proleće 1976. godine, grupa prestaje sa radom a Manojlović odlazi u JNA. Na toj ploči našla se nova verzija pesme "Šošana". Tokom boravka u vojsci, Manojlović je snimio mini LP "Jednoj ženi". Po izlasku iz vojske osnovao je grupu Gordi i samostalno snima ploče.

Diskografija

Singlovi

- "Ne laži draga" / "Ti si ta" (Jugoton 1972.) sa grupom Fleš
- "Ako poželiš" / "Noćna buka" (Jugoton 1973.)
- "Samo jedna noć" / "Cvrčak" (Jugoton 1973.)
- "Gitarska" / "Ti si ta" (Studio B 1974.)
- "Mali princ" / "Ime" (Studio B 1974.)
- "Šošana" / "Please, don't say nothing" (Diskos 1975.)
- "Žed" / "Misli" (Diskos 1976.)
- "Tomorrow" / "Under The Sky" (Diskos 1977.) sa grupom Land

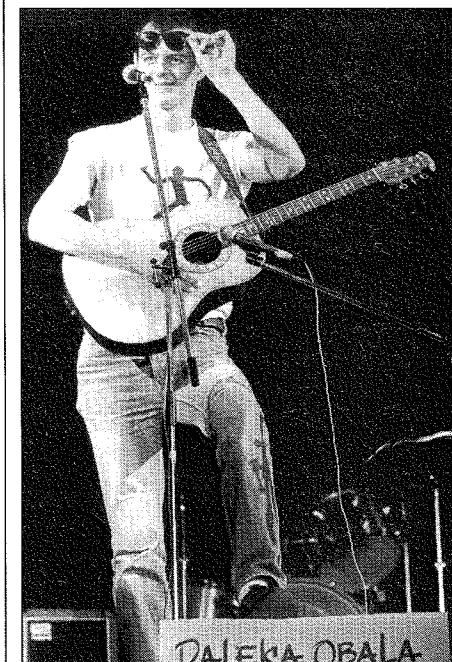
Albumi

- "Veliki cirkus" (Jugoton 1974.)
- "Cool Breeze" (Jupiter Records 1975.)
- "Povratak" (Diskos 1976.)

DALEKA OBALA

(Split)

Povezujući rhythm i blues i sentiment domaće zabavne muzike šezdesetih godina, uz duhovite scenske nastupe, grupa Daleka obala je već svojim prvim koncertom, krajem 1988. godine u splitskom pozorištu Zlatna vrata, zaintrigirala publiku. Grupu su 1985. godine osnovali pevač Marijan Ban, gitarista Jadran Vušković, basista Boris Hrepic koji je svirao i usnu harmoniku i bubenjar Zoran Ukić. Bilo im je potrebno dosta vremena da krenu sa ozbiljnim radom i tek aprila 1989. godine na kaseti objavljaju demo snimke za nezavisnu kuću Luxor. Priča o njima se brzo širi posle serije uspešnih koncerata, a samo u Splitu su u pravoj fazi imali oko pedeset nastupa. Maja 1990. godine uče-

MATEO BILJAK

stvuru na Omladini u Subotici i njihova pesma "Valovi" našla se na festivalskoj ploči. Iste godine objavljaju debi LP na kome su Banove pesme u produkciji Dragana Lukića (Đavoli). Prateće vokale pevao je Neno Belan iz Đavola. Ploča im je donela hitove "Tonka" (za koju su na Splitskom festivalu dobili nagradu kao debitanti), "Roza" i "Daleka obala". Ubrzo im se širi auditorijum tako da nastupaju u Nemačkoj i Švajcarskoj. Uoči rata pripremaju drugi album "Ludi mornari dolaze u grad" koji izlazi tek 1992. godine. Na njemu je i pesma "Sušac blues" sa kojom je trebalo da se pojave na otkazanom Splitskom festivalu 1991. godine. Na istom festivalu sledeće godine osvajaju treću nagradu žirija. Iste godine objavljaju prvi i drugi album na CD-u.

Marijan Ban se u to vreme priključuje Plavom Splitu, mini band aidu kome su bili Neno Belan, Gibonni, Dino Dvornik i Ivo Amulić. Ta grupa je snimila pesmu "Moj dom" objavljenu na kaseti "Moja domovina". Daleka obala je snimila antiratnu pesmu "Why?", zatim CD "Mrlje" koji producira Neno Belan, a posle njega objavljaju CD "Morski pas". Krajem 1997. godine objavljaju CD "Di si ti" u produkciji Dina Dvornika.

Diskografija

- "Daleka obala" (Suzy 1990)
- "Ludi mornari dolaze u grad" (Croatia Records 1992.)
- "Mrlje" (Croatia Records 1993)
- "Morski pas" (Croatia Records 1994)
- "Di si ti" (Croatia Records 1997.)

D' BOYS

(Beograd)

Kao odgovor na pojavu novog talasa, početkom 1982. godine u Beogradu nastaje neobičan duet D' Boys koji su činili Predrag Jovanović Peđa (gitara i vokal, rođen 1950. u Kruševcu) i Miško Mihajlović (udaraljke, ritam mašina ex Kosmetika, rođen 1948. u Beogradu). U početku su se zvali Peđa i Miško, pa Oksižen, dok se na kraju nisu odlučili za D' Boys, na predlog Dubravke Marković i njenog tadašnjeg dečka Srđana Gojkovića Gileta.

Peđa je šezdesetih godina pevao u sastavu Lutalice, pojavio se u filmu "Kad budem mrtav i beo" Žike Pavlovića, gde je najavljen kao "mladi hipik iz Kruševca", a zatim je otisao u inostranstvo. Jedno vreme je u Francuskoj svirao po kafeima i u metrou, a kao i svi hipici boravio je na čuvenoj plaži Goa u Indiji gde je svirao sa rock i jazz muzičarima iz čitavog sveta. Sredinom sedamdesetih na Ibici je otvorio butik kožne odeće, gde se 1980. godine upoznao sa članovima nemacke heavy metal grupe Jane i postao njihov pevač i ritam gitara. Sa njima je ostao sve do raspada 1982. godine, a snimio je i jedan album, njihov deseti u karijeri, sa hit pesmom "Love Your Life".

Miško Mihajlović je pre D' Boysa bio u ekipi okupljenoj oko grupe Kozmetika i časopisa "Izgled". Početkom 1982. godine Peđa se vratio u Beograd i odlučio da se uključi u muzički život. Posle sešnji svirke na

otvaranju izložbe stripa Igora Kordeja u beogradskom SKC-u u proleće 1982. godine Peđa i Miško počinju sa zajedničkim radom.

Prve pesme su im na nivou minimalističkih muzičkih skica, a u njima apologetski veličaju žurke i provod što i potvrđuje prvi singl sa pesmama "Mi smo D' Boys" i "Plave oči, crna ljubav". Tokom godine često sviraju u Beogradu: kao predgrupa sastavima Boa, Film, na Tašmajdanu ispred Aerodroma, u SKC-u, na Adi, u Pivari, u dorćolskom klubu DOK i brzo stiču simpatije publike. Izgrađen imidž, koketiranje sa homoseksualnošću, pop pesmice i zapaljive Miškove najave ipak nisu bile dovoljna garancija za rad na duže staze, pa im se u jesen 1982. godine pridružuju Miško Petrović Plavi za basom i Goran Vejvoda na gitari. Miško Plavi je pre toga svirao guitaru u sastavu VIA Talas u kome su još bili pevačica Mira Mijatović, saksofonista Vuk Vujačić i basista Bojan

su "Jugoslovenka (Ljupka oko pupka)", "Give Me Your Money", balade "Florida (Mala moja ne plači)" i "Snežana". Tog leta su mesec i po dana svirali u Grčkoj, a poslednji koncert su održali u Solunu u diskoteci Amnezia. U to vreme grupi pristupaju novi članovi, belgijski gitarista Žan Žak Roskam i bubnjar Zoran Miljuš Cole. Posle Grčke napušta ih Miško Mihajlović i dalje nastavlja sam kao Miško D' Boys, a grupa menja ime u Peđa D' Boy Band. Sledeći LP "Avantura" producirali su Peđa i snimatelj Boban Petrović. Uz Peđine pesme "Fly High", "Visibabe ljubičice", "Divljaču", tu je i Roskamova "Nisi više nevin devojčica". Na italijanskom festivalu Pesma Mediterana 85. u Palermu Peđa predstavlja Jugoslaviju sa "Jugoslovenkom" i osvaja drugo mesto. U međuvremenu Žan Žak Roskam prelazi u Galiju, a basista Dragan Ilić umire od komplikacija nastalih posle operacija čira na želucu. Poslednju ploču "Laku noć ti mala" izdaju krajem 1986. godine u produkciji Kornelija Kovača koji se pojavljuje i kao autor četiri pesme. Na snimanju pored Miška Plavog i Zorana Miljuša učestvuju Kornelije Kovač (klavijature), Đorđe Petrović (klavijature), Dragan Jovanović (gitara), Srđan Miodragović (akustična gitara) i Ivica Švager (tenor saksofon). U pesmi "Šta da radim s rukama" gostuje glumac Ratko Tankosić Sarma. Povodom ove ploče imali su kraću turneu po Grčkoj gde su nastupali sa Galijom i Ribljom čorbotom i posle toga su prestali sa radom.

Peđa je jedno vreme nastupao sam, a zatim se vratio u Francusku. Miško Plavi je sa gitaristom Bešketom (ex Bezobrazno zeleno), pevačem Igorom Pervičem (ex Duh Nibor) i Miljušem napravio grupu Fantazija, ali su posle godinu dana prestali sa radom. Posle toga Miško prelazi u Pilote gde je u početku svirao bas. Po raspodu D' Boysa, Peđa se na domaćoj sceni pojavio samo jedanput, marta 1992. godine u Domu omladine kada je nastupio na koncertu grupe Rolling Singles. Te večeri su glumci, muzičari i rock novinari pevali hitove YU rocka.

Po odlasku iz D' Boysa, posle kraće pauze, Miško Mihajlović je nastavio rad sa gitaristom Nebojošom koji je vodio prateću grupu Seada Memića Vajte. Nastupali su po klubovima pod imenom D' Boys izvodeći i nove Miškove materijale. Godine 1987. Miško počinje da radi sa Bebi Dol. Pretežno nastupaju po klubovima, sve do početka rata. U prvoj polovini devedesetih godina pripremio je knjigu intervjuja o D' Boysima koja će biti objavljena sa kompilacijskom kasetom na kojoj su i tri nove Miškove pesme. Polovinom 1997. godine Peđa je u Londonu, u produkciji Marka Evansa (Mark Evans), snimio novi materijal u okviru koga su i dance miksovi pesme "Jugoslovenka" objavljene na singlu u izdanju Merry Go Round Records. Originalna verzija "Jugoslovenke" iskorisćena je u filmu "Lepa sela lepo gore" Srđana Drađojevića.

Diskografija

Singl

- "Ajd' se vezamo" / "Crne oči, plava ljubav" (Jugoton 1983.)

Pečar. Muzičko pojačanje profilisalo je njihov pop zvuk iz koga je probijao rock pedigre članova grupe. Debi LP "Ajd' se vezamo" objavljaju u proleće 1983. godine. Ploča je snimana u Splitu u studiju Tetrapak u produkciji Željka Brodarića Jappe, a prateće vokale pevala je bivša mis Ana Saso, dok je omot ploče uradio Igor Kordej. Pre snimanja ploče grupu napušta Goran Vejvoda, Miško Plavi prelazi na guitaru, a novi basista je Dragan Ilić Gagi koji je pre toga svirao u grupe Sladane Milošević. Aprila 1983. održali su koncert u Ateljeu 212.

U proleće 1984. godine objavljaju drugi album "Muvanje" koji je producirao Oliver Mandić, dok su na snimanju učestvovali članovi Generacije 5: Dragan Jovanović (guitar) i Dragan Ilić (klavijature, aranžmani, programiranje ritam mašine). Na ploči su obrađe "Pretty Woman" Roja Orbisona (Roy Orbison) koja se u prepevu zove "Lepe žene" i "Što (Ima dana)" (starogradská). Peđine stvari

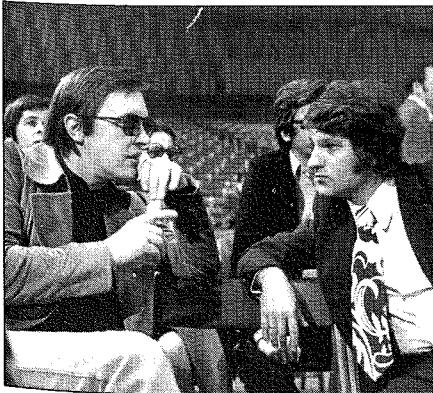
Albumi

"Ajd' se zezamo" (Jugoton 1983.)
 "Muvanje" (Jugoton 1984.)
 "Avantura" (Jugoton 1985.)
 "Laku noć ti mala" (PGP RTB / Komuna 1986.)

DEDIĆ ARSEN

(Zagreb)

Arsen Dedić je autentičan začetnik autorske pesme i literarne šansone. Svojim radom je izvršio posredan, ali značajan uticaj na rock scenu u Jugoslaviji. Rođen je 1938. u Šibeniku, a muziku počinje da uči u osmoj godini. Već sa petnaest godina svira u kazališnom orkestru i sa ocem u Šibenskoj narodnoj glazbi. Paralelno je u muzičkoj školi učio flautu. Sredinom pedesetih godina počinje da objavljuje poeziju u "Poletu", "Književnim novinama" i splitskom "Vidiku". Po završetku gimnazije 1957. godine seli se u Zagreb, upisuje Pravni fakultet i srednju muzičku školu, a zatim i Muzičku akademiju na kojoj diplomira 1964. godine. Krajem pedesetih, Dedić počinje sa svojim prvim kompozitorskim radovima vezanim za klasičnu muziku, ali piše i tekstove za zabavnu muziku pod pseudonimom Igor Krimov. Ujedno pristupa vokalnim grupama Prima, Syrinx, Zagrebački vokalni kvartet i Melos, otkrivajući bogatstvo šansone i kancone. Sa njima snima ploče na kojima su prevevi stranih hitova. Prvu ploču objavio je sa ljubljanskim Dixieland ansamblom i na njoj su "Zapleši twist", prevev "Let's twist again" Čabi Čekera (Chubby Checker) i "Rođena za mene" ili "Nata per me" Adriana Celentana (Adriano Celentano). Godine 1961. otkriva italijanskog autora Đina Paolija (Gino Paoli), doživljava "šok identifikacije" koji će uticati na jačanje autorske sigurnosti tokom daljeg rada. Kao kompletan autor prvi put se predstavlja 1963. godine kada na Splitskom festivalu izvodi pesmu "Onaj dan". Zatim prvi put objavljuje svoju pesmu "Nevoljen", a na tom singlu se nalazi i "Okus soli", obrada Paolijevog hita. Od 1959. do 1964. godine radi kao muzički saradnik na TV Zagreb, a zatim prelazi u slobodne umetnike. Tokom šezdesetih godina karijeru vezuje za festivale, nižući seriju evergreen kompozicija i odnoseći nagrade sa lakoćom. Prvi solistički koncert održao je decembra 1965. godine

Arsen Dedić i Kemal Monteno, vodeći kantatori sedamdesetih, Sarajevo, 1975. godine.

u beogradskom Domu sindikata. Vremenom se povlači sa festivala i orijentiše se na snimanje cenjenih ploča. Prvi LP "Čovjek kao ja", objavljen 1969. godine, donosi retrospektivu najboljih pesama kao što su "Moderato cantabile", "Kuća pored mora", "Bit ćeš uvijek moja", "Sve što znaš o meni" i druge. Sledeći LP "Arsen II" samo potvrđuje njegove visoke kvalitete, donoseći "O mladosti", "Ne plaći", "Takvim sjajem može sjati". Dupli album "Homo volans" objavljen 1973. godine definitivno mu određuje centralnu kantatorsku poziciju kroz pesme "Tvoje nježne godine", "Laku noć muzičari", "Modra rijeka". Unoseći vremenom u svoju romantiku elemente ironije i satire, Dedić tokom sedamdesetih snima ključne autorske ploče, ali se ogleda i na drugim poljima. Radi ploče za decu, primjenjuje muziku, komponuje na tekstove pesnika, a njegove pesme izvode Drago Mlinarec, Bijelo dugme, Josipa Lisac, Srebrna krila, Zdravko Čolić i mnogi drugi. Takođe, redovno komponuje za suprugu Gabi Novak koja često gostuje na njegovim pločama i nastupima. Saradnju sa novim generacijama produbljuje tokom osamdesetih radeći prepeve sa slovenačkog, pesama Andreja Šifrera, Zorana Predina i drugih. Sa Predinom snima zajedničku ploču "Svjedoci priče" na kojoj se autorski dopunjaju, nudeći drugačije čitanje svojih ranijih pesama. U pesmi "Domovina" pridružio im se Bora Đorđević sa kojim su 1989. godine zajedno nastupali u više navrata.

Godine 1993. Dedić posle duže pauze objavljuje ploču "Tihi obrti" na kojoj uz Gabi Novak učestvuje i njihov sin Matija koji svira klavir. U pesmama "Između nas rat je stao", "Miris jeftine hrane", "Majka hrabrost", "Mozartova godina 1991." Dedić na ubedljiv način poetski prelama ratne refleksije.

Sledeći CD nudi pomalo neočekivanu retrospektivu. Naime, Dedić je 1961. godine počeo da piše tekstove za dalmatinske pesme, tako da su neke od njih, kao "Vratija se Šime", "Maškare", "Cvite moja", vremenom dobile atribut narodnih. Od 1970. godine

počeo je da komponuje muziku i piše tekstove za šibenske klape, a često je radio i na stihove Ujevića, Gulina, Bilića i drugih. Od oko četrdeset pesama koje su tako nastale, Dedić je za CD "Ko ovo more platit" napravio izbor od dvadeset dalmatinskih pesama snimljenih od 1973. do 1995. godine. Uz njega i Gabi pevaju klape Šibenik, Bonaca, Maslina, Nostalgija, Kalafat. Godine 1997. objavljuje CD "Ministarstvo" i u pesmama "Tvoje tijelo, moja kuća", "Ministarstvo straha", "Ratni profiteri" i drugim gradi gorku, ali emotivnu atmosferu sličnu onoj koju je zabeležio na ploči "Tihi obrt".

Tokom karijere, Dedić je pisao muziku za pozorište, film i TV drame. Godine 1968. glumio je u filmu "Višnja na Tašmajdanu" reditelja Stoleta Jankovića. Prvu knjigu poezije "Brod u boci" Dedić je objavio 1971. godine i ona je doživela brojna izdanja i impresivan tiraž od osamdeset hiljada primeraka, što ne treba da čudi, budući da je pesma "Ne daj se Ines" bila prihvaćena od svih generacija. Sa Matijom Skurjenijem je objavio knjigu za decu "Zamišljeno pristanište" (1975.), pa "Narodne pesme" (1979.), "Canto e poesia" (1983.), sa fotografom Tomislavom Rastićem "Zagreb i ja se volimo tajno" (1986.) i "Hotel Balkan". Publicista Igor Mandić je 1983. godine o njemu objavio knjigu "Arsen". Krajem 1997. godine Dedić je objavio knjigu "Stihovi" u kojoj su sakupljeni materijali iz njegovih prethodnih knjiga, kao i nove pesme. Za svoj rad Dedić je dobio brojne nagrade od kojih su posebno cijene italijanske i premi Tenco i Jacques Brel za doprinos autorskoj pesmi u Evropi. Dedić se bavi slikarstvom, ali retko izlaže.

Izabrana diskografija**Singlovi**

- "Margaret" / "Što da vam pričam" / "Posljednja noć" / "Moje ruke" (Jugoton)
 "Cigaret" / "To sam ja" / "Ceste u noći" / "Dosta je toga" (PGP RTB 1963)
 "Pismo vojnika" / "Okus soli" / "Evelyn" / "Nevoljen" (PGP RTB 1963)

D

"Moderato cantabile" / "Moj prijatelj" / "Cirkus" / "Pis-mo" (Jugoton 1964)
 "Sanjam te" / "Vera Pavladolska" / "Čovjek kao ja" / "Kada svi odu" (Jugoton 1966.)
 "Kad bi svi ljudi na svijetu" / "Davne kiše" / "Pjevam da mi prođe vrijeme" / "Dva prijatelja" (PGP RTB)
 "Balada o pticama" / "Balada o zemljii" / "Jesenja balada" / "Balada o zvonaru" (PGP RTB)
 "To je moj svijet" / "Razgovaram s morem" / "Priča o Marinelli" / "Snijeg" (Jugoton 1968.)
 "Sve što znaš o meni" / "Hvala ti" (Jugoton)
 "Vraćam se" / "Kao prijatelji" (Jugoton 1969.)
 "Prazna obećanja" / "Povečerje" (Jugoton 1969.)
 "Majko moja" / "Put u raj" / "Strane svijeta" / "Svega mi je dosta" (Jugoton 1971.)
 "Sve bilo je muzika" / "Djevojka za jedan dan" (Jugoton 1970.)
 "Milena" / "Zajedno" (Helidon i Alta)
 "Vse ceste vodijo u Rim" / "Moja mala iz Ljubljane" (Helidon)
 "Prva ljubav" / "Sine moj" (Studio B)
 "Čeremšina" / "Ja sam tu" / "Mama" / "Kome" (Melodija)

Albumi

"Čovjek kao ja" (Jugoton 1969. kompilacija)
 "Arsen 2" (Jugoton 1971.)
 "Homo volans" (Jugoton 1973. dupli)
 "Arsen" (PGP RTB 1973. kompilacija)
 "Vraćam se" (Jugoton 1975. kompilacija)
 "Otisak autora" (RTV LJ 1976.)
 "Porodično stablo" (Jugoton 1976.)
 "Pjesme sa šlagom" (Jugoton 1976.)
 "Dedić - Golob" (Jugoton 1977.)
 "Kuća pored mora" (RTV LJ 1978.)
 "Rimska ploča" (PGP RTB 1978.)
 "Okudžava u Zagrebu" (Jugoton 1978.)
 "Zlatna nit" (Jugoton 1978.)
 "Gabi i Arsen" (RTV LJ 1980.)
 "Pjevam pjesnike" (PGP RTB 1980.)
 "Naruciene pjesme" (Jugoton 1980.)
 "Carevo novo ruho" (Jugoton 1980.)
 "Arsenal-izabrane pjesme 1963-1976" (Jugoton 1981. kompilacija)
 "Crna knjiga Djeda Mraza" (Jugoton 1981.)
 "Arsen pjeva djeci" (RTV LJ 1982.)
 "Onda" (Jugoton 1982.)
 "Provincija" (Jugoton 1984.)
 "Kantautor" (Diskoton 1985.)
 "Moje popevke" (Jugoton 1986.)
 "Kino Sloboda" (Jugoton 1987.)
 "Hrabi ljudi" (Jugoton 1988. sa Gabi Novak)
 "Muzika za film i TV" (Jugoton 1989.)
 "Svjedoci priče" (Diskoton 1989. sa Zoranom Predinom)
 "Najbolje od Arsena (69-88)" (Croatia Records 1993.)
 "Tihi obrt" (Orfej 1993.)
 "Ko ovo more platit" (Croatia Records 1995.)
 "Ministarstvo" (BGM 1997.)

DEE DEE MELLOW

(Zagreb)

Krajem 1987. godine basista Srđan Saher (ex Haustor), saksofonista i klavijaturista Jurij Novoselić (ex Film) i bubenjak Srđan Gulić (ex Haustor) su kombinujući rock, jazz, funk i etno zvuke osnovali grupu Dee Dee Mellow, baveći se pretežno eksperimentalnom muzikom.

Pored svojih pesama "Uhu", "Kruha i jogurta", "Capri", "Tibetanski omastir", izvodili su i obrade Teloniusa Monka (Thelonious Monk), Soni Rolinsa (Sonny Rollins), Džona Lurija (John Lurie), kao i mađarske i indi-

janske narodne pesme, što je zabeleženo na njihovoj kaseti "Live" snimljenoj na koncertu u novosadskom Studiju M u produkciji Ivana Vlatkovića. Serijom veselih i duhovitih nastupa po klubovima, Dee Dee Mellow predstavljali su pravo i nepretenciozno osveženje na sceni.

Budući da su se grupom bavili u predahu od redovnih angažmana, jer je Novoselić svirao u Disciplini kičme a Saher u Vješticama, krajem osamdesetih prestaju sa radom. Tek 1993. godine Novoselić sa gitaristom i pisacem Davorom Slannigom (ex Buldožer) obnavlja grupu, ali nastupaju pod imenima Disco Mellos ili Daddy Mellow. U novoj varijanti, takođe deluju nepretenciozno, obrađuju diskop hitove sedamdesetih godina, a sa njima nastupaju jazz pevačica Jasna Bilušić, glumice Dubravka Ostojić, Vanja Matujec, Ivana Boban i niz muzičara sa zagrebačke scene.

Diskografija

"Live" (FV Založba-Media Nova 1988.)

DEL ARNO BAND

(Beograd)

Osnivači grupe su braća Jovan (vokal) i Vladan Matić (gitara), zaljubljenici u reggae muziku, pa oko sebe okupljaju istomišljenike i 1986. godine formiraju desetočlani sastav.

Posle niza klupske nastupa, 1988. godine ulaze u finale Omladinskog festivala u Subotici i pojavljuju se sa ostalim učesnicima na kompilacijskom albumu "Best Of 237" sa pesmom "Ne radim". To je bio ujedno njihov

"Godina majmuna". Pored čitavog niza citata u pesmama, na koncertu su svirali reggae verziju šlagera "Čamac na Tisi" Darka Kraljića. Tokom 1992. godine grupa ostaje bez većeg dela članstva, a kontinuitet održavaju objavljuvanjem kompilacije "Geneza" sa dve nove pesme "Iza ugla" i "DAB in dub".

Posle duge pauze i sa novim muzičarima, braća Matić vraćaju grupu na scenu kompakt diskom "Reggaeneracija" krajem 1995. godine. Svesni opasnosti od zatvaranja u usko specijalizovan žanr, ovog puta posežu u širi muzički arsenal. Kao gosti, na ploči se pojavljuju Margita Stefanović, grupa Pachamamma, trio Paganke i Gumbrowski iz sastava Sunshine. Na ploči se nalazi i obrada pesme "Treći svijet" zagrebačkog sastava Haustor.

Krajem 1996. godine na kompaktu Kornelija Kovača "Moja generacija", objavljena je njihova obrada pesme "Oj, dodole" iz repertoara Korni grupe. Iste godine učestvuju na reprizi "Sun Splash" reggae festivala u Sloveniji na kome su bili i sastavi iz Engleske. Grupa učestvuje na snimanju nove verzije pesme "5ak" rapera Grua objavljenoj na kompilaciji "Time Out" (Komuna 1997.).

Diskografija**Singl**

"Bi-bap" / "Putujem" (SKC 1991.)

Albumi

"Igraj dok te ne sruše" (Rockland 1990.)
 "Godina majmuna" (Ram Records / Betty Blue Shop 1992. koncertni)
 "Geneza" (Take It or Leave It 1993. kompilacija)
 "Reggaeneracija" (Eastfield Music 1995.)

prvi objavljeni snimak. Početkom 1990. godine objavljaju kasetu "Igraj dok te ne sruše". Sem svojih pesama snimili su i obradu "Ljudi dobre volje" sastava Spear Of Destiny. Produciju ploče su radili članovi grupe i Miroslav Cvetković. Sledеće godine objavljaju i singl, u izdanju SKC-a, sa pesmama "Bi-bap" i "Putujem". Atmosferu sa koncerta u SKC-u održanog 21. februara 1992. godine zabeležili su na kompakt disku

DEMOLITION GROUP

(Cerknje ob Krki)

Povratak iz vojske, krajem 1985. godine, članovi grupe Gastrbajtrs odlučuju da formiraju dodatne sastave: Demolition group, Silver Baracudas i Del Masohistics. U želji da realizuju različite muzičke koncepte,

MARKO JAMNIK

odlučili su se za rad pod drugim imenima. Demolition Group su prvi put predstavljeni u javnosti na koncertu Gastrabajtsa u ljubljanskom studentskom naselju početkom 1986. godine kada su odsvirali nove pesme koje su bile pod firmom ove grupe.

Prvu veću svirku pod tim imenom imali su maja 1986. u Ljubljani u okviru "Druge godbe". Njihova muzika predstavljala je osobenu sмеšu stilova uz agresivan vokal, kompaktnu ritam sekciju i funk gitaru. Osnicu grupe činili su basista Nikola Sekulović (paralelno radi u sastavima Laibach, Borgesia i drugim), gitarista Bojan Fifnja, saksofonista Jože Pegam, bubenjak Uroš Srpcić, pevač Goran Šalamon i Matjaž Pegam zadužen za miks. Članovi grupe sarađuju sa drugim slovenačkim muzičarima, tako da su uključeni u projekte Miladojke Youneed, It's Not For Sale, Marka Brecelja i Janija Kovačića. Prvo njihovo izdanje bila je kompilacijska kaseta na kojoj su snimci frakcijskih sastava Demolition Group, Silver Baracudas i Del Masohistics (Založba FV 1986.). Godine 1986. za sopstvenu izdavačku kuću Opus Manuum objavljaju kasetu "Mizerika" kojom ostvaruju "upad buke i haosa u pop formu" baveći se mešavinom techno beata, funka i rock zvuka. Sledеće godine objavljaju kasetu "Vox Clamantis" snimljenu na koncertima. U to vreme često sviraju na prostoru bivše Jugoslavije, a prisutni su i na evropskim scenama u Italiji, Španiji (Barcelona Bienal 1987.), Nemačkoj (Berlin Independent Days 1989.), Holandiji i Francuskoj. Godine 1988. sa sastavima Aswad, The Fall i Christians učestvuju na italijanskoj smotri San Remo rock, a njihovi snimci se pojavljuju na istoimenoj kompilaciji. Italijanska izdavačka kuća Hiara Records za tamnošnje tržište 1988. godine objavljuje njihov debi "Mizerika". U momentu kada je došlo do zamora u grupi i kada su bili pred raspodom, maja 1993. godine objavljaju album "Bad Gag 2" koji je sa svojih osamnaest pesama trebalo da predstavlja presek prethodnih pet godina rada. CD doživljava odličan prijem i pola godine kasnije objavljaju mini CD "Demolition Group Plays Gastrabajts" na kome je obrada pet pesama iz repertoara sastava Gastrabajts, među kojima i hit "Japanci rade za nas". Na CD-u "Trans Slovenia Express", na kome su slovenačke grupe obrađivale pesme sastava Kraftwerk, oni prilažu svoju verziju teme "Model". Rade i muziku za brojne pozorišne predstave, od kojih se izdvajaju "Roberto Zucco" (režija Matjaž Pograjec, Mladinsko gledališče Ljubljana, 1994.) i "But-

terendfly" (Mladinsko gledališče i Glej Theatre, 1995.).

Na CD-u "Deep True Love" objavljen je izbor muzike iz tih predstava u kojoj nude svoju verziju jazz-rock-electro fuzije, a u pesmi "Pastoralna" zahvatili su u etno zvuk. Na kompilacijskom CD-u "Izštekani" na kome su akustični nastupi slovenačkih muzičara, oni su se jedini pojavili u električnom izdanju, a za kompilaciju "Elvis de Luxe" na kojoj je muzika iz istoimene predstave, snimili su obradu pesme "Fever". Njihov pevač Goran Šalamon je 1994. godine objavio zbirku pesama "Tri ljubezni" a saksofonista Jože Pegam je uspešan kao slikar. Od 1995. godine sa njima radi bubenjak Ivan Rimc. Leta 1997. snimili su dugometražni film "Temni angeli usode" (Tamni anđeli sudbine) za koji je scenario napisao Goran Šalamon. Glavne uloge u filmu tumači članovi grupe, oni su i autori muzike, a reditelj je njihov stari saradnik Saša Podgoršek. CD "Neovangelis" donosi nove materijale, a u pesmi "Kiša" gostovala je zvezda slovenačke zabavne muzike Helena Blagne.

Grupa planira da početkom 1998. godine za SNG objavi kompilaciju na kojoj će se naći izbor muzike koju su komponovali za pozorište. Na njihovu instrumentalnu podlogu, pevače glumci iz predstava za koju je muzika rađena. Druga kompilacija će sadržati remiksovane verzije pesama Demolition Group koje će uraditi slovenački elektronski bend Random Logic.

Diskografija

- "Clomonics" (Opus Manuum 1986. kaseta)
- "Vox Clamantis" (Opus Manuum 1986. koncertna kaseta)
- "Mizerika" (Opus Manuum 1986. kaseta)
- "Silver Barracudas-Synthetic Liquid" (Opus Manuum 1987. kaseta)
- "Miracle" (Cruisin' Hiara 1989. EP)
- "Bad Gag 2" (Kif Kif Records 1993. CD)
- "Demolition group plays Gastrabajts" (Kif Kif Records 1993. CD)
- "Deep True Love" (SMG 1995.)
- "Neovangeli" (Dallas 1997.)

DEN ZA DEN

(Skoplje)

Instrumentalni jazz rock sastav iz Skoplja nastao je januara 1978. godine u postavi klavijaturista Dragiša Soldatović, basista Vladimir Jankulovski, bubenjaka Dimitar Čočurovski i gitarista Siniša Stojanovski. U toj postavi prave prve snimke za RTV Skoplje, a oktobra iste godine učvršćuju postavu dolskom novog gitariste Arijana Deme (ex Pu).

Grupa nastupa na BOOM festivalu 1978. godine u Novom Sadu, na Omladinskom festivalu u Subotici i na rock večeri Opatijskog festivala. Njihov debi LP 1980. godine prolazi gotovo neprimetno u medijima i grupa posle njega prestaje sa radom.

Dragiša Soldatović je nastavio da se bavi muzikom i u okviru jazz sastava Labish Trio koji još čine basista Zoran Pavloski i Koki Dimuševski za bubenjevima, objavio je CD "Labish Trio" (SJF 1996.)

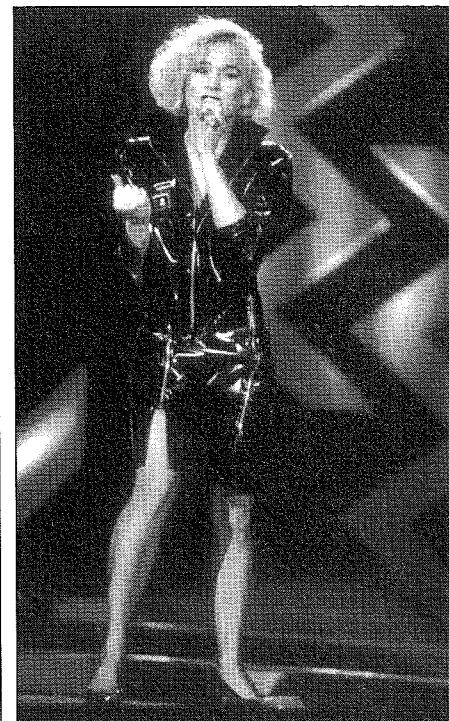
Diskografija

- "Den za den" (RTV Lj 1980.)

DENIS & DENIS

(Rijeka)

Klavijaturista Davor Tolja (rođen 1957.) radio je krajem sedamdesetih sa grupom Vrijeme i zemlja, a po raspodu grupe je nastupao sa sastavima Termiti i Beta Centauri i gostovao na ploči grupe Xenia. Zatim je osnovao grupu Linija 32 u kojoj je pevač bio

Edi Kraljić (ex Beta Centauri). Grupa je kratko postojala jer su posle nastupa na Subotičkom festivalu svi članovi, sem Tolje, otišli u vojsku. Zbog učešća na RI rocku on je formirao sastav Toljina funk selekcija u kojoj je pevala Marina Perazić, u to vreme student gradevine. Marina je pre toga pevala u horu Jeka primorja, a na fakultetu je bila u multimedijalnoj grupi Sigma Tau. Selekcija je igrala samo jedno leto, pa Marina i Davor sa riječkim šansonjerom Damironom Pandurom odlaze na zagrebački festival. Tolja je radio aranžman i svirao, a Marina je Panduru pevala prateće vokale. Pesma koju su izvodili zabeležena je na kompilacijskoj ploči sa festivala.

Posle tog prvog zajedničkog nastupa, 1982. godine formiraju elektro pop duet Denis & Denis. Uz efektne demo snimke,

D

aktuelan trend i seksipilan Marinin glas, gotovo preko noći osvajaju radio programe u Rijeci, Zagrebu i Beogradu. Prvi nastup imali su u Rijeci kao predgrupa sastavu Boa krajem 1982. godine. Debi album "Čuvaj se!" donosi im veliki Toljin hit "Program tvog kompjutera". Na ploči su gostovali Massimo Savić, gitara, Zoran Prodanović Prlja (Let 3) i Edi Kraljić prateći vokali, dok su produkciju radili Tolja i Andrej Baša. Brzo postižu sve-jugoslovenski uspeh, a LP biva proglašen albumom godine u magazinu "Rock" po glasanju kritike i publike. Sledeće godine Tolja odlazi u vojsku, a tokom njegovih boravaka u Rijeci snimaju mini LP "Ja sam lažljiva". Na sceni i u spotovima ga menja Edi Kraljić. Tom pločom (na kaseti su dodata dva demo snimka koje je Tolja uradio 1982.) osvajaju još veće tržište pesmama "Voli me još ovu noć", "Ja sam lažljiva" i "Soba 23" uz koju je išao spot sa finom erotskom nijansom. Tekstove za ploču radili su Domenika Vanić, Alka Vuica i Mladen Popović.

Po završetku godine osvajaju niz priznanja: po magazinu "Rock" Marina je pevačica godine, proglašena je najseksipilnijom osobom, a video za pesmu "Ja sam lažljiva" je takođe najbolji. Te 1985. godine Marina Perazić i Rex Ilusivii, muzičar iz Novog Sada, snimaju njegovu pesmu "Plava jutra", ali ona nikada nije objavljena. Po Toljinom povratku iz vojske nastupaju kao trio posvećujući se festivalima. Na MESAM-u 86. godine izvode "Oazu snova", a Marina dobija nagradu kao pevačica godine. Na izboru za Pesmu Evrovizije u Prištini osvajaju treće mesto sa pesmom "Braća Grim i Andersen".

Septembra 1986. godine Marina napušta grupu i snima solo album na kome je okupila veliki broj saradnika. Pesme su komponovali Kiki Lesendrić (hit "Kolačići"), Srđan Jul, Robert Funčić, Zoran Aničić i Miloš Kozić, a deo tekstova su napisale Alka Vuica i Marina Tucaković. Za produkciju i aranžmane bio je zadužen Mato Došen, a svirali su Branko Bogunović i Vedran Božić, gitare, Hrvoje Grčević, bas i Ozren Depolo, sakofon. Marina se zatim udaje za bubnjara Ivana Fecea Fircija (ex Ekatarina Velika) i 1988. godine odlazi u Njujork. Posle razvoda, početkom 1997. godine vraća se u Rijeku, a u Beogradu sa izdavačkom kućom City Records potpisuje ugovor za novu ploču.

Tolja i Kraljić su nastavili sa grupom, okupivši za koncerte muzičare koji su ranije činili grupu Linija 32. Godine 1988. objavljaju LP "Budi tu" za koji je muziku i jedan tekst napisao Tolja, a ostale tekstove Kraljić, Mladen Popović i Bora Đorđević. Sa ploče su se izdvojile pesme "Bengalski tigar" i "Miris kri-la andela". Posle serije koncerata, Denis & Denis prestaju da postoje.

Tolja zatim radi u studiju kao producent i snimatelj, a 1989. godine objavljuje solo ploču "Stari mačak" na kojoj se okreće zabavnoj muzici. Pored njegovih pesama na tekstove Alide Šarar, snima "Ona kaže ne" obradu pesme "Long Legged Woman Dressed in Black" sastava Mungo Jerry. Jedini saradnik u studiju mu je gitarista Elvis Stanić. Na festivalu u Portorožu 1991. godine dobija prvu

nagradu za aranžman. Zatim osniva riječki Band Aid Rijeka mira sa kojima snima singl "Sretan Božić i Nova godina". Učestvuje na Splitskom festivalu 92. godine sa pesmom "S okusom mora", a na Opatiji 93. u duetu sa Mateom iz grupe Putokaz izvodi pesmu "Sanjanj me". Za kompilacijsku ploču "Zaje'no za mi" snima pesmu "Techno army". Drugi solo album snimao je tokom 1994. godine sa Ali-dom Šarar koja je napisala tekstove. Davor Tolja je bio autor pesme "Probudi me" koju je 1997. godine izvela ženska grupa Eni na takmičenju za Pesmu Evrovizije u Dablinu.

Diskografija

Singl

"Program tvog kompjutera" / "Noć" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Čuvaj se!" (Jugoton 1984.)

"Ja sam lažljiva" (Jugoton 1985. mini LP)

"Budi tu" (Jugoton 1988.)

"Program tvog kompjutera" (Croatia Records 1995. kompilacija)

Marina Perazić solo

"Marina" (Jugoton 1987.)

Davor Tolja solo

Singl

"Sretan Božić i Nova godina" (samostalno izdanje 1993.)

Album

"Stari mačak" (Jugoton 1989.)

DINAMITI

(Osijek)

Jedan od legendarnih reproduktivnih sastava šezdesetih godina delovao je u Osijeku pod vođstvom pevača i ritam gitariste Krunoslava Kiće Slabinca (rođen 1944. u Osijeku). Grupa je nastala u proleće 1964. godine a originalnu postavu su uz Kiću činili basista Alberto Krasnić, bubnjar Miroslav Šaranović, orguljaš Vladimir Lazić i solo gitarista Antun Nikolić Tuca. Šaranović je ubrzao pešao u sarajevske Indexe, a zamenio ga je Ratko Divjak.

Dinamiti 1969. godine: Topić, Boček, Krasnić i Divjak.

Nastupali su po igrankama, ali tokom rada nisu imali nijedan objavljen snimak.

Godine 1967. pobeduju na Gitarijadi u Zagrebu i odlaze u Minhen gde nastupaju u klubu P.N. Hit House. Međutim, Slabinac i Nikolić dobijaju poziv za vojsku i vraćaju se posle nekoliko nedelja. Za to vreme članovi grupe su stekli reputaciju izuzetnih instrumentalista. Grupa je imala raznovrstan repertoar: od komercijalnog jazz-a, preko rocka, do šlagera. Najveći hit u to vreme bila je Kićina pesma "Plavuša" sa kojom je kasnije postigao prve uspehe kao solista u vodama zabavne muzike.

Po odlasku Kiće i Tuce, Alberto Krasnić i Ratko Divjak ponudili su pevaču Dadi Topiću i gitaristi Josipu Bočeku, koji su u to vreme bili u sastavu Eliksiri, da im se pridruže. Novi Dinamiti su ubrzo postali koncertna senzacija, zahvaljujući nastupima zasnovanim na improvizacijama i stranim hitovima progresivnog rocka. Publika je dobro prihvatala i Topićeve kompozicije, međutim nisu objavili nijednu ploču, a snimili su samo dve pesme u studiju Radio Beograda.

Posle tezge u Rovinju, leta 1969. godine Dinamiti se raspadaju, jer Topić prelazi u Korni grupu u kojoj mu se uskoro pridružuje i Boček. Tek 1995. godine na kompaktima Komune, u okviru izdanja "YU retrockspektiva", pojavljuju se dva njihova snimka iz 1967. godine. U obradama tradicionala "Čađava mehana" i "Čačak kolo" pevao je Kićo Slabinac.

DISCIPLINA KIĆME

(Beograd / London)

Basista Dušan Kojić Koja rođen 1961. u Beogradu) je posle rada sa nekoliko manje poznatih grupa, početkom 1980. godine prišao sastavu Limunovo drvo koji je brzo evoluirao u Šarlak akrobatu. Po raspodu Šarla, krajem 1981. godine, Koja sa bubnjarom Nenadom Krasavcem Keletom (ex Urbana gerila) formira Disciplinu kićme. U početku su u postavi imali još jednog basistu, Srđana Đileta Markovića (ex Radnička kontrola, UKT), ali je Koja ubrzo odlučio da u beskom-promisnu avanturu krene sa samo dva instrumenta. Po Keletovom odlasku u vojsku 1982. godine, za bubnjeve seda Srđan Žika Todorović (ex Radnička kontrola, Centar). Neobična postava i neobična muzika vrlo teško su nalazile svoj put do diskografa.

Budući da je debi materijal odbila većina diskografskih kuća, LP "Sviđa mi se da ti ne bude prijatno" objavila je početkom 1983. godine slovenačka kuća Helidon, u to vreme naklonjena alternativnim grupama. Produciju su pored Koje uradili snimatelj Toni Jurij i Nebojša Antonijević iz Partibrejkersa koji je potpisao kao Riki Rif. Radikalna i minimalistička, ova ploča je grupu predstavila u ogoljenom, gotovo koncertnom izdanju. Kojini naredbodavni iskazi dominiraju u temama "Uživaj", "Zgodne kretnje", "Mladost ne opravdava besvest" i "Nemoj". U pesmi "Pečati" nakratko intonira himnu "Hej Sloveni", ostvarujući diskretnu posvetu Džimiju Hendriksu koji je svojevremeno na sličan način obudio američku himnu. "Pečati" nude i udalje-

BRANISLAV RAŠIĆ

nu, ali dovoljno jasnu asocijaciju na kabastu moždanu i operativnu birokratičnost socijalizma, te je himna tu liniju samo pojačala. Bubnjeve na ploči je svirao Žika, jer je Kele bio u vojsci. On se pojavljuje samo u uvodu pesme "Sviđa mi se..." i "28. jun 1984." koja je snimljena na koncertu u baštici SKC-a. Ploča je objavljena u skromnom tiražu, brzo je nestala sa tržišta, a 1987. godine Boris Furlan je za svoju firmu Slovenija objavio kasetno reizdanje.

Taj debi im nije mnogo pomogao da pojačaju status pa su karijeru strpljivo gradili na svirkama, doduše samo u većim gradovima. Mini LP "Ja imam šarene oči", objavljuje im 1985. godine privatna slovenačka kuća Dokumentarna. Na toj ploči Koja prvi put uvodi nove instrumente, trubu i saksofon. Koja se sam bavi produkcijom, što će i ubuduće činiti na svojim pločama. Sledeci album "Svi za mnom" iz 1986. godine donosi i neke novine. Ploču snimaju u postavi Koja, Žika i Kele (bubnjevi), Zerkman i Dedža (trube). Obraduju pesmu "Čudna šuma" sa debi albuma YU grupe iz 1973. godine. Njegova verzija predstavlja jednu od najoriginalnijih obrada u istoriji dotadašnjeg YU rocka i vredna je posveta radu YU grupe. Koja uvodi i nove instrumente tako da se, doduše fragmentarno, pojavljuju violinica (tema iz "Humoreske" Smetane) i akustična gitara. Prateće glasove pevaju Banana iz Električnog orgazma i članice novosadske grupe Boye koje će i ubuduće redovno sarađivati na snimanjima, a gitarista Darko Milojković (ex Radnička kontrola) svira udaraljke. U pesmi "Ovo je zvuk" korišćen je deo intervjua koji je Koja dao za radio Vrњačku Banju. Žanrovskoj raznovrsnosti su doprinele i trube koje povremeno daju jazz prizvuke. Pesme "Čudna šuma", "Zašto" i "Svi za mnom", prvi put su ozbiljni-

je prihvaćene u medijima. Posle ove ploče Kele odlazi u Ameriku gde je i danas.

Početkom 1987. godine, obeležavajući petogodišnjicu grupe, objavljaju LP "Najlepši hitovi", snimljen na koncertima 3. i 4. novembra 1986. godine u beogradskom klubu Akademija. Materijal je snimljen na skromnoj osmokanalnoj tehnici, bez dodatnog studijskog intervenisanja, tako da verno predstavlja grupu uživo. Krajem 1987. godine Koja nudi novi eksperiment, ploču na kojoj se nalazi pet verzija "Dečije pesme". Cinični refren "Nije dobro Bijelo dugme, nije dobra Katarina, šta je dobro, šta nam treba, Kičme, Kičme disciplina", obrađen je kao dečji, diskotekni hit i superioran miks. Grupu tada pored Koje i Zerkmana čine saksofonista Jurij Novoselić Kuzma (ex Film, Dee Dee Mellow) i Dule Dejanović (ex Limunovo drvo, Katarina II). Kao gosti, pojavljuju se gitarista Dragi Jelić (YU grupe), gitarista Željko Nikolić (Roze poze), Srđan Todorović (tada u EKV) i bubnjar Ivica Vdović (ex Šarlo akrobata). Ploča je popunjena snimcima sa nastupa u Akademiji, a to su obrade "Addicted To Love" Roberta Palmera i "Love Removal Machine" sastava The Cult. U istoj postavi tokom zime 88/89. snimaju album "Zeleni Zub na planeti dosade" sa udarnim pesmama "Tata i mama" i "Ah, kakva sreća". Februara 1990. godine Koja gostuje u emisiji "120 minutes" na MTV programu, a emituje se i spot engleske verzije "Dečije pesme" (Children's Song).

Ploča "Nova iznenađenja za nova pokolenja" pojavljuje se početkom 1991. godine a novi bubnjar je Srđan Gulić Gul (ex Hausitor). Nove pesme su "Buka u modi", "Da li ti znaš za neki drugi ritam", "Zlopamtilo" i obrada "Zemlja svetlosti" Pop mašine sa jednog od njihovih ranih singlova. Novost na ploči je uvođenje instrumenta goč (bubanj iz narodnih duvačkih orkestara) koji je svirao Đuka, svojevremeno bubnjar u grupama Pop mašina, Innamorata, Papatra. Ploča obiluje semplovima, tako se u numeri "Buka

u modi" pojavljuje rif iz pesme "Noćna buka" sastava Dah, u "Zemlji svetlosti" refren iz "Rock'n'roll u Beogradu" grupe Time, a "Zlopamtilo" sadrži deo pesme "Bio jednom jedan pas" YU grupe. Uz ploču je izašao i promo singl sa pesmom "Buka u modi", dok je na B-strani drugačiji miks iste pesme. Posvete domaćim grupama sedamdesetih godina Koja je demonstrirao i uživo. U ad hoc grupi Kod tri balona svirao je gitaru, Banana iz Električnog orgazma bas, a za bubnjevima su u različitim prilikama sedeli Srđan Todorović, Kokan Popović i Goran Čavajda Čavke. Izvodili su hitove YU grupe, Buldožera, Atomskog skloništa, Pop mašine i Smaka. U to vreme Disciplina je već uveliko zaživela u narodu. Nastupaju širom već napuknute zemlje, a 9. marta 1991. godine na demonstracijama u Beogradu okupljeni su skandirali Kojin stih "Vreme je za pravdu, vreme ja istinu", dok je na Protestu u zimu 96/97. pesma "Buka u modi" korišćena kao nezvanična himna.

Poslednje koncerete zagrebačko-beogradskog postava Disciplina održala je avgusta 1991. godine u Kopru i Puli. Zanimljivo je da su početkom 1992. godine na zagrebačkom Radiju 101 u emisiji "Dobar zvuk" slušaoci na pitanje da li je poželjno gostovanje Disciplina u Hrvatskoj, pretežno odgovarali potvrđeno. Januara 1992. Koja odlazi u London, a Zerkman u Holandiju. U početku Koja po klubovima svira instrumentalni rhythm i blues. On svira gitaru, a sa njim je Jadranko Džihan Dado, bivši klavijaturista Zabranjenog pušenja. U okviru grupe Lost Children sa Bojanom Pečarom (ex EKV), Nikolom Čuturilom (ex Riblja čorba) i Momom koji je trebalo da bude bubnjar prve, radne postave engleske Disciplina, Koja po londonskim klubovima svira YU rock pesme sedamdesetih. Bio je član dueta It's Good To smoke i grupe Brushstick blues band sa engleskim muzičarima. Zatim menja umetničko ime u Black Tooth (Crni Zub) i formira grupu Disciplin A Kitschme sa crnom pevačicom Gofie

Disciplin A Kitschme: postava za kraj milenijuma.

D

Bebe i novozelandskim bubenjarcem Beatom. Gofie je pevački debitovala u grupi, a Beat je svirao sa australijskom grupom DD Smash i raznim američkim sastavima. Nastupaju po manjim prostorima u Engleskoj, zvuk im radi Darko Milojković, a u proleće 1996. godine za sopstvenu "Babaroga Records" objavljuju maksi singl sa pesmama "Have you ever heard of any other rhythm?" i "I've got those technicolor eyes". Kao i na početku rada u Jugoslaviji, i ovom pločom izazivaju vrlo oprečne sudove u engleskoj i američkoj štampi. Novembra 1996. godine za englesko tržište objavljuju CD "I Think I See Myself On CC TV" na kome se pored pesama sa maksi singla pojavljuju i engleske verzije ranijih pesama Discipline: "Do Not" ("Nemoj"), "Oh Why?" ("Zašto?"), "Children Song" ("Dečija pesma") i druge.

U svom sviranju Koja je unio inovacije, tretirajući bas kao vodeći instrument. Raznovrsnost zvuka ostvarivao je upotrebo raznih efekata: flanger, fuzz, wah wah, delay pedale. Od samog početka rada ustanovio je sopstveni vizuelni stil. Sam radi omote i plakate za grupu, kombinujući svoje ilustracije sa strip junacima iz detinjstva, a sve u dobroj tradiciji punk scene. Krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih pisao je za beogradski magazin "Džuboks" pod pseudonimima Novica Talasić i Zeleni Zub. Drugo ime koristi i kasnije sa Disciplinom. Takođe je krajem sedamdesetih u SKC-u vodio tribine o novom talasu, a radio je kao disk džokej u klubu Akademija. Krajem osamdesetih u zagrebačkom Studentskom centru imao je izložbu omota, plakata i ilustracija. Na Akademiji je organizovao, kako sam kaže, "bučni džem sejsn kabare" pod nazivom "Beogradska prevara uličnog i nadzemaljskog sjaja" sa konceptualnim umetnikom Kostom Bunuševcem i članovima Discipline.

Tokom karijere nudio je razne definicije svoje muzike, od "rock oko mozga", "najbolja jugoslovenska grupa svih vremena", "prekrasna Disciplina", do "now we're talking bass" i "heavy rave rock, but fonky!". Koja se ogledao i u drugim medijima. Radio je muziku za filmove "Dečko koji obećava" Miše Radivojevića 1980. godine i za omnibus "Kako je propao rokenrol" 1989. godine koji su režirali Goran Gajić, Vladimir Slavica i Zoran Pezo. On je muzički opremio priču "Ne šalji mi pisma", a uz scenariste Branka Vukovića i Gorana Gajića dopisao je scene koje povezuju sve tri priče. Za druge dve priče muziku su radili Vlada Divljan i Srđan Gojković, a sve je objavljeno na ploči "Kako je propao rokenrol" (PGP RTB 1989.). Te snimke je radio sa bubenjarcima Žikom Todorovićem i Ratkom Ljubičićem. Koja je glumio u oba filma, ali i TV filmu "Radio Vihor zove Andeliću". Za pozorišnu predstavu "Prijateljstvo zanat najstariji..." Bitef teatra, napisao je pesme "Kliker I", "Kliker II", "Oto + Moto", "ŽSG" i u radio obradu pesme "Idu dani" Vojislava Kostića. Sve pesme su objavljene na singlu "Prijateljstvo zanat najstariji...". Disciplina je svirala i u predstavi "Čekajući Godoa".

U početku rada Disciplina kičme je saradivala sa alternativnom zagrebačkom

pozorišnom trupom Kugla glumište. Koja je radio produkciju grupama Partibrejkers, Boye, S.T.R.A.H. i Obojeni program. Na TV Studio B je pripremao gradske emisije pod uobičajenim pesudonimom Zeleni Zub. Živi u Londonu, a februara i septembra 1997. godine sa grupom je održao seriju nastupa po Srbiji i u Skoplju. U proleće 1997. godine objavio je CD maksi singl sa novim verzijama pesama "Do not" i "Oh why".

Diskografija

"Sviđa mi se da ti ne bude priyatno" (Helidon 1983.)
"Ja imam šarene oči" (Dokumentarna 1985 mini LP)
"Svi za mnom" (Helidon 1986.)
"Najlepši hitovi!" (PGP RTB 1987. koncertni)
"Dečija pesma" (PGP RTB 1987.)
"Zeleni Zub na planeti dosade" (PGP RTB 1989.)
"Nova iznenađenja za nova pokolenja" (PGP RTB 1991.)
"Have you ever heard of any other rhythm?" (Babaroga Records / Metropolis 1996. maksi singl)
"I Think I See Myself On CC TV" (Babaroga Records / Tom Tom Music 1996.)
"Do Not" / "Oh why" (Babaroga Records 1997. max singl)

DIVLJAN VLADIMIR

(Beograd)

Gitarista, kompozitor i pevač Vladimir Divljan rođen je 1958. godine u Beogradu. Još u osnovnoj školi sa komšijama, basistom Zdenkom Kolarom i bubenjarem Božom Jovanovićem osniva klinačke sastave. Krajem sedamdesetih godina sa Zdenkom je u jazz rock grupama Merlin i Zvuk ulice, a zatim od 1980. do 1984. godine u grapi Idoli. Diplomirao je 1980. godine na Rudarsko-geološkom fakultetu na grapi za petrologiju i geohemiju. Po prestanku rada Idola, kraće vreme se bavio mišljem da pokrene grupu Hondini sinovi u kojoj je bas trebalo da svira Branko Isaković, bubenjeve Piko Stančić i gitaru Gagi Mihajlović. Ipak se odlučio za samostalnu karijeru.

LP "Tajni život A.P. Šandorova" snimio je sa pijanistom Aleksandrom Šandorovim koji se do tada bavio samo klasičnom muzikom. Bliski saradnik na realizaciji ploče bio je i klas-

vijaturista Đorđe Petrović. Žanrovska raznovrsan, LP pored dva instrumentalna "1986." i "1987." donosi minimalistički swing "Neću ništa da znam", klasičnu Divljanovu baladu "Više nisam tu" i hit pesmu "Patuljci" na kojoj prvi put pokazuje interesovanje za semplove u muzici. Semplovani zvuci nalaze se i na ostatku materijala, tako da je koristio snimke oglavljanja zrikavaca, motora "fiće", zvuk razbijanja stakla, udaranja o nakovanj i slično. Po objavljuvanju ploče sa Zdenkom Kolarom, Sašom Šandorovim i bubenjarem Markom Milivojevićem polazi na turneu. Jedno vreme je nastupao sa zagrebačkom grupom Le Cinema i oni su koncertni snimak pesme "Maršal" iz repertoara Idola uvrstili na LP "Rocking At The Party Live!" (Suzy 1989.). Za TV seriju "Čovek u srebrnoj jakni" Divljan je obradio pesme grupe The Beatles sa takozvanog "Belog albuma", a radio je songove za TV emisiju "Podijum". Za film "Kako je propao rokenrol" Divljan je uradio muziku za priču "Do izvora dva puta" reditelja Zorana Peza. Taj materijal je objavljen na ploči "Kako je propao rokenrol" (PGP RTB 1989.). Sa Srđanom Gojkovićem Giletom učestvuje u predstavi "Rokenrol za decu" pozorišta Boško Buha koja je doživela preko sto izvođenja. U okviru toga objavljuju LP "Rokenrol za decu" sa obradama dečijih pesama. "Rokenrol bukvar" predstavlja nastavak iste ideje, s tim što su Vlada i Gile napravili muziku na tekstove Ljubivoja Ršumovića za TV emisiju "Fazoni i fore". Tokom 1990. godine sa Giletom, bubenjarem Pikom Stančićem i basistom Zoranom Radomirovićem Švabom snima LP "Lutka koja kaže ne". Autori pesama su Vlada i Gile, a tu se nalazi obrada pesme "Lutka koja kaže ne" Mišela Polnarefa u prepevu Đorđa Marjanovića. Za obradu "Vi, ž' tem mon amur", koja je posvećena Seržu Ginzburgu i njegovom hitu "Je t'aime" iz šezdesetih godina, iskorišćeni su semplovi pesama grupe Black Sabbath, Time, najava Žike Jelića iz YU grupe sa njihovog koncerta na BOOM festivalu, kao i glas Milene Dravić sa njene aerobik kasete. Od starih pesama snimili su "Srećan ti rođendan" koju je Divljan svo-

ZORICA BAJIN - ĐUKANOVIĆ

jevremeno napisao za Slađanu Milošević. U leto 1991. godine Vlada i Gile rade muziku za film "Crni bombarder" koja se pojavila na istoimenom kompakt disku.

Avgusta 1991. godine Divljan odlazi u Australiju gde i danas živi. U početku je svirao standarde sa lokalnim bendom u Sidneju, sarađivao sa pevačicom Maks Šaram, radio na lokalnom radiju koji emituje program na srpskom jeziku, a postepeno je počeo da komponuje muziku za televizijske filmove. Zatim je primljen u komitet Udruženja filmskih kompozitora, a od februara 1996. godine studirao je na sidnejskoj Filmskoj akademiji, na odeljenju za zvuk. Tokom zime 1995 / 1996. boravio je nekoliko meseci u Jugoslaviji i tom prilikom je održao nekoliko koncerata sa, samo za tu priliku formiranim, Old Stars Bendom. Tih večeri su njim su svirali Saša Šandorov, Zdenko Kolar, Srđan Gojković, Marko Milivojević i Boris Bunjac (udaraljke). Delimično akustičarske verzije starih pesama iz repertoara Idola i kasnije Vladine karijere snimljene su na njihovim novosadskim koncertima u Studiju M. januara 1996. godine i objavljene na kompakt disku "Odbrana i zaštita". Januara 1997. godine Divljan sa Kirilom Džajkovskim (ex Leb i sol) u okviru grupe Aparatchiks objavljuje u Sidneju četiri teme na disku "Dekada" (Avant Garde Records). Reč je o miksovima na kojima su semplovani delovi govora Slobodana Miloševića iz njegovih raznih, pretežno kontradiktornih faza. Na sledećem disku "Recorded Supplement" (Avant Garde Records 1997.) Divljan i Džajkovski su snimili devet tema u kojima se bave istraživanjem savremenog zvuka.

Septembra 1997. godine Divljan se opet vratio u Jugoslaviju i posle serije koncerata pristupio snimanju nove ploče.

Diskografija

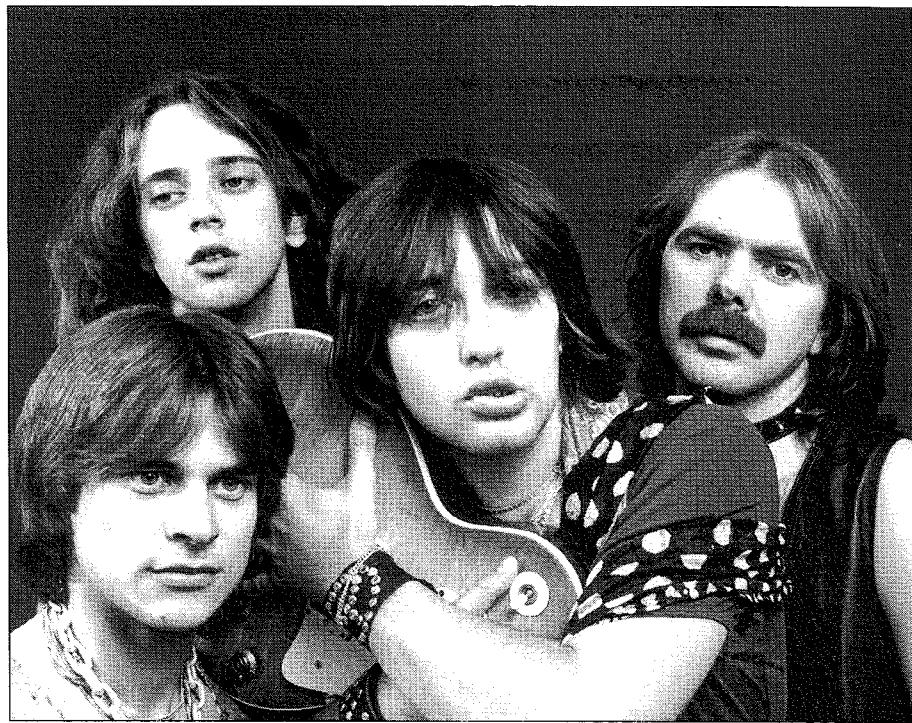
- "Tajni život A. P. Šandorova" (PGP RTB 1988.)
- "Rokenrol za decu" (PGP RTB 1989.)
- "Rokenrol bukvaren" (PGP RTB 1990.)
- "Lutka koja kaže ne" (PGP RTB 1991.)
- "Crni bombarder" (ZAM 1992. muzika iz filma)
- "Odbrana i zaštita" (B 92 1996.)

DIVLJE JAGODE

(Sarajevo)

Gitarista Sead Lipovača Zele rođen je u Bihaću 1955. godine, a u Zagrebu je studirao Spoljnu trgovinu. U početku je svirao u sastavima Biseri, Selekcija i Zenit, a maja 1977. godine sa pevačem Antonom Jankovićem (rođen u Bihaću 1953.) i basistom Nihadom Jusufhodžićem, koji su takođe bili u grupi Zenit, osniva sastav Divlje jagode. Sa njima su još klavijaturista Mustafa Ismailovski Muc i bubnjar Adonis Dokuzović (ex Novi akordi).

Prvim singlovima postižu popularnost najviše zahvaljujući hard rock baladama "Patkica", "Jedina moja" i obradom narodne "Moj dildbere". Ubrzo snimaju debi album na kome je nova verzija hita "Jedina moja", zatim pesme "Divlje jagode", "Krivo je more" i čitav

Divlje jagode na samom početku karijere

niz hard rock tema na tragu Deep Purple i Black Sabbath. Većinu tekstova je napisao Ante Janković, a produkciju je uradio Vladimir Delač. Po objavljinju ploče 1978. godine grupa pauzira, deo članova odlazi u JNA. Mustafa Ismailovski Muc ih napušta i formira tinejdžerska Srebrna krila, a Sead Lipovača uz Marinu Tucaković postaje spiritus movens disco grupe Mirzino jato koja se proslavlja hitom "Apsolutno tvoj". Početkom 1981. godine grupa obnavlja rad u postavi Lipovača, Janković, bubnjar Nasko Budimlić i basista Alija Alen Islamović. U studiju Druga maca snimaju album "Stakleni hotel" u kome se u potpunosti opredeljuju za heavy metal zvuk. Ploču su producirali Lipovača i Enco Lesić, tekstove su pisali Goran Petranović (pevač u grupi Elvis J Kurtovich), Marina Tucaković i Alen Islamović. Ploča donosi obradu hipih teme "Autostop", te balade "Dodirni me, skloni bol", "Potraži put" i druge. Shodno odabranom žanru, Sead Lipovača je na koncertima pedantno preuzeo imidž Angus Younga iz AC/DC sa sve kratkim pantalonama i pripadajućim scenskim skokovima i trčaranjem. U sezoni 1981. godine Jagode su od većih koncerata nastupali na beogradskom Hipodromu, BROF-u i na koncertu za postradale u Bosanskoj Krajini.

Već sledeće godine objavljaju album "Motori" na kome peva Alen Islamović, jer je Janković u međuvremenu izbačen iz grupe. Album su snimali u Nemačkoj, a tekstove su pisali Duško Trifunović, Boško Obradović i Mirko Glišić. Uz naslovnu pesmu koja predstavlja rekord u ponavljanju iste reči, tu su i slični udari na publiku, pesme "Šejla", "Zagrizi rokenrol" i balade "Nasmiješi se", "Ne želiš kraj". Ploča odlično prolazi kod publike, a na promotivnim koncertima u grupu se na kratko vraća pevač Ante Janković koji se ubrzo posvećuje neuspešnoj solo karijeri. Zatim 1983. i 1985. godine snimaju slabo zapažene albole "Čarobnjaci" i "Vatra" i u isto vre-

me pokušavaju probu u Londonu pod imenom Wild Strawberries. Na osnovu albuma "Čarobnjaci" zainteresovali su menadžere iz kompanije Trans Atlantic Records i oni su ih pozvali na probno snimanje u London. Novi basista je Zlatan Čehić (ex Top), a Alen Islamović je dobio ulogu vodećeg pevača. U Londonu su snimili osam starih pesama na engleskom jeziku i dve nove "Wild Boys" i "Fire On The Water". Producent je bio Kit Vulvin (Keith Woolven), kao gost klavijature je svirao Don Ejri, a tekstove je radio Aleksandar Mežek. Povodom tog snimanja održali su veliki koncert u Zagrebu na kome se pojavio i Ksavijer Rasel (Xavier Rusell), novinar heavy metal časopisa "Kerrang!", inače sin filmskog reditelja Kena Rasela. U prikazu koncerta je napisao: "Jagode su muzički još uvek u sedamdesetim godinama. Uticaj grupe Y&T, Black Sabbath i Saxon je očigledan, dok se kroz pesme tu i tamo provlači poneki Judas Priest rif. Njihove stare balade najšle su na najpovoljniju reakciju, što svedoči da Jugosloveni vole da pevaju zajedno sa svojim bendovima". Sljedeći korak posle Zagreba bio je nastup u londonskom klubu Marquee 19. februara 1986. godine kao i serija koncerata po engleskim klubovima. U isto vreme izašao im je pilot-singl sa pesmom "Sheila". Engleska epizoda se naglo prekida prelaskom Alena Islamovića u Bijelo dugme nekoliko meseci kasnije.

Sumnjujući u mogućnost uspeha u Engleskoj, Islamović je prihvatio Bregovićev poziv. To je odložilo objavljinjanje ploče "Wild Strawberries" i ona se u Engleskoj bez neke veće propagande pojavila tek maja 1987. godine. Ploča licencno ploča izlazi u Švedskoj, Nemačkoj i Holandiji. Grupa je za to vreme pauzu popunila objavljinjanjem kompilacijske ploče "Najbolje".

Nasko Budimlić se povukao i počeo da svira narodnjake u kafani. U kombinaciji za pevača jedno vreme je bio izvesni Stivi,

Englez, a onda je na mesto frontmena u letu 1987. došao Mladen Vojičić Tifa. Album "Konji" snimaju Zele, Tifa, Zlatan Čehić, klavijaturski Vladimir Podany (ex Armija B) i bubenjak Edin Šehović koji je pre toga svirao u stranim sastavima Country Carma, Bandoleros i Tusk. Ploču je producirao Peter Hinton i na njoj se našla obnovljena verzija pesme "Divlje jagode" sa ubačenim narodnjakim motivom "Prošetala Suljagina Fata". Budući da je Vladimir Podany završio Mužičku akademiju, odsek klavir, na ploči se njegovom zaslugom našla i obrada klasične teme "Turski marš". Ni ova postava, po običaju, nije trajala dugo, tako da polovinom 1988. godine grupu napuštaju Tifa, Podany i Edin Šehović. Pevanje preuzima Zlatan Čehić a za bubenjeve seda Đidi Jankelić.

Sledeće godine u grupu dolazi pevač Zlatan Stipišić Džibo (ex Osmi putnik). Sa njima snima album koji se pojavi u Holandiji, Nemačkoj i Švedskoj. Posle toga grupa prestaje sa radom.

Tokom rata Sead Lipovača je živeo u Londonu i Zagrebu. Godine 1993. objavio je za strano tržište CD "Magic Love" a 1995. godine sa obnovljenim Divljim jagodama CD "Labude, kad rata ne bude". CD "Sto vijekova" Divlje jagode su snimile u Nemačkoj i on grupu predstavlja u nešto mekšoj muzičkoj formi. Na snimanju su učestovali Zele Lipovača, Nasko Budimlić, Sanin Karić, bas, Toni Lasan, klavijature, a pevali su Emir Cerić i Žak Tataj. Autor muzike je Lipovača, a tekstove su uz njega napisali Ante Janković, Dino Dervišhalidović i Zlatan Stipišić.

Diskografija

Singlovi

- "Rock'n'roll" / "Jedina moja" (Jugoton 1977.)
- "Moj dilbere" / "Prijatelj" (Jugoton 1977.)
- "Patička" / "Kad bi vi, gospodo" (Jugoton 1978.)
- "Hoćeš li me voljet sutra?" / (Jugoton 1979.)
- "Nemam ništa protiv" / "Bit' će bolje" (Jugoton 1979.)

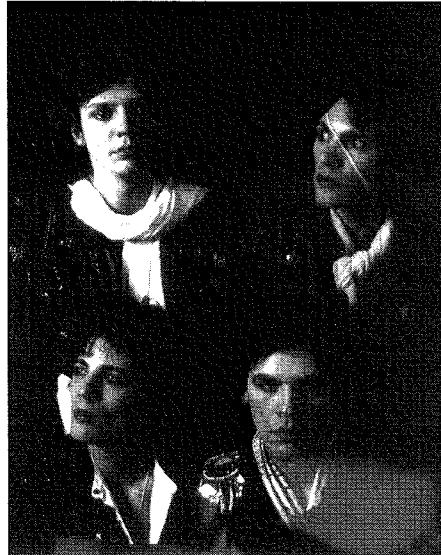
Albumi

- "Divlje jagode" (Jugoton 1978.)
- "Stakleni hotel" (Diskoton 1981.)
- "Motori" (Diskoton 1982.)
- "Čarobnjaci" (Diskoton 1983.)
- "Vatra" (Diskoton 1985.)
- "Najbolje" (Diskoton 1986. kompilacija)
- "Wild Strawberries" (Logo Records 1987.)
- "Konji" (Jugoton 1988.)
- "Labude, kad rata ne bude" (Croatia Records 1995.)
- "Sto vijekova" (Nimfa Sound 1996.)

DIVLJI ANĐELI

(Beograd)

Divlji anđeli su klasičan "one hit wonder" jugoslovenske diskografije. Grupu izrazitih komercijalnih ambicija i na vizuelnom tragu novog romantizma godine 1982. godine osnivaju gitarista Dragan Đorđević Džo (ex Tarkus), pevač Nebojša Savić Boca, basista Dejan Lalević i bubenjak Miroslav Lekić Šiki.

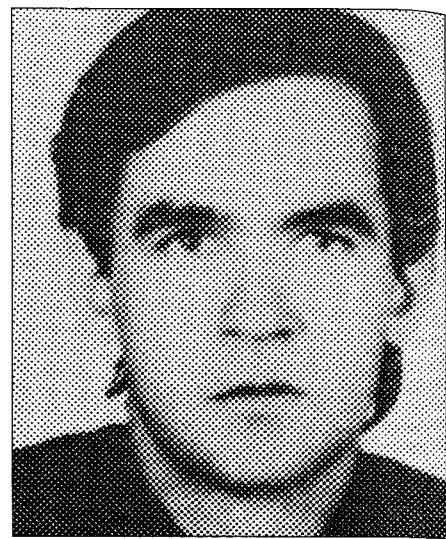

Bez i jednog živog nastupa objavljaju debi album "Divlji anđeli" koji producira Saša Habić i on im donosi jedini hit u karijeri "Voli te tvoja zver". Tekstove su radili Marina Tucaković i Nebojša Savić koji je uradio celokupnu muziku. Habić je pored produciranja svirao na ploči klavijature i gitaru, a prateće vokale pevala je Marina Švabić (ex Kim).

Po objavljinjanju ploče, grupa kraće vreme nastupa, a 1983. godine prestaju sa radom.

Diskografija

- "Divlji anđeli" (PGP RTB 1982.)

STOJAN ĐORĐEVIĆ
basistom Stevanom Milinkovićem i bubenjarem Želimirom Vasićem. Ploču je producirao Spira dok su za prateće vokale bili zaduženi Mira Marković i Dragan Popović (ex DAG i Maj). Izuzetno osobene i originalne pesme "Buđenje", "Ima dana kada mene moja duša boli", "Dr Paranoja", "Uvek isto zbogom", "Igrač na žici" delimično su nastale pod uticajem novog talasa, ali nose jasnu narativnu potku otuđenja. U to vreme Spira je važio za kulturnu ličnost među beogradskim muzičarima, ali to nije uticalo na diskografske kuće. Ploču niko nije želeo da objavi, tako da je on u Londonu o svom trošku odštampao manji broj primeraka koje je podelio prijateljima.

Sastav je prestao sa radom 1985. godine. Na nagovor Bore Đorđevića, PGP RTB godinu dana kasnije objavljuje ovu ploču. U to vreme Spira je već odustao od muzike, konstruisao je mini gitarsko pojačalo "Žuto pile" sa kojim je pokušao da se probije na tržištu. Godine 1988. otišao je u London gde i danas živi i bavi se računarima.

Diskografija

- "Dijagnoza" (PGP RTB 1986.)

DOKTOR SPIRA I LJUDSKA BIĆA

(Beograd)

Nesvakidašnji beogradski autor Dušan Mihajlović Spira (akustična gitara, vokal) karijeru je započeo krajem 1972. godine kada je sa Mirjanom Marković (nije u pitanju ista osoba koja je osmisnila JUL) osnovao akustičarski duet Mira i Spira.

Posle niza nastupa na većim koncertima, posebno u Hali sportova na hepeninzima koje je organizovala Pop mašina, širu afirmaciju je doživeo kada je grupa Suncokret uvrstila njegovu pesmu "Prvi sneg" na svoj debi album "Moje bube" (RTV Lj 1977.). Zatim je odustao od akustike i osnovao alternativni sastav Doktor Spira i ljudska bića kroz koji je prošlo mnogo muzičara. Debi album "Dijagnoza" snimio je 1980. godine sa gitaristom Zoranom Dašićem (kasnije osnovao starogradsku grupu Legende),

DOMICEJ TOMAŽ

(Ljubljana)

Tomaž Domicelj rođen je 1948. u Ljubljani. Godine 1966. osnovao je gimnazisku grupu Helioni u kojoj je pevao Janez Bončina. Po raspodu tog sastava, otišao je u Englesku gde je nastupao po klubovima svirajući akustičnu gitaru i usnu harmoniku i izvodeći protestne pesme.

Po povratku u Ljubljano posvetio se studijama engleskog, ali je nastavio muzičku karijeru. U jesen 1975. godine Drago Mlinarec, Ivica Percl, Srđan Marjanović i Domicelj kreću na turneu pod nazivom "Četvorica za mir". Njegova pesma "Sit sem že bluesa" snimljena decembra iste godine na koncertu u novosadskom Studiju M, objavljena je na diplom živom albumu "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.). U to vreme nastupa na festivalima kao što su Omladina u Subotici, Mladinski festival u Ljubljani i Slovenska popevka.

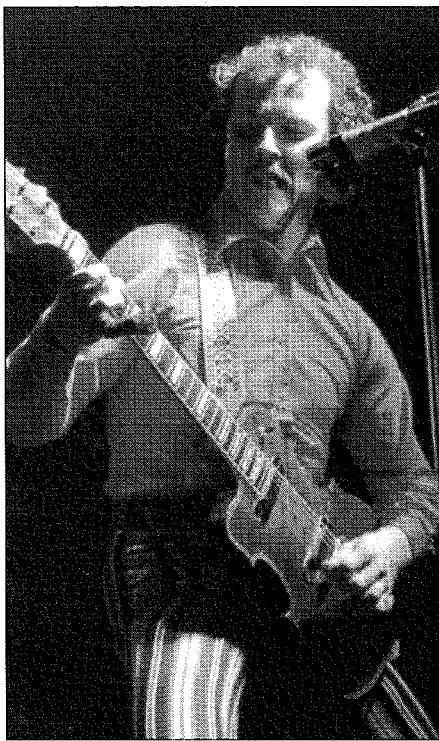
Po povratku iz vojske, novembra 1977. godine objavljuje prvi album "Tomaž uživo" snimljen na koncertima po Sloveniji, a miks je urađen u Londonu gde je i kasnije redovno završavao svoje ploče. Za koncertni LP odlučio se jer nije mogao da okupi stalnu prateću ekipu. Tokom godina je specijalizovan efektan samostalni nastup. Demonstrirao je svoju bottle neck tehniku sviranja gitare i agresivno pevanje, a često je između pesama zabavljao publiku originalnim pričama i vicevima. Upravo takva atmosfera zabeležena je na ploči u pesmama "Blues na deževan den", "Gospod direktor", "Preprost čovek", a tu je i "Irena, lahko noč" obrada "Goodnight Irene". Čatim nastupa na BOOM festivalu, a njegova pesma "Letnik 48" je na živoj ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.).

Jubilej, dvanaest godina rada, obeležio je krajem decembra 1978. godine na dva koncerta u ljubljanskom Mladinskom gledalištu, mestu gde je i započeo karijeru. Uz svirke na rock koncertima, Domicelj je nastupao i na festivalima izvodeći svoje neformalne pesme i često odnoseći nagrade. Drugi LP "Letnik 48" snimio je sa studijskim muzičarima sa kojima će kasnije često da radi: Čarli Novak (bas, harmonika), Braco Doblekar (saksofon, udaraljke), Dragan Gajić (bubnjevi) i Borut Činč (klavijature). Ploču je sam producirao, a svirao je gitare, udaraljke i sintisajzer. LP je dobio taj naziv jer se Tomaž rodio 1948. godine, ali i zato što ga je snimio za 48 sati. U pesmama "Slovenskega naroda sin", "Hondoidi", "Punk festival" (posvećen Omladinskom festivalu u Subotici), "Jamajka", bavi se raznovrsnim, aktuelnim temama. Pesma "Vlak na jug" (autor muzike Steve Goodman) govori o nostalgičnom odnosu gastarbajtera prema Jugoslaviji i predstavlja tematski iskorak u njegovim pesmama. Tekstove je sa slovenačkog prepevao Arsen Dedić, a zanimljivo je da su oni na omotu štampani cirilicom. U to vreme je u Jugoslaviji i Engleskoj nastupao sa legendom britanskog bluesa, Aleksisom Kornetrom (Alexis Corner). Osamdesetih godina Domicelj je vrlo često svirao i to sa različitom ekipom pratećih muzičara. Na koncertima koji su više vukli na blues pratili su ga basista Al Stoun (Al Stone), gitarista Zoran Crnković (ex Jutro) i bubnjar Pavle Ristić. Žanrovske šire zvuk postizao je sa muzičarima: Čarli Novak (bas), Tone Dimnik (bubnjevi), Dare Petrič (guitar) i Dane Gančev (klavijature). Na albumu "Kratke domaće" (naziv po prvim domaćim cigarama) snimio je i pesme "Banane", "Končno, čovek brez problema" i "Samo najmočnejši ostanejo" koje su se našle i u repertoaru Nece Falk. Pored njih, tu je reggae "Učilna zidana" nastao na osnovu stare narodne pesme i "Parada" koju je komponovao Marko Brecelj. Ploču je producirao Domicelj, a snimatelj i koproducent bio je Majk Robinson (Mike Robinson), jer je materijal miksovan u londonskim studijima BBC-a. LP "Brez zavor" takođe je miksovan u Londonu, a produkcijom su se bavili Domicelj i klavijaturista Borut Činč. Pored njegovih pesama na ploči se našla "Za vedno mlad" obrada "Forever Young" Boba Dile-

na. Na CD-u "Na planini je živel" našao se izbor njegovih snimaka od 1978. godine. Jun 1991. godine nastupao je ispred Boba Dilena na koncertu u Ljubljani. Tada ga je pratila sedmočlana ekipa koja i danas čini jezgro njegovih saradnika. Godine 1993. objavljuje prvi slovenački dupli CD "Človek v ogledalu". Na jednom disku su uz njegove pesme i obrade "Moj dom je Lublana" ("Sweet Home Alabama"), "Težek dež" ("A Hard Rain's A Gonna Fall"), "Loški grad" (Carrickfergus) i "Stari pijanček" ("Little Ole Wine Drinker Me"). Na drugom disku su snimljene samo četiri pesme, a on je objavljen i kao mini CD. U isto vreme pokreće trio Projekt Triglav sa basistom Jani Lahom i bubnjarem

muziku za film "Onkraj" (reditelj Jože Gale) i pozorišnu predstavu "Vaclav Havel". Vodio je muzičke emisije na Radio Študentu, Radio Ljubljani i Radio Trstu i pisao je o muzici za slovenačke novine, a jedno vreme je bio zaposlen u reviji "Stop". Od 1985. do 1992. godine radio je povremeno kao novinar u svetskom servisu BBC. Tokom 1989. i 1990. godine urednik je za licencna izdanja u RTV Ljubljana. Tokom devedesetih na TV3 vodi muzičku emisiju "Zdrava video glava". Početkom 1993. godine Domicelj je u Ljubljani otvorio CD prodavnici Dots Records, firmu koja na Balkanu zastupa diskografsku kuću Columbia-CBS. Dots Records ima kamionet - putujući prodavnici ploča sa kojom se pojavljuju na važnijim muzičkim manifestacijama po Sloveniji.

D

Andrejem Hribarom. Sa klavijaturistom Borutom Činčem snimio je CD "Morske in prekomorske prigode" sa pesmama za decu. Sa Projektom Triglav objavio je CD "Bivše in bodoče" na kome se opet, pored njegovih pesama, našlo dosta obrada: "Tebi bom pa zvest" ("Tougher Than The Rest" Brusa Springstina), "Puščava dežja" ("Have You Ever Seen The Rain" grupe Creedence Clearwater Revival), "Lili, rum in čaj" ("Willie and the Hand Jive" Džoni Otisa) i druge.

Od raspada zemlje isključivo svira po Sloveniji, mada je 1994. godine nastupio sa akustičarskim programom u zagrebačkom klubu Kulušić. Često svira sa mlađim grupama Requiem i The Drinkers. Maja 1996. godine nastupao je u Londonu na koncertu u spomen Aleksisa Kornera (Alexis Corner), a te večeri su na bini bili Piter Grin (Piter Green), Džek Brus (Jack Bruce), Zut Mani (Zoot Money) i drugi.

Domicelj je preveo i napisao predgovor za knjige o Bobu Dilenu (1978.), "Zapisan slavi" o Vudi Gatriju (Woody Guthry), Elvisu Presliju, grupi The Beatles i "The Longest Cocktaill Party" Ričarda Delajla (Richard Delaylo). Krajem šezdesetih godina radio je

Diskografija

Singlovi

- "Srečanji" / "Fant s gitaro" / "Obrežna romanca" / "Slovvo" (PGP RTB 1970)
- "Stara mama" / "Hej gospodična" (Helidon 1972.)
- "Glazbena zgodovina Tomaža Domicelja" / "Papirnat mraz" (Helidon 1973.)
- "Kaj je še ljubezen" / "Daleč je sonce" (PGP RTB 1975.)
- "Moja kitara" / "Mlada Anka" (RTV LJ 1977.)
- "Jamajka" (RTV LJ 1978.)
- "Avtomat" / "Gib-gib-gibljivo gibanje" (RTV LJ 1979.)
- "Maša" / "Novoletni honorar" (RTV LJ 1980.)
- "Stari prijatelj" / "Petrovaradin" (RTV LJ 1980.)
- "Preprost čovek" (Dots records 1993. mini CD)
- "Ljudski rock 3x5" (Dots records 1993. mini CD)

Albumi

- "Tomaž v živo" (RTV LJ 1977.)
- "Letnik 48" (RTV LJ 1979.)
- "Ženska, ženske, ženski in druge drugačne pesmi" (RTV LJ 1980.)
- "Kratke domače" (RTV LJ 1982.)
- "Brez zavor" (RTV LJ 1985.)
- "Na planini je živel" (RTV S 1991. kompilacija)
- "Človek v ogledalu" (Dots records 1993. dupli CD)
- "Morske in prekomorske prigode" (Dots records 1993.)
- "Bivše in bodoče" (Dots records 1995.)

DORIAN GRAY

(Zagreb)

Grupa je nastala 1982. godine u postavi Massimo Savić (gitare, vokal), Vedran Čupić (gitara), Branko Terzić (bubnjevi), Toni Ostojić (klavijature) i Emil Krnjić (bas). Na predlog bubnjara Terzića, odabrali su ime Dorian Gray po knjizi Oskara Vajlida "Slika Dorijana Greja" što je precizno definisalo njihovo viđenje art rocka. Gradeći muzičku sliku oko radova sastava Roxy Music i Japan i delujući u post novotalasno vreme, doneli su na scenu kako vizuelnu tako i autorsku eleganciju. U početku su rad vezali za Galeriju zagrebačkog Studentskog centra gde su vežbali. Prva veća priznanja dobili su tokom 1983. godine zahvaljujući klupskim nastupima u Hrvatskoj i Sloveniji, a te godine su učestvovali i na YURM-u. Krajem 1983. godine snimaju debi LP "Sjaj u tami" koji je producirao Saša Habić, a efektan omot uradili su Sanja Baharah i Mario Krištofić. Kao gosti

Dorian Gray

na snimanju učestvuju basista Jadran Zdujnjic, saksofonista Miroslav Sedak Benčić i Saša Habić koji je svirao električni klavir. U odnosu na demo snimke koji su se pre toga vrteli na radiju, studijske verzije su bile mekše, ispolirane, a kao hit se izdvojila numera "Sjaj u tami" (obrada "The Sun Ain't Gonna Shine Any More" grupe Walker Brothers iz šezdesetih godina). Dodatni aduti bili su "Kuća", "Dugo si sam", "Monstrum pored sna" i "Jahač", a Massimo Savić se predstavio kao odličan pevač i maštovit gitarista. Materijal su potpisali zajednički, a pored komunikativnih pesama tu su se našle alternativnije teme i tekstovi u kojima se oseća poetska ambicija. Po objavljinju ploče, iz grupe odlaze Terzić (kasnije u grupi Siveni), Čupić i Krnjić. Novu postavu čine basista Jadran Zdujnjic, bubnjar Dragan Simonovski i gitarista Zoran Cvetković Zok (ex Prljavo kazalište, Parni valjak).

Drugi LP "Za tvoje oči" snimaju u Švedskoj, a producent je Šune Ferger (Sjonne Ferger). Tekstove je napisao Zok, a muziku je uradio zajedno sa Massimom. Instrumentalno snažniji i preciznije producirani, postupno su krenuli bliže pop formi posebno u pesmama "Ti si tu" i "Za tvoje oči".

Sa radom prestaju 1986. godine, a Massimo Savić se posvećuje uspešnoj solo karijeri.

Diskografija

"Sjaj u tami" (Jugoton 1983.)
"Za tvoje oči" (Jugoton 1985.)

DRUGI NAČIN

(Zagreb)

Pevač, klavijaturista i flautista Branko Požgajec, gitarista Halil Mekić i basista Željko Mikulčić svirali su u prvoj polovini sedamdesetih godina u obnovljenoj verziji sastava Zlatni akordi. Po odlasku Halila Mekića u JNA pristupa im gitarista, flautista i pevač Ismet Kurtović koji ostaje u grupi i po povratku Mekića. Zatim objavljaju singl sa pesmama "Opet" i "Odlazak" i kreću na letnju turneu. Jula 1974. godine počinju da rade sa Bori-

bez preslušavanja muzike. Konceptualnom pločom, koja se bavi temom samoće, napravili su presedan na dotadašnjoj sceni. Pod jakim uticajem sastava Wishbone Ash, Deep Purple i Free, sa dve flaute i dve gitare u postavi i jasno orientisanim hipi stilom, brzo su osvojili pozicije na terenu, tako da je ploča kasnije godinama dočestavljana. Muziku su komponovali Požgajec i Kurtović, a tekstovima i konцепцијom ploče bavio se Turina.

Krajem 1976. godine Požgajec odlazi u JNA, a tokom njegovog odsustva grupu napuštaju obojica gitarista, Kurtović i Mekić. Oni formiraju sastav Nepočin koji čine i basista Božo Ilić, klavijaturista Damir Šebetić i bubnjar Branko Knežević. Naziv uzimaju iz pesme Vaska Pope "Nepočin polje", jer je Kurtović tokom boravka u JNA igrao u pozorišnoj predstavi "Pa ti ne umeš da se voliš" na tekst Vaska Pope, a u režiji Petra Zeca i produkciji Pozorišta dvorišta. Debi LP "Svijet po kome gazim" (PGP RTB 1978.), za koji je omot uradio Igor Kordej slabo je prošao kod kritike, pretežno zbog kitnjaste muzike i nategnutih tekstova. Po povratku Požgajca iz JNA, Drugi način nastavlja rad sa novim gitaristima Brankom Bogunovićem i Nikolom Gečevićem (ex Stakleno zvono). Objavljaju singlove i redovno sviraju po čitavoj Jugoslaviji. Zatim opet dolazi do promena. Napuštaju ih Bogunović koji formira jazz rock grupu Obećanje proljeća i Gečević koji pravi sastave Žuta minuta i Regata. U grupu dolaze bubnjar Miroslav Budanko i gitarista Robert Krkač. Zatim se u Drugi način vraća stari gitarista Ismet Kurtović i dovodi basistu Božu Ilića. Kada je Krkač prešao u Film, uzimaju novog gitaristu Danijela Veličana. U toj postavi snimaju album "Ponovno na putu" kojim ne postižu pretodni uspeh, ali redovno sviraju tako da na turneji drže preko sto pedeset koncerata, gde često izvode i strani materijal.

Budući da im muzički trendovi nisu išli na ruku, postepeno se povlače sa scene i nastu-

Drugii način 1975. godine: originalna postava.

paju samo na prigodnim koncertima. Posle duge pauze, krajem 1992. godine Branko Požgajec ponovo snima stare pesme sa njihovih ploča i objavljuje ih uz dve nove na kompilacijskom CD-u. Sa njim u postavi su Božo Ilić, gitarista Davor Senčar (ex Legija), bubenjača Dražen Kovač (ex Regata) i pridruženi članovi, gitarista Ernest Vinković i klavijaturista Branko Bardun. Početkom 1996. godine Ismet Kurtović je objavio solo CD "Moje najljepše pjesme" na kome su se našle pesme koje je komponovao za Drugi način i Nepočin, a tu su i dve verzije nove "Mojoj dragoj BiH".

Diskografija

Singlovi

Zlatni akordi: "Opet" / "Odlazak" (Jugoton 1973.)
"Dugi put" / "Izgubljena žena" (PGP RTB 1975.)
"Jugoslavia" / "Crnogorsko kolo" (PGP RTB 1976.)
"Prođe ovaj dan" / "Zadnji put" (Jugoton 1978.)
"Obćaj mi proleće" / "Balada o osmijehu" (Jugoton 1979.)

Albumi

"Drugi način" (PGP RTB 1975.)
"Ponovno na putu" (Suzy 1982.)
"Drugi način" (Croatia Records LP, MC 1992. CD 1994. kompilacija)

DU DU A

(Beograd)

Grupu Du Du A osnovali su 1981. godine Dejan Kostić (ex Grupa I), gitara, bas, vokal i Vuk Vujačić, saksofon (ex Innamorata, Via Talas). Već prvim snimcima ponudili su kombinaciju funk, reggae i dance muzike. Krajem 1981. godine u grupu dolazi pevač i klavijaturista Zoran Zagorčić (ex Ganeša). Sa njima su saradivali Nebojša Antonijević Anton, Goran Vejvoda, Bebi Dol, Jelena Račić, Dejan Stanisljević (ex Beograd), Igor Gostuški, klavijaturista Maks i bubenjača Vlada Funtek.

Na debi singlu 1982. godine u pesmi "Ja Tarzan, ti Džejn" među prvima kod nas nude formu rap pevanja. Prvi LP "Primitivni ples", u produkciji Dejana Kostića, donosi pesme "Kaja", "Ja ne bi, ne bi" koje nude interesovanja za različite, tada aktuelne svetske žanrove. Grupa pauzira tokom 1983. i 1984. godine, jer Dejan svira u Kairu po klubovima. Potom nastavljaju sa radom ograničivši se na koncerte i studijska snimanja, ali godina ništa ne objavljuju.

Povratničko izdanje, kaseta "Ritual", izlazi 1996. godine. Autor muzike je Dejan Kostić, a pesma "San" obrada je "I wish" Stevie Wonder. Kostić je odsvirao sve instrumente, a pomagali su mu: Miloš Pavlović (koprodukcija, koautor muzike, snimatelj, gitara), Nenad Jovanović, vokal, Srđan Đile Marković, vokal i Dejan Stanisljević, klavir. Početkom osamdesetih godina Dejan Kostić je svirao bas gitaru u pesmi "Pazite na decu" na ploči "Bistriji ili tuplji čovek biva kad" Šarla akrobate, gitaru, bas i udaraljke na maksu singlu "Rudi" i albumu "Ruže i krv" Bebi Dol.

Diskografija

Singlovi

"Ja Tarzan ti Džejn" / "Afrikanac iz Beograda" (PGP RTB 1982.)
"Irie" / "Primitivni ples" (Jugoton 1985.)

Albumi

"Primitivni ples" (PGP RTB 1982.)
"Ritual" (Good Taste Records 1996. kaseta)

DUMA

(Ljubljana)

Sastav Duma osnovali su 1990. godine kompozitor Veno Dolenc (ex Sedmina) i pevačica Klarisa Jovanović. Oni su još sredinom osamdesetih radili kao duet, a Klarisa je u Atini pohađala školu etno muzike i vizantijskog pojana. Njima su se priključili saradnici Božidar Ogorevc (viola, violina), Mirko Šlibar (harmonika), Damir Zajec (klasična gitara, tambura), Lado Jakša (duvački instrumenti). Odabravši naziv Duma (reč, misao, pesma) počeli su da izvode svoje, ali i obrade izvornih slovenačkih narodnih pesama u kojima oživljavaju arhetip na autorski način. A kada izvode levantske pesme (Bosna, Makedonija, Grčka, Sefardi) nastupaju pod imenom Duma Levantina. Treći segment njihovog rada sarži izvođenje epskih narodnih pesama i sakralne muzike, a naziv tog projekta je "Pred nebeskim vratima". Koriste originalne tekstove, a u pesmama daju svoj autorski pečat, najčešće u ritmičkoj strukturi. U pesmama u kojima su očuvani samo tekstovi, Klarisa radi melodiju. Sa ovim materijalom pretežno nastupaju u crkvama, kapelama, zamkovima.

Decembra 1995. godine imali su samostalni koncert u zagrebačkom pozorištu Gavela. Novembra 1996. godine pojavili su se na Letećoj učionici i radionicu u Mostaru. Na prvoj kaseti "Rojstvo idola" Veno je autor muzike i dela tekstova, korišćene su pesme Franca Prešerena, Fransoa Vijona a tu je i obrada narodne "Igraj u kolo, jabolko". Druga kaseta "Sijaj sončeće" nudi obrade pesama za decu. Treće izdanje, CD "Balada o smehu" uradili su zajedno sa pesnikom Igom Torkarom, a Veno je autor muzike. Uz CD objavljena je i knjiga kao bibliofilsko izdanje. CD "Onkraj reke" radili su sa novosadskim muzičarom Borisom Kovačem koji je odsvirao i napisao aranžmane za gudače, saksofon i flautu. Veno je autor muzike i tek-

stova. Na ploči su tekstovi pesnika Janeza Menarta, a objavljena je pod firmom Sedmina.

Krajem 1997. godine privodili su kraj rad na disku sa obradama pesama sefardskih Jevreja.

Diskografija

"Rojstvo idola" (RTV S 1993. kaseta)
"Sijaj sončeće" (Didakta 1994.)
"Balada o smehu" (Pegaz International 1995.)
"Onkraj reke" (Didakta 1997.)

2227

(Ljubljana)

Po raspodu ljubljanskih sastava UBR i Epidemija, 1984. godine formirana je grupa 2227 koja je svoj zvuk zasnivala na punk postulatima. Grupa je u to vreme dosta svirala, a snimci su se našli na brojnim kompilacijama hard core sastava. Vremenom, sastav je izgubio zamah i u obnovljenoj postavi iznova su krenuli 1991. godine. Od starih članova u grupi su ostali Jani Mujić, bas i Božo Rakočević, gitara, a pridružio im se bubenjača Robert Vrtovšek Maček (ex Buldogi, Komokino) koji je grupi dao nov muzički zvuk.

Kao instrumentalni trio prvi put su nastupili oktobra 1991. godine u Gorici. Juna 1992. godine grupi se priključio violinista, Beograđanin Vuk Kraković koji je studirao u Klagenfurtu i svirao u Ljubljanskom simfonijskom orkestru. Tada je kompletirano formiranje njihovog zvuka utemeljeno na hard core osnovi, sa izletima violine koja povremeno zahvata u etno baštinu Balkana. Vokalne uloge podelili su Robert i Vuk. Oktobra 1992. godine njihova pesma "Watch-a-gonna do?" uvršćena je na kompilaciju "SLO I.R.P." (ŠKUC-Ropot & Nika Distribution). Posle nastupa na festivalu Novi Rock 93 stalni član postaje bubenjača Igor Jovo Brvar (ex Howitzer), a Maček preuzima vodeći vokal. Sa pesmom "The Big Blues" učestvuju na kompilaciji "No Border Jam 2" (Front Rock 1993.), a decembra 1993. godine objavljaju debi CD "Stripcore" koji su producirali Aldo Ivančić (Borghesia) i Franci Rainer iz Radio Študenta. Na debiju se predstavljaju pesmama otpevanim na engleskom jeziku (tekstovi Robert Vrtovšek) uz koje se nalazi i nekoliko obrada kao "I've Seen That Head Before" iz repertoara Greja Džons (Grace Jones). CD je trebalo da se pojavi uz katalog Stripcore sekcije koja se bavi organizacijom koncerata, dizajnom plakata i izdavanjem publikacije "Striburger" sa stripovima autora sa područja bivše Jugoslavije, ali se zbog nedostatka novca od te ideje oduštalo. Grupa zatim nastupa u Italiji, Austriji, Belgiji, Holandiji, Švajcarskoj, Češkoj, Francuskoj, Danskoj i Nemačkoj. Sljedeći CD "No Brains No Tumors" snimaju u produkciji Janeza Križaja. Autori muzike su članovi grupe, tekstove je na engleskom, slovenačkom i srpskohrvatskom pisao Vrtovšek, a jedina obrada je "Innocent When You Dream" Toma Vejtsa (Tom Waits). Svoju rock

D

energiju vešto su uklopili sa Krakovićevim senzibilitetom koji često povuče u balkanske folk motive ili stil Stefana Grapelija. U okviru projekta Kontradibidon sviraju u beogradskom KST-u aprila 1995. godine. Zatim na vinilu objavljaju singl sa pesmama "Šarlo budi nežan" (obrada tema Šarla akrobate sa njihove debi ploče), "Innocent When You Dream" i "Zion In Tourism".

Aprila 1996. godine novi član postaje klarinetista Sergej Arko. Grupa učestvuje u stvaranju muzike za pozorišnu predstavu "Elvis De Luxe" Grejpfrut teatra i njihovi snimci su na ploči "Elvis De Luxe Soundtrack" (Toaster Records 1995.) i na kompilaciji "Eye-Sore, Ox-compilation #23" (Ox fanzine 1996.). Rade song za film "Mladi" Tamare Deu, a aprila 1996. godine komponuju muziku za plesnu pozorišnu predstavu "Do I Dream the Memory, or Do I Remember the Dream".

Diskografija

Singl

"Šarlo budi nežan" / "Innocent When You Dream" / "Zion In Tourism" (Stripcore Forum 1995.)

Albumi

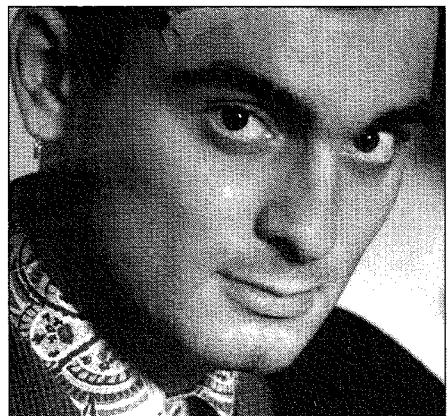
"Stripcore" (Strip Core Forum 1993.)
"No Brains No Tumors" (Strip Core Forum 1995.)

DVORNIK DINO

(Split)

Pevač Dino Dvornik započeo je karijeru početkom osamdesetih godina sa bratom Deanom, u okviru grupe Kineski zid. Bez većeg uspeha stvarali su domaću verziju funk muzike. Po objavljinjanju albuma "Kineski zid" (Suzy 1983.) grupa je prestala sa radom. Dino je za tu ploču komponovao muziku, dok je njegov brat radio tekstove.

Po raspadu sastava, Dean odlazi u Ameriku, a Dino se posvećuje solo karijeri. Tokom sledećih pet godina Dino uvežbava instrumentalističko umeće, bavi se komponovanjem, a jedno vreme boravi u Londonu. Kao solista debitovao je na festivalu Zagreb 88 sa pesmom "Tebi pripadam" za koju je dobio nagradu stručnog žirija za najbolju kompoziciju. U suprotnosti sa tradicijom festivala, on se na bini pojavio uz prateće igrače, ponudivši modernu produkciju i funk zvuk koji je tada bio mnogo više u trendu nego početkom osamdesetih. Početni uspeh ga je odmah odveo u studio Tetrapak gde je uz

pomoć Dragana Lukića (Đavoli) 1989. godine snimio debi album "Ti si mi u mislima". Dvornik je radio muziku, aranžmane, produkciju, svirao klavijature i udaraljke, a tekstove je pisao Goran Kralj koji je svojevrećeno svirao bubnjeve u splitskoj grupi Hangar. Debi mu je doneo hitove "Žašto praviš slona od mene" (tekst Zlatan Stipišić iz grupe Osmi putnik), "Ljubav se zove imenom tvojim" i "Ti si mi u mislima". Ponudivši modernu produkciju, mačo tekstove i efektan ritam, Dvornik je sklopio ploču koja je najbolje funkcionalisala u diskotekama, gde je najčešće i nastupao, pevajući na matricu. Prvom pločom Dino je u potpunosti ostvario staru želju favorizovanja funk muzike, započetu radom u okviru grupe Kineski zid. Za drugi LP "Kreativni nered" tekstove pišu Zlatan Stipišić, Rambo Amadeus i novinar Ozren Kanceljak, a na snimanju su gostovali Neno Belan i Dragan Lukić. Udarnu pesmu "Jače manijače" osmislio je sa Rambom Amadeusom kome je inače gostovao i na ploči "Hoćemo gusle" (PGP RTB 1989.) u pesmi "Glupi hit". Numera "Jače manijače" objavljena je na maksni singlu koji je podeljen diskotekama širom tadašnje Jugoslavije. Na koncertnu promociju je krenuo sa članovima grupe Jet Set iz Zadra, ali je početak rata usporio njegovu karijeru.

Tek 1993. godine objavljuje CD "Priroda i društvo" a u pesmama "Split Junkie", "Ekstasy", "The Return Of The Man", prvi put se bavi ozbiljnijim stranama života. Priklonivši se aktuelnom tehnokulturu, Dvornik gubi deo stare publike, a privatni problemi ga jedno vreme odvajaju od scene. Sa pesmom "Ništa kontra Splita" pobedio je na festivalu Split 95. Iste godine je objavio živi CD "Dino & Song Killers" snimljen na koncertu u Minhenu na kome su ga pratili članovi tehno grupe Song Killers. Na sledećoj ploči "Enfant

terrible" Dvornik se uz uobičajenu dozu plesnog zvuka opredelio da u pesmama "La svraka blues" i "Male noćne orgulje na plin" (a capella) ponudi svoje viđenje drugačijih žanrova. Kao gosti na ploči su učestvovali Davor Gobac, Marjan Ban, Song Killers, Stjepan Džimi Stanić i drugi.

Njegov brat Dean je objavio ploče "Back To Reality", "Samo reci ne" i najnoviju "Čuvarsna" (Croatia Records 1997.) na kojima se priklonio mainstream zvuku.

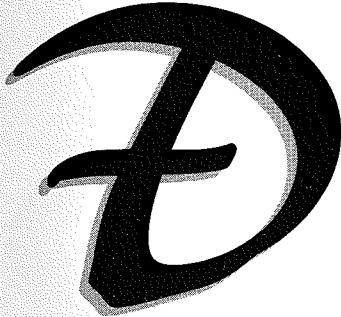
Diskografija

Singlovi

"Jače manijače" / "Biti sam" / "ELLA EE" / "Jače manijače (instrumental)" (Jugoton 1990. maksi singl)
"Imam rep" (Croatia Records 1992. maksi singl)
"Afrika" (Croatia Records 1996. CD singl)

Albumi

"Ti si mi u mislima" (Jugoton 1989.)
"Kreativni nered" (Jugoton 1990.)
"Priroda i društvo" (Croatia Records 1993.)
"Dino & Song Killers Live in München" (Croatia Records 1995. koncertna)
"Enfant terrible" (Croatia Records 1997.)

ĐAVOLI • ĐURIČIĆ DRAGOLJUB

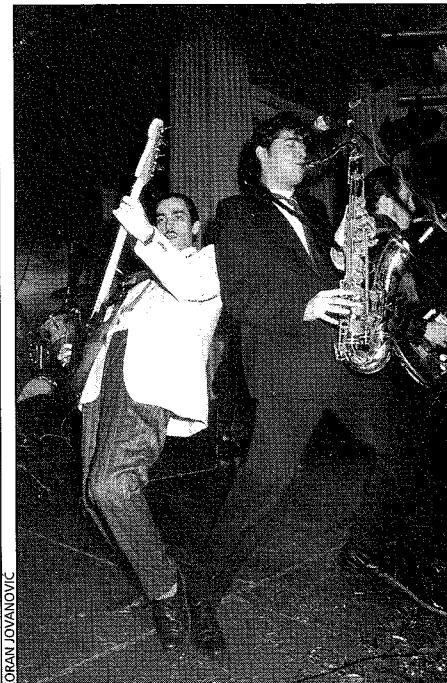
ĐAVOLI

(Split)

Gitarista i pevač Neno Belan (rođen 1960. godine u Splitu) karijeru je započeo u tinejdžerskoj grupi adekvatnog, pubertetskog naziva Losos, kavijar i Marsovi bizoni. Ozbiljniji rad kreće 1980. godine u sastavu Narodno blago koja je imala dvostruku aktivnost. Samostalno su svirali rhythm i blues standarde, a nastupali su i kao prateći sastav splitskog pankera Fon Biškića sa kojim su izvodili hitove The Ramones i The Rolling Stones. Radili su do 1983. godine kada Belan odlazi u vojsku. Po povratku, Belan jedno vreme svira mandolinu u triju Aquilla koji je izvodio dalmatinske narodne pesme.

Skakanje iz jednog žanra u drugi, dovelo je Belana i do istraživanja rocka pedesetih i šezdesetih godina i to će postati odrednica Đavola koje osniva 1984. godine. Sa njim su bili basista Dragiša Mandić, bubenjak Željko Hajšok i saksofonista Igor Kmetić. Naziv grupe su odabrali po pesmi "Đavoli" stare zvezde Roka Granate (Rocco Granatta).

Prvi koncert su održali u Splitu 27. decembra 1984. u jedriličarskom klubu Bilo jidro. Te večeri su izvodili tuđe pesme i to pretežno sa domaćih singlova iz šezdesetih godina na kojima su bili udarni prevepi italijanskih kancona i ranog rocka. Kao idejna potpora, ubrzo im se priključio Robert Čaleta Čarli koji je predložio da otvore klub u stilu šezdesetih godina. Đavoli su uskočili u crna odela i tokom leta 1985. godine su u Čarlijevom klubu svirali klasične igranke, na kojima se igrao twist i stari rock'n'roll. Ubrzo se grupa ustalila u postavi Belan, Mandić, Kmetić, Zlatko Volarević Dilajla (klavijature) i Dean Radovniković Grizli, bubenjevi. Već na osnovu prvih snimaka, saradnju im je ponudio Jugoton pa su objavili demo singl sa pesmama "Kucaj opet", "Zvuci ulice", "Večeras" i "Nebo vraća osmijehe" koje je producirao Željko Brodarić Jappa. Pesma "Kucaj opet" predstavljala je uspelo obradu starog hita "Keep On Knocking". Sredinom 1986. godine objavili su debi LP "Ljubav i moda" nazvan po istoimenom domaćem filmu iz šezdesetih godina. Serijom hitova "Điri, điri", "Pričaj mi o ljubavi", "Bala bala" i "Bila krila galeba" u produkciji Pike Stančića, naprečac su osvojili publiku. Gotovo preko noći su počeli da sviraju na čitavom prostoru bivše Jugoslavije, a posebno su bili omiljeni na

Đavoli, neodoljiva splitska grupa.

fakultetskim igrankama zbog velikog broja stranih hitova koje su sa strašću izvodili. Autor muzike je bio Belan, a tekstove je pisao Čarli, služeći se splitskim slengom i tu kombinaciju, uz višeglasno pevanje u maniru dalmatinskih klapa, sami su nazvali "miks mediteranske atmosfere i zapadnog načina svirke". Drugu ploču je producirao Jappa, a nazvali su je "Hallo Lulu 22" po papiricima za cigarete koje su šezdesetih počeli da se proizvode u Riječkoj fabrići duvana. I na njoj su nastavili u istom stilu, nižući hitove "Stojin na kantunu", "Bambina", "Dani ljubavi", ali i uspele obrade "Lucija" i "Kucaj opet" (R. Penniman). Uoči trećeg albuma "Ostani uz mene" (produkcija Jappa i Belan), grupu napušta Dilajla koji prelazi u Crvenu jabuku, a menja ga Dragan Lukić. Nov je i bubenjak Matko Pertić. Uprkos hitovima "Ostani uz mene", "Večeras" i obrade "Peggy Sue", ploča ukazuje na njihovu kreativnu oseku. Počinju da nastupaju i na festivalima, na Splitu 88 izvode pesmu "Večeras", a Belan učestvuje na MESAM-u. Krajem 1988. godine odlazeći na koncert u Niš, članovi grupe doživljavaju saobraćajnu nesreću zbog koje jedno vreme pauziraju. Sa pesmom "Dugo, toplo ljeto" pobedjuju na Splitu 89. U isto vreme objavljaju kompilacijski LP "Balade - Kada se

nađem u predjelu noći" na kome se nalazi i pesma "Dugo, toplo ljeto".

Početkom 1990. godine odlaze na dvo-mesečnu turneju po Rusiji, a zatim se Belan posvećuje solo karijeri. Početkom 1991. godine, pod firmom Neno Belan i Đavoli, objavljuju maksi singl "Rock galama". Oproštajni koncert Đavoli su održali na dočeku Nove 1993. godine u novootvorenom Hard Rock Caffeu u Zagrebu. U okviru solo karijere Belan je objavio dva dobro prihvaćena kompakta "Vino noći" (Croatia Records 1993.) i "Dolazi ljubav" (Croatia Records 1995.) nudeći svoju viziju mainstream zvuka. Leta 1991. godine Belan je trebalo da u duetu sa Anjom Šovagović učestvuje na Splitskom festivalu sa pesmom "Ljubav postoji zbog nas". Zbog rata, festival nije održan, a sledeće godine je nastupio sa pesmom "Zaboravi".

Diskografija**Maksi singl**

"Rock galama" / "Rock'n'roll party" / "Kasno je za nas" / "The Last Goodbye" (Jugoton 1991.)

Albumi

"Ljubav i moda" (Jugoton 1986.)

"Hallo Lulu 22" (Jugoton 1987.)

"Ostani uz mene" (Jugoton 1988.)

"Balade / Kada se nađem u predjelu noći..." (Jugoton 1989. kompilacija)

ĐURIČIĆ DRAGOLJUB

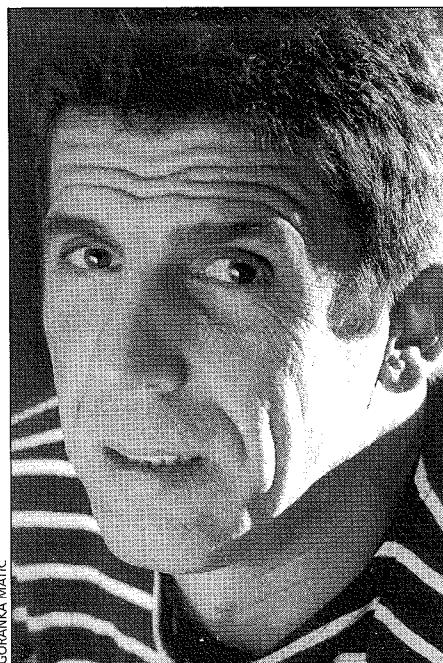
(Beograd)

Bubnjak Dragoljub Đuričić je rođen na Cetinju 1954. godine. Muzikom je počeo da se bavi u Herceg Novom i u prvim grupama je svirao gitaru. Kada je bio u sastavu Krune, budući da je jedna devojka trebalo da svira bubenjeve što je bilo nepraktično zbog tadašnje mode mini sukanja, Dragoljub sa bas gitare prelazi na bubenjeve. Svirao je u sastavima Veritas 19 i Exodus. Paralelno je trenirao vaterpolo, a u plivanju je na juniorskim prvenstvima često osvajao nagrade.

Prvi put je ušao u studio početkom sedamdesetih godina, kao član ansambla Bokelji sa kojima je snimio ploču dalmatinskih pesama. Avgusta 1975. godine preselio se u Beograd i ubrzo je otisao na turneju po Sovjetskom Savezu na kojoj je pratilo naše pevače zabavne muzike. Godine 1976. postao je član sastava Ribeli koji su po dolasku pevača Dade Topića promenili ime u Mama Co Co. Sa njima je pratilo gotovo sve domaće zvezde zabavne muzike. Svirao je na turneji Zdravka Čolića "Putujući zemljotres" 1978. godine.

Krajem 1978. godine postao je član YU grupe, sa kojima je snimio LP "Samo napred" (PGP RTB 1979.), a 1981. godine je prešao u sastav Leb i sol sa kojim je do pred kraj 1985. godine snimio četiri ploče. Sa grupom Leb i sol Đuričić je nastupao u evropskim i američkim prestižnim klubovima. Godine 1982. sa pozorištem KPGT gostovali su dva i po meseca u Americi i tom prilikom Đuričić je glumio u predstavi "Oslobodenje Skoplja" reditelja Ljubiše Ristića.

DŽ

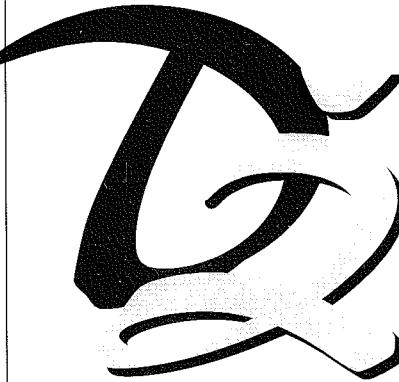

GORANKA MATIĆ

Dragoljub Đuričić: bubnjar i slikar.

oktobra 1987. godine Đuričić i Ivan Fece Firči su održali koncert izvodeći na udaraljkama pretežno pesme grupe The Beatles. U Leb i sol Đuričić se vratio oktobra 1990. godine, ali je u isto vreme svirao i snimao sa Đordem Balaševićem. Kao studijski muzičar Đuričić je učestovao na snimanju preko sedamdeset albuma. Tokom građanskog protesta u Beogradu zime 96./97. Đuričić je bio redovan akter na ulicama, pridruživši se ekipi mladih bubenjara koji su svakodnevno svojim ritmom davali tempo šetačima. Marta 1997. godine sa Rambom Amadeusom je osnovao grupu Taras Buliba u okviru koje planiraju da sviraju eksperimentalnu etno muziku ili da dočaraju "puls dinarskog kraša", kako to sami opisuju. Krajem 1997. godine Đuričić je organizovao nastupe na kojima su učestvovali bubenjar Lav Bratuša (Darkwood Dub), perkusionista Uroš Šećerov i bubenjar početnik, a glumac veteran Bogdan Diklić.

Paralelno sa muzikom, Đuričić se bavi slikarstvom, crtajući pretežno aktove u poetističkom maniru. Ilustrovao je knjige "Rubato" Vladana Savića i zbirku poezije "Kuća od stakla" Tatjane Debeljački. Komponovao je muziku za pozorišne predstave: "Zapali me", "Alisa u zemlji čuda", "Anitina čarobna soba", "Art" (sve u režiji Alise Stojanović), "Sirano De Beržerak" (režija Bule Goncić), "Ulični psi" (režija Omar Abu El Rub), "Policajci" (režija Darjan Mihajlović) i "Djetinjarije" (režija Dušan Petrović).

DŽENTLMENTI

DŽENTLMENTI

(Beograd)

Grupa Džentlmeni nastala je sredinom šezdesetih godina, a osnovali su je Mihajlo Simikić, tenor saksofon, klarinet, klavir, vokal i basista Živorad Jelić (ex Albatrosi, Alasi). Aprila 1967. godine Džentlmeni se cepaju na dve frakcije, tako da Mihajlo Simikić i Žika Jelić uz Branka Marušića Čuturu, vokal i ritam gitara, (ex Iskre, Alasi), Dragana Jelića, solo gitara (ex Alasi, Siluete) i bubenjara Velibora Bogdanovića kreću u ozbiljniji probaj pod imenom Džentlmeni.

Istog leta nekoliko meseci sviraju na Hvaru zasnivajući svoj repertoar na svetskim rhythm i blues hitovima, ali i sopstvenom materijalu

chers, "Kraj snova" Dragog Jelića, "Hellule, hellule", koju je izvodila grupa The Tremeloes i Čuturinu "Nisi došla". Na trećem i poslednjem singlu snimili su obrade pesama "34-06" sastava Dave Clark Five i "There's a better day coming" za koje je kao i ranije prepeve uradio Čutura.

Tokom karijere Džentlmeni su pratili Lidiju Kordić, Daliborku Stojić i bili predgrupa italijanskoj pevačici Katarini Kazeli kada je gostovala u Jugoslaviji. Krajem 1970. godine braća Jelić i Boka Bogdanović su sa klavijaturistom Mivetom Okruglićem osnovali YU grupu, a Čutura je nastavio sa Džentlmenima u postavi: gitarista Zlatko Manojlović, (ex Stars Heliosi), basista Robert Nemeček, (ex Dogovor iz 1804) i bubenjar Duško Banović (ex Zlatni dečaci). Tokom 1971. godine

Džentlmeni 1968. godine: Marušić, Simikić, D. Jelić, Ž. Jelić, Bogdanović.

koji su bazirali na višeglasnom pevanju. Vrlo brzo stiže status jedne od vodećih beogradskih grupa. Sa pesmom "Veseli svet" Đorđa Uzelca učestvuju na Omladinskom festivalu u Subotici 1968. godine i pesma se pojavljuje na zajedničkom singlu sa ostalim učesnicima. Pesmu Vojkana Borisavljevića "To je moj stil" izvode na Beogradskom proleću 68. godine i uvršćuju je na debi singl na kome su još "Idi", obrada "Today" iz repertoara Sandi Šou (Sandy Shaw), "Naša mladost", sa Omladine 68 i "Slatko", obrada "Sweet for my sweet" (autori Pomus i Shuman). Učestvuju na festivalu Beogradsko proleće 69, a njihovu pesmu "Korak ka suncu" objavljuje PGP RTB na festivalskom singlu 1969. godine. Na svoj drugi singl stavljaju obradu "Slomljena srca" pesme "Sea of Heartbreak" sastava The Sear-

u Džentlmenima su svirali gitarista Zoran Božinović (kasnije u Pop mašini), basista Dušan Petrović (kasnije u Generaciji 5), a jedno vreme bas je svirala i Sladana Milošević.

Po prestanku rada Džentlmena, Čutura je sa Manojlovićem 1974. godine osnovao sastav Dah posle koga se posvetio solo karijeri.

Diskografija

Singlovi

- "Idi" / "Naša mladost" / "To je tvoj stil" / "Slatko" (PGP RTB 1968.)
- "Slomljena srca" / "Kraj snova" / "Hellule, hellule" / "Nisi došla" (PGP RTB 1969.)
- "Ona je moja" (34-06) / "Da li su važne reči" (PGP RTB 1970.)

EKATARINA VELIKA • ELEKTRIČNI ORGAZAM •
ELIPSE • ELVIS J KURTOVICH AND HIS METEORS

EKATARINA VELIKA

(Beograd)

Milan Mladenović je rođen 21. septembra 1958. godine u Zagrebu. Kako mu je otac bio vojno lice, šest godina kasnije se sele u Sarajevo, a 1970. porodica prelazi u Beograd.

Prva ozbiljnija grupa u kojoj je radio bila je Limunovo drvo. Sastav je delovao krajem sedamdesetih godina, uz Milana su svirali gitaristi Dragomir Mihailović Gagi i Milan Stefanović, a komponovali su muziku pod uticajem hipi pokreta. Grupa je često menjala članove a poslednja postava u kojoj su bili Milan, Gagi, basista Dušan Kojić Koja i bubenjak Ivica Vdović, posle koncerta sa Pankrtima u SKC-u aprila 1980. godine nastavlja uz novo ime, Šarlo akrobata. U toj kombinaciji nije bio Gagi koji je jedno vreme svirao sa Dr Spriom.

Po raspadu Šarla, Milan februara 1982. godine sa bišim članovima Spirine prateće grupe formira sastav Katarina II. Prvu postavu činili su: Milan Mladenović, gitara, vokal, Dragomir Mihailović Gagi, gitara, bubenjak Dušan Dejanović (ex Rock express, Limunovo drvo) i basista Zoran Radomirović Švaba (ex Limunovo drvo, Doktor Spira i ljudska bića). Grupa je naziv odabrala po Gagijevoj neuvraćenoj ljubavi, devojci Katarini. Posle nastupa u sali bioskopa Topčiderska zvezda krajem 1982. godine, grupi se priključuje Margita Stefanović koja je imala obrazovanje klasičnog pijaniste, a tada je debitovala na rock sceni. Švaba prelazi u Du Du A, Dušan Dejanović u Disciplinu kičme, pa jedno vreme bubenjeve u grupi svira Branko Kuštrin Mango (ex Grupa i Dr Spira). Novu ritam sekciju Katarine II čine bubenjak Ivan Vdović VD (ex Šarlo akrobata) i basista Bojan Pečar (ex BG 5, Via Talas). Sa grupom Via Talas, u kojoj je pevala Mira Mijatović, Bojan je snimio LP "Perfektan dan za banana ribe" (Sarajevo Disk 1983.), ali su brzo prestali sa radom.

U proleće 1983. godine, Katarina II nastupa na Bijenalu u Zagrebu i dobija vrlo povoljne kritike. Prvi LP snimaju u studiju Enca Lesića, ali se rad oteže u nedogled. Na snimanju je gostovao glumac Bule Goncić koji je svirao flute. Taj materijal propada i na poziv Srđana Marjanovića 1984. godine za RTV Ljubljani ponovo snimaju iste pesme u produkciji Đorđa Petrovića, a gosti su bili

Mario Čelik na kongama i saksofonista Jurij Novoselić iz sastava Film. Većinu tekstova na debi ploči radio je Milan Mladenović, tekstove za pesme "Vrt" i "Platforme" potpisao je Gagi, a muzika je zajednička. U temama "Aut", "Jesen", "Radostan dan", "Treba da se čisti", "Ja znam", Katarina II je povezala Milanov deskriptivni senzibilitet sa ener-

mom "Tatoo" članovi grupe su iscrtani po telu u maniru indijanskih obrednih tetovaža. Grupa prvi put nastupa u inostranstvu 22. marta 1985. godine u Torinu na "D anima kulture" i ostavlja pozitivan utisak na publiku. Odlično prolaze i na zagrebačkom nastupu u okviru akcije "Bolje vas našli". Tokom 1985. godine Milan sa Mitrom Subotićem često snima u Novom Sadu. Deo tog materijala izlazi na ploči "Disillusioned" koju Subotić objavljuje pod pseudonimom Rex Ilusivii. Krajem 1985. godine Firči odlazi u vojsku, pa u Laboratoriju zvuka, a novi bubenjak je Ivan Ranković (ex Tvrdo srce i velike uši). Sa njim, u produkciji Milana, Margite i Dragana Čačinovića snimaju LP "S vetrom uz lice" na kome se obilato služe tada novim instrumentom za semplovanje nazvanim Emulator II. Uz nove pesme "Ti si sav moj bol", "Novac u rukama", "Stvaran svet oko mene", "Kao da je bilo nekad" stižu i prve primedbe kritike kako previše podsećaju na grupu Simple Minds. Upravo ovom pločom probijaju se do šireg kruga publike, što je zabeleženo

Prvi dani Katarine II: Dušan, Švaba, Milan i Gagi.

gičnim zvukom novog talasa. U tom periodu, Gagi dolazi u sukob sa zakonom i po povratku iz zatvora saznaje da više nije član grupe, pa im uskraćuje pravo da se dalje služe imenom Katarina II. Gagi zatim sarađuje sa Vladom Divljanom i odlazi u Ameriku gde i danas živi.

Grupa bira novo ime Ekatarina Velika, a dolazi i novi bubenjak Ivan Fece Firči (ex Luna, Jakarta). VD je tada prešao u grupu Du Du A, a kasnije je radio sa Disciplinom kičme i grupom Heroji.

Redovnim nastupima u Beogradu, Zagrebu i Ljubljani, Ekatarina Velika stiče sve više pristalica, a početkom 1985. godine u zagrebačkom studiju SIM u produkciji Vladimira Smoleca i članova grupe snimaju LP "Ekatarina Velika". Na ploči su gostovali Massimo Savić i Tomo In der Mühlen, inače gitarista sastava Karlowy Vary sa kojom je i Margita sarađivala. Ta ploča grupi donosi prve prave koncertne hitove "Modro i zeleno", "Tatoo", "Oči boje meda", "To sam ja". Artističke ambicije iskazali su i na omotu za koji je bio zadužen Dušan Gerzić Gera. U skladu sa pes-

na koncertnoj ploči "EKV 1986 live", snimljenoj na jednom od pet rasprodatih nastupa u zagrebačkom Kulušiću 2. novembra 1986. godine.

Te jeseni dobijaju nagradu Sedam sekretara SKOJ-a za dostignuća na drugoj i trećoj ploči. Živi LP promovišu tokom šest rasprodatih večeri u Domu omladine početkom 1987. godine. Tih dana Ivan Ranković odlučuje da kao gitarista sa starim priateljima iz grupe Tvrdo srce i velike uši, osnuje sastav Ulica od meseca, tako da novi bubenjak EKV postaje glumac Srđan Žika Todorović (ex Radnička kontrola, Bezobrazno zeleno, Disciplina kičme). U novoj postavi, grupa 9. aprila svira na Festivalu novog rocka u pariskom klubu La Locomotive. Leta 1987. godine u produkciji australijskog muzičara Teodora Janija (Theodore Yanni) koji je radio kao snimatelj u studijima Australije, Amerike i Engleske završavaju LP "Ljubav". Sa nje se izdvajaju pesme "Zemlja", "Pored mene", "Ljudi iz gradova". U visoko stilizovan omot koji su uradili Margita i Vuk Veličković, upakovana je ispolirana muzika koja je u sebi nosi-

E

GORANJA MATIĆ

GORANIKAMATIC

EKV: Mladenović, Todorović, Stefanović, Pečar.

la prve naznake Milanovih depresivnih tekstova, što je najočiglednije u pesmi "Tonomo". Tom pločom grupa stiče status koncertne atrakcije, tako da dva puta uzastopno pune beogradsku halu Pionir.

Početkom 1988. godine grupa je na turneji, a na koncertima im se pridružuju pevačica Tanja Jovićević (Oktobar 1864) i gitarista Zvonko Đukić, čiji sastav Van Gogh u to vreme pauzira. Sa njima tada ponovo svira i Firči, sve do maja 1988. godine kada je oputovao u Ameriku gde i danas živi. Januara 1989. godine završavaju ploču "Samo par godina za nas" na kojoj su gostovali Mitar Subotić (klavijature), Tanja Jovićević (prateći vokali) i Teodor Jani (gitara). Ploča preslikava koncept prethodne, tako da nailazi na podeljene kritike, a sa nje se pored naslovne izdvajaju pesme "Iznad grada" i "Krug". Uprkos kritikama, grupa je na vrhuncu karijere, sviraju na EBU-UER rock festivalu u Novom Sadu, odlaze na festival MIDEM 90. u Kan i maja 1990. godine učestvuju na prvom Evropskom bijenalu rock muzike u Tuluzu. Početkom 1990. godine Žika Todorović se sve više posvećuje glumi, a u EKV dolazi bubenjar Marko Milivojević (ex Morbidi i mnoći, U škripcu). Bojan Pečar odlučuje da napusti muziku, seli se u London, a na koncertima bas svira Miško Plavi (ex Via Talas, D' Boys i Piloti). LP "Dum dum" snimaju u proleće 1991. godine a kao basisti gostuju Dušan Petrović i Bata Božanić, prateće vokale je pevala Tanja Jovićević, a na svojim spravama je delovao Mitar Subotić. Sumorno vreme uticalo je i na pesme pa su "Zabranjujem", "Idemo", "Dum dum", "Bledo" direktni proizvod teške stvarnosti.

Početkom 1992. godine Milan sa članovima grupe Partibrejkers i Električni orgazam formira antiratni sastav Rimtutituki i snimaju pesmu "Slušaj 'vamo'". Singl je objavio Radio B 92, a promovisan je koncertom na kamionu koji je kružio beogradskim ulicama. Tokom 1992. godine EKV nastupa sa basistom Dragišom Uskokovićem Ćimom.

Maja 1993. godine objavljaju ploču "Neko nas posmatra" na kojoj se Milan vraća otvorenijim, komunikativnijim temama "Ponos", "Jadransko more", "Just let me play some modern r'n'r music", "Zajedno", a prvi put su obradili tuđu pesmu "Istina mašina" grupe Time i Dade Topića. Milan je ploču sam producirao, a na snimanju su učestvovali Žika Todorović, Tanja Jovićević i dečiji hor. EKV, Partibrejkers i Električni orgazam septembra 1993. godine sviraju u Pragu i Berlinu sa zagrebačkim sastavom Vještice u okviru akcije "Ko to tamo pjeva".

U tom periodu Milan i Margita povremeno nastupaju po klubovima, svirajući neobavezan unplugged sejš na kojima su im se priključivali Nebojša Antonijević i jazz muzičari. Početkom 1994. godine Milan na poziv starog saradnika Mitra Subotića odlazi u Brazil. Pristupaju realizaciji muzike koju su još 1985. godine započeli sa Goranom Vejvodom i održali su nekoliko koncerata pod nazivom "Dah anđela". U saradnji sa tamo-

šnjim muzičarima: Zo Paraiba (Joao Parahyba), udaraljke, Fabio Golfeti (Fabio Golfetti), gitara, Taćana Baros (Taciana Barros), te Marize i Madalene, koji su pevali prateće vokale, snimaju CD "Angel's Breath". Subotić je bio zadužen za produkciju i klavijature a Milan je svirao gitaru, trubu i pevao. Pesme bazirane na latino ritmu i etno zvucima potpisali su Mitar, Milan, Fabio i Zo. Taj materijal Milan je okarakterisao kao "psihogledični samba rock sa balkanskim uticajima". Zatim je u Parizu režirao spot za pesmu "Cry". Pre no što se ploča pojavila, Milan je umro od raka unutrašnjih organa, 5. novembra 1994. u Beogradu.

Margita Stefanović je nastavila da se bavi muzikom. Jedno vreme je sa sastavom Kurajberi svirala obrade domaćih pesama i prepeve stranih hitova, a zatim je sa Vladimirom Stojićem, pod imenom EQV objavila CD "Ti si sav moj bol" (Coop Arts Crafts Unltd 1995.). Na CD-u se našla trens i ambijentalna muzika, inicirana pesmom "Ti si sav moj bol" iz repertoara EKV. CD je objavila firma iz Austrije, a oktobra 1995. godine EQV su učestvovali na Taktik festivalu u Beče. Margita je povremeno nastupala sa sastavima Glisers, Direktori i Zion bandom, svirala je na unplugged koncertima Električnog orgazma i čest je gost na snimanju ploča beogradskih sastava.

Tokom karijere članovi grupe EKV radili su i na filmu. Godine 1985. u filmu "Tajvanska kanasta" reditelja Gorana Markovića glumi su i izveli pesmu "Tatoo". Sledеće godine Milan se pojavljuje u filmu "Crna Marija" reditelja Darka Bajića, za koji je napravio temu "Bus station". Krajem osamdesetih Milan piše dve pesme za pozorišnu predstavu "Majka hrabrost". Uz njega, muziku za tu predstavu još rade Vlatko Stefanovski, Zoran Erić, Đorđe Petrović i drugi. Milan je producirao ploču sastava Fit i Gustaph y njegovi dobri duhovi. Margita je radila muziku za pozorišne predstave "Klasni neprijatelj" i "Tri sestre" i za TV dramu "Plavi, plavi".

O grupi su objavljene knjige "EKV" (Kamenko 1990.) u kojoj su fotografije Kamen-

EKV: Stefanović, Pečar, Milivojević, Mladenović.

ka Pajića, a intervju sa Milanom je radio Zoran Trbović. Knjiga "Dečak iz vode" (L.O.M. 1997.) sadrži tekstove pesama i fotografije, a u pripremi je biografija "Mesto u mečavi" (Matica Srpska), autora Aleksandra Žikića. Početkom 1997. godine objavljen je koncertni CD "Live 88" na kome su snimci nastupa Ekatarine Velike u zagrebačkom klubu Kulušić i Novom Sadu održani tokom 1988. godine. Zagrebački nastup najavljuje novinar Dražen Vrdoljak, a u jednoj pesmi gitaru sa njima svira producent Teodor Jani. Trake sa tim snimcima je sačuvao Firči, poneo ih sa sobom u Njujork i inicirao objavljivanje ove ploče.

Diskografija

- "Katarina II" (RTV Lj 1984.)
- "Ekatarina Velika" (RTV Lj 1985.)
- "S vетром у лица" (RTV Lj 1986.)
- "EKV 86 LIVE" (RTV Lj 1987.)
- "Ljubav" (PGP RTB 1987.)
- "Samo par godina za nas" (PGP RTB 1989.)
- "Dum Dum" (PGP RTB 1991.)
- "Neko nas posmatra" (PGP RTS 1993.)
- "Live '88" (Global Music 1997.)

Milan Mladenović solo

"Angel's Breath" (Imago Records 1994.)

ELEKTRIČNI ORGAZAM

(Beograd)

Po polovinom januara 1980. godine, posle koncerta grupe Leb i sol, u beogradskoj kafani "Mornar" sedeli su Srdan Gojković Gile (rođen 1961. u Beogradu), bubenjar grupe Hipnotisano pile, Ljubomir Jovanović Jovec gitarista, takođe u grupi Hipnotisano pile i orguljaš Ljubomir Đukić. Došli su na ideju da osnuju punk grupu Električni orgazam u kojoj je Gile trebalo da svira gitaru i peva, a Jovec da bude za bubenjevima. Prvi nastup

imali su početkom juna 1980. godine u maloj sali SKC-a kada su bili predgrupa bendu Hipnotisano pile, dakle sami sebi. Na tom koncertu su nastupili u postavi: Gile (guitar), Ljuba (klavijature), Jovec (bubnjevi), Goran Sinadinović (guitar) i Marina Vulić (bas). Kada je u grupu došao atraktivni bubenjar Goran Čavajda Čavke (ex Butik), Jovec prelazi na gitaru, a Sinadinović odlazi i kasnije radi sa sastavom Petar i zli vuci. Sa Čavketom su prvi put svirali na jednoj žurci, a odmah zatim i na Paliluskoj olimpijadi kulture, kada su prekinuli nastup zbog lošeg razгласa. U jesen iste godine su na Omladinskom festivalu u Subotici gde izazivaju skandal energičnim nastupom koji je uključivao rušenje mikrofona, činela i razbijanje šarenih sijalica koje su bile deo kićerajske scenografije. Odmah su bili diskvalifikovani. Početkom 1981. godine uz grupe Idoli i Šarlo akrobeta snimaju LP "Paket aranžman" na kome su zastupljeni pesmama "Krokodili dolaze", "Zlatni papagaj" i "Vi". Jugoton im odmah daje šansu i oni su prvi trio iz beogradskog novog talasa koji snima debi album. Tako su oni bili jedna od retkih grupa sa privilegijom da "odrastaju u javnosti". U produkciji Ivana Pike Stančića beleže svoj autentičan zvuk iz tog perioda u pesmama "Nebo", "Konobar", "I've Got a Feeling" (obrada The Beatles), te novim verzijama "Krokodili dolaze" i "Vi" (peva Ljuba). U vreme rada na toj ploči, Čavke je služio vojni rok tako da je bubenjeve svirao Branko Kuštrin Mango, član Grupe I. U stilu punk dizajna omot je uradio Gile. Ploča

odlaze u Poljsku. Održali su šest nastupa (četiri u Varšavi, jedan u Krakovu i jedan u mestu Kališ). Nastup 8. novembra u varšavskom klubu Rivijera Remont snimljen je na običnom kasetofonu, a koncertni mini LP "Warszawa 81" donosi šest pesama u limitiranom tiražu od 2000 primeraka. Grubi snimak postproducirao je Slobodan Konjović i on predstavlja veran dokument zvuka grupe, kao i reakciju publike koja nije često imala prilike da prisustvuje punk koncertima. Tokom izvođenja pesme "Konobar" dolazi do raspada zvučnog sistema u trajanju od pola minuta, a zatim neko u publici baca suzavac. Kratkorajna pometnja i prekid nastupa zabeleženi su na ploči, kao i dve nove pesme "Leptir" i "Razgovori". LP "Lišće prekriva Lisabon" snimaju u ljubljanskom studiju Tivoli, a produciraju ga uz pomoć Tonija Jurića. Ploča je dobila naslov po ljubavnom romanu Barbare Kartland, a sedamnaest novih pesama donose sasvim drugačiji Električni orgazam koji se prepusta viđenju nove psihodelije. Naslov svake pesme sadrži samo jednu reč, a u pesmama "Afrika" i "Alabama" (sa tekstualnom potkom Bertolda Brehta u viđenju Doorsa) deo teksta uz Gileta peva Ljuba. U pesmi "Dokolica" Gile je iskoristio tekst iz neke sociološke knjige dok se u temama "Leptir", "Podstanar" i "Odedo" bavio klasičnim urbanim otuđenjima. U pesmama "Alabama" i "Leptir" gostovao je trubač Pero Ugrin. LP je propratio singl sa pesmom "Dokolica" kao i dub verzijom iste pesme. Sledeći diskografski korak grupe pomalo je

Električni orgazam: Gile, Ljuba, Marina i Jovec.

BRANislav Rasić

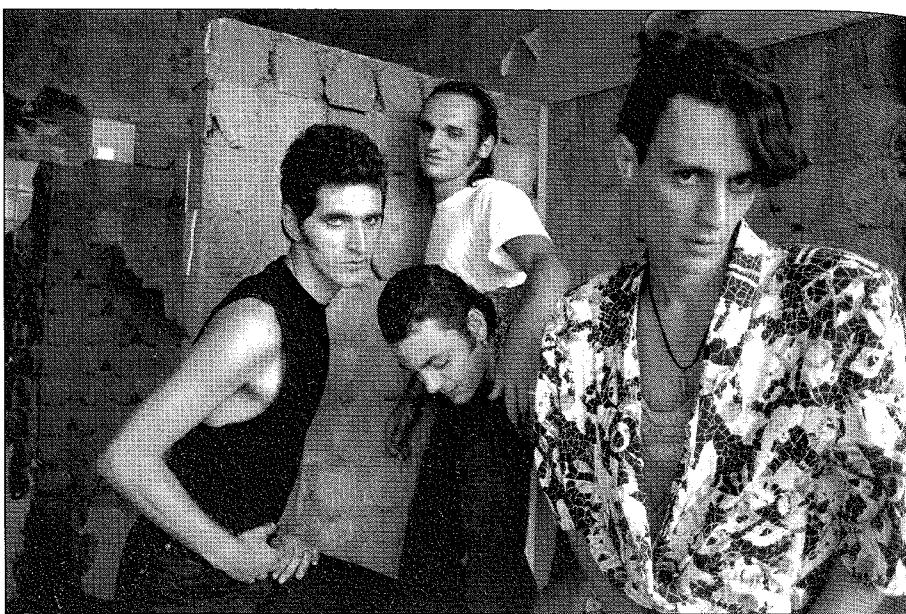
dobija vrlo dobre ocene kritike, a Električni orgazam na koncertima regrutuje sve širi krug publike. Na osnovu te ploče Kris Bon (Kris Bohn), novinar magazina "New Musical Express" ocenio je Električni orgazam kao jedan od najuzbudljivijih nebritanskih sastava, a deo tiraža je mogao da se kupi u Engleskoj. U jesen 1981. godine iz grupe odlazi Marina Vulić, a na njeno mesto dolazi Jovan Jovanović Grof. U isto vreme u grupu se vraća Čavke i u toj postavi, novembar

neočekivan album "Les Chansones Populaires" objavljen 1983. godine. Obraduju Bouvijevu "The Man Who Sold The World" (koju je otpevao Ljuba Đukić), "Metal Guru" T. Rex, "When The Music's Over" The Doors, a kao hit se izdvaja "Locomotion". Osam obrada su producirali Gile, Ljuba, Toni Jurij i Piko koji je ujedno svirao bubenjeve, jer je Čavke bio u zatvoru. Na turneji sa njima je opet nastupao Mango. Čavke se zatim vraća u grupu, a uoči snimanja albuma "Kako bu-

banj kaže" grupu napušta Jovec. Po objavljenju ploče 1984. godine odlazi i Ljuba i seli se u Njujork. Taj album su producirali Gile i Grof, a kao gosti učestvovali su Ivan Pajević (gitar), Piko Stančić (bubnjevi), Goran Pojatić (klavir), Kire Mitrev (trombon), Ivan Švager (saksofon) i Goce Dimitrovski (truba). Kao pevači smenjuju se Gile i Ljuba. Materijal ih vraća na vreme Rolling Stonesa početkom sedamdesetih, što i dizajnom omota sugerira. Na ploči se našla pesma "Fras u šupi" kao zvučni deo trilogije u okviru koje je David Albahari napisao istoimenu zbirku priča, a Miloš Komadina u svojoj zbirici "Etička trave", pesmu istog naziva. Sve pesme je komponovao Gile, a Čavke je uradio muziku za "Pričam o tebi".

Album diskografski slabo prolazi, a posle njega zapadaju u personalnu križu. U grupi jedno kraće vreme gitaru svira Ivan Pajević, zatim Nikola Čuturilo, dok se na tom mestu ne ustali Branislav Petrović Banana (ex Pasta ZZ, Bezobrazno zeleno). Uoči snimanja albuma "Distorzija" 1986. godine od grupe i muzike odustaje Grof, a na mesto basiste dolazi Zoran Radomirović Švaba (ex Butik, Muzej Sarvan, Ljudska bića, Katarina II, Du Du A). Albumom "Distorzija" realizuju pravi veliki povratak na scenu. Jednostavnim i nadahnutim rock'n'roll pesmama nižu seriju hitova: "Debeli devojka", "Ja sam težak kao konj", "Ne postojim", "Vudu bluz", "Kapetan Esid", "Ša la la". Na ploči se našla i obrada "Lui Lui" Ričarda Berija (Richard Berry). Materijal su producirali Piko i Gile a omot je uradio slikar Radovan Hiršl. Koncertni album "Braća i sestre" sniman je u klubu Kulušić oktobra 1986. godine. Ploču otvara efektna najava Dražena Vrdoljaka, u pesmi "Locomotion" peva Ljuba, a jedina nova pesma je "Bebe, ti nisi tu", obrada "Out Of Time" The Rolling Stonesa. Godine 1988. objavljaju album "Letim, sanjam, dišem" kojim ponavljaju prethodnu formu i beleže uspešne "Igra rock'n'roll cela Jugoslavija", "Ti", "Poljubi me i priznaj mi", "Sve ste vi naše devojke". Ploču produciraju Gile, Piko i Teodor Jani (Theodore Yanni), kao gosti sviraju Nebojša Antonijević, gitara i Saša Lokner, klavijature. Album promovišu koncertom na Tašmajdanu leta 1988. godine. Ubrzo objavljaju ploču sa izborom najboljih hitova i posle toga grupa prestaje sa radom. Krajem 1988. godine, Gile snima polaukustičnu, ogoljenu, minimalistički zamišljenu solo ploču "Evo sada vidiš da može". Pomažu mu Čavke, Koja, Vlada Divljan, Ljuba Đukić, Banana, Ivica Vdović, Bajaga, Anton i Cane. Sem Giletovih pesama tu je i "Mladi luk", obrada stare "Green Onions". Ploču je promovisao sa za kratko formiranom grupom Fanatici u kojoj su bili Divljan, Švaba i bubenjar Srba Radivojević (Van Gogh).

Čavke odlazi u Australiju, a Gile 1989. godine radi muziku za omnibus film "Kako je propao rokenrol" i to za priču "Nije sve u ljubavi..." koju je režirao Vladimir Slavica. Njegove, Kojine i Divljanove pesme izlaze na ploči "Kako je propao rokenrol" (PGP RTB 1989.). Za film "Crni bombarder" Gile sa Divljanom radi songove a samostalno kom-

BRANISLAV RASÍC

Kad je rock'n'roll igrala cela Jugoslavija: Gile, Čavke, Banana i Švaba.

ponuje muziku za film. U akustičnoj verziji pesme "Sex, droga, nasilje i strah" Gile peva i svira akustičnu gitaru, Milan Mladenović usnu harmoniku, a Cane peva u refrenu. Muzika za film objavljena je na istoimenom disku "Crni bombarder" (ZAM 1992.). Gile i Divljan snimaju i ploče za nešto mlađe: "Rokenrol za decu" (PGP RTB 1989.) i "Rokenrol bukvare" (PGP RTB 1990.) na stihove Ljubivoja Ršumovića i one postaju najprodavanija dečja izdanja dekade. Obojica su glumili u predstavi "Rokenrol za decu" pozorišta "Boško Buha" koja je doživela više od sto izvođenja.

Godine 1990. Gile, Vlada, Piko i Švaba snimaju album "Lutka koja kaže ne" (PGP RTB 1991.) na kome gostuje i pijanista Saša Šandorov, a pesme su napisali Vlada i Gile. Na koncertnim promocijama povodom ploče umesto Pika pridružuje im se Čavke koji se vratio iz Australije i krajem 1991. godine Električni orgazam obnavlja aktivnost. Tokom pauze Švaba i Banana su sa klavijaturistom Zoranom Zagorčićem (ex Du Du A), gitaristom Ivanom Pajevićem i Vladom Funtekom za bubenjevima, svirali u grupi Trans. Ploču "Seks, droga, nasilje i strah / Balkan horror rock" snimaju u proleće 1992. godine. A-strana donosi pet novih pesama od kojih su "Mala lopta mentalna" zajedno komponovali Gile i Čavke, dok su na B-strani živi snimci starih hitova sa koncerta u Studiju M u Novom Sadu. Omot za ploču uradiла je Linda Čavajda, Čavketova supruga. Na kaseti "Balkan horror rock II" našli su se i drugi snimci sa novosadskog koncerta kao i "Svečane bele košulje" i "Mjau Mjau" (iz filma "Crni bombarder") snimljene na rođendanskom koncertu Radija B 92. Početkom 1992. godine Gile, Čavke i Švaba sa delom beogradskih muzičara formiraju antiratnu grupu Rintututiki sa kojom snimaju singl "Šlušaj 'vamo". Septembra 1993. godine, Električni orgazam, EKV i Partibrejkersi sa zagrebačkim Vješticama sviraju u Pragu i Berlinu na koncertima pod nazivom "Ko to tamo pjeva?". Oktobra iste godine, Električni orgazam kao jedan od prvih bendova iz Srbije, gostuje u

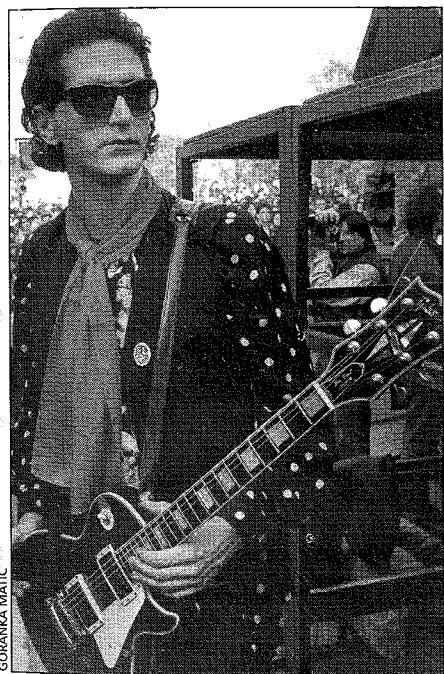
Ljubljani na koncertu sa Majkama iz Vinkovaca i Res Nullius iz Velenja. Pored toga, svirali su u Mariboru, Kopru i Humu. Tih godina su takođe često nastupali po Makedoniji.

Dupli album "Zašto da ne!" snimaju krajem 1994. godine i on predstavlja stilsku kombinaciju ploča "Lišće prekriva Lisabon" i "Distorzije", ali sa ukusom devedesetih godina. Sa njima su u to vreme svirali gitarista Dejan Radisavljević Role (ex Revolveri), klavijaturista Zoran Zagorčić (ex Du Du A) a kao drugi bubenjar Srđan Žika Todorović. Na ploči su gostovali Cane, političar Nenad Čanak (flauta), glumac Nenad Racković (prateći vokali), Neša Petrović (saksofon). U nadahnutim pesmama bliskim akustici, kao kompozitor pojavljuje se i Banana, a pesmu "Da-jem ljubav" komponovali su Banana i Zagorčić. Po Giletovoj ideji, omot i dodatni strip uradio je Leonid Pilipović, gitarista sastava Džukele. Po objavljinju ploče grupu napušta Čavke i potpuno se posvećuje sastavu Babe sa kojima je neobavezno svirao od osnivanja 1992. godine. Na njegovo mesto dolazi bubenjar Vlada Funtek (ex Partibrejkersi).

Početkom 1995. godine, koncertom u beogradskom klubu Prostor, grupa obeležava petnaest godina rada. Sledeceg jula sviraju u londonskom The Bottom Line klubu. Tom prilikom Marina Vulić, koja od 1985. godine živi u Londonu i bavi se video produkcijom, od materijala sa nastupa montira spot. CD "Živo i akustično" Električni orgazam snima na unplugged koncertu u novošadskom Studiju M 17. aprila 1996. godine. CD otvara najava Zdenka Kolaru, a pored pesama iz repertoara grupe tu je i obrada starog hita Korni grupe "Magična ruka". Sa grupom su svirali novi bubenjar Miloš Velimir, a kao gosti Margita Stefanović, klavir i "Farfisa" orgulje, Boris Bunjac, udaraljke i Deže Molnar, saksofon. Gile je učestvovao i na koncertima Vlade Divljana u okviru Old Stars Benda i bio je producent njihove žive ploče "Odbrana i zaštita". U okviru novoosnovane kuće "Yellow Dog Records" svi albumi Električnog orgazma pojavljuju se na CD

formatu, a koncertni "Warszawa '81." izdat je sa deset ranije neobjavljenih živih snimaka. Od tih diskova, debi album ima bonus od tri pesme koje su se našle na "Paket aranžmanu", "Lišće prekriva Lisabon" kao bonus dub verziju "Dokolice", "Kako bubenj kaže" ima dodatak pesme "Tetovirane devojke" (B strana singla iz tog perioda) i ranije neobjavljenu "Slatka mala devojčica". Na disku "Balkan horror rock", kao bonus objavljene su "Hodam sam kao zombi" (ranije neobjavljena u verziji u kojoj peva Gile) i koncertni snimci koji su se pre toga pojavili samo na kaseti "Balkan Horror rock 2".

Tokom 1996. godine Gile se ogledao u novinarstvu. Intervjuisao je kolege Vladu Divljana i Marka Brecelja za muzičke novine. Gile je osnovao klupski bend Stoned Rollers Expirience u kome svira bubenjeve, a uz njega tu su Melina Apia (Melina Appiah), vokal, Banana, gitara i Zdenko Kolar, bas. Na nastupima sviraju obrade stranih hitova s kraja šezdesetih godina.

GORAN GILE

Još u vreme rada sa grupom, Čavke (rođen 1962.) je ispoljavao interesovanje za glumu, tako da je imao ključnu ulogu u TV rock operi "Kreatori i kreature", glumio je u diplomskoj drami "Telefomanija" Milutina Petrovića, učestvovao u radu na filmu "Crna Marija" i u filmu "Kako je propao rokenrol". Gile i Čavke su glumili u TV drami "Sava Šumanović", a Gile je imao epizodu u filmu "Crni bombarder". Čavke je 1994. godine igrao Marka Bolana u predstavi "Zigi - Zvezdana prašina" BITEF teatra, a 1995. godine glumio je vodiča kroz duhovno opustošeni Beograd u filmu "Geto - tajni život grada". Ne dočekavši premijeru filma, teško bolestan odlazi u Tasmaniju gde je i umro 16. februara 1997. godine. Septembra 1997. godine izdavačka kuća Sound Of Islands objavila je Čavkeov solo CD "Regression" na kome je zabeležio šesnaest tema u kojima se bavi improvizacijama, tehno zvukom i standardnom rock formom.

Diskografija

Singlovi

- "Konobar" / "I've Got A Feeling" (Jugoton 1981.)
- "Dokolica" / "Dokolica (dub verzija)" (Jugoton 1982.)
- "Odelo" / "Afrika" (Jugoton 1982.)
- "Locomotion" / "Metal Guru" (Jugoton 1983.)
- "Kako bubenj kaže" / "Tetovirana devojka" (Jugoton 1984.)

Albumi

- "Paket aranžman" (Jugoton 1981.)
- "Električni orgazam" (Jugoton 1981.)
- "Warszawa '81." (Jugoton 1982. koncertni, mini LP)
- "Lišće prekriva Lisabon" (Jugoton 1982.)
- "Les Chansones Populaires" (Jugoton 1983.)
- "Kako bubenj kaže" (Jugoton 1984.)
- "Distorzija" (Jugoton 1986.)
- "Braćo i sestre" (Jugoton 1987. koncertni)
- "Letim, sanjam, dišem" (PGP RTB 1988.)
- "Najbolje pesme 1980-1988" (Jugoton 1988 kompilacija)
- "Seks, droga, nasilje i strah / Balkan horor rock" (PGP RTB 1992.)
- "Balkan horor rock II" (Master Music 1993. kaseta)
- "Žašto da ne!" (PGP RTS 1994. dupli LP)
- "Warszawa '81." (Yellow dog records 1996 koncertni, integralna verzija)
- "Živo i akustično" (B 92 1996. koncertni)

Srđan Gojković solo

- "Evo sada vidiš da može" (PGP RTB 1989.)

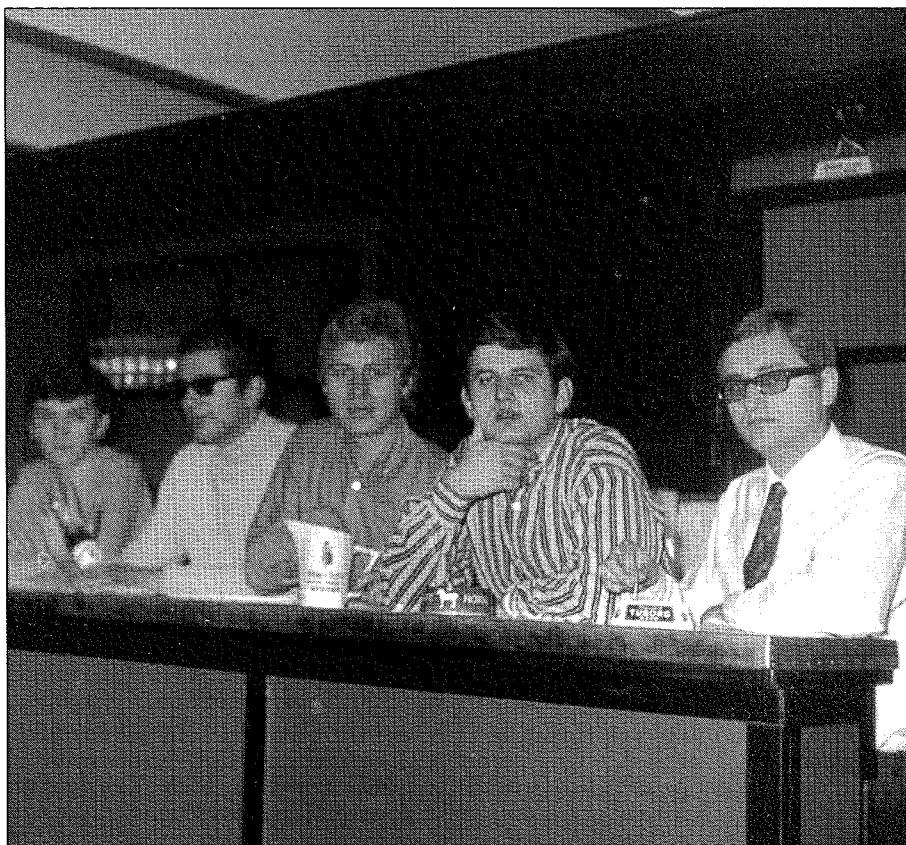
Sa Vladom Divljonom

- "Rokenrol za decu" (PGP RTB 1989.)
- "Rokenrol bukvare" (PGP RTB 1990.)
- "Lutka koja kaže ne" (PGP RTB 1991.)
- "Crni bombarder" (ZAM 1992. muzika iz filma)

ELIPSE

(Beograd)

Grupa je osnovana 1963. godine u okviru KUD-a Gradimir Mihajlović. Prvi značajniji nastup Elipse su imale u bašti kluba Euridika 21. juna 1963. godine. U početku su repertoar gradili na pesmama grupe The Shadows. Jeseni 1963. godine bubnjar Elipse postaje Vladimir Furduj Furda koji je pre toga imao minimalno muzičko isustvo. Prethodnog leta zadesio se u Makarskoj, baš u vreme nastupa grupe Silueta. Njihov bubnjar se razboleo, pa je uskočio Furda koji je tada prvi put seo za bubnjeve. Članovi Elipse su načuli da je svirao, pa su ga pozvali u grupu, a sa njim je pošao i klavijaturista Zoran Simjanović koji je pre toga bio u Siluetama. Elipse su tada radile u postavi: pevač Slobodan Skakić, solo gitara Simeon Vučović, ritam gitara Momčilo Radovanović, bas Bojan Hreljac. Na koncertima su često pratili poznate pevače iz tog vremena: Ivanka Pavlović, Đorđa Marjanovića, Mikija Jevremovića. Skakić se u grupi kratko zadržao, tako da su vokalne uloge delili članovi grupe negujući višeglasno pevanje. Jedno vreme, sa grupom je nastupao reditelj Aleksandar Mandić (prateći vokal, daire). Sredinom šezdesetih Elipse su postigle veliku popularnost, a u medijima je posebno forsirano njihovo rivalstvo sa Siluetama. Godine 1965. bili su predgrupa sastavu The Searchers na njihovim koncertima u Beogradu, Novom Sadu i Zrenjaninu. Sledeće godine sviraju u Beogradu ispred grupe The Hollies. Te godine su pobedili na Gitarijadi na Sajmištu. Tokom karijere snimili su tri EP ploče od kojih

Elipse 1967. godine.

GEOFOR UROŠEVIĆ

je ona sa pesmom "Plaža" urađena sa sastavom Koral i pevačem Pericom Stojančićem. Među prvima su snimali autorske pesme, a tekstove su pisali Lokica Stefanović, Aleksandar Mandić i Sonja Mandić. Nastupili su 1966. godine na koncertu Ponočna zvona koji je okupio 2000 posetilaca i u Zoološkom vrtu su snimili televizijski film. Na Svetskom festivalu omladine u Sofiji 1967. godine osvojili su srebrnu medalju, a za tu priliku sa njima su pevali Seka Kojadinović i Boba Stefanović. Elipse su negovale rhythm i blues, a 1967. godine, kada im je pristupio crni pevač Edi Dekeng, prelaze na soul i uvode duvačku liniju koju su činili trubač Nikola Žembić, saksofonista Dragan Kuprijanov i saksofonista i flautista Zoran Jurkić. Dekeng je pre Elipsi bio u beogradskom sastavu Crni panteri koji su osnovali studenti iz Konga. U jesen 1967. godine bili su predgrupa na nastupu italijanske pevačice Rite Pavone na Tašmajdanu. Po raspodu grupe, krajem 1968. godine, Zoran Simjanović se posvetio filmskoj i pozorišnoj muzici, Dekeng je otisao u Nemačku, a Furdij i Hreljac su pristupili Korni grupi. Elipse su muzički učestvovali u filmovima "Nemirni" Kokana Rakonjca i "Buđenje pacova" Žike Pavlovića. U jesen 1967. godine Slobodan Skakić osnovao je Nove Elipse. On je pevao i svirao organu, Ratimir Dmitrović gitaru, Nenad Nedić bas, a bubnjar je bio Milenko Kašanin, koji je mnogo kasnije postao funkcijer SPS-a. Međutim, Nove Elipse nisu postigle neki značajniji uspeh.

Diskografija

Singlovi

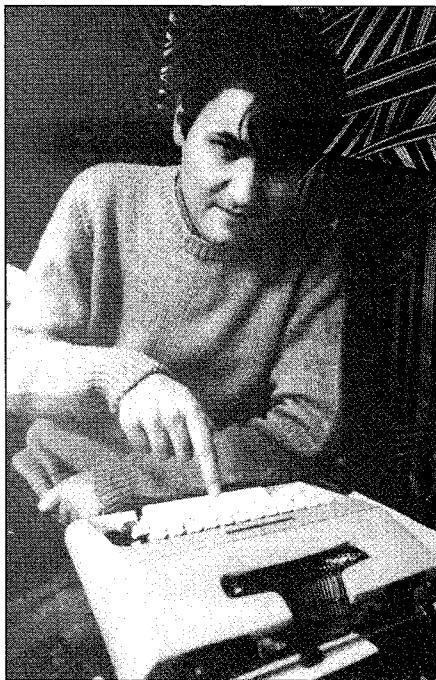
- "Plaža" / "Signal Evrovizije" / "Sentimental baby" / "Ni zbogom nisi rekla" (PGP RTB 1965.)
- "Pogledaj kroz prozor" / "Dečak Tom" / "Maja" / "Reci da me voliš" (PGP RTB 1966.)
- "Le telephone" / "Good to me" / "Za one što na licu nose bore" / "I've been lovin' you" (PGP RTB 1967.)

ELVIS J KURTOVICH & HIS METEORS

(Sarajevo)

Uz Zabranjeno pušenje, ovaj sastav predstavlja rodonačelnike new primitivs pokreta. Mirko Srdić, alias Elvis J. Kurtovich (rođen 1962. u Sarajevu) smislio je naziv pokreta i bio jedan od najplodnijih autora. On je 1981. godine osnovao grupu u kojoj su još bili Davor Sučić Sula i klavijaturista Dražen Janković (brat Neleta Karajlića). Pristupili su im gitarista Dražen Ričl, bubnjar Radomir Gavrilović Hare i pevač Goran Petranović Rizo.

Mirko Srdić je kao višestruko netalovan čovek koji nije umeo da svira i peva bio okosnica grupe, jer je odlično smisljao pesme i marifetluke. Sa džiberski dugim zulufima i debelim naočarima, izlazio je na binu sa bendom, bio je u drugom planu, u rukama je držao atrofirani akustičnu gitaru koja nije bila ozvučena i usrdno je udarao po njoj

Muzičar Elvis J Kurtovich, a pisac Mirko Srdić.

tokom nastupa. Uprkos tome, zaslужan je za većinu novoprimitivnih hitova iz prve faze Elvisa i Zabranjenog pušenja. Kao i svaki ambiciozan i ciničan klinac smislio je još 1981. godine uvrnute rock opere "Kemo" ili "Kemmy" (parodija na "Tommy" sastava The Who) i "Olomijska pepeljuga" (1984.). Elementi rock opere "Kemo" našli su se na njihovoj debi ploči "Mitovi i legende o kralju Elvisu" u pesmama "Čiza Wizard" i "Kad se babo pjan vrati kući" gde se odvija prepoznatljiva radnja. Babo se pijan vratio kući, dao malom Kemi da potegne loze, on je cugnuo više i ostao gluv, nem i slep, ali je postao rekorder u uličnoj igri krajcarice ili čize. Nарavno pesma "Čiza Wizard" je obrada "Pinball wizard" sastava The Who. I ostatak materijala sa debija se nedozvoljeno naslanja na standarde svetskog rocka, na primer, "Baščariši hanumen" ("Honky Tonk Woman"), a LP je konceptualni ispresecan dijalog između Elvisa i "legendarnog producenta i lovca na talentu" gospodina Malkolma Muhamrema, inače njihovog menadžera Gorana Marića. U to vreme sa njima su još bili basista Nermin Dedić Fićo i klavijaturista Zoran Degan Poka, a na snimanju je gostovala Margita Stevanović (EKV).

Drugi LP "Da bog da crk'o rok'n'rol" objavljuju 1985. godine u produkciji Borisa Belea i uz pomoć klavijaturiste Boruta Činča iz Buldožera. Naslovna pesma je još jedna obrada i to "It's Only Rock'n'Roll" Stonesa, a tu su i Elvisove "Ljubav je jaka", "Sva su raja", "Surfing At Bembasha". U proleće 1985. godine grupu napušta Ričl koji sa Zlatkom Arslanagićem osniva Crvenu jabuku, a Srdić pauzira baveći se pisanjem i studijama građevine. Tokom 1987. godine u splitskoj "Omladinskoj iskri" objavljuje novoprimitivni roman "Autobiografija". Na scenu se vraćaju 1988. godine kada izlazi LP "The Wonderful World Of Private Business". Ploču rade u postavi: Elvis, bubnjar Sergej Kreso Garo, klavijaturista Jura Paunović, basista Zvonimir Matić

Kriza, gitarista Saša Strunjaš i pevač Goran Petranović. Nele Karajlić gostuje u pesmi "E.J.K. raping", a Dražen Janković je pevao prateće vokale. LP su producirali Zoran Redžić (Bijelo dugme) i Mustafa Čengić (ex Zabranjeno pušenje). Ploča na uobičajeno ironičan način govori o sve popularnijem privatluku u tadašnjoj Jugoslaviji. Na omotu je nacrtan Elvis, naslonjen na novi "BMW" ispred svog kafića "Sve bilo je muzika" u aveniji "Tereze Kesovije". Ispod "Lacosta" majice viri mu dlakavi stomak, oko vrata su zlatni lanci a tu su i obavezne bele čarapice. LP donosi uspešnu "Hajle Selasije", inspirisanu pokretom nesvrstanih i seriju malih sarajevskih priča o propalim heavy metalcima, homoseksulacima, pijancima i lošim brakovima.

Posle te ploče, grupa prestaje sa radom. Tokom rata Mirko Srdić je ostao u Sarajevu, a 1995. godine je prešao u Zagreb gde se priključio obnovljenoj Top listi nadrealista koja uz uobičajene skeče izvodi pesme Elvisa, Zabranjenog pušenja i razne standarde. Pod imenom Zabranjeno pušenje, Sejo Sexon i Elvis snimili su u Amsterdamu CD "Fildžan viška" (Dallas Records 1997.). Pratili su ih članovi sarajevske grupe Overdream, nastanjeni u Parizu. Klavijaturista Zoran Degan Poka, autor većine pesama sa

Elvis J Kurtovich u Zagrebu 1983. godine

trećeg albuma, poginuo je na mostarskom ratištu. Kompilacije "Hitovi 83-88" i "Najgori hitovi" donose izbor pesama sa sva tri albuma. Goran Petranović je, što je malo poznato, autor nekih kompozicija grupe Divlje jagode, na primer "Motori". Imao je epizodnu ulogu u filmu "Lepa sela lepo gore" Srđana Dragojevića i u TV seriji "Složna braća".

Diskografija

- "Mitovi i legende o kralju Elvisu" (RTV LJ 1984)
- "Da bog da crk'o rok'n'rol" (RTV LJ 1985)
- "The Wonderful World Of Private Business" (RTV LJ 1988)
- "Hitovi '83-'88" (Nimfa Sound 1996. kompilacija)